ခုဒ္ဒကနိကာယ်

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - ဥရဂဝဂ်   ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ်   ၃ - စူဠဝဂ်   ၄ - မဟာဝဂ်

------

၁ - ဥရဂဝဂ်

၁ - ခေတ္တူပမပေတဝတ္ထု
၂ - သူကရမုခပေတဝတ္ထု
၃ - ပူတိမုခပေတဝတ္ထု
၄ - ပိဋ္ဌဓီတလိကပေတဝတ္ထု
၅ - တိရောကုဋ္ဋပေတဝတ္ထု
၆ - ပဉ္စပုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထု
၇ - သတ္တပုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထု
၈ - ဂေါဏပေတဝတ္ထု
၉ - မဟာပေသကာရပေတိဝတ္ထု
၁၀ - ခလ္လာဋိယပေတိဝတ္ထု
၁၁ - နာဂပေတဝတ္ထု
၁၂ - ဥရဂပေတဝတ္ထု

------

၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ်

၁ - သံသာရမောစကပေတိဝတ္ထု
၂ - သာရိပုတ္တတ္ထေရမာတုပေတိဝတ္ထု
၃ - မတ္တာပေတိဝတ္ထု
၄ - နန္ဒာပေတိဝတ္ထု
၅ - မဋ္ဌကုဏ္ဍလီပေတဝတ္ထု
၆ - ကဏှပေတဝတ္ထု
၇ - ဓနပါလသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု
၈ - စူဠသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု
၉ - အင်္ကုရပေတဝတ္ထု
၁၀ - ဥတ္တရမာတုပေတိဝတ္ထု
၁၁ - သုတ္တပေတဝတ္ထု
၁၂ - ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတိဝတ္ထု
၁၃ - ဥဗ္ဗရိပေတဝတ္ထု

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

၃ - စူဠဝဂ်

၁ - အဘိဇ္ဇမာနပေတဝတ္ထု
၂ - သာဏဝါသိထေရပေတဝတ္ထု
၃ - ရထကာရပေတိဝတ္ထု
၄ - ဘုသပေတဝတ္ထု
၅ - ကုမာရပေတဝတ္ထု
၆ - သေရိဏီပေတိဝတ္ထု
၇ - မိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု
၈ - ဒုတိယမိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု
၉ - ကူဋဝိနိစ္ဆယိကပေတဝတ္ထု
၁၀ - ဓာတုဝိဝဏ္ဏပေတဝတ္ထု

------

၄ - မဟာဝဂ်

၁ - အမ္ဗသက္ကရပေတဝတ္ထု
၂ - သေရီသကပေတဝတ္ထု
၃ - နန္ဒကပေတဝတ္ထု
၄ - ရေဝတီပေတဝတ္ထု
၅ - ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု
၆ - ကုမာရပေတဝတ္ထု
၇ - ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု
၈ - ဂူထခါဒကပေတဝတ္ထု
၉ - ဂူထခါဒကပေတိဝတ္ထု
၁၀ - ဂဏပေတဝတ္ထု
၁၁ - ပါဋလိပုတ္တပေတဝတ္ထု
၁၂ - အမ္ဗဝနပေတဝတ္ထု
၁၃ - အက္ခရုက္ခပေတဝတ္ထု
၁၄ - ဘောဂသံဟရပေတဝတ္ထု
၁၅ - သေဋ္ဌိပုတ္တပေတဝတ္ထု
၁၆ - သဋ္ဌိကူဋပေတဝတ္ထု

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန်

မာတိကာ ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၁ - ခေတ္တူပမပေတဝတ္ထု

လယ်မြေကောင်းနှင့် တူသော ရဟန္တာတို့၌ အလှူဒါယကာ လယ်သမားက လှူဖွယ်ဝတ္ထု မျိုးစေ့ကို လှူဒါန်း ပျိုးချခြင်းဖြင့် ကောင်းသော အကျိုးကို ပြိတ္တာတို့ပင် ခံစားရကြောင်း

၂ - သူကရမုခပေတဝတ္ထု

ကိုယ်ဖြင့် စောင့်စည်း၍ နှုတ်ဖြင့် မစောင့်စည်းခဲ့သောကြောင့် ကွယ်လွန်သောအခါ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော ကိုယ် ဝက်မျက်နှာဖြင့်တူသော မျက်နှာဖြင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရသူ

၃ - ပူတိမုခပေတဝတ္ထု

အပြောအဆိုကြမ်းတမ်းလျက် နှုတ်မစောင့် ခြိုးခြံသော အကျင့်ကိုကား ကျင့်ခဲ့သောကြောင့် ပြိတ္တာဘဝ၌ တင့်တယ်သော ရုပ်အဆင်းနှင့် ခံတွင်းပုတ်သိုး ပိုးလောက်ထိုးခြင်းကို ခံနေရသော ပြိတ္တာ

၄ - ပိဋ္ဌဓီတလိကပေတဝတ္ထု

သေပြီးသူကို ဖြစ်စေ အိမ်စောင့်နတ်စသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်စေ နတ်မင်းကြီးလေးပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်စေလှူဒါန်းခဲ့လျှင် သေသူကို ပူဇော်သည် မည်ကြောင်း ကောင်းကျိုး ခံစားရကြောင်း

၅ - တိရောကုဋ္ဋပေတဝတ္ထု

ဤလူ့ဘုံမှ လှူဒါန်းသော ကုသိုလ်သည် နောင်ဘဝ၌ ဖြစ်နေကြရသော ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ ကောင်းကျိုး ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်းကို မိုးရေပမာ ထင်ရှားစွာ ပြသောဝတ္ထု

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၆ - ပဉ္စပုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထု

လင်တူမိန်းမက မယားကြီး ကိုယ်ဝန်ရှိခိုက် ကိုယ်ဝန်ကို ချခဲ့ရာဟုတ်မှန်ပါလျက် "သား၏ အသားကို စားရစေသား" ဟု လိမ်လည် ကျိန်ဆိုခဲ့သောကြောင့် သေသောအခါ နံနက် သားငါးယောက် ညနေချမ်း သားငါးယောက်တို့ကို စားသောက်ကာ အစဉ်ဆာလောင်နေသော ပြိတ္တာ ဖြစ်ရသူ

၇ - သတ္တပုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထု

လင်တူမိန်းမက မယားငယ် ကိုယ်ဝန်ရှိခိုက် ကိုယ်ဝန်ကို ချခဲ့ရာ သွေးပြည်ဖြစ်၍ ကျခဲ့၏။ အမူပေါ် သောအခါ "သား၏ အသားကို စားရစေသား" ဟု ကျိန်ဆိုခဲ့သော မုသားကြောင့် သေသောအခါ နံနက် သားခုနှစ်ယောက် ညနေချမ်းသားခုနှစ်ယောက်တို့ကို စားသောက်ကာ အစဉ်ဆာလောင်နေသော ပြိတ္တာ ဖြစ်ရသူ

၈ - ဂေါဏပေတဝတ္ထု

အဘိုးသေ၍ အဖ ငိုကြွေးနေသည်ကို သားဖြစ်သူက နွားသေကို ကြည့်ကာ ငိုကြွေးခြင်းဖြင့် သက်သေပြကာ သောကငြိမ်းကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းပြသော ဝတ္ထု

၉ - မဟာပေသကာရပေတိဝတ္ထု

လင်အလှူပေးသည်ကို မယားဖြစ်သူက အမျိုးမျိုးကျိန်ဆဲရာတွင် "သင်၏ အဝတ်တို့သည် သံပြားနှင့် အတူဖြစ်ပါစေ" ဟု ဆဲရေးခဲ့သောကြောင့် သေသောအခါ သွေးပြည် အညစ်အကြေးကိုစား သံပြား အဝတ်ကို ဝတ်နေရသူ ပြိတ္တာမ

၁၀ - ခလ္လာဋိယပေတိဝတ္ထု

ဗိမ္မာန်တွင်း၌ အဝတ်မရှိ၊ အပြင်သို့ မထွက်ဝံ့သည်ကို သနားသဖြင့် ကုန်သည်များက အလှူပေး အမျှဝေ သာဓုခေါ်သဖြင့် ချက်ခြင်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အစုံအလင်ကို ရရှိသော ပြိတ္တာမ

၁၁ - နာဂပေတဝတ္ထု

သားသမီးသုံးယောက်တို့ အလှူပေးသည်ကို ဝန်တိုစိတ်ဖြင့် ပိတ်ပင် ဆဲရေးမိကြသောကြောင့် သေ လွန်သောအခါ သားသမီးများမှာ ချမ်းသာ၍ မိဖတို့မှာ တင်းပုတ်ဖြင့် ရိုက်နှက်ခြင်းကို ခံကာသွေးပြည်ကို စားသောက်နေရသူ ပြိတ္တာများ

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၁၂ - ဥရဂပေတဝတ္ထု

သားသေဆုံးလျက် မငိုကြွေးသော အဖ အမိ နှစ်မ မယားလေးဦးတို့ ပြောပုံနှင့် သေသူကို လွမ်း ဆွတ်ငိုကြွေးခြင်း၏ အကျိုးမရှိပုံ ဥပမာ အစုံအလင်ပါသောဝတ္ထု

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၁ - သံသာရမောစကပေတိဝတ္ထု

ရှေးဘဝ၌ အလှူဒါနပြုရန် တိုက်တွန်းမည့်သူ မရှိ၍ ဒါနမပြုခဲ့ရ သေလွန်သောအခါ၊ ကံလီ ဝတ်မွတ် အဝတ်မပါသော ပြိတ္တာမအား အသျှင်သာရိပုတြာက သနားလှသဖြင့် ဆွမ်းတလုတ်စာ လက်တဝါးမျှရေသောအဝတ် သောက်ရေကို လှူကာ အမျှဝေတော်မူမှ ချမ်းသာခွင့်ရသော ပြိတ္တာမ

၂ - သာရိပုတ္တတ္ထေရမာတုပေတိဝတ္ထု

ရှေးဘဝ၌ အသျှင်သာရိပုတြာ၏ မိခင်ဖြစ်ဖူး၍ ကုသိုလ်အားနည်းခိုက် ပြိတ္တာဘဝတွင် ဖြစ်ရ၍ သားကောင် လူတို့၏ ပြည်သွေးကို စားသောက် သုသာန်ကို အိမ်ပြုနေရသူအား အသျှင်သာရိပုတြာ သနားတော်မူသဖြင့် စတုဒ္ဒိသာသံဃိက အလှူပေးကာ အမျှဝေတော်မူမှ ချမ်းသာခွင့်ရသော ပြိတ္တာမ

၃ - မတ္တာပေတိဝတ္ထု

လင်တူမိန်းမ တိဿာအပေါ်၌ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်ဖြင့် မကောင်းပြု မကောင်းပြော မကောင်းကြံ များကို အဆန်းတကြယ် ပြုခဲ့၍ အဝတ်မပါ ပိန်ချိသော ခန္ဓာဖြင့် ပြိတ္တာဖြစ်နေရသူ မတ္တာအား တိဿာက သနားလှ၍ သံဃာရှစ်ပါးအား ကုသိုလ်ပြု အမျှဝေသဖြင့် နတ်သမီးအလား ချမ်းသာ ခံစားရသော ပြိတ္တာမ

၄ - နန္ဒာပေတိဝတ္ထု

လင့်အပေါ်၌ မရိုသေ မလေးစား စကားကြမ်းစွာ ပြောဆိုခဲ့သော ကြောင့် ပြိတ္တာဘဝတွင် ရုပ်သွင် မည်းနက် ကြောက်မက်ဖွယ် ရုပ်အဆင်းရှိနေရာ လင်ဖြစ်သူမြင်တွေ့က သနားလှသဖြင့် ရဟန်းတို့အား ကျောင်းအိပ်ရာစသည် လှူဒါန်း၍ အမျှအတန်းဝေမှ ချမ်းသာရာရသော ပြိတ္တာမ

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၅ - မဋ္ဌကုဏ္ဍလီပေတဝတ္ထု

သူဌေးသားဖြစ်လျက် ဒါန သီလမပြု စုတိကျခါနီးမှ ဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ကြင်လင်သဒ္ဓါ ရှိခိုးရသော စေတနာကြောင့် တာဝတိံသာ နတ်သားစာရင်းဝင် ဖြစ်ရကြောင်းဖြင့် စေးနဲ့သော ဖခင်ကို ရှင်းပြပြောကြား သတိတရားရဖွယ် ကောင်းသောဝတ္ထု

၆ - ကဏှပေတဝတ္ထု

သားသေ၍ ပူဆွေးနေသော ဝါသုဒေဝမင်းကို ညီဃဋပဏ္ဍိတက သေခြင်းတရားပြ၍ ဆုံးမပုံနှင့် တရားရ၍ သောကကင်းပုံ အစုံပါသောဝတ္ထု

၇ - ဓနပါလသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝ သူဌေးဖြစ်စဉ် အလှူခံကို မလာနိုင်ရန် တံခါးပိတ် တားမြစ်စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်သောကြောင့် သေသောအခါ ပြိတ္တာဖြစ်ကာ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်ပတ်လုံး အစာမရ ရေမတွေ့ရဘဲ ဒုက္ခကြီးစွာ ခံစားပြီးနောက် သံတံတိုင်း ကာရံထားသော ငရဲသို့ ကျရဦးမည့် ပြိတ္တာ

၈ - စူဠသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု

ပစ္စည်းကြွယ်ဝလျက် ဒါနကို မပြုမိ ဝန်တိုခြင်း စိတ်ရှိလျက် စုတိသောအခါ ပြိတ္တာဖြစ်ကာ အဇာတသတ်မင်းနှင့် တွေ့ရာတွင် အကြောင်းရင်းကို ဖြေရှင်း၍ သမီးရင်းက ကုသိုလ်ပြု သော်လည်း အလှူခံ မစင်ကြယ်၍ အကျိုးမရ အဇာတသတ်မင်းကိုယ်တိုင် သံဃာအား ပေးလှူ၍ အမျှ အတန်းဝေမှ ချမ်းသာ ခွင့်ရသော ပြိတ္တာ

၉ - အင်္ကုရပေတဝတ္ထု

အသယှ သူဌေးအလှူတွင် အလှူခံတို့အား လမ်းညွှန်ဘူး၍ တန်ခိုးကြီးသော နတ်သားဖြစ်ရသူနှင့် ထိုအလှူတွင် ဝန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း အလှူခံတို့အား မဲ့ရွဲ့ခဲ့ဖူး၍ အရုပ်ဆိုးလျက် ငတ်မွတ်နေသည့် ပြိတ္တာဖြစ်ရသူတို့ အကြောင်းအရာ အစုံအလင်နှင့် သာသနာတွင်း ကုသိုလ် သာသနာပကုသိုလ် တို့၏ အကျိုးပေး ခြားနားပုံ အင်္ကုရနတ်သားနှင့် ဣန္ဒကနတ်သားတို့၏ စည်းစိမ်အခွင့်အရေး ကွာခြားပုံ တာဝတိံသာနတ်ပြည် ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားတော်မူပုံ အစုံပါသော ဝတ္ထု

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၁၀ - ဥတ္တရမာတုပေတိဝတ္ထု

သားဖြစ်သူဥတ္တရက ဒါနပြုသည်ကို အမိဖြစ်သူ မနှစ်သက် ကန့်ကွက်ဆဲရေးခဲ့ မိသောကြောင့် ကွယ်လွန်သောအခါ ပြိတ္တာဘဝ၌ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်ပါတ်လုံး အစာနှင့်ရေကို မသုံးစားရ ဂင်္ဂါမြစ်ကို တွေ့သော်လည်း သွေးအတိဖြစ်၍ မသောက်ရ ဒုက္ခကြီးစွာ ခံစားရသော ပြိတ္တာမ

၁၁ - သုတ္တပေတဝတ္ထု

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ချည်ကို လှူခဲ့သောကြောင့် ဆန်းကြယ်သော ဗိမ္မာန်တွင် နတ်ပြိတ္တာနှင့်အတူ အနှစ်ခုနှစ်ရာ မွေ့လျော်၍ အကုဋ္ဌေမျှသော အဝတ်တို့ဖြင့် ခံစားရသော လူမိန်းမက နတ်ပြိတ္တာအား လူ့ပြည်သို့ ပြန်ပို့ရန် ပြောပုံနှင့် လူ့ပြည်သို့ ရောက်သော် အမယ်အိုကြီး ဖြစ်သွားပုံတို့ဖြင့် ထူးဆန်းသော ဝတ္ထု

၁၂ - ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတိဝတ္ထု

သီလရှိသော လင်ကို ကျော်လွန်၍ ယောကျ်ားတပါးတို့နှင့် ဖောက်ပြားမိပါလျက် လက်ဆုပ်လက်ကိုင် မိသောအခါ ခွေးစားခံရပါစေ ဟု ကျိန်စာဆိုခဲ့မိ၍ သေသောအခါ ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသော ရေကန်အနီး ပြသာဒ်၌ နေ့အချိန်ခံစား၍ ညအချိန်တွင် ခွေးစားခံနေရသော ပြိတ္တာမက ဗာရာဏသီ မင်းအား ပြောကြားပုံပါသော ဝတ္ထု

၁၃ - ဥဗ္ဗရိပေတဝတ္ထု

လင်ဖြစ်သူ ရှင်ဘုရင်သေဆုံး၍ ယူကျုံးမရ ငိုကြွေးနေသော မိဖုရားကို ပညာရှိရသေ့က ပြဟ္မဒတ် မင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ရှိကြောင်း ဘဝဟောင်းဖြစ်ထွေကို အခြေကျကျ ရှင်းလင်းပြသဖြင့် သောကကင်းစင်လျက် လူ့အသွင်ကို ပယ်ရှား ရသေ့ အဝတ်အစားဖြင့် မေတ္တာပွားသော ဥဗ္ဗရိမိဖုရား ဝတ္ထု

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၁ - အဘိဇ္ဇမာနပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝလူဖြစ်စဉ် အလှူဝတ္ထု ရှိကုန်လျက် ကောင်းမှု မပြုခဲ့ကြ၊ လှူမည့်အစား စွန့်ပစ်လိုက်ကြသေး၏။ ဝန်တိုခြင်းများ၍ အလှူခံတို့ကို ဆဲရေးခဲ့သောကြောင့် သေလွန်သောအခါ ပြိတ္တာတပိုင်း လူတပိုင်းဖြင့် အဝတ်မပါ ဗလာကျင်းနေရသည့် အဖြစ်ဆိုး၌ ဖြစ်ကြရသော ပြိတ္တာများဝတ္ထု

၂ - သာဏဝါသီထေရပေတဝတ္ထု

သာဏမထေရ်၏ မိဘဆွေမျိုးများသည် အကုသိုလ်ကို ပြုခဲ့ကြသောကြောင့် သေလွန်ကြသောအခါ ပြိတ္တာဘဝ၌ အဝတ်မပါ အစာမရ ဒုက္ခကြီးစွာ တွေ့နေကြရသည်ကို သာဏမထေရ် တွေ့မြင်၍ အလှူအတန်းပြုကာ အမျှဝေသဖြင့် ချမ်းသာသုခ ရရှိကြသော ပြိတ္တာများ

၃ - ရထကာရပေတိဝတ္ထု

ကုသိုလ်တစ်ဝက် အကုသိုလ် တစ်ဝက် ပြုခဲ့သောကြောင့် ကွယ်လွန်သောအခါ ဗိမ္မာန်ဘုံနန်းကို ရသော်လည်း လင်မရှိ တစ်ကိုယ်တည်း ပျင်းရိဖွယ်ဖြစ်နေရသော ပြိတ္တာမ

၄ - ဘုသပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝလူအဖြစ်၌ အိမ်ရှင်မဖြစ်စဉ် အမိကို ညှင်းဆဲလင်ကို ဂရုမထား မုသားဆိုကာ တစ်စုံတစ်ခုကို မျှမလှူခဲ့သောကြောင့် ကွယ်လွန်သောအခါ သလေးစပါးကို ခေါင်းပေါ်၌ ကြဲဖြန့်သူ သံတင်းပုတ်ဖြင့် ရိုက်နှက်ခံရသူ မစင်ကို စားရသူ အသီးသီး ဖြစ်နေကြရသော ပြိတ္တာများ

၅ - ကုမာရပေတဝတ္ထု

ရှေးအကုသိုလ်ကံကြောင့် ပြည့်တန်ဆာမ ဝမ်း၌ ဖြစ်၍ ဖွားသောအခါ သင်္ချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ခံရသော်လည်း ကုသိုလ်ကံကြောင့် နတ်နှင့် ဘီလူးတို့က နို့တိုက်စောင့်ရှောက် မပျောက်မပျက် အသက်ရှည်ကာ သူဌေးကြီး ဖြစ်လတ္တံ့ဟု မြတ်စွာဘုရား၏ ဗျာဒိတ်ကြားခြင်း ခံရသူသူငယ်

၆ - သေရိဏီပေတိဝတ္ထု

ရှေးလူဘဝ၌ ပဲဝက်မျှသော ဥစ္စာကို ရေချိုးဆိပ်၌ ရှာမှီးခဲ့ရ၍ အလှူဝတ္ထုရှိလျက် မပေးလှူခဲ့ သေလွန်သောအခါ နံရိုး ပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိလျက် မြစ်ကို တွေ့သော်လည်း ရေမရှိ၊ လေတိုက်သော်လည်း မီးသို့ပူ ဤဒုက္ခမှ လွတ်စေရန် အမိထံသွား၍ မြှုပ်ထားခဲ့သော ဥစ္စာဖြင့် သုံးစား လှူဒါန်း အမျှအတန်းဝေပါ ဟု ဥပါသကာတဦးကို မှာထားသည့်အတိုင်း ပြောကြား၍ အမိက ကုသိုလ်ပြု အမျှ အတန်း ဝေသောကြောင့် ချမ်းသာခွင့်ရသော ပြိတ္တာမ

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၇ - မိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု

သူတော်ကောင်း မိတ်ဆွေ၏ စကားအရ သတ္တဝါတို့ အသက်ကို လုံးဝ မရှောင်ကြဉ်ဘဲ ညအခါ၌သာ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့၍ သေလွန်သောအခါ ညအခါ၌ ချမ်းသာခံစားလျက် နေ့အခါတွင် ခွေးစားခံနေသော မုဆိုးပြိတ္တာ

၈ - ဒုတိယမိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု

သူငယ်ချင်းကောင်း ရဟန်းကောင်းများက ဆုံးမပါလျက် အကုန်မလိုက်နာ၊ ညအခါ ရှောင်ကြဉ် နေ့အခါ သတ်ဖြတ်ခဲ့သောကြောင့် သေသောအခါ ညအခါ ပြသာဒ်ပလ္လင်၌ ခံစား၍ နေ့အခါ သုသာန်သို့ သွား၍ ဆင်းရဲခံစားနေရသော ပြိတ္တာ

၉ - ကူဋဝိနိစ္ဆယိကပေတဝတ္ထု

တရားရုံးတော်၌ အမှန်မပြော ကုန်းတိုက်စကား ဆိုခဲ့သောကြောင့် သေလွန်သောအခါ နတ်ဝတ်တန်ဆာ နတ်သမီး အခြွေအရံတို့ဖြင့် အာနုဘော်ကြီးစွာ ခံစားရသော်လည်း ကြောက်ခမန်းလိလိ မိမိ ကျောက်ကုန်းသားကို ဖြတ်တောက် စားသောက်နေရသော ပြိတ္တာ

၁၀ - ဓာတုဝိဝဏ္ဏပေတဝတ္ထု

ဓာတ်တော်ထားရာ စေတီပုထိုးကို ပူဇော်သူတို့အား အပြစ် ပြောပြ၍ ထားမြစ်ခဲ့သောကြောင့် သေလွန်သောအခါ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်မျှသော ဆွေမျိုးတို့နှင့်တကွ အပုပ်နံ့လှိုင်သော ခံတွင်းပိုး လောက်တို့ စားခြင်းကို ခံနေကြရသော ပြိတ္တာများ

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၁ - အမ္ဗသက္ကရပေတဝတ္ထု

ဝေသာလီပြည် အမ္ဗသက္ကရမည်သော လိစ္ဆဝီမင်း, တံကျင်လျှိုခံရသော ယောကျ်ား, ထိုယောကျ်ားအား လာရောက်၍ အားပေးစကား ပြောဆိုသော နတ်ပြိတ္တာ, ကပ္ပိတကရဟန်း၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ အချင်းချင်း ပြောဟောကြပုံ ကုသိုလ်, အကုသိုလ်ကံ ဆန်းကြယ်ပုံ အလုံးစုံပါဝင်သော ဝတ္ထု

၂ - သေရီသကပေတဝတ္ထု

ပါယာသိရာဇညမင်းဖြစ်စဉ် မိစ္ဆာအယူ ရှိသော်လည်း ရှင်ကုမာရကဿပနှင့် တွေ့သောအခါ တရား အမှန်ကိုသိ ကုသိုလ်ပြုမိ၍ သေသောအခါ ကုက္ကိုနန်း၌ ခံစားရပုံနှင့် အလှူဒါနပြုရာ၌ ရိုရိုသေသေ မပြုခဲ့သဖြင့် ငြီးငွေ့ဖွယ် ဗိမာန်၌ တဦးတည်း ငြီးငွေ့စွာ စံစားနေရပုံ အလုံးစုံကို သဲကန္တာရသွား ကုန်သည်များ ဝမ်းမြောက်ကာ နေရပ်သို့ ရောက်လျှင် သေရီသက နတ်ကွန်း ဆောက်လုပ် ပူဇော်ခြင်း အကြောင်း အရာပါသော ဝတ္ထု

၃ - နန္ဒကပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝက မိစ္ဆာဝါဒကို ယူမိသဖြင့် တောနက်အတွင်း ပညောင်ပင်၌ ပြိတ္တာဖြစ်နေရာ ပိင်္ဂလမင်းနှင့် အတွေ့တွင် အဖြစ်အပျက် အလုံးစုံကို ပြန်ကြား မကြာမီငရဲသို့ လားရဦးမည့် အရေး တွေးတော စိုးရိမ် နေဆဲ သမီးဖြစ်သူက လှူဒါန်း အမျှဝေသဖြင့် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း ကြီးအလား ချမ်းသာခံစားရသော ရုက္ခဇိုဝ်းပြိတ္တာ

၄ - ရေဝတီပေတဝတ္ထု

လင်ဖြစ်သူ နန္ဒိယက သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော ကျောင်းဒကာ၊ မယားရေဝတီက ဝန်တို မစ္ဆရိယဖြင့် အလှူခံတို့ကို လှည့်ပတ်ခဲ့၏၊ ဤအကုသိုလ်ကြောင့် သေသောအခါ လင်နှင့်အတူ မစံရပဲ အညစ်အကြေး ထူပြောသော သံသဝကငရဲ၌ ဒုက္ခခံရသော ရေဝတီဝတ္ထု

၅ - ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု

ဤရှေးဘဝလူဖြစ်စဉ် ကြံခင်းရှင် ဖြစ်သောအခါ ကြံကို သုံးဆောင်နေဆဲ အခြားတဦးက ကြံကို တောင်းသည်တွင် မကြည်မသာ မျက်နှာမလှည့် ကြံကို နောက်ပြန် ပစ်ပေးခဲ့သောကြောင့် သေသောအခါ ကြံတောကို တွေ့ပါလျှက် မျက်နှာမူမရ ဒုက္ခကြီးစွာ ဖြစ်နေရသော ကြံနောက်ပြန်စား ပြိတ္တာ။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၆ - ကုမာရပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝလူဖြစ်စဉ် ဘုရင့်သားတော် ဖြစ်ရပါလျက် အနာဂတ် ချမ်းသာကို မမြော် ပစ္စုပ္ပန် ပျော်ပါး အကုသိုလ်များသဖြင့် ဘဝတပါးသို့ ရောက်သောအခါ ပြိတ္တာဘဝတွင် အောက်တန်းကျကာ ဒုက္ခကြီးစွာ ခံနေရသော မင်းသား ပြိတ္တာ

၇ - ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု

မင်းသားဖြစ်ရစဉ် စည်းစိမ်ယစ်လျက် သုနေတ္တပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဆွမ်းခံကြွအလာ သပိတ်ကို အတင်းယူ ပစ်ခွဲ ဖျက်ဆီးခဲ့သော အကုသိုလ်ကံကြောင့် အဝီစိငရဲ တိုင်အောင် ကျရောက်ခံစား ရသော ပြိတ္တာ

၈ - ဂူထခါဒကပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝလူဖြစ်စဉ် ကျောင်းဒကာဘဝ၌ မစ္ဆရိယအားကြီးသော ကျောင်းထိုင် ရဟန်း၏ စကားကို နားယောင်၍ ရဟန်းကောင်းတို့ကို ဆဲရေးမိသောကြောင့် သေသောအခါ ဆရာရဟန်းက အောက် ကျောင်းဒကာက အထက် မစင်တွင်း၌ ပြိတ္တာဖြစ်ရ၍ အထက် အောက် မစင် အဆင့်ဆင့် စားနေရ သော ပြိတ္တာစုံတွဲ

၉ - ဂူထခါဒကပေတိဝတ္ထု

ရှေးဘဝလူဖြစ်စဉ် ကျောင်းအမနှင့် ရဟန်းဆိုး တွေ့ကြရာ ယခင်နည်းအတိုင်း ရဟန်း ကောင်းတို့ ကို ဆဲရေးမိသောကြောင့် သေသောအခါ ပြိတ္တာမနှင့် ရဟန်းပြိတ္တာ အထက် အောက် ဖြစ်ကြကာ အဆင့်ဆင့် မစင်စားနေရသော ပြိတ္တာစုံတွဲတမျိုး

၁၀ - ဂဏပေတဝတ္ထု

ရှေးလူဖြစ်စဉ် လိုချင်မျက်စိဖြင့် ရေချိုးဆိပ်တို့တွင် သူတပါး မေ့ကျန်ရစ်သော ဥစ္စာတို့ကို ရှာမှီး လျက် ပစ္စည်းရှိစေကာမူ မလှူဒါန်းခဲ့ကြ၊ သေသောအခါ ပြိတ္တာများဖြစ်ကာ ရေဆာ၍ ရေရှိသော မြစ်သို့ သွားသော်လည်း ရေမတွေ့၊ ယူဇနာများစွာ သွား၍ ရှာသော်လည်း အစာမရ, သစ်ပင်အောက်သို့ ချဉ်းကပ်သော်လည်း အရိပ်မရှိ, လေအေး မတိုက် မြေ၌ လဲကျ ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ခံနေကြရသော ပြိတ္တာများ

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၁၁ - ပါဋလိပုတ္တပေတဝတ္ထု

ပြိတ္တာ သိမ်းပိုက်ထားခြင်းခံရသော ပါဋလိပုတ်သူ အမျိုးသမီးက ပြိတ္တာ၏ ဗိမာန်၌ နေထိုင်ရသည်ကို ငြီးငွေ့၍ ပြန်ခွင့်တောင်းရာ ပြိတ္တာက လူ့ပြည်သို့ ပြန်၍ ကုသိုလ်ပြုရန် တိုက်တွန်းပုံနှင့် အမျိုးသမီးက လူ့ပြည်သို့ ပြန်၍ ကုသိုလ်ပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံပုံ။

၁၂ - အမ္ဗဝနပေတဝတ္ထု

လူ့ဘဝ၌ ကျန်ရစ်သူသမီးက သရက်သီးမှည့် ရေချမ်းနှင့် ယာဂုကို ပေးလှူ၍ အမျှဝေသောကြောင့် ရေကန် သရက်ဥယျာဉ်တို့ဖြင့် ချမ်းသာခွင့်ရသော ပြိတ္တာ။

၁၃ - အက္ခရုက္ခပေတဝတ္ထု

အလှူဒါန၏ အကျိုးသည် ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဖြစ်ဆဲဖြစ်လတ္တံ့သော ဆင်းရဲအပေါင်းကို လွန်မြောက် နိုင်ကြောင်း ဘုမ္မဇိုးနတ်က လှည်းသမားထံလာ၍ ပြောပုံ။

၁၄ - ဘောဂသံဟရပေတဝတ္ထု

ပစ္စည်းဥစ္စာကို အကြောင်း အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် စုဆောင်းသူတို့သည် သေသောအခါ ပြိတ္တာဖြစ်ရ၍ ပစ္စည်း ဥစ္စာတို့ကိုမူကား သူတပါးတို့သာ ဝိုင်းဝန်း စားသောက်ကြကြောင်း ဈေးသည် ပြိတ္တာမ လေးဦး ပြောပုံ။

၁၅ - သေဋ္ဌိပုတ္တပေတဝတ္ထု

ဒု, သ, န, သော အမည်ရ သူဌေးသားလေးဦးတို့ လောဟကုမ္ဘီငရဲမှ ညည်းညူ ရွတ်ဆိုကြသော ဂါထာလေးပုဒ်။

၁၆ - သဋ္ဌိကူဋပေတဝတ္ထု

လူဖြစ်စဉ်အခါက သုနေတ္တ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ ဦးခေါင်းကို ကျောက်စရစ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ပေါက်ခွဲခဲ့ဖူးသောကြောင့် သေသောအခါ ကြောက်လန့်ပြေးသွား သံတူခြောက်သောင်းတို့သည် ဦးခေါင်းကို အစဉ်ရိုက်ခွဲကြသဖြင့် ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံနေရသော ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံဝတ္ထု။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန်

မာတိကာ ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၁ - ခေတ္တူပမပေတဝတ္ထု

လယ်မြေကောင်းနှင့် တူသော ရဟန္တာတို့၌ အလှူဒါယကာ လယ်သမားက လှူဖွယ်ဝတ္ထု မျိုးစေ့ကို လှူဒါန်း ပျိုးချခြင်းဖြင့် ကောင်းသော အကျိုးကို ပြိတ္တာတို့ပင် ခံစားရကြောင်း

၁။ ရဟန္တာအရှင်တို့သည် လယ်မြေကောင်းနှင့် တူကုန်၏၊ ပေးလှူတတ်သူတို့သည် လယ်လုပ်သားနှင့် တူကုန်၏၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည် မျိုးစေ့နှင့် တူ၏၊ ဤ (ပေးတတ်သူ, အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်, လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်း) ဟူသော အကြောင်းသုံးပါးမှ အကျိုးတရား ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

၂။ (လှူဖွယ်ဝတ္ထုဟူသော) မျိုးစေ့၊ (စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းဟူသော) လယ်ထွန်ခြင်း၊ (ရဟန္တာအရှင်ဟူသော) လယ်မြေ၊ ဤသုံးမျိုးသည် ပြိတ္တာတို့အား လည်းကောင်း, ပေးလှူတတ်သူ ဒါယကာအား လည်းကောင်း(ကျေးဇူးများ၏)။ထိုဒါနအကျိုးကို ပြိတ္တာတို့ သုံးဆောင် ခံစားရကုန်၏၊ ပေးလှူတတ်သူ ဒါယကာသည် ကောင်းမှု (အကျိုး) ဖြင့် တိုးပွား၏။

၃။ ဤလူ့ပြည်၌ပင်လျှင် ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်းကြောင့် ပြိတ္တာတို့ကိုလည်း ပူဇော်ရ၍ ကောင်းမြတ်သော (ဒါနကုသိုလ်) ကံကို ပြုခြင်းကြောင့် နတ်ပြည်လောကသို့လည်း ရောက်ရ၏ဟု (ဤ ဂါထာတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ရွတ်ဆိုတော်မူ၏)။

ရှေးဦးစွာသော ခေတ္တူပမပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၂ - သူကရမုခပေတဝတ္ထု

ကိုယ်ဖြင့် စောင့်စည်း၍ နှုတ်ဖြင့် မစောင့်စည်းခဲ့သောကြောင့် ကွယ်လွန်သောအခါ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော ကိုယ် ဝက်မျက်နှာဖြင့်တူသော မျက်နှာဖြင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရသူ

၄။ သင်၏ ကိုယ်သည် အလုံးစုံ ရွှေအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့၌ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏၊ သင်၏ မျက်နှာသည်ကား ဝက်မျက်နှာနှင့် တူ၏၊ သင်သည် ရှေးဘဝက အဘယ်ကံကို ပြုခဲ့ဖူးသနည်းဟု (အသျှင်နာရဒက မေး၏)။

၅။ အသျှင်နာရဒ ရှေးဘဝက အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ဖြင့် စောင့်စည်းသူ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ နှုတ်ဖြင့်မူကား မစောင့်စည်းခဲ့ပါ၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်၏ အဆင်းသည် အရှင်ဘုရား မြင်ရသည့်အတိုင်း ကိုယ်မှာ ရွှေအဆင်း မျက်နှာကား ဝက်မျက်နှာနှင့်တူသော အဆင်းသဏ္ဌာန် ရှိပါ၏။

၆။ အသျှင်နာရဒ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် အရှင့်အား ပြောဆိုလိုပါ၏၊ ဤအဖြစ်သနစ်ကို အရှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် မြင်ရပါပြီ၊ နှုတ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို မပြုပါလင့်၊ ဝက်မျက်နှာနှင့်တူသူ မဖြစ်ပါစေလင့်ဟု (ပြိတ္တာက ဖြေဆို၏)။

နှစ်ခုမြောက်သောသူကရပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

------

၃ - ပူတိမုခပေတဝတ္ထု

အပြောအဆိုကြမ်းတမ်းလျက် နှုတ်မစောင့် ခြိုးခြံသော အကျင့်ကိုကား ကျင့်ခဲ့သောကြောင့် ပြိတ္တာဘဝ၌ တင့်တယ်သော ရုပ်အဆင်းနှင့် ခံတွင်းပုပ်သိုး ပိုးလောက်ထိုးခြင်းကို ခံနေရသော ပြိတ္တာ

၇။ သင်သည် နတ်၌ဖြစ်သော တင့်တယ်သော အဆင်းကို ဆောင်လျက် ကောင်းကင်ပြင်၌ တည်ဘိ၏၊ အပုပ်နံ့လှိုင်သော သင့်ခံတွင်းကို ပိုးတို့စားကုန်၏၊ သင်သည် ရှေးဘဝက အဘယ်ကံကို ပြုခဲ့ပါသနည်းဟု (အသျှင်နာရဒက မေး၏)။

၈။ အကျွန်ုပ်သည် ရှေးအခါက ယုတ်မာ၍ အလွန်ကြမ်းတမ်းသော စကားရှိသူ ရဟန်း ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်သော သဘောကား ရှိခဲ့ပါ၏၊ နှုတ်ဖြင့် မစောင့်စည်းခဲ့ပါ၊ ငါသည် ကိုယ်အကျင့်ကြောင့် နတ်၌ဖြစ်သော ကောင်းမြတ်သော အဆင်းကိုမူ ရခဲ့ပါ၏၊ ကုန်းတိုက်ခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ် ခံတွင်းသည် ပုပ်ရပါ၏။

၉။ အသျှင်နာရဒ အကျွန်ုပ်၏ ရုပ်အဆင်းကို အရှင်ဘုရားကိုယ်တိုင် မြင်ရပါပြီ၊ သနားစောင့်ရှောက်တတ်ကုန်သော (သူတစ်ပါး အကျိုးကိုကျင့်ခြင်း၌) လိမ္မာကုန်သော ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည် “ကုန်းတိုက်သော စကားကို မပြောဆိုလင့်၊ မမှန်စကားကို မပြောဆိုလင့်၊ (ဤသို့စောင့်စည်းသည်ရှိသော်) သင်သည် လိုလား တောင့်တအပ်သော နတ်စည်းစိမ်၌ မွေ့လျော်ရသော နတ်ဖြစ်ရလတ္တံ့” ဟူသော စကားကို ပြောဆိုကုန်၏၊ (ထိုစကားမျိုးကိုသာ အကျွန်ုပ်ပြောဆိုလိုပါသည်ဟု လျှောက်၏)။

သုံးခုမြောက်သော ပူတိမုခပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၄ - ပိဋ္ဌဓီတလိကပေတဝတ္ထု

သေပြီးသူကို ဖြစ်စေ အိမ်စောင့်နတ်စသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်စေ နတ်မင်းကြီးလေးပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်စေ လှူဒါန်းခဲ့လျှင် သေသူကို ပူဇော်သည်မည်ကြောင်း ကောင်းကျိုးခံစားရကြောင်း

၁၀-၁၁။ နှမြောဝန်တိုမှု မရှိသူသည် မဂ်လာစသည်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ခုကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်စေ၊ သေပြီးသူတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်စေ၊ ထိုမှတစ်ပါး အိမ်စောင့်နတ်စသည်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်စေ ကုဝေရနတ်, ဓတရဋ္ဌနတ်, ဝိရူပက္ခနတ်, ဝိရူဠှကနတ်ဟူသော လောကကို စောင့်ရှောက်ကုန်သော များသော အခြံအရံရှိကုန်သော နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်စေ အလှူဒါနကို ပေးလှူရာ၏၊ ဤသို့ ပေးလှူသည်ရှိသော် နတ်မင်းကြီး လေးယောက် အိမ်စောင့်နတ်စသည်နှင့် သေလွန်ပြီးသူတို့ကိုလည်း ပူဇော်အပ်သည် မည်ကုန်၏၊ ပေးလှူသူ ဒါယကာတို့သည်လည်း အကျိုးကြီးကုန်၏။

၁၂။ ငိုကြွေးခြင်းသည် လည်းကောင်း, စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းသည် လည်းကောင်း, ထိုမှတစ်ပါးသော အကြင် ပြောဆိုမြည်တမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း ပြိတ္တာတို့၏ အကျိုးငှါ မဟုတ်၊ (သို့သော်) ဆွေမျိုးတို့သည်ကား ငိုကြွေးနေကြကုန်၏။

၁၃။ (တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားသူကို ရည်စူးလျက်) ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် သံဃာ၌ ကောင်းစွာ တည်သည်ဖြစ်၍ ကာလရှည်မြင့်စွာ စီးပွားချမ်းသာဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှါ ထိုပြိတ္တာထံသို့ တစ်ခဏချင်း ကပ်ရောက်၏ဟု (မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူ၏)။

လေးခုမြောက်သော ပိဋ္ဌဓီတလိကပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၅ - တိရောကုဋ္ဋပေတဝတ္ထု

ဤလူ့ဘုံမှ လှူဒါန်းသော ကုသိုလ်သည် နောင်ဘဝ၌ ဖြစ်နေကြရသော ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ ကောင်းကျိုး ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်းကို မိုးရေပမာ ထင်ရှားစွာ ပြသောဝတ္ထု

၁၄။ (ပြိတ္တာတို့သည်) မိမိအိမ်သို့ လာကြ၍ နံရံပြင်ဘက်တို့၌ လည်းကောင်း၊ လမ်းဆုံ လမ်းခွ အိမ်ခြံစပ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ တံခါးဝ တံခါးပေါင်တို့၌ လည်းကောင်း ရပ်တည်နေကြ ကုန်၏။

၁၅။ များစွာသော ထမင်း အဖျော် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို (လှူဒါန်းရန်) ပြုစီရင်သော်လည်းထို (ပြိတ္တာ) သတ္တဝါတို့၏ ကံအကြောင်းကြောင့် (ထိုပြိတ္တာသတ္တဝါတို့ကို) တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူကမျှ အမှတ်မရချေ။

၁၆-၁၇။ သနားတတ်သော အကြင်သူတို့သည် ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ ကပ်ရောက်လာသောအခါ စင်ကြယ်မွန်မြတ်၍ လျောက်ပတ်သော အဖျော်ဘောဇဉ်ကို “ဤအလှူဝတ္ထုသည် ဆွေမျိုးဖြစ်သော သင်

ပြိတ္တာတို့အား ဖြစ်စေသတည်း၊ ဆွေမျိုးဖြစ်သော ပြိတ္တာတို့သည် ချမ်းသာကြ စေကုန်သတည်း” ဟု ဆွေမျိုးဖြစ်သော ပြိတ္တာတို့အတွက် ရည်ညွှန်း၍ ပေးလှူကုန်၏၊ ထိုဆွေမျိုးဖြစ်သော ပြိတ္တာတို့သည် ထိုအရပ်သို့ ညီညွတ်ပေါင်းဆုံ၍ လာရောက်ကြကုန်ပြီးလျှင် များစွာသော ထမင်း အဖျော်ကို (မိမိတို့အား ရည်ညွှန်း၍ ပေးလှူအပ်သည်ရှိသော်) ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အနုမောဒနာ ပြုကုန်၏။

၁၈။ အကြင်ဆွေမျိုးတို့၏ (ပေးလှူခြင်းဟူသော) အကြောင်းကြောင့် (စည်းစိမ်ချမ်းသာကို) ငါတို့ ရကြကုန်၏၊ ငါတို့၏ အကျိုးငှါလည်း ပူဇော်မှုကို ပြုကြကုန်၏၊ ပေးလှူသူ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း အကျိုး ကြီးကုန်၏၊ ငါတို့၏ ထိုဆွေမျိုးတို့သည် အသက် ရှည်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၉။ ထိုပြိတ္တာဘုံ၌ လယ်ထွန်ခြင်းလည်း မရှိ၊ နွားကျောင်းခြင်းလည်း မရှိ၊ ဤပြိတ္တာဘုံ၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရကြောင်း ကုန်သွယ်မှုလည်း မရှိ၊ ရွှေငွေဖြင့် ရောင်းဝယ်မှုလည်း မရှိ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန် သော ပြိတ္တာတို့သည် ဤလူ့ဘုံမှ (ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတို့) ပေးကမ်းအပ်သော ကုသိုလ်အဖို့ဖြင့် ထိုပြိတ္တာဘုံ ၌ မျှတကုန်၏။

၂၀။ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်၌ ရွာသော မိုးရေသည် ချိုင့်ဝှမ်းရာ အရပ်သို့ စီးသွားသကဲ့သို့ ဤအတူသာ လျှင် ဤလူ့ဘုံမှ ပေးဝေအပ်သော ကုသိုလ်အဖို့သည် ပြိတ္တာတို့ထံသို့ ကပ်ရောက်၏။

၂၁။ ရေပြည့်သော မြစ်တို့သည် သမုဒ္ဒရာကို ပြည့်စေကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူသာလျှင် ဤလူ့ဘုံမှ ပေးဝေအပ်သော ကုသိုလ်အဖို့သည် ပြိတ္တာတို့ထံသို့ ကပ်ရောက်၏။

၂၂။ ဤသူကား ငါ့အား ဥစ္စာကို ပေးဖူးပြီ၊ ငါ၏ (ကိစ္စကို) ပြုဖူးပြီဟူ၍ လည်းကောင်း, ဤသူကား ငါ၏ ဆွေမျိုးတည်း၊ ငါ၏ မိတ်ဆွေတည်း၊ ငါ၏ ခင်ပွန်းတည်းဟူ၍ လည်းကောင်း ရှည်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ရှေးက ပြုဖူးသည်ကို အောက်မေ့သူသည် ပြိတ္တာတို့ အကျိုးငှါ မြတ်သော အလှူကို ပေးလှူရာ၏။

၂၃။ ငိုကြွေးခြင်းသည် လည်းကောင်း, စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းသည် လည်းကောင်း, ထိုမှတစ်ပါး ပြောဆို မြည်တမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း ပြိတ္တာတို့၏အကျိုးငှါ မဟုတ်၊(သို့သော်)ဆွေမျိုးတို့သည်ကား ငိုကြွေး နေကြကုန်၏။

၂၄။ (တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားသူကို ရည်စူးလျက်) သံဃာ၌ ကောင်းစွာ ပေးလှူအပ်သော ဤအလှူသည် ပြိတ္တာ၏ ရှည်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး စီးပွားချမ်းသာဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှါ တစ် ခဏချင်း ကပ်ရောက်နိုင်၏။

၂၅။ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားသူကို ရည်စူး၍ ပေးလှူ ခြင်းဟူသော ဤသဘောကို ဆွေမျိုးတို့၌ ပြုရသော ဝတ္တရားဟူ၍ ညွှန်ပြအပ်၏၊ ပြိတ္တာတို့အား မြတ်သော ပူဇော်ခြင်းကို ပြုအပ်သည်လည်း မည်၏၊ ရဟန်းတို့အား ခွန်အားကို ပေးအပ်သည်လည်း မည်၏၊ သင်တို့သည် ကြီးကျယ်သော ကုသိုလ် ကို ပွားများ ဆည်းပူးအပ်သည်လည်း မည်၏ဟု ဟောတော်မူ၏)။

ငါးခုမြောက်သော တိရောကုဍ္ဍပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၆ - ပဉ္စပုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထု

လင်တူမိန်းမက မယားကြီး ကိုယ်ဝန်ရှိခိုက် ကိုယ်ဝန်ကို ချခဲ့ရာဟုတ်မှန်ပါလျက် "သား၏ အသားကို စားရစေသား" ဟု လိမ်လည် ကျိန်ဆိုခဲ့သောကြောင့် သေသောအခါ နံနက်သားငါးယောက် ညနေချမ်း သားငါးယောက်တို့ကို စားသောက်ကာ အစဉ်ဆာလောင်နေသော ပြိတ္တာဖြစ်ရသူ

၂၆။ သင်သည် အဝတ်လည်း မပါ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် အဆင်းသဏ္ဍာန်လည်း ရှိ၏၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍ အပုပ်နံ့ လှိုင်ဘိ၏၊ ယင်ကောင်တို့ဖြင့် ဝိုင်းအုံလျက် ဤအရပ်၌ ရပ်တည်နေသော သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု (သံဃာ့မဟာထေရ်က မေး၏)။

၂၇။ အရှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံ၌ အကျွမ်းဝင်သော မကောင်းသော လားရာရှိသော ပြိတ္တာမ ဖြစ်ပါ၏၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို ပြုမိခဲ့ခြင်းကြောင့် ဤလူ့လောကမှ ပြိတ္တာ လောကသို့ လားရောက်ရပါ၏။

၂၈။ အကျွန်ုပ်သည် နံနက်ကာလ၌ သားငါးယောက်တို့ကို လည်းကောင်း, တစ်ဖန် ညနေချမ်းအခါ ၌ အခြားသားငါးယောက်တို့ကို လည်းကောင်း ဖွားမြင်ပြီးလျှင် (ထိုသားတို့ကို) ခဲစားရပါ၏၊ ထိုသား ဆယ်ယောက်တို့ပင်သော်လည်း အကျွန်ုပ်အား (ဆာလောင် မွတ်သိပ်မှုကို ပယ်ဖျောက်ရန်) မစွမ်းနိုင်ပါ။

၂၉။ အကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားသည် ဆာလောင်ခြင်းဖြင့် ပူလောင်လှပါ၏၊ အခိုးတထောင်းထောင်းထ သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏၊ ရေကို မျိုသောက်ရန် မရပါ၊ ဆင်းရဲပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်နေရသော အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရှုတော်မူပါလော့ဟု (လျှောက်၏)။

၃၀။ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း, နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း, စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ် မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် (မွေးဖွားသော) သားတို့၏ အသားတို့ကို စားရဘိသနည်းဟု (မေး၏)။

၃၁။ (အရှင်ဘုရား) အကျွန်ုပ်၏ လင်တူမိန်းမသည် ကိုယ်ဝန် ရှိခဲ့ပါ၏၊ ထိုလင်တူမိန်းမ၏ အပေါ်၌ ယုတ်မာသော အမှုကို အားထုတ်ခဲ့ပါ၏၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ဖြင့် ကိုယ်ဝန်ချခြင်းကို ပြုခဲ့ပါ၏။

၃၂။ ထိုလင်တူမိန်းမ၏ နှစ်လရှိသော ကိုယ်ဝန်သည် သွေးဖြစ်ပြီးလျှင် ယိုစီးကျပါ၏၊ ထိုအခါဝယ် ထိုလင်တူမိန်းမ၏ အမိသည် အကျွန်ုပ်အား အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ ဆွေမျိုးတို့ကို စုဝေးစေပါ၏၊ အကျွန်ုပ်အား ကျိန်စာဆိုခြင်းကိုလည်း ပြုစေပါ၏၊ အကျွန်ုပ်ကို ဘေးဖြင့်လည်း ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကျိန်ဆိုစေပါ၏။

၃၃။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် "အကယ်၍ ထိုကိုယ်ဝန်ချခြင်းကို ငါ ပြုမိသည် ဖြစ်ပါမူ ငါ့သား၏ အသား တို့ကို ခဲစားရပါစေသား" ဟု ကြမ်းတမ်းသော ကျိန်စာကို လည်းကောင်း, မုသားစကားကို လည်း ကောင်း ပြောဆိုခဲ့ပါ၏။

၃၄။ ထို (ကိုယ်ဝန်ချသောပါဏာတိပါတ) ကံ၏ လည်းကောင်း, မုသားစကား ပြောဆိုခြင်း၏ လည်း ကောင်း နှစ်ပါးစုံသော ကံအကျိုးကြောင့် ပြည်သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံသော (မွေးဖွားသော) သား၏ အသားတို့ကို ခဲစားရပါ၏ဟု (ဖြေကြားလျှောက်ထား၏)။

ခြောက်ခုမြောက်သော ပဉ္စပုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၇ - သတ္တပုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထု

လင်တူမိန်းမက မယားငယ် ကိုယ်ဝန်ရှိခိုက် ကိုယ်ဝန်ကို ချခဲ့ရာ သွေးပြည်ဖြစ်၍ ကျခဲ့၏။ အမှုပေါ်သောအခါ "သား၏ အသားကို စားရစေသား" ဟု ကျိန်ဆိုခဲ့သော မုသားကြောင့် သေသောအခါ နံနက်သားခုနစ်ယောက် ညနေချမ်းသားခုနစ်ယောက်တို့ကို စားသောက်ကာ အစဉ်ဆာလောင်နေသော ပြိတ္တာဖြစ်ရသူ

၃၅။ သင်သည် အဝတ်လည်း မပါ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် အဆင်းသဏ္ဌာန်လည်း ရှိ၏၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍ အပုပ်နံ့လှိုင်ဘိ၏၊ ယင်ကောင်တို့ဖြင့် ဝိုင်းအုံလျက် ဤအရပ်၌ ရပ်သော သင်သည်အဘယ်သူပါနည်းဟု (သံဃာ့မဟာထေရ်က မေး၏)။

၃၆။ အရှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံ၌ အကျွမ်းဝင်သော မကောင်းသောလားရာရှိသော ပြိတ္တာမ ဖြစ်ပါ၏၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို ပြုမိခဲ့ခြင်းကြောင့် ဤလူ့လောကမှ ပြိတ္တာလောကသို့ ရောက်ရပါ၏။

၃၇။ အကျွန်ုပ်သည် နံနက်ကာလ၌ သားခုနစ်ယောက်ကို လည်းကောင်း, ညနေချမ်းအခါ၌ အခြားသားခုနစ်ယောက်တို့ကို လည်းကောင်း ဖွားမြင်ပြီးလျှင် (ထိုသားတို့ကို) ခဲစားရပါ၏၊ ထိုသားတစ်ဆယ့်လေးယောက်တို့ပင်သော်လည်း အကျွန်ုပ်အား (ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုကို ပယ်ဖျောက်ရန်) မစွမ်းနိုင်ပါ။

၃၈။ အကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားသည် ဆာလောင်ခြင်းဖြင့် ပူလောင်ပါ၏၊ အခိုးတထောင်းထောင်း ထသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏၊ နေပူ၌ မီးလောင်သကဲ့သို့ ငြိမ်းအေးခြင်းကို မရခဲ့ပါဟု (လျှောက်၏)။

၃၉။ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း, နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း, စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ်မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် မွေးဖွားသော သားတို့၏ အသားတို့ကို စားရဘိသနည်းဟု (မေး၏)။

၄၀။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား သားနှစ်ယောက် ရှိပါ၏။ သားနှစ်ယောက်တို့သည် အရွယ်သို့ရောက်ပါကုန်၏၊ ထိုတပည့်တော်မသည် သားတည်းဟူသော အားနှင့် ပြည့်စုံ၍ လင်ကို မထီမဲ့မြင် ပြုခဲ့ပါ၏။

၄၁။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်၏ လင်သည် စိတ်ဆိုး၍ မယားအငယ်ကို ဆောင်ယူခဲ့ပါ၏၊ ထိုလင်တူမိန်းမမယားငယ်သည်လည်း ကိုယ်ဝန်ကို ရခဲ့ပါ၏၊ ထိုလင်တူမိန်းမ၏ မယားငယ် အပေါ်၌ ယုတ်မာသော အမှုကို အားထုတ်ခဲ့ပါ၏။

၄၂။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှားသော စိတ်ဖြင့် ကိုယ်ဝန်ချခြင်းကို ပြုခဲ့ပါ၏။ ထိုလင်တူမိန်းမ မယားငယ်၏ သုံးလရှိသော ကိုယ်ဝန်သည် သွေးပြည်ဖြစ်၍ ကျ၏။

၄၃။ ထိုအခါဝယ် ထိုလင်တူမိန်းမ၏ အမိသည် အကျွန်ုပ်အား အမျက်ထွက်၍ အကျွန်ုပ်၏ ဆွေမျိုးတို့ကို စုဝေးစေပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏ ကျိန်စာဆိုခြင်းကိုလည်း ပြုစေခဲ့ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်ကို ဘေးဖြင့်လည်းကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကျိန်ဆိုစေပါ၏။

၄၄။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် "အကယ်၍ ထိုကိုယ်ဝန်ချခြင်းကို ငါ ပြုမိသည် ဖြစ်ပါမူ ငါ့သား၏ အသားတို့ကို ခဲစားရပါစေသား" ဟု ကြမ်းတမ်းသော ကျိန်စာကို လည်းကောင်း, မုသားစကားကို လည်းကောင်း ဆိုခဲ့ပါ၏။

၄၅။ ထို(ကိုယ်ဝန်ချသောပါဏာတိပါတ) ကံ၏ လည်းကောင်း, မုသားစကား ပြောဆိုခြင်း၏ လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံသော ကံအကျိုးကြောင့် သွေးပြည်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံသော မွေးဖွားသော သား၏ အသားတို့ကို ခဲစားရပါ၏ (ဟု ဖြေကြားလျှောက်ထား၏)။

ခုနစ်ခုမြောက်သော သတ္တပုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၈ - ဂေါဏပေတဝတ္ထု

အဘိုးသေ၍ အဖ ငိုကြွေးနေသည်ကို သားဖြစ်သူက နွားသေကို ကြည့်ကာ ငိုကြွေးခြင်းဖြင့် သက်သေပြကာ သောကငြိမ်းကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းပြသော ဝတ္ထု

၄၆။ "ချစ်သား သင်သည် သူရူးကဲ့သို့ စိမ်းစိုသော မြက်ကို ရိတ်၍ အသက်ကင်းသော နွားအိုကြီးကို စားလော့, စားလော့" ဟု အဘယ့်ကြောင့် ပြောဆိုမြည်တမ်း နေဘိသနည်း။

၄၇။ သင်ပေးသော စိမ်းစိုသော မြက်ကြောင့်သော် လည်းကောင်း, ရေကြောင့်သော် လည်းကောင်း သေသောနွားသည် (အသက်ရှင်၍) ထမလာနိုင်သည်သာတည်း၊ သင်သည် အခြား ပညာမဲ့သူကဲ့သို့ ပညာမဲ့၍ မိုက်သူသာ ဖြစ်၏ဟု (ဖခင်သူကြွယ်က မေး၏)။

၄၈။ (ဖခင်) ဤနွား၏ ဤခြေတို့သည် လည်းကောင်း, ဤဦးခေါင်းသည် လည်းကောင်း, အမြီးနှင့်တကွသော ဤကိုယ်သည် လည်းကောင်း, မျက်စိတို့သည် လည်းကောင်း ရှေးအတိုင်း တည်နေပါကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ဤနွားသည် (အသက်ရှင်၍) ထရာပါသေး၏။

၄၉။ (ဖခင်) အဘိုး၏ လက်ခြေတို့ကို လည်းကောင်း, ကိုယ်ကို လည်းကောင်း, ဦးခေါင်းကို လည်းကောင်း မတွေ့မြင်ရတော့ပါ၊ မြေပုံ့စု၌ ငိုနေသော သင် (ဖခင်) သည်သာလျှင် ပညာမဲ့သည် မဟုတ်ပါလောဟု (သားက ပြန်၍ ဆို၏)။

၅၀။ ထောပတ်ဖြင့် သွန်းလောင်းထားသည်ဖြစ်၍ ရဲရဲညီးညီး တောက်နေသော မီးကို ရေဖြင့် သွန်းလောင်းလိုက်ဘိ သကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါ၏ သားသည်သောကမီး တောက်လောင်နေသော ငါ၏ ပူပန်မှု အားလုံးကို ငြိမ်းအေးစေပြီတကား။

၅၁။ သင်သည် ပူဆွေးမှုသောက နှိပ်စက်နေသော ငါ့အား အဖကြောင့်ဖြစ်သော ပူဆွေးမှုသောကကို ပယ်ဖျောက်ပါပေ၏၊ သင်သည် ငါ၏ နှလုံး၌မှီသော ပူဆွေးမှု သောကတည်းဟူသော ငြောင့်ကို နုတ်ပေပြီတကား။

၅၂။ ငါသည် ပူဆွေးမှုသောကဟူသော ငြောင့်ကို နုတ်ပယ်ပြီးသူ ငြိမ်းချမ်းပြီးသူ ငြိမ်းအေးပြီးသူ ဖြစ်ပေတော့၏၊ လုလင် သင်၏ တရားစကားကို ကြားနာရသောကြောင့် ငါသည် မပူဆွေးတော့ပါ၊ မငိုကြွေးတော့ပါဟု (ဆို၏)။

၅၃။ သုဇာတသည် ဖခင်ကို ပူဆွေးခြင်းမှ ဆုတ်နစ်စေသကဲ့သို့ ဤအတူ သနား စောင့်ရှောက်တတ်သော ပညာရှိတို့သည် (အဖ၏ လည်းကောင်း, တစ်ပါးသောသူတို့၏ လည်းကောင်း ပူဆွေးမှုသောကမှ ဆုတ်နစ်စေခြင်းကို) ပြုလုပ်ကြကုန်၏ဟု (မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူ၏)။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဂေါဏပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၉ - မဟာပေသကာရပေတိဝတ္ထု

လင်အလှူပေးသည်ကို မယားဖြစ်သူက အမျိုးမျိုးကျိန်ဆဲရာတွင် "သင်၏ အဝတ်တို့သည် သံပြားနှင့် အတူဖြစ်ပါစေ" ဟု ဆဲရေးခဲ့သောကြောင့် သေသောအခါ သွေးပြည် အညစ်အကြေးကိုစား သံပြား အဝတ်ကို ဝတ်နေရသူ ပြိတ္တာမ

၅၄။ ဤမိန်းမသည် ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း, ကျင်ငယ်ကို လည်းကောင်း, သွေးကို လည်းကောင်း, ပြည်ကို လည်းကောင်း စားနေရ၏၊ ဤအကျိုးသည် အဘယ်ကံ၏ အကျိုးနည်း၊ အခါခပ်သိမ်း သွေးပြည်ကို စားနေသော ဤမိန်းမသည် ရှေးဘဝက အဘယ်အမှုကို ပြုခဲ့ဖူးသနည်း။

၅၅။ အသစ်ဖြစ်၍ ကောင်းကုန် နူးညံ့ကုန် စင်ကြယ်သော အဆင်း နူးညံ့သည့် အမွေးရှိ ကုန်သော အဝတ်တို့ကို ဤမိန်းမအား ပေးလိုက်ကုန်သည်ရှိသော် ယင်းအဝတ်တို့သည် သံပြားကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဤမိန်းမသည် အဘယ်အမှုကို ပြုခဲ့သနည်းဟု (ရဟန်းက မေး၏)။

၅၆-၇။ အရှင်ဘုရား ဤမိန်းမသည် အကျွန်ုပ်၏မယား ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ၏၊ ပေးလှူလေ့ မရှိပါ၊ ဝန်တိုလေ့ရှိပါ၏၊ စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်တတ်ပါ၏၊ ထိုမိန်းမသည် သမဏပြာဟ္မဏတို့အား ပေးလှူသော အကျွန်ုပ်ကို "သင်သည် အခါခပ်သိမ်း မစင်ကြယ်သော ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း, ကျင်ငယ်ကို လည်းကောင်း, သွေးကို လည်းကောင်း, ပြည်ကို လည်းကောင်း စားလော့၊ ဤကျင်ကြီး, ကျင်ငယ်, သွေးပြည်သည် သင့်အား တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်စေသတည်း၊ သင်၏ အဝတ်တို့သည် လည်း သံပြားနှင့်အတူ ဖြစ်စေကုန်သတည်း" ဟု ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးပါ၏၊ ခြိမ်းခြောက်လည်း ခြိမ်းခြောက်ပါ၏၊ ထိုမိန်းမသည် ဤသို့ သဘောရှိသော မကောင်းမှု (ဒုစရိုက်)ကို ပြုကျင့်ခဲ့သောကြောင့် ဤပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်လာ၍ ကြာမြင့်စွာ (ဤကျင်ကြီး စသည်ကို) စားရ၏ဟု (လျှောက်၏)။

ကိုးခုမြောက်သော မဟာပေသကာရပေတိဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၁၀ - ခလ္လာဋိယပေတဝတ္ထု

ဗိမာန်တွင်း၌ အဝတ်မရှိ၊ အပြင်သို့ မထွက်ဝံ့သည်ကို သနားသဖြင့် ကုန်သည်များက အလှူပေး အမျှဝေ သာဓုခေါ်သဖြင့် ချက်ခြင်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အစုံအလင်ကို ရရှိသော ပြိတ္တာမ

၅၈။ အပြင်သို့ မထွက်မူ၍ ဗိမာန်အတွင်း၌ တည်နေသူကား အဘယ်သူနည်း၊ အရှင်မ အပြင်သို့ ထွက်ပါလော့၊ သင့်ကို အပြင်၌ ရပ်တည်နေသည်ကို မြင်လိုပါကုန်၏ဟု (ကုန်သည်ကြီးက ပြောဆို၏)။

၅၉။ အဝတ်မပါ ကိုယ်ချည်းသာဖြစ်၍ အပြင်သို့ ထွက်ရန် မရဲဝံ့ပါ၊ ရှက်လှပါ၏၊ ဆံတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း နေရသူ ဖြစ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အနည်းငယ်မျှသာ ပြုခဲ့ရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာမက ပြော၏)။

၆၀။ တင့်တယ်သော အဆင်းရှိသော နှမ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို သင့်အား ပေးပါ၏၊ ယူပါလော့၊ ဤပုဆိုးကို ဝတ်ပါလော့၊ ဤပုဆိုးကို ဝတ်၍ လာပါလော့၊ ထွက်ခဲ့ပါလော့၊ နှမ အပြင်သို့ ထွက်ပါလော့၊ သင့်ကို အပြင်၌ ရပ်တည်နေသည်ကို မြင်လိုကြပါကုန်၏။

၆၁။ သင်၏လက်ဖြင့် အကျွန်ုပ်လက်သို့ သင်ပေးအပ်သော ပစ္စည်းသည် အကျွန်ုပ်အား မရ၊ မရောက်နိုင်ပါ၊ ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' ရှိ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကဖြစ်သော ထိုဥပါသကာသည် ဤလူအပေါင်း၌ ရှိပါ၏။

၆၂။ ထိုဥပါသကာကို အကျွန်ုပ်အား ပေးအပ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံစေလျက် ထိုအလှူကို အကျွန်ုပ်အား ရည်ညွှန်း၍ ထိုအလှူ၏ အဖို့ကို ပေးဝေပါလော့၊ ထိုသို့ လှူသည်ရှိသော် အကျွန်ုပ်သည် အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသူ ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်ဟု (ဆို၏)။

၆၃။ ထိုကုန်သည်တို့သည် ထိုဥပါသကာကိုလည်း ရေချိုးစေ၍ (မြတ်သောနံ့သာတို့ဖြင့်) လိမ်းကျံစေလျက် အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံစေပြီးလျှင် ထိုပြိတ္တာမအား အလှူ၏ အဖို့ဘာဂကို ရည်ညွှန်း၍ (အမျှဝေစေကုန်၏)။

၆၄။ (ထိုအလှူ၏ အဖို့ဘာဂကို) ရည်ညွှန်း ပေးဝေပြီးသည့် အခြားမဲ့၌ပင် (အလှူ၏) အကျိုးသည် ဖြစ်၏၊ စားဖွယ် အဝတ် အဖျော်ဟူသော ဤအကျိုးသည် အလှူ၏ အကျိုးပေတည်း။

၆၅။ ထိုစားဖွယ် စသည်ကိုရသည်မှ နောက်၌ ထိုမိန်းမသည် ဤအကျိုးကား အလှူ၏ အကျိုးတည်းဟု ပြောသကဲ့သို့ စင်ကြယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် ကာသိတိုင်းဖြစ် အဝတ် ထက်မြတ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ပြီးလျှင် ပြုံးရွှင်ကာ ဗိမာန်မှ ထွက်လာ၏။

၆၆။ အလွန်ဆန်းကြယ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိ၍ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော သင်၏ ဗိမာန်သည် ထွန်းလင်း တောက်ပ၏၊ နတ်သမီး သင့်ကို မေးပါ၏၊ သင် ဖြေကြားပါလော့၊ ဤအကျိုးသည် အဘယ်ကံ၏ အကျိုးပါနည်း။

၆၇။ အကျွန်ုပ်သည် ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ရှိသော ဆွမ်းခံကြွလာသော ရဟန်းအား အထူး ကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် နှမ်းဆီထွေးကို ပေးလှူခဲ့၏။

၆၈။ ထိုကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ဗိမာန်၌ ခံစားရ၏၊ ထိုကုသိုလ်၏အကျိုးသည်လည်း ယခုအခါ၌ ကုန်ခန်းခဲ့ပါ၏။

၆၉-၇၀။ လေးလတို့အလွန်၌ သေလွန်ခြင်း ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်၊ အကျွန်ုပ်သည် စင်စစ် ဆင်းရဲ၍ ကြမ်းတမ်းသော လေးထောင့်ရှိသော တံခါးလေးပေါက်ရှိသော ဝေဖန်အပ်သော ပုံစံတူဖြစ်သော သံတံတိုင်း ကာရံ၍ သံပြားဖြင့် ပိတ်ဖုံးထားအပ်သော ငရဲသို့ ကျရောက်ရပါလိမ့် မည်။

၇၁။ ထိုငရဲ၏ မြေကြီးကား သံဖြင့် ပြီး၏။ တောက်လောင်သည်ဖြစ်၍ အခိုးအလျှံရှိ၏၊ ထက်ဝန်းကျင့် ယူဇနာတစ်ရာတိုင်တိုင် အခါခပ်သိမ်း ပျံ့နှံ့၍ တည်၏။

၇၂။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုငရဲ၌ ရှည်မြင့်စွာ ကာလပတ်လုံး မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးဖြစ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာကို ခံစားရပါအံ့၊ ပြင်းစွာ စိုးရိမ်မိ၏ဟု (ပြောဆို၏)။

ဆယ်ခုမြောက်သော ခလ္လာဋိယပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၁၁ - နာဂပေတဝတ္ထု

သားသမီးသုံးယောက်တို့ အလှူပေးသည်ကို ဝန်တိုစိတ်ဖြင့် ပိတ်ပင် ဆဲရေးမိကြသောကြောင့် သေလွန်သောအခါ သားသမီးများမှာ ချမ်းသာ၍ မိဖတို့မှာ တင်းပုတ်ဖြင့် ရိုက်နှက်ခြင်းကို ခံကာသွေးပြည်ကို စားသောက်နေရသူ ပြိတ္တာများ

၇၃။ တစ်ယောက်သည် ဆင်ဖြူဖြင့် ရှေ့က သွား၏၊ တစ်ယောက်ကား အဿထိုရ် မြင်းကသော ရထားဖြင့် အလယ်က သွား၏၊ နောက်၌ အရပ်ဆယ်မျက်နှာလုံးကို ထွန်းလင်း တောက်ပစေသော သတို့သမီးကိုမူကား ထမ်းစင်ဖြင့် ထမ်းဆောင်၏။

၇၄။ သင်တို့သည်ကား တင်းပုတ် လက်စွဲကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ငိုကြွေးသော မျက်နှာရှိလျက် တင်းပုတ်ဖြင့် ရိုက်ပုတ်ခြင်းကြောင့် ကွဲပြတ်ပျက်စီးသောကိုယ် ရှိကြကုန်၏၊ လူဖြစ်ကြစဉ်က အဘယ် မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ကြသနည်း၊ အဘယ့်ကြောင့် အချင်းချင်း တစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်၏ သွေးကို သောက်ကြရကုန်ဘိသနည်းဟု (သာမဏေက မေး၏)။

၇၅။ အခြေလေးချောင်းရှိသော ကုဥ္စရအမည်ရသော ဆင်ဖြူဖြင့် ရှေ့ကသွားသော သူသည် အကျွန်ုပ်၏ သားကြီးပင်တည်း၊ ထိုသားကြီးသည် အလှူဒါနတို့ကို ပေးလှူ၍ ချမ်းသာခြင်းရှိလျက် ဝမ်းမြောက်ရ၏။

၇၆။ ကောင်းသော သွားခြင်းရှိသော အဿထိုရ် မြင်းလေးကောင်ကသော ရထားဖြင့် အလယ်က သွားသောသူသည် အကျွန်ုပ်၏ သားလတ်ပင်တည်း၊ ထိုသားလတ်သည် ဝန်မတိုမူ၍ ပေးလှူလေ့ရှိသော ကြောင့် တင့်တယ်၏။

၇၇။ သမင်မငယ် မျက်စိကဲ့သို့ နူးညံ့သော မျက်စိရှိသော နောက်ဆုံးက ထမ်းစင်ဖြင့် ထမ်းဆောင်အပ်သော ပညာရှိသော မိန်းမပျိုသည်ကား အကျွန်ုပ်တို့၏ အငယ်ဆုံး သမီးတည်း၊ (ထိုသမီးငယ်သည်) မိမိရရှိသော အဖို့မှ ထက်ဝက် အဖို့ကို လှူခြင်းကြောင့် ချမ်းသာလျက် ဝမ်းမြောက်ရ၏။

၇၈။ ထိုသားသမီးသုံးယောက်တို့သည် ရှေးဘဝက သမဏဗြာဟ္မဏတို့အား ကြည်လင်သောစိတ် ရှိကုန်၍ အလှူတို့ကို ပေးလှူကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်မူကား ဝန်တိုမှု မစ္ဆရိယ ရှိသူများ ဖြစ်ကြပါကုန်၏၊ သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို ဆဲရေးတတ်ကုန်၏၊ ဤသားသမီး သုံးယောက်တို့သည်ကား ပေးလှူကြကုန်၍ စမ္မယ်ပျော်ပါးကြရကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကား ပြတ်သော ကျူပင်ကဲ့သို့ ခြောက်သွေ့ကြကုန်၏ဟု (ပြိတ္တာလင်မယားက ဖြေ၏)။

၇၉။ သင်တို့၏ စားဖွယ်ကား အဘယ်သဘော ရှိသနည်း၊ အိပ်ရာနေရာကား အဘယ်သဘော ရှိပါသနည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့လျှင် မျှတကြကုန်သနည်း၊ အလွန်ယုတ်မာသော သဘောရှိကုန်သော သင်တို့သည် အပိုင်းအခြားမရှိ များမြတ်သော စည်းစိမ်ရှိသူတို့ ဖြစ်ကြပါ ကုန်လျက် ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကို မပြုခြင်းဖြင့် ချမ်းသာကို ချွတ်ယွင်းစေကုန်သောကြောင့် ယခုဆင်းရဲသို့ ရောက်ကြရကုန်၏ဟု (သာမဏေက မေး၏)။

၈၀။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အချင်းချင်း သတ်ပုတ်၍ ပြည်သွေးကို သောက်ရပါကုန်၏၊ များစွာသောက်၍လည်း တင်းတိမ်ရောင့်ရဲမှု မရှိကြပါကုန်၊ မနှစ်သက် မလိုလားကြပါကုန်။

၈၁။ အကြင်သူတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်, တမလွန်ဝယ် ချမ်းသာထူးကို ပြုလုပ် စီရင်တတ်ကုန်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ရကြကုန်၍ မိမိတို့လည်း မသုံးဆောင်ကြကုန်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုလည်း မပြုကြကုန်၊ မပေးလှူတတ်ကုန်သော ထိုသူတို့သည် တမလွန်ဘဝ၌ ယမမင်း၏ ပြိတ္တာဘုံ၌ တည်နေရကုန်သည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ပင် ငိုကြွေးကြရကုန်၏။

၈၂။ ထိုသူတို့သည် တမလွန်ဘဝ၌ ဆာလောင်မွတ်သိပ်သော ‘ခုပ္ပိပါသ’ ပြိတ္တာဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ နောက်အခါ၌ ကြာမြင့်စွာ (နှလုံးမသာယာခြင်းဖြင့်) ပူဆွေးကုန်လျက် (ဒုက္ခမီးဖြင့်) လောင်ကျွမ်းကြရကုန်၏၊ ဆင်းရဲပွါးကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော စပ်ရှားခံခက်သော အကျိုးရှိသော ကံတို့ကို ပြုသောကြောင့် အပါယ်ဆင်းရဲကို ခံစားကြရကုန်၏။

၈၃။ ဤလောက၌ ဥစ္စာစပါးသည် ခဏတာမျှ ဖြစ်၏၊ အသက်သည် ခဏတာမျှ ဖြစ်၏၊ ဥစ္စာစသည်တို့၏ ခဏတာမျှ ဖြစ်သည်ကို ခဏတာမျှ ဖြစ်၏ဟု သိ၍ ပညာရှိသည် မိမိမှီရာ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ကျွန်းကို ပြုရာ၏။

၈၄။ တရား၌ လိမ္မာကုန်သော အကြင်သူတို့သည် ဤသို့ ဥစ္စာစသည်တို့၏ ခဏတာမျှ ဖြစ်သည်ကို ဟုတ်မှန်တိုင်း သိရှိကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ပူဇော်ခံထိုက်သူ ဘုရားစသော အရိယာတို့၏ စကားကို ကြားနာရ၍ အလှူဒါန၌ မမေ့မလျော့ကြကုန်ဟု (လျှောက်၏)။

တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက် နာဂပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ဥရဂဝဂ် ===

၁၂ - ဥရဂပေတဝတ္ထု

သားသေဆုံးလျက် မငိုကြွေးသော အဖ အမိ နှစ်မ မယားလေးဦးတို့ ပြောပုံနှင့် သေသူကို လွမ်းဆွတ်ငိုကြွေးခြင်း၏ အကျိုးမရှိပုံ ဥပမာ အစုံအလင်ပါသောဝတ္ထု

၈၅။ မြွေသည် အရေဟောင်းကို စွန့်၍ သွားသကဲ့သို့ ဤအတူ သံသရာ၌ ကျင်လည်ရသော သတ္တဝါသည် ခန္ဓာကိုယ်ကို အသုံးမပြုနိုင်ဘဲ အသက်ကင်း၍ သေသည်ရှိသော် မိမိ၏ ဆွေးမြေ့သော ကိုယ်ကို စွန့်၍ သွားရ၏။

၈၆။ ထိုသေသူသည် မိမိလားရောက်ရာ 'ဂတိ' သို့ သွားသည်ဖြစ်၍ မီးလောင်ကျွမ်းနေသော ကိုယ်သည် ဆွေမျိုးတို့၏ ငိုကြွေးခြင်းကို မသိ၊ ထို့ကြောင့် ဤငါ့သားကို (အကြောင်းပြု၍) မငိုဟု (သေသူ၏ အဖဖြစ်သော ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

၈၇။ ငါ့သား လာလှည့်ဟု မခေါ်ဘဲ ထိုတမလွန်လောကမှ လာ၏၊ ငါ့သား သွားတော့ဟု ခွင့်မပြုဘဲ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ သွား၏၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် (မခေါ်ဘဲ) လာ၍ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် (ခွင့်မပြုဘဲ) သွား၏၊ ထိုအလိုသို့ မလိုက်ဘဲ ကျင်လည်၍ ဖြစ်ရာ၌ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းသည် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

၈၈။ ထိုသေသူသည် မိမိလားရောက်ရာ 'ဂတိ' သို့ သွားသည်ဖြစ်၍ မီးလောင်ကျွမ်းနေသော ကိုယ်သည် ဆွေမျိုးတို့၏ ငိုကြွေးခြင်းကို မသိ၊ ထို့ကြောင့် ဤငါ့သားကို အကြောင်းပြု၍ မငိုဟု (အမိပုဏ္ဏားမက ဆို၏)။

၈၉။ အကယ်၍ ငိုကြွေးခဲ့ပါမူ ပိန်ချုံးရုံမျှသာ ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုငိုကြွေးရာ၌ ငါ့အား အဘယ်အကျိုးရှိရာအံ့နည်း၊ ငါတို့၏ ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေ ချစ်ကျွမ်းဝင်သူတို့အား လွန်စွာ စိတ်မချမ်းသာမှုမျှသာ ဖြစ်ရာ၏။

၉၀။ ထိုသေသူသည် မိမိလားရောက်ရာ 'ဂတိ' သို့ သွားသည်ဖြစ်၍ မီးလောင်ကျွမ်းနေသော ကိုယ်သည်ဆွေမျိုးတို့၏ ငိုကြွေခြင်းကို မသိ၊ ထို့ကြောင့် ဤငါ့မောင်ကို အကြောင်းပြု၍ မငိုဟု (နှမငယ်က ဆို၏)။

၉၁။ သူငယ်သည် ကောင်းကင်၌ သွားသော လကို ငါ၏ ရထားဘီးကို ပေးဟု ဆို၍ ငိုသကဲ့သို့ ဤအတူ အကြင်သူသည် သေသူကို စိုးရိမ်၏၊ (ထိုသူ၏) ဤစိုးရိမ်ခြင်းသည် ဤသူငယ်၏အဖြစ်နှင့် တူသည်သာတည်း။

၉၂။ ထိုသေသူသည် မိမိလားရောက်ရာ 'ဂတိ' သို့ သွားရောက်သည်ဖြစ်၍ မီးလောင်ကျွမ်းနေသော ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဆွေမျိုးတို့၏ ငိုကြွေခြင်းကို မသိ၊ ထို့ကြောင့် ဤငါ့လင်ကို အကြောင်းပြု၍ မငိုဟု (မယားက ဆို၏)။

၉၃။ ပုဏ္ဏား ကွဲလေပြီးသော ရေအိုးသည် တစ်ဖန်စပ်၍ မရသကဲ့သို့ ဤအတူ အကြင်သူသည် သေသူကို စိုးရိမ်၏၊ (ထိုသူ၏) ဤစိုးရိမ်ခြင်းသည် ကွဲလေပြီးသော အိုးကို စပ်၍ မရသည်နှင့် တူသည်သာတည်း၏။

၉၄။ ထိုသေသူသည် မိမိလားရောက်ရာ 'ဂတိ'သို့ သွားရောက်သည်ဖြစ်၍ မီးလောင် ကျွမ်းနေသော ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဆွေမျိုးတို့၏ ငိုကြွေခြင်းကို မသိ၊ ထို့ကြောင့် ဤအရှင့်သားကို အကြောင်းပြု၍ မငိုဟု (ကျွန်မက ဆို၏)။

တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သော ဥရဂပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ရှေးဦးစွာသော ဥရဂဝဂ် ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၁ - သံသာရမောစကပေတိဝတ္ထု

ရှေးဘဝ၌ အလှူဒါနပြုရန် တိုက်တွန်းမည့်သူမရှိ၍ ဒါနမပြုခဲ့ရ သေလွန်သောအခါ၊ ကံလိုင်တော်မွတ် အဝတ်မပါသော ပြိတ္တာမအား အသျှင်သာရိပုတြာက သနားလှသဖြင့် ဆွမ်းတလုတ်စာ လက်တဝါးမျှရေ သော အဝတ် သောက်ရေကို လှူကာ အမျှဝေတော်မူမှ ချမ်းသာခွင့်ရသော ပြိတ္တာမ

၉၅။ အလွန်ကြုံလှီ၍ နံရိုး ပြိုင်းပြိုင်းထွက်သော မိန်းမ သင်သည် အဝတ်လည်း မပါ၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာ ဖွယ် အဆင်းသဏ္ဌာန်လည်း ရှိ၏၊ ကြုံလှီ၍ အကြော ပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိလျက် ဤအရပ်၌ ရပ်တည်သော သင်ကား အဘယ်သူနည်းဟု (အသျှင်သာရိပုတြာက မေး၏)။

၉၆။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံ၌ အကျုံးဝင်သော မကောင်းသော လားရာရှိသော ပြိတ္တာမ ဖြစ်ပါ၏၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့မိခြင်းကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံ သို့ လားရောက်ရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာမက လျှောက်၏)။

၉၇။ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း, နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း, စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ် မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက်ရသနည်း ဟု (အသျှင်သာရိပုတြာက မေးပြန်၏)။

၉၈။ အရှင်ဘုရား အမိကသော် လည်းကောင်း, အဖကသော် လည်းကောင်း, ထို့ပြင် ဆွေမျိုးတို့က သော်လည်းကောင်း အကျွန်ုပ်ကို သမဏဗြာဟ္မဏတို့အား ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အလှူဒါန ကို ပေးလှူလော့ဟု တိုက်တွန်းကြမည့် (ထိုသို့သဘောရှိသော) သနားစောင့်ရှောက်သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အား မရှိပါကုန်။

၉၉။ ဤဘဝမှ ဤသုံးခုမြောက်သော ဘဝ၌ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ သဘောရှိသော အဝတ်မပါ ကိုယ်ချည်းသာလျှင် ဆာလောင်ခြင်း မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် အနှိပ်စက်ခံရလျက် အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး လှည့်လည်ခဲ့ရပါ၏၊ ဤအကျိုးသည် မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးပါတည်း။

၁၀၀။ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားကို ကြည်လင်စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိခိုးပါ၏၊ လုံ့လ ဝီရိယရှိ၍ အာနု ဘော်ကြီးတော်မူသော အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်ကို စောင့်ရှောက်တော်မူပါ၊ တစ်စုံတစ်ရာ လှူဒါန်းဖွယ်ကို အကျွန်ုပ်အား ရည်ညွှန်း၍ ပေးလှူတော်မူပြီးလျှင် အကျွန်ုပ်ကို ဒုဂ္ဂတိဘုံမှ လွတ်စေတော်မူပါဟု (ပြိတ္တာ မက လျှောက်ပြန်၏)။

၁၀၁။ သနား စောင့်ရှောက်တတ်သော ထိုအသျှင်သာရိပုတြာသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် ရဟန်းတစ်ပါးအား ဆွမ်းတစ်လုတ်စာမျှကို လည်းကောင်း, တစ်လက်ဝါးစာမျှသော ပုဆိုးပိုင်းကို လည်း ကောင်း, သောက်ရေခွက်ကို လည်းကောင်း ပေးလှူ၏၊ ထိုပြိတ္တာမအား အလှူ၏ အဖို့ကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေတော်မူ၏။

၁၀၂။ ရည်ညွှန်း၍ လှူအပ်သော အလှူ၏ အခြားမဲ့၌ စားဖွယ်, အဝတ်, သောက်ရေကို ရခြင်းဟူ သော အကျိုးသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ဤအကျိုးသည် အလှူ၏ အကျိုးပင်တည်း။

၁၀၃။ ထိုပြိတ္တာမသည် ထိုစားဖွယ်စသည်ကို ရပြီးသည်နောက်မှ စင်ကြယ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ် ၍ စင်ကြယ်သော အဝတ်, ကာသိတိုင်းဖြစ် ပုဆိုးထက် မြတ်သော ပုဆိုး, ဆန်းကြယ်သော အဝတ် တန်ဆာ ကို ဝတ်ဆင်လျက် အသျှင်သာရိပုတြာထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။

၁၀၄။ နတ်သမီး သောက်ရှူးကြယ်သည် အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်းစေဘိ သကဲ့သို့ ထို့အတူ သင်သည် အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အရောင်အဆင်းဖြင့် အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကို ထွန်းပ စေလျက် တည်ဘိ၏။

၁၀၅။ အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် သင့်အား ဤသို့သော အရောင်အဆင်း ဖြစ်သနည်း၊ အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် ဤအရပ်၌ သင့်အား (ကောင်းကျိုးချမ်းသာ) ပြည့်စုံသနည်း၊ အဘယ် ကုသိုလ်ထူး ကြောင့် သင့်အား စိတ်နှစ်သက်ဖွယ် စည်းစိမ်အားလုံးတို့ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သနည်း။

၁၀၆။ အာနုဘော်ကြီးသော နတ်သမီး သင့်အား ငါ မေးပါ၏၊ လူဖြစ်ခဲ့စဉ်က သင်သည် အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကို ပြုခဲ့ဖူးသနည်း၊ အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် ဤသို့ တောက်ပသော အာနုဘော်ရှိသနည်း၊ အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် သင်၏ အရောင်အဆင်းသည်လည်း အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့၌ တောက်ပ သနည်းဟု အသျှင်သာရိပုတြာက မေး၏)။

၁၀၇။ ကြုံလှီ၍ ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကာ ဆာလောင်လျက် အဝတ်မပါ ကိုယ်ချည်းသာ ကိုယ် ရေအဆင်း ပျက်စီးပြီးလျှင် ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ ရောက်နေရသော ထိုအကျွန်ုပ်ကို လောက၌ သနားကရုဏာ ရှိသော ရဟန်းသည် မြင်ပါပြီ။

၁၀၈။ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဆွမ်းတစ်လုတ်စာမျှကို လည်းကောင်း, တစ်လက်ဝါးစာမျှသော ပုဆိုးပိုင်း ကို လည်းကောင်း, သောက်ရေခွက်ကို လည်းကောင်း ပေးလှူ၍ အကျွန်ုပ်အား အလှူ၏အဖို့ကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေတော်မူပါ၏။

၁၀၉။ ဆွမ်းတစ်လုတ်၏ အကျိုးကို ရှုပါလော့၊ အနှစ်တစ်ထောင်းပတ်လုံး နတ်ထမင်းကို လည်း ကောင်း, များသော အရသာရှိသော ဟင်းကို လည်းကောင်း အလိုရှိတိုင်း စားသောက် သုံးဆောင်ရပါ၏။

၁၁၀။ တစ်လက်ဝါးစာမျှသော ပုဆိုးပိုင်း၏ အကြင်သို့ သဘောရှိသော အကျိုးသည် ရှိပါ၏၊ ငှိုသို့ သဘောရှိသော အကျိုးကို ရှုပါလော့၊ အကြင်မျှလောက် နန္ဒမင်း၏ တိုင်းပြည်၌ အဝတ်တို့သည် ရှိပါ ကုန်၏။

၁၁၁-၂။ အရှင်ဘုရား ထိုအဝတ်တို့ထက် တပည့်တော်မ၏ အဝတ်တို့သည် များပါကုန်၏၊ ပိုးထည်, ကမ္ဗလာထည်တို့သည် လည်းကောင်း, ခေါမထည်, ဝါချည်ထည်တို့သည် လည်းကောင်း အလျားအနံအား ဖြင့်လည်း ပြန့်ကျယ်ပါကုန်၏၊ အဖိုးများစွာလည်း ထိုက်ပါကုန်၏၊ ထိုအဝတ်တို့သည်လည်း ကောင်းကင် ၌သာလျှင် တွဲရ ရွဲကျကုန်၏၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှစ်သက်ရာရာ အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ရပါ၏။

၁၁၃-၄။ သောက်ရေတစ်ခွက်၏ အကြင်သို့ သဘောရှိသော အကျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုသို့ သဘောရှိ သော အကျိုးကို ရှုပါလော့၊ အေးမြသော ရေရှိကုန်သော ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်း ရှိကုန်သော အေးမြ၍ မွှေးပျံ့ သင်းကြိုင်လှိုင်သော ရနံ့ရှိကုန်သော ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော နက်သော လေးထောင့် ရေကန်တို့သည် ပဒုမ္မာကြာ ဥပ္ပလကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍ ရေ၏အထက်၌ ကြာဝတ်ဆံ တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် ပြည့်ကုန်၏။

၁၁၅။ အရှင်ဘုရား ထိုအကျွန်ုပ်သည် မည်သည့်ဘေးမျှ မရှိဘဲ မွေ့လျော်ရပါ၏၊ မြူးထူးပျော်ပါး ရပါ၏၊ ဝမ်းမြောက်ရပါ၏၊ အရှင်ဘုရား လောက၌ သနားခြင်း ကရုဏာရှိသော အရှင်ဘုရားကို ရှိခိုးရန် ရောက်လာပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

ရှေးဦးစွာသော သံသာရမောစကပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၂ - သာရိပုတ္တတ္ထေရမာတုပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝ၌ အသျှင်သာရိပုတြာ၏ မိခင်ဖြစ်ဖူး၍ ကုသိုလ်အားနည်းခိုက် ပြိတ္တာဘဝတွင် ဖြစ်ရ၍ သားကောင် လူတို့၏ ပြည်သွေးကို စားသောက် သုသာန်ကို အိမ်ပြုနေရသူအား အသျှင်သာရိပုတြာ သနားတော်မူသဖြင့် စတုဒ္ဒိသာသံဃိက အလှူပေးကာ အမျှဝေတော်မူမှ ချမ်းသာခွင့်ရသော ပြိတ္တာမ

၁၁၆။ အလွန်ကြုံလှီ၍ နံရိုး ပြိုင်းပြိုင်းထွက်သော မိန်းမ သင်သည် အဝတ်လည်း မပါ၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ် အဆင်းသဏ္ဌာန်လည်း ရှိ၏၊ ကြုံလှီ၍ အကြော ပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိလျက် ဤအရပ်၌ ရပ်တည်သော သင်ကား အဘယ်သူနည်းဟု (အသျှင်သာရိပုတြာက မေး၏)။

၁၁၇။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ရှေးအခါဝယ် တစ်ပါးသော ဘဝတို့၌ အရှင်ဘုရား၏ အမိရင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ၏၊ (ယခု) ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်နေရပါ၏၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် အနှိပ်စက် ခံနေရပါ၏။

၁၁၈။ စွန့်အပ် ပစ်အပ်သော တံထွေးကို လည်းကောင်း, နှပ်ကို လည်းကောင်း, သလိပ်ကို လည်းကောင်း, ဖုတ်ကြည်း သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော လူသေတို့၏ အဆီကို လည်းကောင်း, သားဖွား သူတို့၏ သွေးကို လည်းကောင်း,

၁၁၉။ အိုင်းအမာအနာတို့၏ သွေးကို လည်းကောင်း, နှာခေါင်းပြတ် ဦးခေါင်းပြတ်တို့၏ သွေးကို လည်းကောင်း, မိန်းမ ယောကျ်ားတို့ကို မှီ၍ ဖြစ်သော အရေအကြော စသည်ကို လည်းကောင်း ဆာလောင်ခြင်း အနှိပ်စက်ခံရသည် ဖြစ်၍ စားသောက်ရပါ၏။

၁၂၀။ သားကောင်တို့၏ လည်းကောင်း, လူတို့၏ လည်းကောင်း ပြည်သွေးကို စားရပါ၏၊ မှီခို အားထားရာ မရှိပါ၊ နေရာအိမ် မရှိပါ၊ သုသာန်မြေကို ညောင်စောင်းအမှတ်ပြု၍ အိပ်ရပါ၏။

၁၂၁။ သားတော်ဘုရား အကျွန်ုပ်အတွက် အလှူကို ပေးလှူပါလော့၊ အလှူပေး၍ အကျွန်ုပ်အား ရည်ညွှန်းလျက် အလှူဒါန၏ အဖို့ကို ပေးဝေပါလော့၊ ပြည်သွေးကို စားရခြင်းမှ လွတ်နိုင်ကောင်း တန်ရာပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

၁၂၂။ အမိဖြစ်ဖူးသော ပြိတ္တာမ၏ စကားကို ကြား၍ သနား စောင့်ရှောက်တတ်သော ဥပတိဿ အမည်ရသော အသျှင်သာရိပုတြာသည် အသျှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ကို လည်းကောင်း, အသျှင်အနုရုဒ္ဓါကို လည်းကောင်း, အသျှင်ကပ္ပိနကို လည်းကောင်း ပြောကြားတော်မူ၏။

၁၂၃။ ကျောင်းငယ်လေးလုံးတို့ကို ဆောက်လုပ်လျက် ကျောင်းတို့ကို လည်းကောင်း, ထမင်း အဖျော်ကို လည်းကောင်း စာတုဒ္ဒိသာ သံဃာအား ပေးလှူ၏၊ အမိအား အလှူ၏ အဖို့ကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေတော်မူ၏။

၁၂၄။ ရည်ညွှန်း၍ လှူအပ်သော အလှူ၏ အခြားမဲ့၌ စားဖွယ် အဝတ် သောက်ရေကို ရခြင်းဟူသော ဤအကျိုးသည် အလှူ၏ အကျိုးပင်တည်း။

၁၂၅။ (ထိုပြိတ္တာမသည်) ထိုစားဖွယ်စသည်ကို ရပြီးသည်နောက်မှ စင်ကြယ်သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သော အဝတ်, ကာသိတိုင်းဖြစ် ပုဆိုးထက် မြတ်သော ပုဆိုး, ဆန်းကြယ်သော အဝတ် တန်ဆာကို ဝတ်လျက် ကောလိတဟုအမည်ရှိသော အသျှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။

၁၂၆။ နတ်သမီး သောက်ရှုးကြွယ်သည် အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်းဘိ သကဲ့သို့ သင်သည် အဘယ်ကုသိုလ်ထူးကြောင့် အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်းဖြင့် အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့ကို ထွန်းပစေလျက် တည်ဘိသနည်း။

၁၂၇။ အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် သင့်အား ထိုသို့ သဘောရှိသော အရောင်အဆင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် သင့်အား ဤဘဝ၌ (ကောင်းကျိုး) ပြည့်စုံသနည်း၊ အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် စိတ်နှစ်သက်ဖွယ် စည်းစိမ်အားလုံးတို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကုန်သနည်း။

၁၂၈။ အာနုဘော်ကြီးသော နတ်သမီး သင့်အား ငါ မေး၏၊ လူဖြစ်စဉ်က သင်သည် အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကို ပြုခဲ့ဖူးသနည်း၊ အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် ဤသို့ တောက်ပသော အာနုဘော်ရှိသနည်း၊ အဘယ်ကုသိုလ်ထူးကြောင့် သင်၏ အရောင်အဆင်းသည်လည်း အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့၌ ထွန်းလင်း တောက်ပသနည်းဟု (အသျှင်မောဂ္ဂလ္လာန်က မေး၏)။

၁၂၉။ အကျွန်ုပ်သည် ရှေးအခါဝယ် တစ်ပါးသော ဘဝတို့၌ အသျှင်သာရိပုတြာ၏ အမိရင်းပါတည်း၊ (ယခု) ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရပါ၏၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် အနှိပ်စက်ခံရပါ၏။

၁၃၀-၁။ စွန့်အပ် ပစ်အပ်သော တံထွေးကို လည်းကောင်း, နှပ်ကို လည်းကောင်း, သလိပ်ကို လည်းကောင်း, ဖုတ်ကြည်း သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော လူသေတို့၏ အဆီကို လည်းကောင်း, သား ဖွားသူတို့၏ သွေးကို လည်းကောင်း, အိုင်းအမာအနာတို့၏ သွေးကို လည်းကောင်း, နှာခေါင်းပြတ် ဦးခေါင်းပြတ်တို့၏ သွေးကို လည်းကောင်း, မိန်းမ ယောကျာ်းတို့ကို မှီ၍ ဖြစ်သော အရေ အကြောစသည်ကို လည်းကောင်း ဆာလောင်ခြင်း အနှိပ်စက် ခံရသည်ဖြစ်၍ စားသောက်ရပါ၏။

၁၃၂။ သားကောင်တို့၏ လည်းကောင်း, လူတို့၏ လည်းကောင်း ပြည်သွေးကို စားရပါ၏၊ မှီခိုအားထားရာ မရှိပါ၊ နေရာအိမ် မရှိပါ၊ သုသာန်မြေကို ညောင်စောင်းအမှတ်ပြု၍ အိပ်ရပါ၏။

၁၃၃။ သားဖြစ်သော သာရိပုတြာ၏ အလှူဒါန ပေးလှူခြင်းဖြင့် မည်သည့်ဘေးမျှ မရှိဘဲ မွေ့လျော်ရပါ၏၊ အရှင်ဘုရား လောက၌ သနားခြင်း ကရုဏာရှိသော ရဟန်းကို ရှိခိုးရန် ရောက်လာပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

နှစ်ခုမြောက်သော သာရိပုတ္တတ္ထေရမာတုပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၃ - မတ္တာပေတိဝတ္ထု

လင်တူမိန်းမ တိဿာအပေါ်၌ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်ဖြင့် မကောင်းပြု မကောင်းပြော မကောင်းကြံများကို အဆန်းတကြယ် ပြုခဲ့၍ အဝတ်မပါ ပိန်ချိသော ခန္ဓာဖြင့် ပြိတ္တာဖြစ်နေရသူ မတ္တာအား တိဿာက သနားလှ၍ သံဃာရှစ်ပါးအား ကုသိုလ်ပြု အမျှဝေသဖြင့် နတ်သမီးအလား ချမ်းသာ ခံစားရသော ပြိတ္တာမ

၁၃၄။ အလွန်ကြုံလှီ၍ နံရိုး ပြိုင်းပြိုင်းထွက်သော မိန်းမ သင်သည် အဝတ်လည်း မပါ၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ ရှာဖွယ် အဆင်းသဏ္ဌာန်လည်း ရှိ၏၊ ကြုံလှီ၍ အကြော ပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိလျက် ဤအရပ်၌ ရပ်တည်နေသောသူကား အဘယ်သူနည်းဟု (လင်တူမိန်းမ တိဿာက မေး၏)။

၁၃၅။ ငါသည် မတ္တာပါတည်း၊ သင်သည် တိဿာပါတည်း၊ ရှေးဘဝက သင်၏ လင်တူမိန်းမ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ မကောင်းမှုကံကို ပြုခြင်းကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက်ခဲ့ရ ပါ၏ဟု (မတ္တာက ဖြေ၏)။

၁၃၆။ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း, နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း, စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ်မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက် ရသနည်းဟု (တိဿာက မေးမြန်း၏)။

၁၃၇။ အကျွန်ုပ်သည် အမျက်ဒေါသကြီးသူ, ကြမ်းတမ်းသော စကားရှိသူ, ငြူစူတတ်သူ, ဝန်တိုသူ, စဉ်းလဲသူ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ၏၊ ငါသည် သင့်အား မကောင်းသော စကားကို ဆိုခဲ့မိသောကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက်ရ၏ဟု (မတ္တာက ဖြေ၏)။

၁၃၈။ မှန်၏၊ သင်သည် ကြမ်းတမ်းသူဖြစ်သော အခြင်းအရာကို ငါ သိ၏၊ အသင့်အား တစ်ပါး သော အကြောင်းကို မေးပါအံ့၊ အဘယ့်ကြောင့် မြေမှုန့်တို့ဖြင့် ပွမ်းသော ကိုယ်ရှိသနည်းဟု (တိဿာက မေးပြန်၏)။

၁၃၉။ သင် (တိဿာ) သည် ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုး၏၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို ဝတ်၏ ၊ တန်ဆာဆင်၏၊ ငါသည်ကား သင့်ထက် အလွန်အကဲ ပိုမို၍ တန်ဆာဆင်၏။

၁၄၀။ ထိုငါသည် ကြည့်ရှုနေစဉ် လင်နှင့် သင် စကားပြောနေ၏၊ ထို့ကြောင့် ငါ့အား ငြူစူခြင်း ဣဿာသည် ပွါးများလာ၏၊ ငါ့အား အမျက်ဒေါသသည် လွန်စွာ ဖြစ်၏။

၁၄၁။ ထို့ကြောင့် မြေမှုန့်ကို ယူ၍ သင့်ကို မြေမှုန့်ဖြင့် ငါ ကြဲချမိခဲ့၏၊ ထိုမကောင်းမှုကံ အကျိုး ကြောင့် မြေမှုန့်တို့ဖြင့် ပွမ်းသော ကိုယ်ရှိပါ၏ဟု (မတ္တာက ဖြေ၏)။

၁၄၂။ မှန်၏၊ သင် (မတ္တာ) သည် ငါ့ကို မြေမှုန့်ဖြင့် ကြဲချသည်ကို ငါသိ၏၊ သင့်အား တစ်ပါးသော ထိုအကြောင်းကို မေးပါအံ့၊ အဘယ့်ကြောင့် ဝဲရောဂါ နှိပ်စက်ခံရသနည်းဟု (တိဿာက မေးပြန်၏)။

၁၄၃။ သင်နှင့်ငါ နှစ်ယောက်တို့သည် ဆေးကို ဆောင်ယူရန် တောသို့ သွားရောက်ကြကုန်၏၊ ဥင် သည်ကား ဆေးကို ဆောင်ယူ၏၊ ငါသည်ကား ခွေးလှေးသီးအရိုင်းကို ဆောင်ယူ၏။

၁၄၄။ သင် မသိမီ ငါသည် သင့်အိပ်ရာပေါ်သို့ ခွေးလှေးသီးကို ကြဲချခဲ့၏၊ ထိုမကောင်းမှု ကံ ကြောင့် ဝဲနာရောဂါ နှိပ်စက်ခံရ၏ဟု (မတ္တာက ဖြေ၏)။

၁၄၅။ မှန်၏၊ သင် (မတ္တာ) သည် ငါ၏ အိပ်ရာနေရာကို (ခွေးလှေးသီး) ကြဲချသည်ကို ငါ သိ၏၊ သင့်အား တစ်ပါးသော ထိုအကြောင်းကို မေးပါအံ့၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် အဝတ် မရှိသနည်းဟု (တိဿာက မေး၏)။

၁၄၆။ သူငယ်ချင်းတို့၏ လည်းကောင်း, ဆွေမျိုးတို့၏ လည်းကောင်း ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးခြင်းသည် ဖြစ်ခဲ့၏၊ လင်နှင့်တကွ သင့်ကိုမူ ဖိတ်ခေါ်၏၊ ငါ့ကို ကား မဖိတ်ခေါ်။

၁၄၇။ သင် မသိစဉ် ငါသည် သင်၏ အဝတ်ကို ခိုးယူခဲ့၏၊ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ငါသည် အဝတ် မရှိဖြစ်ရ၏ဟု (မတ္တာက ဖြေ၏)။

၁၄၈။ မှန်၏၊ သင် (မတ္တာ) သည် ငါ၏ အဝတ်ကို ခိုးယူသည်ကို ငါ သိ၏၊ သင့်အား တစ်ပါးသော ထိုအကြောင်းကို မေးပါအံ့၊ အဘယ့်ကြောင့် မစင်အနံ့ ရှိသနည်းဟု တိဿာက မေး၏)။

၁၄၉။ သင်၏ နံ့သာကို လည်းကောင်း, ပန်းကို လည်းကောင်း, အဖိုးများစွာ ထိုက်သော နံ့သာ ပျောင်းကို လည်းကောင်း မစင်တွင်း၌ ပစ်ချခဲ့၏၊ ထိုမကောင်းမှုကို ငါသည် ပြုခဲ့၏၊ ထိုမကောင်းမှု ကံ၏ အကျိုးကြောင့် မစင်အနံ့ ရှိ၏ဟု (မတ္တာက ဖြေ၏)။

၁၅၀။ မှန်၏၊ သင် (မတ္တာ) သည် ထိုမကောင်းမှုကံ ပြုခဲ့သည်ကို ငါ သိ၏၊ သင့်အား တစ်ပါးသော ထိုအကြောင်းကို မေးအံ့၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘုံသို့ လားရောက်ရသနည်းဟု (တိဿာက မေး၏)။

၁၅၁။ အိမ်၌ရှိသော ပစ္စည်းဥစ္စာသည် သင်နှင့်ငါ နှစ်ယောက်တို့အား သာတူညီမျှ ဖြစ်၏၊ လှူဖွယ် ဝတ္ထုတို့ ထင်ရှားရှိပါကုန်လျက် မိမိ၏ မှီခိုရာ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို မပြု၊ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ငါသည် ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ လားရောက်ရပါ၏။

၁၅၂။ သင်သည် မကောင်းမှုကံကို မှီဝဲဘိ၏၊ မကောင်းမှုကံတို့ဖြင့် သုဂတိဘုံကို ရဖို့မလွယ်ဟု ထို လူဖြစ်စဉ်အခါကပင် ငါ့ကို သင် ပြောခဲ့ဖူး၏ဟု (မတ္တာက ဖြေ၏)။

၁၅၃။ သင်သည် ငါ့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် ယုံကြည်စွဲလမ်းနေ၏၊ ထို့ပြင်လည်း ငါ့ကို ငြူစူ၏၊ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးသည် ကြမ်းတမ်းသော သဘောရှိသည်ကို ရှုပါလော့။

၁၅၄။ (ရှေးက သင် သိမ်းဆည်းထားအပ်ကုန်သော) သင်၏ ထိုအိမ်တို့သည် လည်းကောင်း, ထို ကျွန်မတို့သည် လည်းကောင်း, သင်၏ ထိုအဝတ်တန်ဆာသည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏၊ ဤအရာဝတ္ထု တို့ကို သူတစ်ပါးတို့ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ စည်းစိမ်တို့သည် မမြဲကုန်။

၁၅၅။ ယခုအခါ၌ ကလေးအဖေသည် ဈေးမှ အိမ်သို့ ရောက်လာလတ္တံ့၊ သင့်အား တစ်စုံတစ်ရာ ကို ပေးကောင်း ပေးလိမ့်မည်၊ ဤအရပ်မှ မသွားပါနှင့်ဦးဟု (တိဿာက ပြော၏)။

၁၅၆။ ငါသည် အဝတ်လည်း မပါ၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ် အဆင်းသဏ္ဌာန်လည်း ရှိပါ၏၊ ကြုံလှီ၍ အကြော ပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိပါ၏၊ ဤအဝတ် မပါခြင်းစသည်သည် မိန်းမတို့အတွက် ရှက်စဖွယ် ဖြစ်ပါ၏၊ ငါ့ကို ကလေးအဖေ မမြင်ပါစေလင့်ဟု (မတ္တာက ဆို၏)။

၁၅၇။ ယခု ငါသည် သင့်အား အဘယ်ကို ပေးရပါမည်နည်း၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်၍ အလုံးစုံ သင် အလိုရှိသမျှ ပြီးစီးရသော အဘယ် ကျေးဇူးဥပကာရကိုမူလည်း ဤအချိန် ဤအခါဝယ် ငါ ပြုလုပ်ရ ပါမည်နည်းဟု (တိဿာက ပြော၏)။

၁၅၈။ သံဃာမှ ရဟန်းလေးပါး, ပုဂ္ဂိုလ်မှ လေးပါး (ပေါင်း) ရှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းကျွေး၍ ငါ့အား အလှူ၏ အဖို့ကို ရည်ညွှန်း၍ ပေးဝေပါလော့၊ ထိုအခါ ငါသည် ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်၍ အလုံးစုံ အလိုရှိသမျှ ပြီးစီးသည် ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်ဟု (မတ္တာက ဖြေ၏)။

၁၅၉။ တိဿာသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍ ရဟန်းရှစ်ပါးတို့ကို ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင် အဝတ်တို့ကို လှူဒါန်းလျက် ထိုပြိတ္တာမအား အလှူ၏ အဖို့ကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေ၏။

၁၆၀။ ရည်ညွှန်း၍ လှူအပ်သော အလှူ၏ အခြားမဲ့၌ စားဖွယ် အဝတ် သောက်ရေရခြင်းဟူသော ဤအကျိုးသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ဤအကျိုးသည် အလှူ၏ အကျိုးပင်တည်း။

၁၆၁။ ထို့နောက် (မတ္တာပြိတ္တာမသည်) စင်ကြယ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သော အဝတ် ကာသိတိုင်းဖြစ် ပုဆိုးထက် မြတ်သော ပုဆိုး, ဆန်းကြယ်သော အဝတ်တန်ဆာရှိလျက် လင်တူ တိဿာ အထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။

၁၆၂။ နတ်သမီး သောက်ရှုးကြယ်သည် အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်းတောက်ပ သကဲ့သို့ သင်သည် အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အရောင်အဆင်းဖြင့် အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်းစေလျက် တည်ဘိ၏။

၁၆၃။ သင်သည် အဘယ်ကုသိုလ်ထူးကြောင့် ထိုသို့ သဘောရှိသော အရောင်အဆင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် သင့်အား ဤအရပ်၌ (ကောင်းကျိုး) ပြည့်စုံသနည်း၊ အဘယ်ကုသိုလ်ထူး ကြောင့် သင့်အား စိတ်နှစ်သက်ဖွယ် စည်းစိမ် အားလုံးတို့ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သနည်း။

၁၆၄။ အာနုဘော်ကြီးသော နတ်သမီး သင့်အား ငါ မေး၏၊ လူဖြစ်စဉ်က သင်သည် အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကုသိုလ်ထူးကြောင့် ဤသို့ တောက်ပသော အာနုဘော် ရှိသနည်း၊ သင်၏ အရောင်အဆင်းသည်လည်း အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့၌ ထွန်းလင်း တောက်ပလျက် တည်ဘိ သနည်းဟု (တိဿာက မေး၏)။

၁၆၅။ ငါသည် မတ္တာပါတည်း၊ သင်သည် တိဿာပါတည်း၊ ရှေးဘဝက သင်၏ လင်တူမိန်းမ ဖြစ်ခဲ့ ပါ၏၊ မကောင်းမှုကံကို ပြုခြင်းကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက်ရပါ၏။

၁၆၆။ သင် ပေးလှူအပ်သော အလှူဖြင့် မည်သည့်ဘေးမျှ မရှိဘဲ မွေ့လျော်ရပါ၏၊ ညီမ ဆွေမျိုး အားလုံးတို့နှင့်တကွ ကြာမြင့်စွာ အသက်ရှင်ပါစေလော့၊ စိုးရိမ်ကင်း၍ မြူအညစ်အကြေး ကင်းသော နတ်ဘုံဌာနသို့ (ရောက်ပါစေလော့) ဝသဝတ္တီနတ်တို့၏ နေရာဘုံသို့ (ရောက်ပါစေလော့)။

၁၆၇။ တင့်တယ်သော ညီမတိဿာ ဤလူ့ပြည်လောက၌ တရားကို ကျင့်၍ အလှူဒါနကို ပေးလှူ ကာ ဝန်တိုခြင်း 'မစ္ဆေရ' အညစ်အကြေးကို အမြစ်ပါ နုတ်ပြီးလျှင် အကဲ့ရဲ့လွတ်လျက် နတ်ပြည်သို့ ကပ် ရောက်ပါစေလော့ဟု (မတ္တာက ဆုံးမစကား ပြောကြား၏)။

သုံးခုမြောက်သော မတ္တာပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၄ - နန္ဒာပေတိဝတ္ထု

လင့်အပေါ်၌ မရိုသေ မလေးစား စကားကြမ်းစွာ ပြောဆိုခဲ့သော ကြောင့် ပြိတ္တာဘဝတွင် ရုပ်သွင် မည်းနက် ကြောက်မက်ဖွယ် ရုပ်အဆင်းရှိနေရာ လင်ဖြစ်သူမြင်တွေ့က သနားလှသဖြင့် ရဟန်းတို့အား ကျောင်းအိပ်ရာစသည် လှူဒါန်း၍ အမျှအတန်းဝေမှ ချမ်းသာရာရသော ပြိတ္တာမ

၁၆၈။ သင်သည် အဆင်းမည်းနက်၍ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ရှိသူ, ကြမ်းတမ်းသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသူ, ကြောက်မက်ဖွယ် အမြင်ရှိသူ, ကြောင်သော မျက်စိ ကျဲသော သွားရှိသူ ဖြစ်၏၊ သင့်ကို လူမိန်းမဟု ငါ မထင်ဟု (လင်ဟောင်း နန္ဒိသေနက ပြော၏)။

၁၆၉။ နန္ဒိသေန အကျွန်ုပ်သည် နန္ဒာပါတည်း၊ ရှေးဘဝက သင်၏ မယား ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ မကောင်းမှု ကံကို ပြုခြင်းကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက်ရ၏ဟု (နန္ဒာကပြော၏)။

၁၇၀။ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း, နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း, စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ် မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက် ရသနည်းဟု (နန္ဒိသေနက မေးပြန်၏)။

၁၇၁။ အကျွန်ုပ်သည် အမျက်ဒေါသကြီးသူ ကြမ်းတမ်းသော စကားရှိသူ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ သင့် အပေါ်၌ လည်း မရိုသေခဲ့ပါ၊ ငါသည် သင့်အား မကောင်းသော စကားကို ဆိုခဲ့မိခြင်းကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံ သို့လားရောက်ရ၏ဟု (နန္ဒာက ပြော၏)။

၁၇၂။ ယခု သင့်အား ငါ၏ အပေါ်ရုံအဝတ်ကို ပေးအံ့၊ ဤပုဆိုးကို ဝတ်လော့၊ ဤပုဆိုးကို ဝတ်၍ လာလော့၊ သင့်ကို အိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားအံ့။

၁၇၃။ သင်သည် အိမ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော် အဝတ်ကို လည်းကောင်း, ထမင်း အဖျော်ကို လည်း ကောင်း ရလတ္တံ့၊ သင်၏ သားများနှင့် ချွေးမတို့ကိုလည်း မြင်ရလတ္တံ့ဟု (နန္ဒိသေနက ပြော၏)။

၁၇၄-၅။ သင်၏ လက်ဖြင့် အကျွန်ုပ်အား ပေးသော ပစ္စည်းသည် အကျွန်ုပ်လက်သို့ မရ မရောက် နိုင်ပါ၊ ရာဂကင်းကုန်သော အကြားအမြင် များကုန်သော သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ထမင်း အဖျော်ဖြင့် နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲစေပါလော့၊ အကျွန်ုပ်အား အလှူ၏အဖို့ကို ရည်ညွှန်း၍ ပေးဝေပါလော့၊ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍ အလိုရှိသမျှ အလုံးစုံနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဟု (နန္ဒာက ပြောပြန်၏)။

၁၇၆။ ထိုနန္ဒိသေနသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍ ထမင်း, အဖျော်, ခဲဖွယ်, အဝတ်, ကျောင်း,အိပ်ရာ နေရာ, ထီး, နံ့သာပန်း အထူးထူး အပြားပြားသော ဖိနပ်ဟူသော ပြန့်ပြော များမြတ်သော ဒါနမျိုးကို ကြဲချ လှူဒါန်း၏။

၁၇၇။ ရာဂ ကင်းကုန်သော၊ အကြားအမြင် များကုန်သော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းတို့ ကို ထမင်း အဖျော်ဖြင့် နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲစေ၍ ထိုနန္ဒာပြိတ္တာမအား အလှူ၏အဖို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေ၏။

၁၇၈။ ရည်ညွှန်း၍ လှူအပ်သော အလှူ၏ အခြားမဲ့၌ စားဖွယ်, အဝတ်,သောက်ရေ ရခြင်းဟူသော ဤအကျိုးသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ဤအကျိုးသည် အလှူ၏ အကျိုးပင်တည်း။

၁၇၉။ ထို့နောက် စင်ကြယ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သော အဝတ် ကာသိတိုင်းဖြစ် ပုဆိုး ထက် မြတ်သော ပုဆိုး, ဆန်းကြယ်သော အဝတ်တန်ဆာရှိလျက် လင် နန္ဒိသေနထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။

၁၈၀။ နတ်သမီး သောက်ရှူးကြွယ်သည် အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်းစေဘိ သကဲ့သို့ သင်သည် အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အရောင်အဆင်းဖြင့် အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်းစေလျက် တည်ဘိ၏။

၁၈၁။ သင်သည် အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် ထိုသို့သဘောရှိသော အရောင်အဆင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် သင်သည် သင့်အား ဤအရပ်၌ (ကောင်းကျိုး) ပြည့်စုံသနည်း၊ အဘယ် ကုသိုလ်ထူးကြောင့် သင့်အား စိတ်နှစ်သက်ဖွယ် စည်းစိမ် အားလုံးတို့ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သနည်း။

၁၈၂။ အာနုဘော်ကြီးသော နတ်သမီး သင့်ကို (ငါ) မေး၏၊ လူဖြစ်စဉ်က အဘယ် ကုသိုလ်ကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကုသိုလ်ထူးကြောင့် ဤသို့ တောက်ပသော အာနုဘော် ရှိသနည်း၊ သင်၏ အရောင်အဆင်းသည်လည်း အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကို ထွန်းလင်း တောက်ပစေလျက် တည်ဘိသနည်းဟု (နန္ဒိသေနက မေး၏)။

၁၈၃။ နန္ဒိသေန အကျွန်ုပ်သည် နန္ဒာပါတည်း၊ ရှေးဘဝက သင်၏ မယား ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ မကောင်းမှုကံကို ပြုသောကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက်ရပါ၏။

၁၈၄။ သင် ပေးလှူအပ်သော အလှူဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ မည်သည့်ဘေးမျှမရှိဘဲ မွေ့လျော်ရပါ၏၊ သူကြွယ် ဆွေမျိုးအားလုံးတို့နှင့်တကွ ကြာမြင့်စွာ အသက်ရှင်ပါစေလော့၊ စိုးရိမ်ကင်း၍ မြူအညစ်အကြေးကင်းသော ဘေးမရှိသော ဝသဝတ္တိနတ်တို့၏ နေရာဘုံသို့ ရောက်ပါစေလော့။

၁၈၅။ သူကြွယ် ဤလူ့ပြည်လောက၌ တရားကို ကျင့်၍ အလှူဒါနကို ပေးလှူကာ ဝန်တိုခြင်း 'မစ္ဆေရ' အညစ်အကြေးကို အမြစ်ပါ နုတ်ပြီးလျှင် အကဲ့ရဲ့လွတ်လျက် နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက်ပါစေလော့ဟု (နန္ဒာက ဆုံးမစကား ပြောကြား၏)။

လေးခုမြောက်သော နန္ဒာပေတဝတ္ထု ပြီး၏

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၅ - မဋ္ဌကုဏ္ဍလီပေတဝတ္ထု

သူဌေးသားဖြစ်လျက် ဒါန သီလမပြု စုတိကျခါနီးမှ ဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ ကြင်လင်သဒ္ဒါ ရှိခိုးရသော စေတနာကြောင့် တာဝတိံသာ နတ်သားစာရင်းဝင် ဖြစ်ရကြောင်းဖြင့် စေးနဲ့သော ဖခင်ကို ရှင်းပြပြောကြား သတိတရားရဖွယ် ကောင်းသောဝတ္ထု

၁၈၆။ တန်ဆာဆင်အပ်သော ပြေပြစ်ချောမွေ့သော နားတောင်းလည်းရှိသော ပန်းကို ပန်ဆင်၍ စန္ဒကူးရွှေတို့ဖြင့် လိမ်းကျံထားသည့် ကိုယ်ရှိသော သင်သည် ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်သည်ဖြစ်၍ တောအလယ်၌ လက်မောင်းကို မြှောက်လျက် အဘယ်ကြောင့် ငိုမြည်တမ်းဘိသနည်းဟု (အဒိန္နပုဗ္ဗက ပုဏ္ဏားက မေး၏)။

၁၈၇။ (ပုဏ္ဏား) ငါ့အား ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် အရောင်ထွက်သော ရထားအိမ်ကား ရှိပါ၏၊ ထိုရထားလှည်း အိမ်အတွက် ရထားဘီးအစုံကို မရသေးပါ၊ ထိုရထားဘီးအစုံကို မရသော ဆင်းရဲကြောင့် အသက်ကို စွန့်ရပါတော့အံ့ဟု (မဋ္ဌကုဏ္ဍလီက ပြောဆို၏)။

၁၈၈။ လုပပျိမျစ်သော လုလင် ရွှေဖြင့်ပြီးသော ရထားဘီးအစုံလော၊ မြကျောက်ရတနာဖြင့် ပြီးသော ရထားဘီးအစုံလော၊ ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးသော ရထားဘီးအစုံလော၊ ငွေစင်ဖြင့်ပြီးသော ရထားဘီး အစုံလော ငါ့အား ပြောကြားပါလော့၊ သင့်အတွက် ရထားဘီးအစုံကို ပြည့်စုံအောင် ငါ လုပ်၍ ပေးအံ့ဟု (အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

၁၈၉။ ဤလောက၌ နေလနှစ်ပါးတို့ကို တွေ့မြင်နေရပါကုန်၏၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ငါ့ရထားသည် ထိုနေ လနှစ်ပါးဟူသော ရထားဘီး အစုံဖြင့်သာ တင့်တယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထိုလုလင်သည် ထိုပုဏ္ဏားကို ပြောဆို၏။

၁၉၀။ လုလင် သင်သည် တောင့်တ၍ မရကောင်းသော ဝတ္ထုကို တောင့်တလေသောကြောင့် မိုက်လှသူသာ ဖြစ်ဘိ၏၊ လုလင် သင်သည် သေလျှင်သာ သေရမည်၊ နေလတို့ကို ရလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ငါ အောက်မေ့၏ဟု (အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

၁၉၁။ ပုဏ္ဏား နေလနှစ်ပါးတို့၌ အဆင်းဓာတ်ကိုလည်း တွေ့မြင်နေရ၏၊ လှည့်လည်ရာ လမ်းခရီး၌ သွားခြင်း လာခြင်းကိုလည်း တွေ့မြင်နေရ၏၊ သေလွန်သော သူကိုမူကား မတွေ့ မမြင်ရတော့ပေ၊ ဤတောအရပ်၌ ငိုကြွေး မြည်တမ်းနေကြကုန်သော သင်နှင့်ငါ နှစ်ယောက်တို့တွင် အဘယ်သူက ပို၍ မိုက်ပါသနည်းဟု (လုလင်က ဆို၏)။

၁၉၂။ လုလင် သင်သည် အမှန်ကိုသာ ပြောဆိုပေ၏၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း နေကြကုန်သော သင်နှင့် ငါနှစ်ယောက်တို့တွင် ငါကသာ ပို၍ မိုက်၏၊ လဗိမာန်ကို တောင့်တလျက် ငိုကြွေး မြည်တမ်းနေသော သူငယ်ကဲ့သို့ သေလွန်သော သူကို ငါတောင့်တမိလေပြီဟု (အဒိန္နပုဗ္ဗက က ဆို၏)။

၁၉၃။ လုလင် ထောပတ်ဖြင့် သွန်းလောင်းထားသည်ဖြစ်၍ ရဲရဲညီးညီး တောက်နေသော မီးကို ရေဖြင့် သွန်းလောင်းလိုက်သကဲ့သို့ ထို့အတူ သင်သည် သောကမီး တောက်လောင်နေသော ငါ၏ ပူပန်မှု အားလုံးကို အေးစေလေပြီတကား။

၁၉၄။ အကြင် သင်သည် ပူဆွေးမှုသော ကန့်ပ်စက်နေသော ငါ့အား သားကြောင့်ဖြစ်သော ပူဆွေး မှု သောကကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ပေ၏၊ ထိုသင်သည် ငါ၏ နှလုံး၌မှီသော ပူဆွေးမ သောကတည်းဟူသော ငြောင့်ကို နုတ်ပေပြီတကား။

၁၉၅။ လုလင် ထိုငါသည် ပူဆွေးမှု သောကဟူသော ငြောင့်ကို နုတ်ပယ်ပြီးသူ, ငြိမ်းချမ်းပြီးသူ, ငြိမ်းအေးပြီးသူ ဖြစ်ပေတော့၏၊ လုလင် သင်၏ တရားစကားကို ကြားနာရသောကြောင့် ငါသည် မပူ ဆွေးတော့ပါ၊ မငိုကြွေးတော့ပါ။

၁၉၆။ လုလင် သင်သည် စာတုမဟာရာဇ်နတ် ဖြစ်လေသလော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး ဖြစ်လေသလော၊ သို့မဟုတ် ရှေး၌ အလှူကို ပေးတတ်သော သိကြား ဖြစ်လေသလော၊ သင်သည် အဘယ်မည်သောသူ ပေနည်း၊ အဘယ်သူ၏ သားပေနည်း၊ ငါတို့သည် သင့်ကို အဘယ်သို့ သိကြရကုန်အံ့နည်းဟု (အဒိန္နပုဗ္ဗ က-က ထပ်၍ မေးပြန်၏)။

၁၉၇။ ပုဏ္ဏား သင်သည် သား (မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ)ကို သုသာန်၌ မိမိကိုယ်တိုင် ဖုတ်ကြည်း သင်္ဂြိုဟ် ပြီးလျှင် အကြင်သားကို (ရည်၍) မြည်တမ်း၏၊ အကြင်သားကို (ရည်၍) ငိုကြွေး၏၊ သင်၏ သားဖြစ် သော ထိုငါသည် ကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့သောကြောင့် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အသင်းဝင်အပေါင်း အဖော် အဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟု (မဋ္ဌကုဏ္ဍလီနတ်သားက ပြော၏)။

၁၉၈။ လုလင် မိမိအိမ်၌ ပေးလှူသော သင်၏ အနည်းငယ်သော အလှူကို သော်လည်းကောင်း, များစွာသော အလှူကိုသော် လည်းကောင်း, ငါတို့ မမြင်ကြရပါကုန်၊ သင် စောင့်သုံးသော ထိုသို့

သဘောရှိသော ဥပုသ်ကံကိုသော်လည်း ငါတို့ မမြင်ကြရပါကုန်၊ အဘယ်ကံကြောင့် သင်သည် နတ်ပြည်သို့ လားရောက်ရသနည်းဟု (အဒိန္နပုဗ္ဗက-က မေးပြန်၏)။

၁၉၉။ (ပုဏ္ဏား) ငါသည် မိမိအိမ်၌ အနာနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်လျက် နာကျင်သော သဘောရှိသူ သူနာ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ ကိလေသာမြူ ကင်းတော်မူပြီးသော မဝေခွဲနိုင်မှု ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်တော်မူပြီးသော ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူသော မယုတ်လျော့သော ပညာလည်း ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်လိုက်ရပါပြီ။

၂၀၀။ ပုဏ္ဏား ထိုငါသည် ဝမ်းမြောက်ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား လက်အုပ်ချီခဲ့ ဖူးပါ၏၊ ငါသည် (လက်အုပ်ချီခြင်း) ကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့သောကြောင့် တာဝတိံသာ နတ်တို့၏ အသင်းဝင် အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့ ရောက်ရပါ၏ဟု (မဋ္ဌကုဏ္ဍလီနတ်သားက ပြောဆို၏)။

၂၀၁။ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ့တကား၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွတကား၊ လက်အုပ်ချီခြင်းမျှ၏လည်း ဤသို့သော အကျိုး ဖြစ်ဘိသေး၏၊ ငါသည်လည်း ဝမ်းမြောက်ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ယနေ့ပင်လျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်တော့အံ့ဟု (အဒိန္နပုဗ္ဗက က ပြော၏)။

၂၀၂။ ပုဏ္ဏား သင်သည် ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ယနေ့ပင်လျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်လေလော့၊ တရားတော်ကို လည်းကောင်း, သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်လေလော့၊ ထို့ပြင် သိက္ခာပုဒ် ငါးပါးတို့ကိုလည်း မကျိုးမပျက်အောင် ဆောက်တည်လေလော့။

၂၀၃။ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ လျင်စွာ ရှောင်ကြဉ်ပါလော့၊ လောက၌ မပေးသည်ကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါလော့၊ သေအရက်ကို မသောက်မစားပါလင့်၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုလည်း မပြောဆိုပါလင့်၊ မိမိမယားဖြင့်သာ ရောင့်ရဲသူ ဖြစ်ပါလော့ဟု မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ နတ်သားက ပြောကြား၏)။

၂၀၄။ နတ်သား သင်သည် ငါ၏ အကျိုးကို အလိုရှိသူ ဖြစ်ပေ၏၊ နတ်သား ငါ၏ အစီးအပွားကိုလည်း အလိုရှိသူ ဖြစ်ပေ၏၊ သင်၏ စကားကို ငါ လိုက်နာပါ၏၊ သင်သည် ငါ၏ ဆရာ ဖြစ်ပါပေ၏။

၂၀၅။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ အတုမရှိသော တရားတော်ကိုလည်းကောင်း, မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

၂၀၆။ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ လျင်စွာ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏၊ လောက၌ မပေးသည်ကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏၊ သေအရက်ကို မသောက်စားတော့ပါ၊ မဟုတ်မမှန်သော 'မုသား' စကားကိုလည်း မပြောဆိုပါ၊ မိမိမယားဖြင့်သာ ရောင့်ရဲသူ ဖြစ်ရပါ၏ဟု (အဒိန္နပုဗ္ဗက-က ဆို၏)။

ငါးခုမြောက်သော မဋ္ဌကုဏ္ဍလီပေဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၆ - ကဏှပေတဝတ္ထု

သားသေ၍ ပူဆွေးနေသော ဝါသုဒေဝမင်းကို ညီဃဋပဏ္ဍိတက သေခြင်းတရားပြ၍ ဆုံးမပုံနှင့် တရားရ၍ သောကကင်းပုံ အစုံပါသောဝတ္ထု

၂၀၇။ ကဏှအနွယ်ဖြစ်သော ဝါသုဒေဝမင်းမြတ် ထပါလော့၊ အဘယ်ကြောင့် လျောင်းလဲခွေ အိပ်စက် နေရပါသနည်း၊ သင် မင်းမြတ်အား လျောင်းလဲခွေ အိပ်စက်နေခြင်းဖြင့် အဘယ် အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ သင်၏ နှလုံးသား သင်၏ လက်ျာမျက်စိနှင့်တူသော ညီအရင်း ဃဋပညာရှိအား လေတို့သည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက် နေပါကုန်၏၊ ကေသဝမင်းမြတ် ဃဋပညာရှိသည် 'ယုန် ပေးကြပါ' ဟု မြည်တမ်းနေပါ၏ (ဟု ရောဟိဏေယျအမတ်က ပြော၏)။

၂၀၈။ ရောဟိဏေယျမည်သော ထိုအမတ်၏ စကားကို ကြား၍ ကေသဝမင်းမြတ်သည် ညီကြောင့် ဖြစ်သော ပူဆွေးမှု သောက နှိပ်စက်သည်ဖြစ်ရကား လျောင်းစက်ရာမှ ဆောလျင်စွာ ထ၏၊

၂၀၉။ အဘယ့်ကြောင့် သူရူးကဲ့သို့ ဤဒွါရဝတီတစ်မြို့လုံး အနှံ့လှည့်လည်လျက် 'ယုန် ယုန်' ဟု မြည်တမ်းနေဘိသနည်း၊ အဘယ်သို့သော ယုန်ကို သင် အလိုရှိသနည်း။

၂၁၀။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ယုန်လော၊ မြကျောက်ရတနာဖြင့် ပြီးသော ယုန်လော၊ ကြေးနီဖြင့် ပြီးသော ယုန်လော၊ ငွေစင်ဖြင့် ပြီးသော ယုန်လော၊ ခရုသင်း ကျောက်သလင်း သန္တာဖြင့် ပြီးသော ယုန်လော၊ သင့်အတွက် ယုန်ကို ပြုလုပ်စေပါအံ့။

၂၁၁။ တောကြီးမြိုင်လယ်၌ ကျက်စားကြသော အခြားယုန်တို့သည်လည်း ရှိကြကုန်၏၊ ထိုယုန်တို့ကို လည်း သင့်အား ဆောင်ယူပေးအံ့၊ အဘယ်သို့သော ယုန်ကို သင် အလိုရှိသနည်းဟု (ကေသဝမင်းက ပြောဆိုမေးမြန်း၏)။

၂၁၂။ မြေ၌ မှီကုန်သော ယုန်တို့ကို အကျွန်ုပ် အလိုမရှိ၊ လဝိမာန်မှ ယုန်ကိုသာ အလိုရှိပါ၏၊ ကေသဝမင်းမြတ် အကျွန်ုပ်အား ထိုယုန်ကို ဆောင်ယူပေးလော့ (ဟု ဃဋပဏ္ဍိတက ဖြေကြား၏)။

၂၁၃။ ညီတော် သင်သည် လဝိမာန်မှ ယုန်ကို တောင့်တဘိ၏၊ တောင့်တ မရကောင်းသည်ကို သင် တောင့်တဘိ၏၊ ထိုသင်သည် ကောင်းမြတ်သော အသက်ကို မုချ စွန့်ရလိမ့်မည်ဟု ငါထင်၏ဟု (ကေသဝမင်းက ပြောဆို၏)။

၂၁၄။ ကဏှအနွယ်ဖြစ်သော ဝါသုဒေဝမင်းမြတ် သူတစ်ပါးကို ဆုံးမသကဲ့သို့ ဤအတူ သင်သည် သိတော်မူခဲ့ပါမူ ရှေး(လေးလလောက်)က သေသော သားကို (အကြောင်းပြု၍) ယနေ့တိုင်အောင် အဘယ့်ကြောင့် ပူဆွေးနေရဘိသနည်း။

၂၁၅။ မွေးဖွားလာသော ငါ၏ သားသည် မသေပါစေလင့်ဟု လူသည် လည်းကောင်း, နတ်သည် လည်းကောင်း (တောင့်တ၍) မရနိုင်၊ ယင်းသို့ တောင့်တ၍ မရကောင်းသော ဝတ္ထုကို အဘယ်မှာ ရနိုင် ပါမည်နည်း။

၂၁၆။ ကဏှအနွယ်ဖြစ်သော နောင်တော်မင်းမြတ် သင်သည် သေသူကို အကြောင်းပြု၍ အဖန် တလဲလဲ ပူဆွေး၏၊ ထိုသေသူကို မန္တန် မန်းမှုတ်ခြင်းဖြင့် သော်လည်းကောင်း, ဆေးမြစ်ဖြင့်သော် လည်း ကောင်း, အထူးစီရင် ဖော်စပ်သော ဆေးတို့ဖြင့်သော် လည်းကောင်း ဆောင်ယူခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။

၂၁၇။ များသော ဥစ္စာရှိကုန်သော များသော စည်းစိမ် ရှိကုန်သော မင်းမျိုး၌ဖြစ်၍ များသော ဥစ္စာ စပါးလည်း ရှိကုန်သော ထိုထိုတိုင်းပြည်အရှင် ဘုရင်တို့သော်မှလည်း အိုရကုန် သေရကုန်သေး၏။

၂၁၈။ မင်းမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း, ကုန်သည်မျိုးတို့သည် လည်းကောင်း, သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း, ဒွန်းစဏ္ဍားမျိုး ပန်းမှိုက်သွန်မျိုးတို့သည် လည်း ကောင်း, ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သူတို့မှ တစ်ပါးသော အမျိုးဇာတ် ရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည်လည်း အိုရကုန်, သေရကုန်သေး၏။

၂၁၉။ (ပုဏ္ဏားတို့အကျိုးငှါ) ဖြဟ္မာသည် ကြံစည် ဟောပြောအပ်သော အင်္ဂါခြောက်ပါးတို့နှင့် ယှဉ် သော ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ် ပို့ချကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း, တစ်ပါးသော အတတ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူတို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏၊ ထိုသူတို့သော်မှလည်း အိုရကုန် သေရကုန်သေး၏။

၂၂၀။ ကိုယ်စိတ်တို့ဖြင့် ငြိမ်းသော သဘောရှိကုန်သော စောင့်စည်းအပ်သော စိတ်ရှိ၍ ကိလေသာ ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်လည်း ရှိကုန်သော ရသေ့ ရဟန်းတို့သော်မှလည်း သေချိန်ရောက်သော အခါ ကိုယ်ကို စွန့်လွှတ်ကြရကုန်သေး၏။

၂၂၁။ (စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌) ပွားများပြီးသော စိတ်ရှိကုန်သော, မဂ်ကိစ္စကို ပြုပြီးကုန်သော, အာသဝေါ ကင်းကုန်ပြီးသော ရဟန္တာတို့သော်မှလည်း ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ ကုန်ခြင်းကြောင့် ဤခန္ဓာ ကိုယ်ကို စွန့်ပစ်ကြရကုန်သေး၏ဟု (ဃဋပဏ္ဍိတက ပြော၏)။

၂၂၂။ ညီတော် ထောပတ်ဖြင့် သွန်းလောင်းထားသည်ဖြစ်၍ ရဲရဲညီးညီး တောက်နေသော မီးကို ရေဖြင့် သွန်းလောင်းလိုက်ဘိ သကဲ့သို့ ထို့အတူ သင်သည် (သောက) မီးတောက်လောင်နေသော ငါ၏ ပူပန်မှု အားလုံးကို ငြိမ်းအေးစေလေပြီတကား။

၂၂၃။ အကြင် သင်သည် ပူဆွေးမှု သောက နှိပ်စက်နေသော ငါ့အား သားကြောင့်ဖြစ်သော ပူဆွေးမှု သောကကို ပယ်ဖျောက်ပါပေ၏၊ ထိုသင်သည် ငါ၏ နှလုံး၌မှီသော ပူဆွေးမှု သောကတည်း ဟူ သော ငြောင့်ကို နုတ်ပေပြီတကား။

၂၂၄။ ညီတော် ငါသည် ပူဆွေးမှုသောက တည်းဟူသော ငြောင့်ကို နုတ်ပယ်ပြီးသူ, ငြိမ်းချမ်းပြီးသူ, ငြိမ်းအေးပြီးသူ ဖြစ်ပေတော့၏၊ ညီတော် သင်၏ တရားစကားကို ကြားနာရသောကြောင့် ငါသည် မပူဆွေးတော့ပါ၊ မငိုကြွေးတော့ပါ။

၂၂၅။ အကြင် ပညာရှိတို့သည် သနားစောင့်ရှောက်တတ်ကုန်၏၊ ထိုပညာရှိတို့သည် ဤသို့ပင် ပြုလုပ်ကြကုန်၏၊ ဃဋ (ပဏ္ဍိတ) သည် နောင်တော်ကို ပူဆွေးမှု သောကမှ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့ တစ်ပါး သော ပညာရှိတို့သည်လည်း ပူဆွေးမှု သောကမှ ငြိမ်းအေးစေကုန်၏။

၂၂၆။ ဃဋ (ပဏ္ဍိတ)သည် နောင်တော်ကို ကောင်းစွာ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် အတုလိုက်စေသကဲ့သို့ အကြင်သူအား ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော အမတ်တို့သည် လည်းကောင်း, အလုပ်အကျွေးတို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏၊ ထိုသူအား ထိုအမတ် အလုပ်အကျွေးတို့သည် ကောင်းစွာ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် အတုလိုက်စေကုန်၏ဟု (ဝါသုဒေဝမင်းကြီးက ပြောဆို၏)။

ခြောက်ခုမြောက်သော ကဏှပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၇ - ခနပါလသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝ သူဌေးဖြစ်စဉ် အလှူခံကို မလာနိုင်ရန် တံခါးပိတ် တားမြစ်စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်သော ကြောင့် သေသောအခါ ပြိတ္တာဖြစ်ကာ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်ပတ်လုံး အစာမရ ရေမတွေ့ရဘဲ ဒုက္ခကြီးစွာ ခံစားပြီးနောက် သံတံတိုင်း ကာရံထားသော ငရဲသို့ ကျရဦးမည့် ပြိတ္တာ

၂၂၇။ သင်သည် အဝတ်မပါ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် အဆင်းသဏ္ဌာန် ရှိ၏၊ ကြုံလှီ၍ အကြော ပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိ၏၊ နံရိုး ပြိုင်းပြိုင်းထွက်၍ ကြုံလှီလှ၏၊ အချင်း သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု (ကုန်သည်များက မေး၏)။

၂၂၈။ အရှင်တို့ အကျွန်ုပ်သည် မကောင်းသော လားရာရှိသော ယမမင်း၏ နိုင်ငံ၌ ဖြစ်သော ပြိတ္တာ ဖြစ်ပါ၏၊ မကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့မိသောကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက်ရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာက ဖြေ၏)။

၂၂၉။ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း, နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း, စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ် မကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့ပါသနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လား ရောက်ရပါသနည်း (ဟု ကုန်သည်များက ထပ်မေး၏)။

၂၃၀။ ပဏ္ဏမင်းတို့၏ ဧရကစ္ဆာဟု ကျော်ကြားသော မြို့သည် ရှိ၏၊ ထိုမြို့၌ ရှေးဘဝက သူဌေး ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏၊ အကျွန်ုပ်ကို ခနပါလဟု သိကြပါကုန်၏။

၂၃၁။ အကျွန်ုပ်အား ရွှေငွေလှည်းအစီး ရှစ်ဆယ်တိုက် ရှိပါ၏၊ အကျွန်ုပ်အား ရွှေသည် များလှပါ ၏၊ ပုလဲ, ကြောင်မျက်ရွဲတို့သည် များပြားပါကုန်၏။

၂၃၂။ ထိုမျှလောက် များသော ဥစ္စာရှိသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ပေးလှူရန် မနှစ်သက်ပါ၊ အကျွန်ုပ်ကို ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့သည် မမြင်စေကုန်လင့်ဟု နှလုံးပြု၍ တံခါးကို ပိတ်လျက် သုံးဆောင် စားသောက်ပါ၏။

၂၃၃။ အကျွန်ုပ်သည် ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' မရှိသူ, ဝန်တိုသူ, စဉ်းလဲသူ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ အလှူဒါနကို ပေးလှူကုန်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုသော သူတို့ကို ခြိမ်းခြောက်တတ်၏၊ များစွာသော လူတို့ကို ကုသိုလ်ကောင်းမှုမှ တားမြစ်မိခဲ့ပါ၏။

၂၃၄။ ပေးလှူခြင်း၏ အကျိုးသည် မရှိ၊ စောင့်စည်းခြင်း၏ အကျိုးကား အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း၊ လေးထောင့်ကန်တို့ကို လည်းကောင်း, ရေတွင်းတို့ကို လည်းကောင်း, စိုက်ပျိုးအပ်သော အရံဥယျာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း, ရေအိုးစင်တို့ကို လည်းကောင်း (ရွှံ့ညွန်ရေတို့ကြောင့်) အသွားခက်သော ခရီး၌ တံတား တို့ကို ဖျက်ဆီးခဲ့ပါပြီ။

၂၃၅။ ကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ မကောင်းမှုကိုသာ ပြုသော ထိုအကျွန်ုပ်သည် ထိုလူ့ပြည်မှ စုတေခဲ့ သည်ရှိသော် ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်၍ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် အနှိပ်စက်ခံရပါ၏။

၂၃၆။ အကျွန်ုပ်သည် သေသောအခါမှစ၍ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး စားရသည်ကို လည်းကောင်း, သောက်ရေ သောက်ရသည်ကို လည်းကောင်း မသိရစဖူးပါ။

၂၃၇။ ပေးလှူမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော မပေးလှူခြင်းသည် ရှိ၏၊ ထိုမပေးလှူခြင်းသည် သတ္တဝါ တို့ ပျက်စီးကြောင်း မည်၏၊ အကြင် ပျက်စီးကြောင်းသည် ရှိ၏၊ ထိုပျက်စီးကြောင်းသည် လောဘစ

သည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ပေးလှူမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော မပေးလှူခြင်းပင်တည်း၊ ထိုစကား မှန်၏၊ ပေးလှူမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော မပေးလှူခြင်းသည် ပျက်စီးကြောင်းတည်းဟု ပြိတ္တာတို့ သိကြကုန်သည်သာတည်း။

၂၃၈။ အကျွန်ုပ်သည် ရှေးဘဝက လောဘစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ပေးလှူမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ပါပြီ၊ ဥစ္စာများစွာ ရှိနေပါလျက် မပေးလှူခဲ့ပေ၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ ရှိပါကုန်လျက် မိမိ၏ မှီခိုရာ ကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မပြုခဲ့ပေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည် မိမိကံ အကျိုးသို့ ကပ်ရောက်ရသည်ဖြစ်၍ နောက်မှ နောင်တရပါ၏။

၂၃၉-၂၄၀။ လေးလတို့ အလွန်၌ သေလွန်ခြင်း ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်၊ အကျွန်ုပ်သည် စင်စစ် ဆင်းရဲ၍ ကြမ်းတမ်းသော လေးထောင့်ရှိသော တံခါးလေးပေါက်ရှိသော ဝေဖန်အပ်သော ပုံစံတူဖြစ်သော သံတံတိုင်း ကာရံ၍ သံပြားဖြင့် ပိတ်ဖုံးထားအပ်သော ငရဲသို့ ကျရောက်ရပါလိမ့် မည်။

၂၄၁။ ထိုငရဲ၏ မြေကြီးကား သံဖြင့် ပြီး၏။ တောက်လောင်သည်ဖြစ်၍ အခိုးအလျှံ ရှိ၏၊ ထက်ဝန်းကျင် ယူဇနာ တစ်ရာတိုင်တိုင် အခါခပ်သိမ်း ပြန့်နှံ့၍ တည်၏။

၂၄၂။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုငရဲ၌ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးဖြစ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာကို ခံစားရအံ့၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ပြင်းစွာ စိုးရိမ်မိပါ၏။

၂၄၃။ ထို့ကြောင့် အရှင်တို့အား လျှောက်ပါ၏၊ အရှင်တို့အား ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေ၊ ဤအရပ်၌ စုဝေး ရောက်လာသမျှသော အရှင်ကောင်းတို့သည် မျက်မှောက်၌သော် လည်းကောင်း, မျက်ကွယ်၌သော် လည်းကောင်း မကောင်းမှုကံကို မပြုကြပါကုန်လင့်။

၂၄၄။ ထိုမကောင်းမှု (ကံ) ကို အကယ်၍ နောင်အခါ ပြုလိမ့်မည် ဖြစ်ပါမူ ယခုလည်း ပြုနေပါမူ ပျံတက်၍ ထွက်ပြေးကြကုန်သော်လည်း အရှင်တို့အား ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ခြင်း မရှိနိုင်။

၂၄၅။ အမိ၏ အကျိုးစီးပွား, အဖ၏ အကျိုးစီးပွား (အလို့ငှါ) လုပ်ကျွေးကြကုန်လော့၊ အမျိုး၌ ကြီးသူတို့အား အရိုအသေ ပြုကြကုန်လော့၊ ရဟန်းကို ပူဇော်ကြကုန်လော့၊ မကောင်းမှုကို အပ ပြုပြီးသောသူကို ပူဇော်ကြကုန်လော့၊ ဤသို့ ပြုကျင့်ကြပါမူ နတ်ပြည်သို့ သွားရလတ္တံ့ဟု(ပြိတ္တာက ဆုံးမစကား ပြောကြား၏)။

ခုနစ်ခုမြောက်သော ဓနပါလသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၈ - စူဠသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု

ပစ္စည်းကြွယ်ဝလျက် ဒါနကို မပြုမိ ဝန်တိုခြင်း စိတ်ရှိလျက် စုတိသောအခါ ပြိတ္တာဖြစ်ကာ အဇာတသတ်မင်းနှင့် တွေ့ရာတွင် အကြောင်းရင်းကို ဖြေရှင်း၍ သမီးရင်းက ကုသိုလ်ပြုသော်လည်း အလှူခံ မစင်ကြယ်၍ အကျိုးမရ အဇာတသတ်မင်း ကိုယ်တိုင် သံဃာအား ပေးလှူ၍ အမျှအတန်းဝေမှ ချမ်းသာခွင့်ရသော ပြိတ္တာ

၂၄၆။ အရှင် (အရှင်သည်) အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးဖြစ်လျက် ကြုံလှီသော ရဟန်း ဖြစ်ပေ၏၊ အဘယ်ကြောင့် ညဉ့်အခါ၌ အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်း၊ အရှင်သည် အကျွန်ုပ်အား (လာခြင်း၏ အကြောင်းကို) အကယ်၍ ပြောစွမ်းနိုင်မူ ပြောကြားပါလော့၊ အရှင်ဘုရားကို အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ဖြင့် ပြီးစေနိုင်ငြားအံ့လည်း မသိဟု (အဇာတသတ်က မေး၏)။

၂၄၇။ အဝေးတိုင်အောင် ကျော်ကြားသော ဗာရာဏသီမြို့သည် ရှိပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုမြို့၌ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝသော မပေးလှူလိုသော သူကြွယ် ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ အာမိသ၌ ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိ၍ မပေးလှူတတ်၊ မကောင်းသော အကျင့်ကြောင့် ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက်ရပါ၏။

၂၄၈။ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် ထိုအကျွန်ုပ်သည် ထိုးဆွတတ်သော အပ်နှင့် တူသောကြောင့် သူစိကာဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသော မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် ပင်ပန်းရပါ၏၊ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ဆွေမျိုးတို့ထံ အနည်းငယ်သော အာမိသဟူသော အကြောင်းကြောင့် သွားပါ၏၊ ပေးလှူလေ့ မရှိသူတို့သည် တမလွန် လောက၌ အလှူ၏ အကျိုးသည် ဖြစ်၏ဟု မယုံကြည်ကြပါကုန်။

၂၄၉။ အကျွန်ုပ်၏ သမီးသည်လည်း အမိ အဖတို့အတွက် လည်းကောင်း, အဘိုး အဘွားတို့အတွက် လည်းကောင်း အလှူကို ပေးလှူအံ့ဟု မပြတ်ပြောကြားပါ၏၊ စီရင်အပ်သော ထိုအလှူကို ပုဏ္ဏားတို့အား ကျွေးမွေးပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်သည် စားသောက်ရန် အန္ဓကဝိန္ဒမြို့သို့ သွားပါအံ့ဟု (ပြိတ္တာက ဖြေ၏)။

၂၅၀။ ထိုသမီးလှူသော အလှူကိုလည်း ခံစားပြီး၍ လျင်စွာ လာခဲ့ပါဦး၊ ငါသည်လည်း ပူဇော်ခြင်းကို ပြုလုပ်အံ့ အကယ်၍ အကြောင်းရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကို ငါ့အား ပြောကြားပါလော့၊ ယုံကြည်ထိုက်သော အကြောင်းစကားကို နားထောင်လိုပါကုန်၏ဟု အဇာတသတ်မင်းသည် ထိုပြိတ္တာကို ပြောဆို၏။

၂၅၁။ ပြိတ္တာသည် ကောင်းပြီဟု ဆို၍ သွားပြီးလျှင် ထိုအန္ဓကဝိန္ဒမြို့ဝယ် ထမင်းကို ဒုဿီလ ပုဏ္ဏားတို့သည် စားကုန်၍ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်သော သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မစားကုန်ရကား တစ်ဖန် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ပြန်လာ၍ လူတို့ကို အစိုးရသော (အဇာတသတ်) မင်း၏ရှေ့၌ ထင်ရှားဖြစ်၏။

၂၅၂။ အဇာတသတ်မင်းသည် တစ်ဖန် ပြန်လာသော ပြိတ္တာကို မြင်၍ ငါသည်လည်း အဘယ်ကို ပေးလှူရအံ့နည်း၊ သင်သည် ကြာမြင့်စွာ နှစ်သက်မှု ဖြစ်ရာသော အကြောင်း အကယ်၍ ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကို ငါ့အား ပြောကြားပါလော့ (ဟု ပြောဆို၏။)

၂၅၃။ အဇာတသတ်မင်း ထမင်း, အဖျော်, သင်္ကန်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း, သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း လုပ်ကျွေးပါလော့၊ ထိုအလှူ၏ အဖို့ကို အကျွန်ုပ်၏ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှါ ရည်ညွှန်းပေးဝေပါလော့၊ ဤသို့ ရည်ညွှန်းပေးဝေသည်ရှိသော် အကျွန်ုပ်သည် ကြာမြင့်စွာ နှစ်သက်မှု ဖြစ်ရာပါ၏ဟု (လျှောက်ထား၏)။

၂၅၄။ ထိုစကားကြောင့် အဇာတသတ်မင်းသည် ထွက်၍ ထိုခဏ၌ပင် အတုမရှိသော အလှူကို ကိုယ်တိုင် သံဃာအား ပေးလှူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ပြီးလျှင် ပြိတ္တာအား လည်း အလှူ၏ အဖို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေ၏။

၂၅၅။ အလှူကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေသည်ရှိသော် ထိုပြိတ္တာသည် အလွန်တင့်တယ်လျက် လူတို့ကို အစိုးရသော မင်း၏ ရှေ့၌ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အကျွန်ုပ်သည် လွန်စွာ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သော နတ် ဖြစ်ရပါ၏၊ အကျွန်ုပ်နှင့် တူမျှသော လူတို့သည် မရှိကုန်။

၂၅၆။ သင် မင်းမြတ်သည် သံဃာတော်အား အတုမရှိသော အလှူကို လှူ၍ အကျွန်ုပ်အား ရည်ညွှန်းပေးဝေပါ၏၊ မနိုင်းယှဉ်အပ်သော အကျွန်ုပ်၏ အာနုဘော်ကို ရှုပါလော့၊ အမြဲမပြတ် အခါ ခပ်သိမ်း များစွာသော ထမင်း အဖျော်စသည်တို့ဖြင့် တင်းတိမ် ရောင့်ရဲရပါ၏၊ လူမင်း အကျွန်ုပ်သည် ချမ်းသာသည် ဖြစ်၍ သွားပါတော့အံ့ (ဟု အဇာတသတ်မင်းအား ပြန်ကြား၏)။

ရှစ်ခုမြောက်သော စူဠသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပဌမဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၉ - အင်္ကုရပေတဝတ္ထု

အသယ္ဟ သူဌေးအလှူတွင် အလှူခံတို့အား လမ်းညွှန်ဘူး၍ တန်ခိုးကြီးသော နတ်သား ဖြစ်ရသူနှင့် ထိုအလှူတွင် ဝန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း အလှူခံတို့အား မဲ့ရွဲ့ခဲ့ဖူး၍ အရုပ်ဆိုးလျက် ငတ်မွတ် နေသည့် ပြိတ္တာဖြစ်ရသူတို့ အကြောင်းအရာ အစုံအလင်နှင့် သာသနာတွင်းကုသိုလ် သာသနာပကုသိုလ် တို့၏ အကျိုးပေး ခြားနားပုံ အင်္ကုရနတ်သားနှင့် ဣန္ဒကနတ်သားတို့၏ စည်းစိမ်အခွင့်အရေး ကွာခြားပုံ တာဝတိံသာနတ်ပြည် ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားတော်မူပုံ အစုံပါသော ဝတ္ထု

၂၅၇။ အကြင် အကြောင်းကြောင့် (ဘဏ္ဍာကို ရောင်းသဖြင့် ရသော) ဥစ္စာကို ဆောင်ကုန်သော ငါတို့သည် ကမ္ဗောဇတိုင်းသို့ သွားကြရကုန်၏၊ ဤနတ်သားသည် အလိုရှိသည်ကို ပေးတတ်၏၊ ထို အကြောင်းကြောင့် ဤနတ်သားကို ဆောင်ကုန်အံ့။

၂၅၈။ ဤနတ်သားကို တောင်းပန်၍သော် လည်းကောင်း, အနိုင်အထက် ဆောင်၍သော် လည်း ကောင်း ခေါ်ယူလျက် ယာဉ်ထက်သို့ တင်ပြီးလျှင် ဒွါရဝတီမြို့သို့ လျင်စွာ သွားကုန်အံ့ဟု (ပုဏ္ဏား ကုန်သည်က ပြော၏)။

၂၅၉။ အကြင်သူသည် အကြင်သစ်ပင်၏ အရိပ်၌ ထိုင်မူလည်း ထိုင်ဖူး၏၊ အိပ်မူလည်း အိပ်ဖူး၏၊ ထိုသူသည် ထိုသစ်ပင်၏ အကိုင်းအခက်မျှကို သော်လည်း မချိုးမဖဲ့ရာ၊ မှန်၏၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းသည် ယုတ်မာလှ၏ဟု (အင်္ကုရက ပြောပြ၏)။

၂၆၀။ အကြင်သူသည် အကြင်သစ်ပင်၏ အရိပ်၌ ထိုင်မူလည်း ထိုင်ဖူး၏၊ အိပ်မူလည်း အိပ်ဖူး၏၊ ထိုသူသည် ထိုသို့ သဘောရှိသော (သစ်ဖြင့် လိုအပ်သော) အကျိုးသည် အကယ်၍ ရှိခဲ့ပါမူ ထိုသစ်ပင်၏ ပင်စည်ကို သော်လည်း ဖြတ်ရာ၏ဟု (ပုဏ္ဏားကုန်သည်က ထပ်ပြော၏)။

၂၆၁။ အကြင်သူသည် အကြင်သစ်ပင်၏ အရိပ်၌ ထိုင်မူလည်း ထိုင်ဖူး၏၊ အိပ်မူလည်း အိပ်ဖူး၏၊ ထိုသူသည် ထိုသစ်ပင်၏ အရွက်ကို မျှသော်လည်း မဖျက်ဆီးရာ၊ မှန်၏၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းသည် ယုတ်မာလှ၏ဟု (အင်္ကုရက ပြန်ပြော၏)။

၂၆၂။ အကြင်သူသည် အကြင်သစ်ပင်၏ အရိပ်၌ ထိုင်မူလည်း ထိုင်ဖူး၏၊ အိပ်မူလည်း အိပ်ဖူး၏၊ ထိုသူသည် ထိုသို့ သဘောရှိသော (သစ်ဖြင့် လိုအပ်သော) အကျိုးသည် အကယ်၍ ရှိခဲ့ပါမူ ထိုသစ်ပင်၏ အမြစ်နှင့်တကွသော်လည်း နုတ်ရာ၏ဟု (ပုဏ္ဏားကုန်သည်က ထပ်ပြော၏)။

၂၆၃။ အကြင်ယောက်ျားသည် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အိမ်၌ တစ်ညမျှလည်း နေဖူး၏၊ အကြင်သူထံ၌ ထမင်း အဖျော်ကို ရရာ၏၊ ထိုယောက်ျားသည် ထိုသူအား မကောင်းသော အမှုကို စိတ်မျှဖြင့်သော်လည်း မကြံစည်ရာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို သိသောသူ၏ အဖြစ်ကို သူတော်ကောင်းတို့ ချီးမွမ်းအပ်၏။

၂၆၄။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြင်သူ၏ အိမ်၌ တစ်ညမျှလည်း နေဖူး၏၊ ႇကြင်သူသည် ထမင်းအဖျော်ဖြင့် ရှေးရှုတည်သည် ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုသူအား မကောင်းသော အမှုကို စိတ်မျှဖြင့်သော်လည်း မကြံစည်ရာ၊ မညှဉ်းဆဲသော လက်ရှိသူသည် အဆွေခင်ပွန်း ဖျက်သောသူကို ပျက်စီးစေတတ်၏။

၂၆၅။ အကြင်သူသည် ရှေး၌ (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ပြုအပ်သော ကျေးဇူးဥပကာရ ရှိသူဖြစ်လျက် နောက်၌ ယင်းကျေးဇူးပြုသူကို အကျိုးမဲ့ ပြုခြင်းဖြင့် ညှဉ်းဆဲ၏၊ စိုသောလက် ရှိသူဟု ဆိုအပ်သော ကျေးဇူးရှင်ကြောင့် ပျက်စီးရသော ထိုသူသည် ကောင်းသော အရာတို့ကို မမြင်ရတော့ပေဟု (အင်္ကုရက ဆို၏)။

၂၆၆။ ငါ့ကို နတ်ကသော် လည်းကောင်း, လူကသော် လည်းကောင်း မဖျက်ဆီးနိုင်၊ ငါ့ကို အစိုးရသော သူကသော်လည်း မဖျက်ဆီးနိုင်၊ ငါသည် မြတ်သော တန်ခိုးသို့ ရောက်သော နတ်ဖြစ်၏၊ ဝေးသော အရပ်သို့ ခဏချင်း သွားနိုင်၏၊ အဆင်းခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု (နတ်သားက ပြောဆို၏)။

၂၆၇။ သင်၏ (လက်ျာ) လက်သည် အလုံးစုံအားဖြင့် ရွှေအဆင်း ရှိ၏၊ လက်ငါးချောင်းတို့ဖြင့် သူတစ်ပါး လိုသောဝတ္ထုကို သင် ဆောင်စွမ်းနိုင်၏၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာကို ယိုစီးစေနိုင်၏၊ (သင်၏လက်မှ) အထူးထူးသော အရသာတို့ ယိုစီးကုန်၏၊ သင့်ကို သိကြားမင်းဟု ငါ ထင်မှတ်၏ဟု (အင်္ကုရက ပြော၏)။

၂၆၈။ အင်္ကုရ ငါသည် စာတုမဟာရာဇ်နတ်မျိုး မဟုတ်ပါ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုးလည်း မဟုတ်ပါ၊ ရှေးဘဝက အလှူပေးလှူတတ်သော သိကြားလည်း မဟုတ်ပါ၊ ရောရုဝမြို့မှ စုတေ၍ ဤညောင်ပင်၌ ကပ်ရောက်လာသော ပြိတ္တာဟု ငါ့ကို သိပါလော့ဟု (ပြိတ္တာက ပြော၏)။

၂၆၉။ သင်သည် ရှေးဘဝက ရောရုဝမြို့၌ နေစဉ် အဘယ်သို့သော သဘောရှိသော သီလရှိသူ, အဘယ်သို့ သဘောရှိသော အကျင့်ရှိသူ ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း၊ အဘယ် မြတ်သော အကျင့်ကြောင့် သင်၏ လက်၌ ကောင်းမှုအကျိုးသည် ပြည့်စုံရပါသနည်း (ဟု အင်္ကုရက မေး၏)။

၂၇၀။ ငါသည် ရှေးဘဝက ရောရုဝမြို့၌ အပ်ချုပ်သမား ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ ထိုအခါက ငါသည် အလွန် ဆင်းရဲစွာ အသက်မွေးရ၍ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ဖြစ်ပါ၏၊ ငါ့အား ပေးလှူရန် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိပါ။

၂၇၁။ ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' နှင့် ပြည့်စုံ၍ ဒါနရှင်ဖြစ်သော ကောင်းမှုကိုသာ ပြု၍ (မကောင်းမှုကို) စက်ဆုပ်တတ်သော သဘောရှိသော အသယှသူဌေး၏ အိမ်အနီး၌ ငါ၏ အိမ်သည် ရှိပါ၏။

၂၇၂-၃-၄။ ထိုငါ၏ အိမ်သို့ အထူးထူးသော အနွယ်ရှိကုန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးပြောဆိုတတ်ကုန်သော သူတောင်းစားတို့သည် လာကြကုန်၏၊ ထိုသူတောင်းစားတို့သည် "အရှင်တို့အား ကောင်းခြင်း ဖြစ်ပါစေ၊ (ငါတို့သည်) အဘယ်အရပ်သို့ သွားရကုန်အံ့နည်း၊ အဘယ်အရပ်၌ အလှူကို ပေးလှူအပ်သနည်း" ဟု အသယှသူဌေး၏ အိမ်ကို ငါ့အား မေးကြကုန်၏၊ အမေးခံရသော ငါသည် ထိုသူတို့အား လက်ျာလက်မောင်းကို မြှောက်ချီလျက် "သင်တို့အား ကောင်းခြင်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဤအိမ်၌ အလှူကို ပေးလှူ၏" ဟု အသယှသူဌေး၏ အိမ်ကို ပြောကြားလိုက်ပါ၏။

၂၇၅။ ထို့ကြောင့် ငါ၏ လက်သည် အလိုရှိသည်ကို ပေးစွမ်းနိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် ငါ၏ လက်သည် ချိုမြိန်သော အရသာကို ယိုစီးနိုင်၏၊ ထိုမြတ်သော အကျင့်ဖြင့် ကောင်းမှု အကျိုးသည် ငါ၏ လက်၌ ပြည့်စုံ၏ဟု (နတ်သားက ဖြေ၏)။

၂၇၆။ သင်ကား မိမိလက်တို့ဖြင့် တစ်စုံတစ်ယောက်အား အလှူကို မပေးလှူဖူးသတတ်၊ သူတစ်ပါး၏ အလှူကို ဝမ်းမြောက်လျက် လက်ကို မြှောက်၍ ပြောဆိုဖူးသတတ်။

၂၇၇။ ထို့ကြောင့် သင်၏ လက်သည် အလိုရှိသည်ကို ပေးစွမ်းနိုင်၏၊ သင်၏ လက်သည် ချိုမြိန်သော အရသာကို ယိုစီးစေနိုင်၏၊ ထိုမြတ်သော အကျင့်ဖြင့် ကောင်းမှု အကျိုးသည် သင်၏ လက်၌ ပြည့်စုံ၏။

၂၇၈။ အရှင်နတ်သား အကြင် အသယှသူဌေးသည် ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အလှူကို ပေးလှူ၏၊ ထိုအသယှသူဌေးသည် လူ့ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကို စွန့်သည်ရှိသော် အဘယ် အရပ်ဌာနသို့ လားရောက်သနည်းဟု (အင်္ကုရက ထပ်မေး၏)။

၂၇၉။ ကိုယ်အင်္ဂါမှ ထွက်သော အရောင်ရှိသော သည်းခံနိုင်သော အသယှသူဌေး၏ သွားရာ 'ဂတိ' ကို လည်းကောင်း, လားရာ 'ဂတိ' ကို လည်းကောင်း အကျွန်ုပ် မသိပါ၊ အသယှ သူဌေးသည် သိကြားမင်း၏ အသင်းဝင် အပေါင်းအဖော် အဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟု ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ အထံမှ အကျွန်ုပ် ကြားရဖူး၏ဟု (နတ်သားက ပြန်၍ ဖြေကြား၏)။

၂၈၀။ ထိုက်သည် အားလျော်စွာ ကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါ လည်းကောင်း, အလှူကို ပေးလှူခြင်းငှါ လည်းကောင်း သင့်လျော်သည်သာတည်း၊ အဘယ်သူသည် အလိုရှိသည်ကို ပေးတတ်သော လက်ကို မြင်ရ၍ ကောင်းမှုကို မပြုရှိတော့မည်နည်း။

၂၈၁။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် ဤအရပ်မှ သွား၍ ဒွါရဝတီမြို့သို့ ရောက်လျှင် အကျွန်ုပ်၏ ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်နိုင်သော အလှူကို ဖြစ်စေအံ့ဟု ကြံစည် အောက်မေ့မိပါ၏။

၂၈၂။ ထမင်းကို လည်းကောင်း, အဖျော်ကို လည်းကောင်း, အဝတ် ပုဆိုး ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း ပေးလှူပါတော့အံ့၊ ရေအိုးစင်ကို လည်းကောင်း, ရေတွင်းကို လည်းကောင်း ရွံ့ညွန်ရေတို့ဖြင့် အသွားခက်သော ခရီး၌ တံတားတို့ကို လည်းကောင်း ပြုလုပ်ပေး လှူပါတော့အံ့ဟု (အင်္ကုရက ပြောဆို၏)။

၂၈၃။ အဘယ့်ကြောင့် သင်၏ လက်ချောင်းသည် ကောက်ကွေးနေသနည်း၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်၏ ပါးစပ်သည်လည်း စောင်းရွဲ့နေသနည်း၊ သင်၏ မျက်စိတို့သည်လည်း အဘယ့်ကြောင့် (အညစ်အကြေး) ယိုစီးကုန်သနည်း၊ သင်သည် အဘယ် မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သနည်းဟု (မေး၏)။

၂၈၄။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အင်္ဂါမှ ထွက်သော အရောင်ရှိသော ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' ရှိ၍ အိမ်ကို အုပ်စိုးနေသော အသယှသူကြွယ်၏ အလှူတင်းကုပ်ဝယ် ထိုသူကြွယ်၏ အလှူပေးခြင်း၌ ဝန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

၂၈၅။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအလှူတင်းကုပ်၌ ဘောဇဉ်ကို အလိုရှိ၍ လာကုန်သော သူတောင်းစားတို့ကို မြင်လျှင် တစ်ခုသော အရပ်သို့ ဖဲသွား၍ နှုတ်ခမ်းမဲ့ရွဲ့ခြင်းကို ပြုခဲ့မိပါ၏၊

၂၈၆။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်၏ လက်ချောင်းတို့သည် ကောက်ကွေးနေပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်၏ ပါးစပ်သည်လည်း ရွဲ့နေပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်၏ မျက်စိတို့သည်လည်း (အညစ်အကြေး) ယိုစီးပါကုန်၏၊ ထိုမကောင်းမှုကို အကျွန်ုပ် ပြုခဲ့၏ဟု (ပြိတ္တာက ဖြေ၏)။

၂၈၇။ ယုတ်မာသော ယောကျ်ား အကြင် အကြောင်းကြောင့် သင်သည် သူတစ်ပါး အလှူ၌ တွန့်ရှုံ့မဲ့ရွဲ့သော မျက်နှာကို ပြုခဲ့၏၊ သင့်တော်သော ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် သင်၏ ခံတွင်းသည်လည်း ရွဲ့နေ၏၊ မျက်စိတို့သည် လည်း (အညစ်အကြေး) ယိုစီးနေကုန်၏။

၂၈၈။ ထမင်း, အဖျော်, ခဲဖွယ်, ကျောင်း, အိပ်ရာနေရာဟူသော အလှူကို ပေးလှူသော သူသည် အဘယ့်ကြောင့် သူတစ်ပါးကို ပေးလှူခိုင်းရသနည်း။

၂၈၉။ မှန်၏၊ ထိုငါသည် ဤအရပ်မှ သွား၍ ဒွါရဝတီမြို့သို့ ရောက်သည်ရှိသော် အကြင် အလှူသည် ငါ၏ ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်ရာ၏၊ ထိုအလှူကို ဖြစ်စေရတော့အံ့။

၂၉၀။ ငါသည် ထမင်းကို လည်းကောင်း, အဖျော်ကို လည်းကောင်း, အဝတ် ပုဆိုး ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း ပေးလှူပေတော့အံ့၊ ရေအိုးစင်ကို လည်းကောင်း, ရေတွင်းကို လည်းကောင်း, ရွံ့ညွန်ရေတို့ဖြင့် အသွားခက်သော ခရီး၌ တံတားကို လည်းကောင်း ပြုလုပ်ပေးလှူ ပေတော့အံ့ဟု (အင်္ကုရက ဆို၏)။

၂၉၁။ ထိုအင်္ကုရသည် ထိုအရပ်မှ ပြန်လာ၍ ဒွါရဝတီမြို့သို့ ရောက်သည်ရှိသော် အကြင် အလှူသည် ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်၏၊ ထိုအလှူကို ဖြစ်စေတော့သည်သာတည်း။

၂၉၂။ ထမင်းကို လည်းကောင်း, အဖျော်ကို လည်းကောင်း, အဝတ် ပုဆိုး ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း ပေးလှူ၏၊ ရေအိုးစင်ကို လည်းကောင်း, ရေတွင်းကို လည်းကောင်း အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် ပေးလှူလေ၏။

၂၉၃။ အဘယ်သူသည် ဆာလောင်သနည်း၊ (ဆာလောင်သူသည် လာ၍ စားသုံးလော့)၊ အဘယ်သူသည် မွတ်သိပ်သနည်း၊ (မွတ်သိပ်သူသည် လာ၍ သောက်သုံးလော့)၊ အဘယ်သူသည် အဝတ်ကို ဝတ်ရုံလိုသနည်း၊ (လာ၍ ဝတ်ရုံလော့)၊ အဘယ်သူ၏ ရထားလှည်းတို့သည် ဆွေးမြေ့ ဟောင်းနွမ်းကုန်သနည်း၊ ဤယာဉ်အပေါင်းမှ အလိုရှိရာ ယူ၍ ရထားလှည်း၌ ယှဉ်စေကုန်သတည်း။

၂၉၄။ အဘယ်သူသည် ထီးကို အလိုရှိသနည်း၊ (လိုရာကို ယူလော့)၊ အဘယ်သူသည် နံ့သာကို အလိုရှိသနည်း၊ အဘယ်သူသည် ပန်းကို အလိုရှိသနည်း၊ အဘယ်သူသည် ဖိနပ်ကို အလိုရှိသနည်း၊ ဤသို့ ထိုအင်္ကုရအိမ်၌ ကြွေးကြော်ကုန်၏၊ ဆတ္တာသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စဖိုသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နံ့သာသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အခါခပ်သိမ်း ညဉ့်၌ လည်းကောင်း၊ နေ့၌ လည်းကောင်း အင်္ကုရ၏ အိမ်၌ ကြွေးကြော်ကုန်၏။

၂၉၅။ သိန္ဓက အင်္ကုရသည် ချမ်းသာစွာ အိပ်ရ၏ဟု ငါ့ကို လူအများက သိ၏၊ ငါ့မှာမူကား သူတောင်းစား များစွာတို့ကို မမြင်ရသောကြောင့် ဆင်းရဲစွာ အိပ်ရ၏။

၂၉၆။ သိန္ဓက အင်္ကုရသည် ချမ်းသာစွာ အိပ်ရ၏ဟု ငါ့ကို လူအများက သိ၏၊ ငါ့မှာမူကား သူတောင်းစားတို့ နည်းသောကြောင့် ဆင်းရဲစွာ အိပ်ရ၏ဟု (အင်္ကုရက ပြောဆို၏)။

၂၉၇။ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံသော လောကကို လည်းကောင်း အစိုးရသော သိကြားမင်းသည် သင့်အား လိုရာဆုကို ပေးခဲ့မူ တောင့်တသည်ရှိသော် အဘယ် သဘောရှိသော ဆုကို တောင့်တပါမည်နည်း (ဟု သိန္ဓက က မေး၏)။

၂၉၈။ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံသော လောကကို လည်းကောင်း အစိုးရသော သိကြားမင်းသည် ငါ့အား လိုရာဆုကို ပေးခဲ့မူ ငါသည် နံနက်စောစော အိပ်ရာမှ ထစဉ်နေ အရုဏ်တက် အခါဝယ် နတ်၌ဖြစ်သော အစာတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ သီလရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ သူတောင်းစားတို့သည် လည်းကောင်း ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ရာ၏။

၂၉၉။ ငါ ပေးလှူနေစဉ် မကုန်ခန်းရာ၊ ငါသည် ပေးလှူပြီး၍ နောင်တ မပူပန်ရာ၊ ပေးလှူပြီးသော် စိတ်ကို ကြည်လင်စေရာ၏၊ သိကြားမင်းအား ဤသို့သော ဆုကို တောင်းအံ့ဟု (အကိုရက ဖြေ၏)။

၃၀၀။ ဥစ္စာအားလုံးတို့ကို သူတစ်ပါးအား မပေးလှူရာ၊ အလှူကိုလည်း ပေးလှူရာ၏၊ ဥစ္စာကိုလည်း စောင့်ရာ၏၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင် (ပေးလှူမှု) ဒါနထက် ဥစ္စာသည်သာလျှင် မြတ်၏၊ အလွန်ပေးလှူသဖြင့် အမျိုးအနွယ်တို့သည် မဖြစ်ကုန် (ပြတ်ကုန်၏)။

၃၀၁။ (အချင်းခပ်သိမ်း) မပေးလှူခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အလွန်အကဲ ပေးလှူခြင်းကို လည်းကောင်း ပညာရှိတို့သည် မချီးမွမ်းကြကုန်၊ ထို့ကြောင့်လျှင် (ပေးလှူမှု) ဒါနထက် ဥစ္စာသည်သာလျှင် မြတ်၏၊ အလယ်အလတ် အသင့်အားဖြင့်သာ ဖြစ်စေရာ၏၊ ထိုသဘောတရားသည် နီတိကျမ်း၌ လိမ္မာသူတို့၏ သဘောတရားတည်းဟု (ယောက်ျားတစ်ဦးက ပြောဆို၏)။

၃၀၂။ အချင်းတို့ ငါသည် ပေးလှူမည်သာတည်း၊ ငြိမ်သက်သော ကိုယ် နှုတ် စိတ် အကျင့်ရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည် ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်ရာ၏၊ မိုးသည် ချိုင့်ဝှမ်းရာ အရပ်ကို ပြည့်စေသကဲ့သို့ အလုံးစုံသော သူတောင်းစားတို့အား အလိုပြည့်စေလျက် တင်းတိမ် ရောင့်ရဲစေရပါမူ ကောင်းလေစွ။

၃၀၃။ သူတောင်းစားတို့ကို မြင်သည်ရှိသော် အကြင်သူ၏ မျက်နှာအဆင်းသည် ကြည်လင်၏၊ ပေးလှူပြီးနောက် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ၏၊ အိမ်၌နေသော ထိုသူ၏ ထိုမျက်နှာကြည်လင်မှု နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိမှုသည် ချမ်းသာကြောင်းတည်း။

၃၀၄။ သူတောင်းစားတို့ကို မြင်သည်ရှိသော် အကြင်သူ၏ မျက်နှာအဆင်းသည် ကြည်လင်၏၊ ပေးလှူပြီးနောက် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ၏၊ ထိုသူ၏ ဤမျက်နှာ ကြည်လင်မှု, နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိမှုသည် အလှူဒါန၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်း။

၃၀၅။ ပေးလှူသည်မှ ရှေးအဖို့၌ ဝမ်းမြောက်၏၊ ပေးလှူစဉ် စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၏၊ ပေးလှူပြီးနောက် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ၏၊ ဤသည်ကား အလှူဒါန၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟု (အကိုရက ပြော၏)။

၃၀၆။ ကောင်းမှုကို ငဲ့သော အကိုရ၏ နေအိမ်၌ လှည်းအစီး ခြောက်သောင်း တိုက်မျှလောက်သော ဘောဇဉ်ကို သတ္တဝါအပေါင်းအား အမြဲမပြတ် ပေးလှူအပ်၏။

၃၀၇။ ပတ္တမြားနားတောင်း ဝတ်ဆင်ကုန်သော အလှူကြီးကို ပေးလှူခြင်း၌ အားထုတ်ကြကုန်သော သုံးထောင်ကုန်သော စဖိုသည်တို့သည် အကိုရကို မှီ၍ အသက်မွေးကြကုန်၏။

၃၀၈။ ပတ္တမြားနားတောင်း ဝတ်ဆင်ကုန်သော နုပျိုသော ယောက်ျား ခြောက်သောင်းတို့သည် အကိုရ၏ အလှူ ကြီး၌ ထင်းခွဲကြကုန်၏။

၃၀၉။ အလုံးစုံ တန်ဆာဆင်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော နုပျိုသော မိန်းမ တစ်သောင်းခြောက်ထောင်တို့ သည် အကိုရ၏ အလှူကြီး၌ ဟင်းချက်ဖွယ်ရာ (ငရုတ်စသည်) တို့ကို ပေါင်းစပ် ပြုပြင်ကြကုန်၏။

၃၁၀။ အလုံးစုံ တန်ဆာဆင်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော တစ်သောင်းခြောက်ထောင်သော မိန်းမတို့သည် အကိုရ၏အလှူကြီး၌ ယောက်မကို ကိုင်လျက် ကျွေးမွေးရာဌာနသို့ ကပ်၍ တည်ကုန်၏။

၃၁၁။ မင်းမျိုးဖြစ်သော အက်ိုရသည် ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ရှိသေစွာ ကိုယ်တိုင် အဖန်ဖန် အရိုအသေပြု၍ များစွာသော သူတို့အား များစွာ လှူဒါန်း၏။

၃၁၂။ အက်ိုရသည် များစွာသော လတို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ များစွာသော ပက္ခတို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ များစွာသော ဥတုနှစ်တို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးပင် အလှူကြီးကို ဖြစ်စေ၏။

၃၁၃။ ထိုအက်ိုရသည် ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့် ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး (အချို့သူတို့အား) ပေးလှူ ပြီး၍ လည်းကောင်း၊ များစွာသော သူတို့အား လှူဒါန်း ပူဇော်ပြီး၍ လည်းကောင်း လူ့ခန္ဓာ အတ္တဘောကို စွန့်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာနတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ရ၏။

၃၁၄။ ဣန္ဒကမည်သော လုလင်သည် အနုရုဒ္ဓါမထေရ်အား တစ်ဇွန်း တစ်ယောက် မမျှလောက်သော ဆွမ်းကို ပေးလှူရသောကြောင့် လူ့ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကို စွန့်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာနတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ရ၏။

၃၁၅-၆။ ဣန္ဒကနတ်သားသည် နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်သော အဆင်း, အသံ, အရသာ, အနံ့, အတွေ့ အထိ, အသက်, အခြံအရံ, အသွင်သဏ္ဌာန်, ချမ်းသာခြင်း, အစိုးရခြင်းဟူသော ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် အက်ိုရနတ်သားထက် ပိုလွန်၍ တင့်တယ်၏။

၃၁၇။ အကြင်အခါ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည် ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အနီး ပဏ္ဍုကမ္ဗလာကျောက်ဖြာ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

၃၁၈။ ထိုအခါ ဇာတိခေတ်ဟု မှတ်အပ်သော တစ်သောင်းသော လောကဓာတ် (စကြဝဠာ)တို့၌ နတ်ပြဟ္မာတို့သည် စုဝေးကြကုန်လျက် မြင့်မိုရ်တောင်ထိပ်၌ သီတင်းသုံးနေ တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ထံသို့ ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။

၃၁၉။ မည်သည့် တစ်စုံတစ်ယောက်သော နတ်မျှ အဆင်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို လွန်၍ မတင့်တယ်နိုင်၊ မြတ်စွာဘုရားကသာ နတ်အားလုံးတို့ကို လွှမ်းမိုးလွန်မြောက်၍ တင့်တယ်တော်မူ၏။

၃၂၀။ ထိုအခါဝယ် ဤအက်ိုရနတ်သားသည် တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ခြားသော အရပ်၌ နေရ၏၊ ဣန္ဒက နတ်သားသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အနီး၌ နေလျက် အလွန်တင့်တယ်၏။

၃၂၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် အက်ိုရနတ်သားကို လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒကနတ်သားကို လည်းကောင်း ကြည့်ရှုတော်မူပြီးလျှင် အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို ချီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍ ဤစကားကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

၃၂၂။ အက်ိုရ သင်သည် ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အလှူကြီးကို ပေးလှူခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော၊သို့ပါလျက် အလွန်ဝေးသော အရပ်၌ နေရဘိ၏၊ ငါ၏ အထံသို့ လာလော့ဟု (မိန့်ဆိုတော်မူ၏)။

၃၂၃။ (အရိယမဂ္ဂဘာဝနာဖြင့်) ပွားများ အပ်ပြီးသောစိတ် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ အက်ိုရနတ်သားသည် ဤစကားကို လျှောက်၏၊ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်၏ အလှူသည် မြတ်သော အလှူခံထိုက်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ ဆိတ်သုဉ်းခဲ့ပါ၏၊ ထိုအလှူဖြင့် တပည့်တော်အား အဘယ် အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။

၃၂၄။ ဤဣန္ဒကနတ်သားသည် အနည်းငယ်သော အလှူကို ပေးလှူခဲ့၏၊ လဇိမာန်သည် ကြယ် အပေါင်းတို့ကို လွှမ်းမိုး၍ တင့်တယ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို လွှမ်းမိုး၍ တင့်တယ်ပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

၃၂၅။ ကျတ်တီးပြင်ဖြစ်သော လယ်မြေ၌ များစွာ စိုက်ပျိုးအပ်ပါသော်လည်း မျိုးစေ့သည် ပြန့်ပြော များပြားသော အသီးကို မဖြစ်စေနိုင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ လယ်သမားကို နှစ်သက်လည်း မနှစ်သက် စေနိုင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း-

၃၂၆။ ထို့အတူပင် သီလ မရှိသူတို့၌ တည်သော အလှူသည် များပြားပါသော်လည်း ပြန့်ပြော များပြားသော အကျိုးကို မဖြစ်စေနိုင်၊ ပေးလှူတတ်သူ ဒါယကာကိုလည်း မနှစ်သက်စေနိုင်ပါ။

၃၂၇။ ကောင်းသော လယ်မြေ၌ အနည်းငယ် စိုက်ပျိုးအပ်သော မျိုးစေ့သည် နည်းပင် နည်းသော်လည်း မိုးရေအလျဉ်သည် ကောင်းစွာ ရွာသွန်းသည်ရှိသော် များစွာသော အသီးအနှံကို ဖြစ်စေ၍ လယ်သမားကို နှစ်သက်စေနိုင်သကဲ့သို့-

၃၂၈။ ထို့အတူပင် သီလရှိ၍ ဂုဏ်ရှိကုန်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည် နည်းပင် နည်းသော်လည်း အကျိုးကြီး၏ဟု (အင်္ကုရနတ်သားက လျှောက်၏)။

၃၂၉။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် အကျိုးကြီး၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌သာ စိစစ်ရွေးချယ်၍ အလှူကို ပေးလှူအပ်၏၊ စိစစ်ရွေးချယ်၍ အလှူကို ပေးလှူသောကြောင့် ပေးလှူတတ်သူ ဒါယကာတို့သည် နတ်ပြည်သို့ လားရောက်ရကုန်၏။

၃၃၀။ စိစစ်ရွေးချယ်၍ ပေးလှူခြင်းကို မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤသက်ရှိ လောက၌ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏၊ ကောင်းသော လယ်မြေ၌ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော မျိုးစေ့တို့ကဲ့သို့ ထိုမြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ပေးလှူအပ်သော အလှူတို့သည် အကျိုးကြီးကုန်၏။

ကိုးခုမြောက်သော အင်္ကုရပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၁၀ - ဥတ္တရမာတုပေတိဝတ္ထု

သားဖြစ်သူဥတ္တရက ဒါနပြုသည်ကို အမိဖြစ်သူ မနှစ်သက် ကန့်ကွက်ဆဲရေးခဲ့ မိသောကြောင့် ကွယ်လွန်သောအခါ ပြိတ္တာဘဝ၌ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်ပါတ်လုံး အစာနှင့်ရေကို မသုံးစားရ ဂင်္ဂါမြစ်ကို တွေ့သော်လည်း သွေးအတိဖြစ်၍ မသောက်ရ ဒုက္ခကြီးစွာ ခံစားရသော ပြိတ္တာမ

၃၃၁-၂။ ထိုပြိတ္တာမ၏ ဆံပင်တို့သည် အလွန်ရှည်လျားကုန်၏၊ မြေကြီးတိုင်အောင် တွဲရရွဲ ကျကုန်၏၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ် အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိ၍ ကြောက်မက်ဖွယ် အမြင်ရှိသော ထိုပြိတ္တာမသည် ဆံပင်တို့ဖြင့် ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနား၌ နေသော နေ့သန့်စင်ရာ အရပ်သို့ သွားသော ထိုရဟန်းထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရဟန်းအား ဤစကားကို လျှောက်၏၊

၃၃၃။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် သေလွန်သည်မှ အစပြု၍ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး ထမင်းစားရသည်ကို လည်းကောင်း,သောက်ရေ သောက်ရသည်ကို လည်းကောင်း မသိစဖူးပါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ရေမွတ် သိပ်လှပါ၏၊ အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား ရေကို ပေးတော်မူပါလော့ဟု (ပြောဆို လျှောက်ထား၏)။

၃၃၄။ ဤဂင်္ဂါမြစ်သည် အေးသောရေ ရှိ၏၊ ဟိမဝန္တာမှသာလျှင် စီဆင်း၏၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်မှ ယူလျက် သောက်ပါလော့၊ အဘယ့်ကြောင့် ငါ့အား သောက်ရေကို တောင်းဘိသနည်းဟု (မထေရ်က ပြော၏)။

၃၃၅။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဂင်္ဂါမြစ်၌ ရေကို အကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် ယူခဲ့ပါမူ ရေသည် အကျွန်ုပ်အတွက် သွေးအဖြစ်ဖြင့် ပြောင်းလဲသွားပါ၏၊ ထို့ကြောင့် သောက်ရေကို တောင်းပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

၃၃၆။ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း, နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း, စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ် မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဂင်္ဂါမြစ်သည် သင့်အတွက် သွေးဖြစ် ရပါသနည်းဟု (မထေရ်က မေး၏)။

၃၃၇။ အရှင်ဘုရား ဥတ္တရမည်သော အကျွန်ုပ်၏ သားသည် ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' ရှိသော ဥပါသကာ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ ထိုသားသည် အကျွန်ုပ် အလိုမရှိဘဲ ရဟန်းတို့အား-

၃၃၈။ သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း, ဆွမ်းကို လည်းကောင်း, သူနာ၏ အထောက်အပံ့ ဆေးကို လည်း ကောင်း, အိပ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း ပေးလှူပါ၏၊ ထိုပေးလှူသော သားကို အကျွန်ုပ်သည် ဝန်တိုမှု 'မစ္ဆရိယ' နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဆဲရေး ရေရွတ် ကြိမ်းမောင်းမိပါ၏။

၃၃၉။ ဥတ္တရ အကြင်သင်သည် ငါ အလိုမရှိဘဲ သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း, ဆွမ်းကို လည်းကောင်း, သူနာ၏ အထောက်အပံ့ဆေးကို လည်းကောင်း, အိပ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း ရဟန်းတို့အား ပေးလှူ ဘိ၏။

၃၄၀။ ဤအလှူဝတ္ထုသည် သင့်အတွက် တမလွန်ဘဝ၌ သွေးဖြစ်စေသတည်း (ဟု ဆဲရေး ရေရွတ် ကြိမ်းမောင်းမိပါ၏)၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည် အကျွန်ုပ်အတွက် သွေးဖြစ် နေပါတော့၏ (ဟု လျှောက်၏)။

ဆယ်ခုမြောက်သော ဥတ္တရမာတုပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၁၁ - သုတ္တပေတဝတ္ထု

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ချည်ကို လှူခဲ့သောကြောင့် ဆန်းကြယ်သော ဗိမ္မာန်တွင် နတ်ပြိတ္တာနှင့်အတူ အနှစ်ခုနှစ်ရာ မွေ့လျော်၍ အကုဋ္ဌေမျှသော အဝတ်တို့ဖြင့် ခံစားရသော လူမိန်းမက နတ်ပြိတ္တာအား လူ့ပြည်သို့ ပြန်ပို့ရန် ပြောပုံနှင့် လူ့ပြည်သို့ ရောက်သော် အမယ်အိုကြီး ဖြစ်သွားပုံတို့ဖြင့် ထူးဆန်းသော ဝတ္ထု

၃၄၁။ ရှေးအခါက အိမ်သို့ကပ်လျက် ကာယဝိညတ်ဖြင့် ရပ်တည်၍ အတောင်းခံရသော အကျွန်ုပ် သည် ကိလေသာကို နှင်ထုတ်ပြီးသော (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ) ရဟန်းအား ချည်ကို ပေးလှူခဲ့ရပါ၏၊ ထိုအလှူ၏ ပြန့်ပြော များမြတ်သော ပွားစီးမှုရှိသော အကျိုးကို ယခုရပါ၏၊ အကျွန်ုပ်အား များစွာသော အကုဋ္ဌေမျှ လောက်သော အဝတ်တို့သည် ဖြစ်ပါကုန်၏။

၃၄၂။ များစွာ ဆန်းကြယ်လျက် ယောက်ျား မိန်းတို့ မှီဝဲအပ်သော ဗိမာန်သည် ပန်းတို့ဖြင့် ပြွမ်း သည် ဖြစ်၍ မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုဗိမာန်ကို သုံးဆောင်လည်း သုံးဆောင်ရပါ၏၊

ထိုအကုဋေ မျှလောက်သော အဝတ်တို့တွင် အလိုရှိရာ အဝတ်ကို ဝတ်ရုံလည်း ဝတ်ရုံရပါ၏၊ များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာလည်း ရှိပါ၏၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာသည် ကုန်ခန်းလည်း မကုန်ခန်းနိုင်ပါ။

၃၄၃။ ထိုချည် လှူဒါန်းခဲ့သော ကံကို အစွဲပြု၍ ဤဗိမာန်၌ အကျိုးဖြစ်သော ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ သာယာခြင်းကို လည်းကောင်း ရအပ်ပါ၏၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည် တစ်ဖန် လူ့ပြည်သို့ သွား၍ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကို ပြုပါအံ့၊ အရှင့်သား အကျွန်ုပ်ကို လူ့ပြည်သို့ ပို့ဆောင်ပါလော့ (ဟု မိန်းမက ပြော၏)။

၃၄၄။ သင်သည် အနှစ်ခုနစ်ရာ အထက်ကပင် ဤဗိမာန်သို့ ရောက်လာ၏၊ ထိုလူ့ပြည်၌ အိုခြင်းသည် လည်းကောင်း အသက်ကြီးခြင်းသည် လည်းကောင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်၊ သင်၏ ဆွေမျိုးအားလုံးတို့သည် သေကုန်ကြပြီဖြစ်ရကား ဤဗိမာန်မှ ထိုလူ့ပြည်သို့ သွား၍ အဘယ်ပြုလတ္တံ့နည်း (ဟု ပြိတ္တာက ပြော၏)။

၃၄၅။ အရှင် ဤနတ်ပြည်သို့ ရောက်လာ၍ နတ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသော အကျွန်ုပ်အား ခုနစ်နှစ်မျှလောက်သာ ရှိပါသေး၏ဟု ထင်မိပါ၏၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည် တစ်ဖန် လူ့ပြည်သို့ သွား၍ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုပါအံ့၊ အရှင့်သား အကျွန်ုပ်ကို လူ့ပြည်သို့ ပို့ဆောင်ပါလော့ဟု (မိန်းမက ပြော၏)။

၃၄၆။ ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည် ထိုမိန်းမ၏ လက်မောင်းကို ဖိနှိပ်ဘိ သကဲ့သို့ ကိုင်ပြီးလျှင် အလွန်အားနည်းသော မိန်းမအိုကြီးကို (မွေးဖွားရာအရပ်သို့) ပြန်လည် ပို့ဆောင်ပြီးလျှင် ဤအရပ်သို့ ရောက်လာသော လူအပေါင်းကိုလည်း သင်တို့သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်လော့၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော် ချမ်းသာသုခကို ရနိုင်၏ဟု ပြောကြားပါလေလော့ (ဟု ပြိတ္တာက မှာထား ပြောဆို၏)။

၃၄၇။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကံကို မပြုခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်သော ပြိတ္တာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကံကို မပြုခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်သော လူတို့ကို လည်းကောင်း ငါ မြင်ရ၏၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံကို ပြု၍ ချမ်းသာသုခ၌ တည်သော နတ်လူ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း ငါ မြင်ရ၏ဟု (မိန်းမက ဆုံးမစကားပြောကြား၏)။

တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက်သော သုတ္တပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၁၂ - ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတိဝတ္ထု

သီလရှိသော လင်ကို ကျော်လွန်၍ ယောကျ်ားတပါးတို့နှင့် ဖောက်ပြားမိပါလျက် လက်ဆုပ်လက်ကိုင် မိသောအခါ ခွေးစားခံရပါစေဟု ကျိန်စာဆိုခဲ့မိ၍ သေသောအခါ ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသော ရေကန်အနီး ပြာသာဒ်၌ နေ့အချိန်ခံစား၍ ညအချိန်တွင် ခွေးစားခံနေရသော ပြိတ္တာမက ဗာရာဏသီမင်းအား ပြောကြားပုံပါသော ဝတ္ထု

၃၄၈။ ချစ်နှမ သင်၏ ဤရေကန်သည် ရွှေဖြင့် ပြီးသော စောင်းတန်းလှေကား ရှိပေ၏၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော သဲတို့ဖြင့် ခင်းထားပေ၏၊ ထိုရေကန်၌ တင့်တယ်ကုန်လျက် စင်ကြယ်ကောင်း မြတ်သောရနံ့ ရှိကုန်သော ကြာသိန်တို့သည် နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိလှပေကုန်၏။

၃၄၉။ သင်၏ ဤရေကန်သည် အထူးထူးသော သစ်ပင်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ အထူးထူးသော ရနံ့လေတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ထုံလှိုင်လှုပ်ရှားလျက် နေ၏၊ အထူးထူးသော ပဒုမ္မာကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကာ ကြာဖြူတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းစုပေါင်းနေ၏။

၃၅၀။ သင်၏ ဤရေကန်သည် စိတ်ကို နှစ်သက်စေလျက် လေတို့ဖြင့် တိုက်ခတ်သည် ဖြစ်ရကား ကောင်းသော ရနံ့ကို ကြိုင်လှိုင်စေ၏၊ ထိုရေကန်၌ ဟင်္သာ, ကြိုးကြာတို့သည် အလွန်ရွှင်မြူး တွန်ကျူးကြကုန်၏၊ စက္ကဝက်တို့သည် အလွန်ရွှင်မြူး တွန်ကျူးကြကုန်၏။

၃၅၁။ သင်၏ ဤရေကန်သည် အထူးထူးသော ငှက်အပေါင်းတို့ဖြင့် ပြွမ်း၏၊ အထူးထူးသော ငှက်တို့၏ တွန်ကျူးသံ အပေါင်းနှင့် ယှဉ်၏၊ ထိုရေကန်၌ သစ်ပင်တို့သည် အထူးထူးသော အသီးတို့ကို ဆောင်ကုန်၏၊ တောဥယျာဉ်တို့သည် အထူးထူးသော ပန်းတို့ကို ဆောင်ကုန်၏။

၃၅၂။ ဤသို့ သင်၏ ရွှေငွေဖြင့် ပြီးသော များစွာသော ပြာသာဒ်တို့သည် အလွန် တင့်တယ်ကုန်လျက် ထက်ဝန်းကျင် အရပ်လေးမျက်နှာကို တောက်ပစေကုန်၏၊ ဤသို့သဘော ရှိသော မြို့သည် လူ့ပြည်တို့၌ ပင် မရှိပေ။

၃၅၃။ အကြင် ကျွန်မငါးရာတို့သည် သင်၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ထိုကျွန်မ ငါးရာတို့ သည် ခရုသင်းလက်ကောက် လက်ကြပ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ကုန်၏၊ ရွှေနားသွယ်ပန်းတို့ကိုလည်း ထူးဆန်းစွာ ပန်ဆင်ကြကုန်၏။

၃၅၄။ ရွှေငွေတို့ဖြင့် ပြီးသော သင်၏ များစွာသော ပလ္လင်တို့ကို ဝံပိုင့်ရေတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်၏၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ရှည်လျားသော မွေးရှည် ကော်ဇောကြီးတို့ဖြင့် ခင်းထားအပ်ကုန် ၏။

၃၅၅။ ယင်းပလ္လင်၌ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သော သင်သည် အလုံးစုံလိုသမျှ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်ပါ လျက် ညဥ့်သန်းခေါင် အချိန်သို့ ရောက်လတ်သော် ထိုပလ္လင်မှ ထ၍ သွားဘိ၏။

၃၅၆။ ချစ်နှမ သင်သည် ဥယျာဉ်မြေသို့ သွား၍ ရေကန်၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ စိမ်းညို့၍ နုပျိုသော မြက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ထိုရေကန်၏ ကမ်းနား၌ ရပ်တည်နေဘိ၏။

၃၅၇။ ထိုနောက်မှ နားရွက်ပြတ်သော ခွေးသည် သင်၏ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို ခဲစား၏၊ ခွေးစားအပ် သည် ဖြစ်၍ အရိုးစုမျှကို ပြုအပ်ပြီးသောအခါ သင်သည် ရေကန်သို့ သက်ဆင်း လိုက်၏၊ (ထိုအခါ) ခွေးမစားမီ ရှေးအဖို့ကဲ့သို့ သင်၏ ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်ပေါ်ပြန်၏။

၃၅၈။ ထိုရေကန်သို့ သက်ဆင်းပြီးနောက် သင်သည် အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ နှစ်လိုဖွယ်ရှိကာ ချစ်ခင်ဖွယ်ရာ အမြင်ရှိပြီးလျှင် အဝတ်တန်ဆာ ဝတ်ဆင်လျက် ငါ၏ အထံ သို့ လာ၏။

၃၅၉။ သင်၏ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း, နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း, စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ် မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် နားရွက်ပြတ်သော ခွေးသည် သင်၏ အင်္ဂါကြီး ငယ်တို့ကို ခဲစားသနည်းဟု (ဗာရာဏသီမင်းက မေး၏)။

၃၆၀။ ကိမိလမြို့၌ ယုံကြည်မှု ‘သဒ္ဓါ’ တရားရှိသော ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်တတ်သော သူကြွယ်သည် ရှိပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူကြွယ်၏ မယား ဖြစ်ပါ၏၊ သီလ မရှိပါ၊ လင်ကို ကျော်လွန်၍ ယောကျ်ား တစ်ပါးတို့နှင့် သွားလာ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခဲ့ပါ၏။

၃၆၁။ လင်ကို ကျော်လွန်၍ ယောကျ်ားတစ်ပါးတို့နှင့် သွားလာ လွန်ကျူးလျက် ကျင့်မိသော အကျွန်ုပ်အား လင်သည် ဤစကားကို ဆို၏၊ သင်သည် ငါ့ကို ကျော်လွန်၍ ယောကျ်ားတစ်ပါးတို့နှင့် သွားလာ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ဘိ၏၊ ဤအမှုသည် မလျောက်ပတ်ဟု ဆိုပါ၏။

၃၆၂-၃။ "အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း, နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း, စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း သင့်ကို ကျော်လွန်၍ ယောက်ျားတစ်ပါးတို့နှင့် သွားလာလွန်ကျူး၍ မကျင့်ပါ၊ အကျွန်ုပ်သည် သင့်ကို ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း ကျော်လွန်၍ ယောက်ျားတစ်ပါးတို့နှင့် သွားလာ လွန်ကျူး၍ ကျင့်မိခဲ့ပါမူ နားရွက်ပြတ်သော ဤခွေးသည် အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို ခဲစားပါစေ" ဟု ထိုအကျွန်ုပ်သည် ကြမ်းတမ်းသော ကျိန်စာဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မမှန်ပြောဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း ပြောဆိုမိပါ၏။

၃၆၄။ အကြင် မကောင်းမှုကံကြောင့် နားရွက်ပြတ်သော ခွေးသည် အကျွန်ုပ်၏ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို ခဲစားပါ၏၊ လင်ကို ကျော်လွန်လျက် ယောက်ျားတစ်ပါးတို့နှင့် သွားလာလွန်ကျူး၍ ကျင့်သောကံ၏ လည်းကောင်း၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ကံ၏ လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံသော ထိုကံ၏ အကျိုးကို အနှစ်ခုနစ်ရာတို့ ပတ်လုံး အကျွန်ုပ် ခံစားရပါ၏။

၃၆၅။ အရှင်မင်းကြီး သင်သည်ကား အကျွန်ုပ်အား များစွာသော ကျေးဇူးရှိပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏ အကျိုးငှါ ဤအရပ်သို့ ရောက်လာပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ပူဆွေးမှု မရှိတော့ဘဲ တစ်စုံတစ်ခုမျှ ဘေးမရှိတော့ဘဲ နားရွက်ပြတ်သော ခွေးမှ လွတ်ရပါ၏။

၃၆၆။ အရှင်မင်းကြီး သင့်ကို အကျွန်ုပ် ရှိခိုးပါ၏၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုလျက် တောင်းပန်ပါ၏၊ အရှင်မင်းကြီး အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ နတ်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို သုံးဆောင်ပါလော့၊ ဗမွေ့လျော်ပါလော့ ဟု (ပြိတ္တာမက တောင်းပန်၏)။

၃၆၇။ တင့်တယ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ရှင်မ ငါသည် နတ်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို သုံးဆောင်ခံစားရပြီ၊ သင်နှင့်အတူ မွေ့လျော်ရပြီ၊ သင့်ကို ငါ တောင်းပန်၏၊ ငါ့ကို လျင်စွာ (ငါ၏ မြို့သို့သာ) တစ်ဖန် ပြန်လည် ပို့ဆောင်ပါလော့ဟု (ဗာရာဏသီမင်းက ပြော၏)။

တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သော ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဥဗ္ဗရိဝဂ် ===

၁၃ - ဥဗ္ဗရိပေတဝတ္ထု

လင်ဖြစ်သူ ရှင်ဘုရင်သေဆုံး၍ ယူကျုံးမရ ငိုကြွေးနေသော မိဖုရားကို ပညာရှိရသေ့က ဗြဟ္မဒတ်မင်းပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ရှိကြောင်း ဘဝဟောင်းဖြစ်ထွေကို အခြေကျကျ ရှင်းလင်းပြသဖြင့် သောက ကင်းစင်လျက် လူ့အသွင်ကို ပယ်ရှား ရသေ့အဝတ်အစားဖြင့် မေတ္တာပွားသော ဥဗ္ဗရီမိဖုရား ဝတ္ထု

၃၆၈။ ပဉ္စာလတိုင်းသူတို့၏ ရထားစီးချင်း မင်းထက် မင်းဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် နေ့ညဉ့်ကာလ ရှည်လျား ကုန်လွန်လတ်သော် နတ်ရွာ စံခဲ့လေ၏။

၃၆၉။ ထိုမင်း၏ ဥဗ္ဗရီမည်သော မိဖုရားသည် သုသာန်သို့ သွား၍ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို မမြင်ရသည် ဖြစ်ပါလျက် "ဗြဟ္မဒတ်မင်းမြတ်" ဟု ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏။

၃၇၀။ အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ပညာရှိသော ရသေ့သည် ထိုသုသာန်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီ၊ ထိုရသေ့သည် ထိုသုသာန်၌ အညီအညွတ် စုဝေး ရောက်လာကြကုန်သော သူတို့ကို မေး၏။

၃၇၁။ အထူးထူးသော အနံ့တို့ဖြင့် ထုံအပ်သော ဤသင်္ချိုင်းသည် အဘယ်သူ၏ သင်္ချိုင်းနည်း၊ အကြင် မိန်းမသည် ဤလူ့ဘ၀မှ တမလွန်ဘ၀ဟူသော အဝေးသို့ ပြောင်းသွားသော ဗြဟ္မဒတ်မည်သော လင်ကို မတွေ့မမြင်ရဘဲလျက် ဗြဟ္မဒတ်မင်းဟု ငိုယို မြည်တမ်းနေဘိ၏၊ ယင်းသို့ ငိုယိုမြည်တမ်းနေသော ဤမိန်းမသည် အဘယ်သူ၏ မယားနည်း (ဟု မေး၏)။

၃၇၂။ (ထိုသို့ မေးသည်ရှိသော်) ထိုသုသာန်၌ အညီအညွတ် စုဝေး ရောက်လာကြကုန်သော သူတို့က (ဤသို့) ဖြေကြားကြကုန်၏၊ "အရှင်ရသေ့ ထိုသင်္ချိုင်းသည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ သင်္ချိုင်းပါတည်း၊ အရှင်ရသေ့ ထိုသင်္ချိုင်းသည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ သင်္ချိုင်းပါတည်း။

၃၇၃။ အထူးထူးသော အနံ့တို့ဖြင့် ထုံအပ်သော ဤသင်္ချိုင်းသည် ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ သင်္ချိုင်းပါတည်း၊ ဤလူ့ဘ၀မှ တမလွန်ဘ၀ဟူသော အဝေးသို့ ပြောင်းသွားသော ဗြဟ္မဒတ်မည်သော လင်ကို မတွေ့မမြင်ရပါဘဲလျက် ဗြဟ္မဒတ်မင်းဟု ငိုယိုမြည်တမ်းသော ဤမိန်းမသည် ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ မိဖုရားပါတည်း" ဟု (ဖြေကြားကုန်၏)။

၃၇၄။ ဤသင်္ချိုင်း၌ မီးရှို့အပ်ကုန်သော ဗြဟ္မဒတ်ဟု အမည်ရသူတို့သည် ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်မျှ ရှိကုန်၏၊ ထိုရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်သော ဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့တွင် အဘယ် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို (စွဲမှီ၍) ပူဆွေးဘိသနည်းဟု (ရသေ့က မေး၏)။

၃၇၅။ အရှင်ဘုရား ပဉ္စာလတိုင်းသူတို့၏ ရထားစီးချင်း မင်းထက် မင်းဖြစ်သော အကြင် ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် စူဠနီမင်း၏ သားပါတည်း၊ အလုံးစုံသော အလိုကို ပေးတတ်သော ဗြဟ္မဒတ်မည်သော ထိုလင်ကို (စွဲမှီ၍) ပူဆွေးပါ၏ဟု (ဥဗ္ဗရီက ဖြေ၏)။

၃၇၆။ အလုံးစုံ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင် ကုန်သော မင်းတို့သည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းဟူသော အမည်ရှိကုန်သည် ချည်းသာတည်း၊ အလုံးစုံ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော ဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့သည် ပဉ္စာလတိုင်းသူတို့၏ ရထားစီးချင်း မင်းထက် မင်းဖြစ်သော စူဠနီမင်း၏ သားတော်တို့ချည်းသာတည်း။

၃၇၇။ သင်သည် အလုံးစုံသော ဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့၏ အစဉ်အဆက် မြတ်သော မိဖုရားကြီး အဖြစ်ကို ပြုစေခဲ့၏၊ သို့ဖြစ်ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ရှေးလင်ဟောင်းဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့ကို စွန့်လျက် နောက်ဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို စွဲ၍ ပူဆွေးဘိသနည်းဟု (ရသေ့က မေး၏)။

၃၇၈။ အရှင်ရသေ့ များစွာသော သံသရာ၌ မိန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်သော အကျွန်ုပ်၏ မိဖုရားကြီး အဖြစ်ကို သင်ရသေ့သည် ပြောဟောဘိ၏၊ မိန်းမဖြစ်သော အကျွန်ုပ်၏ ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘော၌ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး မိန်းမသာ ဖြစ်ပါသလောဟု (ဥဗ္ဗရီက မေး၏)။

၃၇၉။ သင်သည် တစ်ရံတစ်ခါ မိန်းမ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏၊ တစ်ရံတစ်ခါ ယောကျ်ား ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏၊ တိရစ္ဆာန် အဖြစ်သို့လည်း ရောက်ခဲ့ဖူး၏၊ ဤသို့လျှင် မိန်းမအဖြစ် ယောကျ်ားအဖြစ် တိရစ္ဆာန်စသော အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရသော သင်၏ လွန်ပြီးသော ဘ၀တို့ အပိုင်းအခြားသည် ပညာစက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုသော်လည်း မတွေ့မမြင် မထင်နိုင်တော့ပေဟု (ရသေ့က ဖြေ၏)။

၃၈၀။ ထောပတ်ဖြင့် သွန်းလောင်းထားသည် ဖြစ်၍ ရဲရဲညီးညီး တောက်လောင်နေသော မီးကို ရေဖြင့် သွန်းလောင်းလိုက်ဘိ သကဲ့သို့ ထို့အတူ သင်သည် သောကမီး တောက်လောင်နေသော အကျွန်ုပ်၏ ပူပန်မှု အားလုံးကို ငြိမ်းအေးစေလေပြီတကား။

၃၈၁။ အရှင်ရသေ့သည် ပူဆွေးမှု 'သောက' နှိပ်စက်နေသော အကျွန်ုပ်အား လင်ကြောင့် ဖြစ်သော ပူဆွေးမှု 'သောက' ကို ပယ်ဖျောက်ပါပေ၏၊ အရှင်ရသေ့သည် အကျွန်ုပ်၏ နှလုံး၌ မှီသော ပူဆွေးမှု 'သောက' တည်းဟူသော ငြောင့်ကို နုတ်ပေပြီတကား။

၃၈၂။ အရှင်ရသေ့ ထိုအကျွန်ုပ်သည် ပူဆွေးမှု 'သောက' ဟူသော ငြောင့်ကို နုတ်ပယ်ပြီးသူ ငြိမ်းအေးပြီးသူ ငြိမ်းချမ်းပြီးသူ ဖြစ်ပေတော့၏၊ အရှင်ရသေ့ အရှင်၏ တရားစကားကို ကြားနာရသောကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် မပူဆွေးတော့ပါ၊ မငိုကြွေးတော့ပါဟု (ဥဗ္ဗရီက ပြော၏)။

၃၈၃။ ဥဗ္ဗရီမိဖုရားကြီးသည် ထိုရသေ့၏ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော ထိုတရားစကားကို ကြားနာရသောကြောင့် သပိတ် သင်္ကန်းကို ယူလျက် ရသေ့ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ခဲ့၏။

၃၈၄။ ထိုဥဗ္ဗရီမိဖုရားသည် အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှ အိမ်ရာမထောင် ရသေ့ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပြီးသော် ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ရန် မေတ္တာနှင့်တကွသော စိတ်ကို ပွါးများ၏။

၃၈၅။ တစ်ရွာမှ တစ်ရွာသို့ ည်းကောင်း၊ နိဂုံးတို့သို့ လည်းကောင်း၊ မင်းနေပြည်တို့သို့ လည်းကောင်း လှည့်လည်လတ်သော် အကြင်ရွာ၌ သေ၏၊ ထိုရွာသည် ဥရုဝေဠုမည်သော ရွာပင်တည်း။

၃၈၆။ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ရန် မေတ္တာနှင့်တကွသော စိတ်ကို ပွါးများခြင်းကြောင့် မိန်းမ အဖြစ်၌ တပ်စွဲသာယာသော စိတ်ကို ကင်းစေ၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ကပ်ရောက်လေ၏။

တစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက်သော ဥဗ္ဗရိပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

နှစ်ခုမြောက်သော ဥဗ္ဗရိဝဂ် ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၁ - အဘိဇ္ဇမာနပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝလူဖြစ်စဉ် အလှူဝတ္ထု ရှိကုန်လျက် ကောင်းမှု မပြုခဲ့ကြ၊ လှူမည့်အစား စွန့်ပစ် လိုက်ကြသေး၏။ ဝန်တိုခြင်းများ၍ အလှူခံတို့ကို ဆဲရေးခဲ့သောကြောင့် သေလွန်သောအခါ ပြိတ္တာတပိုင်း လူတပိုင်းဖြင့် အဝတ်မပါ ဗလာကျင်းနေရသည့် အဖြစ်ဆိုး၌ ဖြစ်ကြရသော ပြိတ္တာများဝတ္ထု

၃၈၇။ ပြိတ္တာကြီး (ခြေချလိုက်ခြင်းကြောင့်) မပျက်စီး မပြိုကွဲသော ဤဂင်္ဂါမြစ်ရေ၌ အဝတ် မပါဘဲ ကိုယ်ချည်းသာလျှင် ရှေ့ထက်ဝက်က ပြိတ္တာ မဟုတ်သကဲ့သို့ ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ကာ အဆင်တန်ဆာတို့ကို ဆင်မြန်းလျက် သွားဘိ၏၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်၌ နေရမည်နည်းဟု (ကောလိယအမတ်က မေး၏)။

၃၈၈။ ငါသည်ကား ဝါသဘရွာနှင့် ဗာရာဏသီပြည်၏အကြား ဗာရာဏသီ၏ အနီး၌ တည်သော စုန္ဒဋ္ဌိလရွာသို့ သွားပါအံ့ဟု ထိုပြိတ္တာက ပြောဆို၏။

၃၈၉။ ကောလိယဟု ကျော်ကြားသော အမတ်ကြီးသည် ထိုပြိတ္တာကို မြင်၍ ပြိတ္တာအား မုန့်ကိုလည်းကောင်း ထမင်းကို လည်းကောင်း ရွှေသော အဆင်းရှိသော အဝတ်ပုဆိုး အစုံကို လည်းကောင်း ပေး၏။

၃၉၀။ လှေကို ရပ်တည်စေပြီးလျှင် ထိုလှေရှိ တစ်ယောက်သော ဆတ္တာသည်အား အဝတ် ပုဆိုး အစုံကို ပေးလှူစေ၏၊ ဆတ္တာသည်အား ပေးလှူလိုက်သည်ရှိသော် တစ်ခဏချင်း ပြိတ္တာ၏ ကိုယ်၌ ပုဆိုး အစုံကို တွေ့မြင်ရလေတော့၏။

၃၉၁။ ထို့နောက် ထိုပြိတ္တာသည် ကောင်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံပြီးလျှင် ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ကာ အဆင်တန်ဆာကို ဆင်မြန်းလျက် တည်နေ၏၊ (ဝမ်းမြောက်နိုင်လောက်အောင် နီးကပ်ရာ အရပ်၌) တည်နေသော ပြိတ္တာအား မြတ်သော အလှူ၏ အကျိုးသည် ကပ်ရောက် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ထို့ကြောင့် ပြိတ္တာတို့အား အစဉ်သနားသဖြင့် (ပြိတ္တာတို့ကို ရည်ညွှန်း၍) အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် မြတ်သော အလှူကို ပေးလှူရာ၏။

၃၉၂။ ပြိတ္တာ အချို့တို့သည် စုတ်ပြတ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ကြရကုန်၏၊ အချို့ ပြိတ္တာတို့သည်ကား ဆံပင်ဖြင့် ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းကုန်လျက် အစားအစာ အလို့ငှါ သွားကြရကုန်၏၊ တစ်ရပ်မှ တစ်ရပ်သို့ ရွေ့ပြောင်းသွားလာ ကြရကုန်၏။

၃၉၃။ အချို့ ပြိတ္တာတို့သည် ဝေးသော အရပ်သို့ ပြေးသွားကြကုန်သော်လည်း (တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ) မရကြကုန်သောကြောင့် ပြန်လာကြရကုန်၏၊ ဆာလောင်ခြင်းဖြင့် တွေဝေကုန်သည်ဖြစ်၍ တုန်လှုပ်ကုန်လျက် မြေ၌ လဲကျကြရကုန်၏။

၃၉၄။ ရှေးဘဝ၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကံကို မပြုခဲ့ကြရကုန်သော ထိုပြိတ္တာတို့သည် နွေအခါ နေပူရာ အရပ်၌ မီးလောင် ခံကြရသကဲ့သို့ ထိုရောက်ရာ အရပ်ဝယ် မြေ၌ ပုတ်ခတ်အပ်ကုန် သကဲ့သို့ လဲကျကြရကုန်၏။

၃၉၅။ ရှေးဘဝက ယုတ်မာသော သဘောရှိကုန်သော ငါတို့သည် အမျိုးသူငယ်တို့၏ အမိ အိမ်ရှင်မတို့ပါတည်း၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ ရှိကုန်လျက် မိမိ၏ မှီခိုရာ ကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မပြုခဲ့မိကြကုန်။

၃၉၆။ ထမင်းအဖျော်သည် များပင်များသော်လည်း စင်စစ် စွန့်ပစ်လိုက်ပါ၏၊ ကောင်းစွာ ကျင့်သော အရှင်ရဟန်းတို့ ထင်စွာရှိကြပါကုန်လျက် ထိုရဟန်းတို့အား တစ်စုံတစ်ခုကို မျှ မပေးလှူခဲ့ ကြပါကုန်။

၃၉၇။ ငါတို့သည် သူတော်ကောင်းတို့ မပြုသင့် မပြုထိုက်သော အကုသိုလ်ကိုသာ ပြုလိုကြကုန်၏၊ ကုသိုလ်ပြုမှု၌ နှောင့်နှေး ပျင်းရိကြကုန်၏၊ ချိုမြိန် ကောင်းမြတ်သော ဝတ္ထုကိုသာ မြတ်နိုးကြကုန်၏၊ အစားကြီးကြပါကုန်၏၊ တစ်လုတ်စာမျှသော ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူသူတို့ကို လည်းကောင်း၊ အလှူခံတို့ကို လည်းကောင်း ဆဲရေးကြိမ်းမောင်း တတ်ကြကုန်၏။

၃၉၈။ (ငါတို့၏) ထိုအိမ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုကျွန်မတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုတန်ဆာတို့ သည် လည်းကောင်း ငါတို့အား မကပ်ရောက်တော့ကုန်၊ အခြားသူတို့သည်သာ ထိုအိမ်စသည်တို့ကို သုံးဆောင်ကုန်၏၊ ငါတို့သည်ကား (ကုသိုလ်ပြုရမည်ကို မသိမှု၍ ယခုအခါ) ဆင်းရဲခြင်း၏ အဖို့ ရှိကုန် ၏။

၃၉၉။ (ထိုပြိတ္တာတို့သည် လူဖြစ်လာကြကုန်သော်) အယုတ်အားဖြင့် သိမှတ်အပ်ကုန်သော နှီးရွှေထ ရံရက်သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ သားရေနယ်သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အဆွေပြစ်မှား မိတ်ဖျက် သမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ စဏ္ဍာလတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါး သူတောင်းစားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆတ္တာသည်တို့သည် လည်းကောင်း အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

၄၀၀။ အကြင်အကြင် အမျိုးတို့သည် ယုတ်ညံ့ကုန်၏၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါး ကုန်၏၊ ထိုထိုအမျိုးတို့၌ သာလျှင် ဖြစ်ရကုန်၏၊ ဤသည်ကား ဝန်တိုမှု 'မစ္ဆရိယ' ရှိသူ၏ လားရာ'ဂတိ' ပင်တည်း။

၄၀၁။ အကြင်သူတို့သည်ကား ရှေးဘဝ၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြဖူးကုန်၏၊ ပေးလှူ တတ်ကုန် ၏၊ ဝန်တိုမှု 'မစ္ဆရိယ' ကင်းကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် နတ်ပြည်လောကကို ပြည့်စေကုန်၏၊ နန္ဒဝန်ဉယျာဉ် ကိုလည်း ထွန်းလင်းတောက်ပစေကုန်၏။

၄၀၂။ အလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်တို့၌ အလိုရှိတိုင်း သုံးဆောင် ခံစားကြကုန်သော ထိုသူတို့သည် ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်၌ ပျော်ပါးကြပြီး၍ ထိုနတ်ပြည်မှ စုတေသော် စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော မြင့်မြတ်သော အမျိုးတို့၌ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

၄၀၃။ စုလစ်မွန်းချွန်း အထွတ်တပ်သော ပြာသာဒ်ဆောင်၌ လည်းကောင်း၊ မွေးရှည် ကော်ဇောခင်း ထားအပ်သော ပလ္လင်၌ လည်းကောင်း လက်၌ စွဲကိုင်သော ဥဒေါင်းမြီးစည်း ယပ်တို့ဖြင့် ယပ်လေခတ် ကုန်လျက် အခြံအရံ များသည်ဖြစ်၍ မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

၄၀၄။ သူငယ်ဘဝ၌လည်း ရင်ခွင်တစ်ခုမှ ရင်ခွင်တစ်ခုသို့ ရောက်ကုန်၏၊ ပန်းပန်လျက် အဆင်တန် ဆာ ဆင်မြန်းကုန်သော အထိန်းအယတို့သည် ညနံနက်တိုင်း ချမ်းသာကို ရှာမှီးကြကုန်လျက် ပြုစုလုပ် ကျွေးကြကုန်၏။

၄၀၅။ ပူဆွေးမှု 'သောက' မရှိသော နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော တာဝတိံသာ နတ်တို့၏ ဤဉယျာဉ်ကြီးသည် မကောင်းမှု ပြုသူတို့အတွက် ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ကောင်းမှု ပြုပြီးသူတို့ အတွက်သာလျှင် ဖြစ်၏။

၄၀၆။ မကောင်းမှုကို ပြုပြီးသူတို့အား ချမ်းသာသုခသည် ဤလောက၌လည်း မရှိ၊ တမလွန်လောက ၌လည်း မရှိ၊ ကောင်းမှု ပြုပြီးသူတို့အားသာလျှင် ချမ်းသာသုခသည် ဤလောက၌လည်း ဖြစ်၏၊ တမလွန် လောက၌လည်း ဖြစ်၏။

၄၀၇။ ထိုနတ်တို့၏ အပေါင်းအဖော် အသင်းဝင် ဖြစ်လိုသူတို့သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို များစွာ ပြုအပ်၏၊ ကောင်းမှု ပြုပြီးသူတို့သည်သာ နတ်ပြည်၌ စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက် ကြရကုန်၏။

ရှေးဦးစွာသော အဘိဇ္ဇမာနပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၂ - သာဏဝါသီထေရပေတဝတ္ထု

သာဏမထေရ်၏ မိဘဆွေမျိုးများသည် အကုသိုလ်ကို ပြုခဲ့ကြသောကြောင့် သေလွန်ကြသောအခါ ပြိတ္တာဘဝ၌ အဝတ်မပါ အစာမရ ဒုက္ခကြီးစွာ တွေ့နေကြရသည်ကို သာဏမထေရ် တွေ့မြင်၍ အလှူ အတန်းပြုကာ အမျှဝေသဖြင့် ချမ်းသာသုခ ရရှိကြသော ပြိတ္တာများ

၄၀၈။ မကောင်းမှုမှ ငြိမ်းအေးစေပြီးသော ပွါးများပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသော ကုဏ္ဍိမြို့သား ပေါဋ္ဌပါဒ မည်သော မထေရ်သည် သာဏတောင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

၄၀၉။ ထိုသာဏဝါသီမထေရ်၏ အမိ အဖ အစ်ကိုတို့သည် မကောင်းမှုကံကို ပြုကြကုန်သော ကြောင့် မကောင်းသော အလားရှိကာ ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံလျှင် လားရာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဤလူ့ ပြည်မှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက်ကြရကုန်၏။

၄၁၀။ ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ လားရောက်ကြရကုန်သော ထိုသူတို့သည် အပ်ဖြင့် ထိုးဆွသကဲ့သို့ ဝေ်မွတ်ခြင်း ဖြင့် အနှိပ်စက်ခံရသူ၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်စိတ်ရှိသူ၊ အဝတ်မရှိသူ၊ ပိန်ချုံးသူ၊ ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ကြ သူ၊ များစွာ ကြောက်ခြင်းရှိသူတို့ ဖြစ်ကြကုန်လျက် ကြမ်းတမ်းသော မကောင်းမှု ရှိကြကုန်ရကား မိမိ ကိုယ်ကို ထင်စွာ မပြဝံ့ကြကုန်။

၄၁၁။ ထိုသာဏဝါသီမထေရ်၏ အစ်ကိုသည် အဝတ်မပါဘဲ ခြေတစ်ဖဝါး သွားသာရှိသော လမ်း ကျဉ်း၌ အဆောတလျင် တစ်ယောက်တည်း လေးဘက်ထောက်သွားလျက် မထေရ်အား ကိုယ်ထင်ပြ၏။

၄၁၂။ မထေရ်သည်ကား နှလုံးမသွင်းသောကြောင့် စကားမဆိုမူ၍ လွန်သွား၏၊ ထိုပြိတ္တာသည် လည်း (ဤသို့) မထေရ်အား သိစေ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် သင်၏ အစ်ကိုပါတည်း၊ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်နေရ ပါ၏။

၄၁၃။ အရှင်ဘုရား သင်၏ အမိသည် လည်းကောင်း၊ အဖသည် လည်းကောင်း မကောင်းမှုကံကို ပြုကြကုန်သောကြောင့် မကောင်းသော အလားရှိကာ ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံလျှင် လားရာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ကြရကုန်၏။

၄၁၄။ ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ လားရောက်ကြရကုန်သော ထိုအမိ အဖတို့သည် အပ်ဖြင့် ထိုးဆွသကဲ့သို့ ဝေ်မွတ်ခြင်းဖြင့် အနှိပ်စက်ခံရသူ၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်စိတ်ရှိသူ၊ အဝတ်မရှိသူ၊ ပိန်ချုံးသူ၊ ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ကြသူ၊ များစွာ ကြောက်ခြင်းရှိသူတို့ ဖြစ်ကြကုန်လျက် ကြမ်းတမ်းသော မကောင်းမှု ရှိကြကုန် ရကား မိမိကိုယ်ကို ထင်စွာ မပြဝံ့ကြကုန်။

၄၁၅။ အရှင်ဘုရား သနားခြင်း ရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရားသည် သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက် တော်မူပါလော့၊ အကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပေးလှူ၍ ကုသိုလ်အဖို့ကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေပါလော့၊ အရှင်ဘုရား ပေးလှူအပ်သော အလှူဒါနဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော မကောင်းမှုရှိသော မိဖတို့သည် မျှတကြပါကုန်လတ္တံ့ဟု (အစ်ကို ပြိတ္တာက ပြော၏)။

၄၁၆။ သာဏဝါသီမထေရ်သည် လည်းကောင်း၊ အခြားရဟန်း တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် လည်း ကောင်း ဆွမ်းခံလှည့်လည်ကြကုန်၍ ဆွမ်းကိစ္စဟူသော အကြောင်းကြောင့် တစ်ပေါင်းတည်း စုဝေးကြ ကုန်၏။

၄၁၇။ သာဏဝါသီမထေရ်သည် အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား “အရှင်တို့ အရှင်တို့သည် ရသမျှသော ဆွမ်းကို အကျွန်ုပ်အား ပေးကြပါကုန်လော့၊ ဆွေမျိုးတို့ကို ချီးမြှောက်ရန် သံဃာအား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးခြင်းကို အကျွန်ုပ် ပြုလိုပါ၏” ဟု ပြောဆို၏။

၄၁၈။ တစ်ကျိပ်နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည် သာဏဝါသီမထေရ်အား ရသမျှ ဆွမ်းကို လှူဒါန်းဆောင်နှင်းကြကုန်၏၊ သာဏဝါသီမထေရ်သည် သံဃာကို ပင့်ဖိတ်၏၊ သာဏဝါသီမထေရ်သည် ပေးလှူပြီးလတ်သော် “ငါ၏ ဤအလှူသည် ဆွေမျိုးတို့အား ဖြစ်ပါစေ၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ချမ်းသာကြပါစေ” ဟု အမိအား လည်းကောင်း၊ အဖအား လည်းကောင်း၊ အစ်ကိုအား လည်းကောင်း အလှူ၏ အဖို့ကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေ၏။

၄၁၉။ ရည်ညွှန်း ပေးဝေပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ပြိတ္တာတို့အား စင်ကြယ်မွန်မြတ်၍ အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော အထူးထူးသော အရသာရှိသည့် ဟင်းတို့နှင့် ယှဉ်သော ဘောဇဉ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာတော့၏။

၄၂၀။ ထိုနောက် အစ်ကိုသည် အဆင်းခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံလျက် ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်ထင်ပြ၏၊ အရှင်ဘုရား ဘောဇဉ်သည် များပြားလှပါ၏၊ (သို့သော်) ကြည့်တော် မူပါဦးလော့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ကြပါကုန်သေး၏၊ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ အဝတ်ရနိုင်လောက်သော အခြင်းအရာဖြင့် လုံ့လ ပြုတော်မူပါဦးလော့(ဟုအစ်ကို ပြိတ္တာက သာဏဝါသီမထေရ်ကို လျှောက်ပြန်၏)။

၄၂၁။ သာဏဝါသီမထေရ်သည် အမှိုက်ပုံမှ အနားပြတ်သော ပုဆိုး အပိုင်းအစတို့ကို ရှာမှီးကောက်ယူ၍ ပုဆိုးကြမ်း သင်္ကန်းပြုလျက် စာတုဒ္ဒိသာ သံဃာအား ပေးလှူ၏။

၄၂၂။ သာဏဝါသီမထေရ်သည် သင်္ကန်း ပေးလှူပြီး၍ “ငါ၏ ဤအလှူသည် ဆွေမျိုးတို့အား ဖြစ်ပါစေ၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ချမ်းသာကြပါစေ” ဟု အမိအား လည်းကောင်း၊ အဖအား လည်းကောင်း၊ အစ်ကိုအား လည်းကောင်း အလှူ၏ အဖို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေ၏။

၄၂၃။ ရည်ညွှန်း ပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ပြိတ္တာတို့အား အဝတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထို့နောက် အစ်ကို ပြိတ္တာသည် ကောင်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် မထေရ်အား မိမိကိုယ်ကို ကိုယ်ထင်ပြ၏။

၄၂၄။ နန္ဒမင်း၏ တိုင်းနိုင်ငံ၌ အကြင်မျှလောက် အဝတ်ပုဆိုးတို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့၏ အဝတ် ပုဆိုးတို့သည် ထိုအဝတ်တို့ထက် များပါကုန်၏။

၄၂၅။ ပိုးကမ္ဗလာထည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ခေါမထည် ဝါချည်ထည်တို့သည် လည်းကောင်း အလျားအနံအားဖြင့်လည်း ကျယ်ပြန့်ပါကုန်၏၊ အဖိုးများစွာလည်း ထိုက်ပါကုန်၏၊ ထိုအဝတ်တို့သည် လည်းကောင်း ကင်း၌သာ တွဲရရွဲကျကုန်၏။

၄၂၆။ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်နှစ်သက်ရာရာ အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ရပါကုန်၏၊ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်တို့ကို ရနိုင်လောက်သော အခြင်းအရာဖြင့် လုံ့လ ပြုတော်မူပါဦးလော့ဟု (လျှောက်ပြန်၏)။

၄၂၇။ သာဏဝါသီမထေရ်သည် သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ဆောက်လုပ်၍ စာတုဒ္ဒိသာသံဃာအား ပေးလှူ၏၊ သာဏဝါသီမထေရ်သည် ပေးလှူပြီး၍ “ငါ၏ ဤအလှူသည် ဆွေမျိုးတို့အား ဖြစ်ပါစေ၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ချမ်းသာကြပါစေ” ဟု အမိအား လည်းကောင်း၊ အဖအား လည်းကောင်း၊ အစ်ကိုအား လည်းကောင်း အလှူ၏အဖို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေ၏။

၄၂၈။ ရည်ညွှန်း ပေးဝေပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ထိုပြိတ္တာတို့အား ပုံစံတူဖြစ်သော စုလစ်မွန်းချွန်အထွတ်တပ်သော အိမ်တို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၄၂၉။ ဤပြိတ္တာဘုံ၌ ငါတို့၏ အိမ်တို့သည် အကြင်သို့သော သဘောရှိ၏၊ ဤသို့သော သဘော ရှိသော အိမ်တို့သည် လူ့ပြည်တို့၌ မရှိပါကုန်၊ နတ်ပြည်တို့၌ အိမ်တို့သည် အကြင်သို့သော သဘော ရှိကုန်၏၊ ဤပြိတ္တာဘုံ၌ ငါတို့၏ အိမ်တို့သည် ထိုသို့သော သဘောရှိပါကုန်၏။

၄၃၀။ အကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်တို့သည် အရောင်ဖြင့် ထွန်းပလျက် ထက်ဝန်းကျင်အရပ် လေးမျက်နှာတို့ကို တင့်တယ်စေပါကုန်၏၊ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် သောက်ရေကို ရနိုင်လောက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် လှံ့လ ပြုတော်မူပါဦးလော့ဟု (လျှောက်၏)။

၄၃၁။ သာဏဝါသီမထေရ်သည် ဓမကရိုဏ်ရေစစ်ကို (ရေဖြင့်) ပြည့်စေ၍ စာတုဒ္ဒိသာ သံဃာအား ပေးလှူ၏၊ မထေရ်သည် ရေပေးလှူပြီး၍ "ငါ၏ ဤအလှူသည် ဆွေမျိုးတို့အား ဖြစ်ပါစေ၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ချမ်းသာကြပါစေ" ဟု အမိအား လည်းကောင်း၊ အဖအား လည်းကောင်း၊ အစ်ကိုအား လည်းကောင်း အလှူ၏ အဖို့ကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေတော်မူ၏။

၄၃၂-၃။ ရည်ညွှန်း ပေးဝေပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ထိုပြိတ္တာတို့အား သောက်ရေသည် ဖြစ်၏၊ အေးမြသော ရေရှိကုန်သော၊ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်း ရှိကုန်သော၊ အေးမြ၍ မွှေးပျံ့ကြိုင်လှိုင်သော ရနံ့ ရှိကုန်သော၊ ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော နက်သော လေးထောင့်ရေကန်တို့သည် ပဒုမ္မာကြာ, ဥပ္ပလကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍ ရေ၏ အထက်၌ ကြာဝတ်ဆံတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် ပြည့်ကုန်၏။

၄၃၄-၅။ ထိုပြိတ္တာတို့သည် ထိုရေကန်၌ ချိုးသောက်ပြီးနောက် သာဏဝါသီမထေရ်အား ကိုယ်ထင်ပြကုန်၏၊ အရှင်ဘုရား သောက်ရေသည် များပြားလှပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ခြေတို့သည် နာကျင်ပါကုန်၏၊ ပြတ်ကွဲပါကုန်၏၊ ကျောက်စရစ်, သမန်းမြက်, ဆူးငြောင့်ရှိသော အရပ်၌ လှည့်လည်ကြရကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည် ခြေခွင်လျက် သွားကြရပါကုန်၏၊ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ယာဉ်ကို ရနိုင်လောက်သော အခြင်းအရာဖြင့် လှံ့လ ပြုတော်မူပါဦးလော့ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

၄၃၆။ သာဏဝါသီမထေရ်သည် တစ်လွှာ တစ်ထပ်သာရှိသော ဖိနပ်ကိုရ၍ စာတုဒ္ဒိသာသံဃာအား ပေးလှူ၏၊ မထေရ်သည် ပေးလှူပြီး၍ "ငါ၏ ဤအလှူသည် ဆွေမျိုးတို့အား ဖြစ်ပါစေ၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ချမ်းသာကြပါစေ" ဟု အမိအား လည်းကောင်း၊ အဖအား လည်းကောင်း၊ အစ်ကိုအား လည်းကောင်း အလှူ၏အဖို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေ၏။

၄၃၇။ ရည်ညွှန်း ပေးဝေပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ မထေရ်၏ အဆွေအမျိုး ပြိတ္တာတို့သည် ရထားဖြင့် မထေရ်ထံသို့ လာကုန်၏၊ အရှင်ဘုရား ထမင်းကို လှူခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဝတ်ပုဆိုးကို လှူခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း -

၄၃၈။ အိမ်ကို လှူခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သောက်ရေကို လှူခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယာဉ် (ဖိနပ်) ကို လှူခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း (ယာဉ်ကို ပေးလှူခြင်း, ထမင်းစသည့် ပစ္စည်းလေးပါးကို ပေးလှူခြင်း) နှစ်ပါးစုံဖြင့် အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို သနား ချီးမြှောက်အပ်ပါကုန်၏၊ အရှင်ဘုရား လောက၌ သနားခြင်း ကရုဏာရှိသော ရဟန်းကို ရှိခိုးခြင်းငှါ လာရောက်ကြပါကုန်၏ဟု (လျှောက်ကုန်၏)။

နှစ်ခုမြောက်သော သာဏဝါသီထေရပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၃ - ရထကာရပေတဝတ္ထု

ကုသိုလ်တစ်ဝက် အကုသိုလ် တစ်ဝက် ပြုခဲ့သောကြောင့် ကွယ်လွန်သောအခါ ဗိမ္မာန်ဘုံနန်းကို ရသော်လည်း လင်မရှိ တစ်ကိုယ်တည်း ပျင်းရိဖွယ်ဖြစ်နေရသော ပြိတ္တာမ

၄၃၉။ အာနုဘော်ကြီးသော နတ်သမီး သင်သည် ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့်ပြီးသော တိုင်ရှိသော နှစ်သက်စဖွယ် ပြိုးပြိုးပြက် အရောင်အဆင်းရှိသော အမျိုးမျိုး ဆန်းကြယ်သော ဗိမာန်ထက်သို့ တက်၍ ကောင်းကင် ခရီးဝယ် တစ်ဆယ့်ငါးရက် လပြည့်နေ့၌ ထွက်သော လမင်းကဲ့သို့ ထိုဗိမာန်ထက်၌ နေဘိ၏။

၄၄၀။ သင်၏ အဆင်းသည် ရွှေအဆင်းနှင့် တူသည်ဖြစ်၍ ဦးသစ်သော သိင်္ဂီရွှေကဲ့သို့ တင့်တယ်လျက် အလွန်လျှင် ရှုချင်ဖွယ် ရှိလှပါပေ၏၊ သင်သည် အတုမရှိ မြတ်သော သူတို့အားသာ ထိုက်တန်သော ပလ္လင်မြတ်၌ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်လျက် နေဘိ၏၊ သင့်အား လင်ယောက်ျား မရှိခဲ့လေယောင်တကား[၁]။

၄၄၁။ နတ်သမီး သင်၏ ဤရေကန်တို့သည် ထက်ဝန်းကျင် များသော ပန်းရှိကုန်၏၊ များသော ပဒုမ္မာကြာ ရှိကုန်၏၊ ရွှေသဲမှုန်တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ရောပြွမ်းကုန်၏၊ ထိုရေကန်တို့၌ ညွန်သည် လည်းကောင်း၊ မှော်သည် လည်းကောင်း မရှိပေ။

၄၄၂။ ရှုချင်ဖွယ်ရှိ၍ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော ဤဟင်္သာတို့သည်လည်း ဥတု အားလုံးတို့၌ ရေအပြင်ဝယ် လှည့်လည်ကုန်၏၊ အလုံးစုံသော ဟင်္သာတို့သည် ပေါင်းစပ်စုဝေး ကြကုန်၍ နတ်စည်သံကဲ့သို့ သာယာလုံးစည်းသော အသံကို တွန်ကျူးကြကုန်၏။

၄၄၃။ ကျော်စောသတင်း ပျံ့နှံ့ခြင်းရှိသော နတ်သမီး သင်သည် နတ်တန်ခိုးဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပလျက် ရေ၏အလယ် တင့်တယ်သော လှေ၌ မှီ၍ တည်နေဘိ၏၊ ကော့၍ ရှည်လျားသော မျက်တောင်ရှိလျက် ပြုံးရွှင်၍ ချစ်ဖွယ်သော စကားကို ပြောဆိုတတ်သော အလုံးစုံ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် ကောင်းမြတ်သော သင် နတ်သမီးသည် အလွန်နှစ်သက်စဖွယ် တင့်တယ်လှပါပေ၏။

၄၄၄။ ဤဗိမာန်သည် အပြစ်ကင်းလျက် ညီမျှသော မြေအဖို့၌ တည်၏၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်နှင့် တူသော ဤဥယျာဉ်သည် မွေ့လျော်ခြင်း နှစ်သက်ခြင်းကို တိုးပွါးစေပါ၏၊ အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ရှုမငြီးသော မိန်းမပျို ငါသည် သင်နှင့် အတူတကွ ဤနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌ မွေ့လျော်လိုပါ၏ဟု (လုလင်က ဆို၏)။

၄၄၅။ ဤနတ်ဗိမာန်၌ ခံစားရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို ပြုပါလော့၊ ဤနတ်ဗိမာန်၌ သင်၏ စိတ်ကိုလည်း ညွတ်ပါလော့၊ ဤနတ်ဗိမာန်၌ ခံစားရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို ပြုသည်ရှိသော် ဤသို့ ပြုခြင်းအားဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ခံစားရသော ငါ့ကို သင်သည် ရလတ္တံ့ဟု (ပြိတ္တာမက ပြော၏)။

၄၄၆။ ထိုလုလင်သည် ထိုဝိမာနပြိတ္တာမ၏ စကားကို ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍ ထိုဗိမာန်၌ ခံစားရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို ပြု၏၊ ထိုဗိမာန်၌ ခံစားရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို ပြုခြင်းကြောင့် ထိုလုလင်သည် ထိုပြိတ္တာမ၏ အပေါင်းအဖော် အဖြစ်သို့ ရောက်ရ၏။

သုံးခုမြောက်သော ရထကာရပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ဒုတိယဘာဏဝါရ ပြီး၏။

၁။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် နတ်သမီးကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း အကုသိုလ်ကံကြောင့် တစ်ယောက်တည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ နေရသည် ဟူ၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၄ - ဘုသပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝလူအဖြစ်၌ အိမ်ရှင်မဖြစ်စဉ် အမိကို ညှဉ်းဆဲလင်ကို ဂရုမထား မုသားဆိုကာ တစ်စုံတစ်ခုကို မျှမလှူခဲ့သောကြောင့် ကွယ်လွန်သောအခါ သလေးစပါးကို ခေါင်းပေါ်၌ ကြဲဖြန့်သူ သံတင်းပုတ်ဖြင့် ရိုက်နှက်ခံရသူ မစင်ကို စားရသူ အသီးသီး ဖြစ်နေကြရသော ပြိတ္တာများ

၄၄၇။ ပြိတ္တာတို့ သင်တို့လေးယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်သည် သလေးစပါး၏ ရဲရဲတောက်သော စပါးဖျင်းတို့ကို မိမိခေါင်းပေါ်၌ ကြဲဖြန့်နေဘိ၏၊ တစ်ယောက်သောသူသည် (သံတင်းပုတ်တို့ဖြင့် မိမိဦးခေါင်းကို ရိုက်နှက်ဖြတ်ခွဲ နေရ၏)၊ ဤမိန်းမသည်ကား မိမိအသားအသွေးကို စားဘိ၏၊ ဥင်သည်မူကား မစင်မကြည်ယ် မနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော မစင်ကို စားရ၏၊ ဤအကျိုးသည် အဘယ်ကံ၏ အကျိုးနည်းဟု (အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က မေး၏)။

၄၄၈။ (သားဖြစ်သော) ဤသူသည် ရှေးဘဝက အမိကို ညှဉ်းဆဲခဲ့ပါ၏၊ (လင်ဖြစ်သော) ဤသူသည်ကား ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ကုန်သည်ပါတည်း၊ (ချွေးမဖြစ်သော) ဤသူသည်ကား အသားတို့ကို ခဲစားမိပါလျက် (မစားရပါဟု) မုသားဆိုခြင်းဖြင့် လှည့်ပတ်ခဲ့ပါ၏။

၄၄၉။ အကျွန်ုပ်သည် လူ့ဘဝ၌ လူဖြစ်ခဲ့စဉ်က တစ်အိမ်လုံးကို အစိုးရသူ အိမ်ရှင်မဖြစ်၍ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ ရှိလျက်သာလျှင် လှူိုဝှက်ခဲ့ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏ ပစ္စည်းဥစ္စာမှ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှလည်း (သူတစ်ပါးအား) မပေးလှူခဲ့ပါ။

၄၅၀။ ဤဥစ္စာသည် ငါ၏ အိမ်၌ မရှိ၊ ရှိလျက် လှို့ဝှက်မိခဲ့ပါမူ ငါ၏ စားဖွယ်သည် မစင်ဖြစ်ပါစေသတည်းဟု မုသားစကားဖြင့် ဖုံးလွှမ်းပြောဆိုခဲ့ပါ၏။

၄၅၁။ ထိုမကောင်းမှုကံ၏ လည်းကောင်း၊ မုသားဆိုခြင်း၏ လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံသော ကံအကျိုးကြောင့် ကောင်းသော အနံ့ရှိသော သလေးထမင်းသည် အကျွန်ုပ်အတွက် မစင်အဖြစ်ဖြင့် ပြောင်းလဲနေပါ၏။

၄၅၂။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံတို့သည် အကျိုးမပြီး အချည်းနှီး မဖြစ်ကုန်၊ ဆည်းပူးထားသော ကံသည် (အကျိုးမပေးဘဲ) မပျက်စီးသည်သာတည်း၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသော ပိုးလောက်ရှိသော မစင်ကို စားလည်း စားရပါ၏၊ သောက်လည်း သောက်ရပါ၏ဟု (ကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်မယား ပြိတ္တာမက လျှောက်၏)။

လေးခုမြောက်သော ဘုသပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၅ - ကုမာရပေတဝတ္ထု

ရှေးအကုသိုလ်ကံကြောင့် ပြည့်တန်ဆာမ ဝမ်း၌ ဖြစ်၍ ဖွားသောအခါ သင်္ချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ခံရသော်လည်း ကုသိုလ်ကံကြောင့် နတ်နှင့် ဘီလူးတို့က နို့တိုက်စောင့်ရှောက် မပျောက်မပျက် အသက်ရှည်ကာ သူဌေးကြီး ဖြစ်လတ္တံ့ဟု မြတ်စွာဘုရား၏ ဗျာဒိတ်ကြားခြင်း ခံရသူသူငယ်

၄၅၃။ မြတ်စွာဘုရား၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သည် အံ့ဖွယ် သဘောရှိ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဂ္ဂိုလ် အားလျော်စွာ ဗျာဒိတ်စကား ဟောကြားတော်မူ၏၊ ပုဂ္ဂိုလ် အချို့တို့သည် ပြန့်ပြောသော ကုသိုလ်ရှိသူများ ဖြစ်ကြပါကုန်လျက် (ယုတ်ညံ့နိမ့်ကျသူများ ဖြစ်ကြကုန်၏)။ ပုဂ္ဂိုလ် အချို့တို့သည် နည်းသော ကုသိုလ် ရှိသူများ ဖြစ်ကြပါကုန်လျက် (မြင့်မြတ်သူများ ဖြစ် ကြကုန်၏)။

၄၅၄။ ဤသတို့သားသည်ကား သင်္ချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ခံရလျက် ညဉ့်အခါဝယ် (နတ်၏) လက်မမှ ယိုကျသော နို့ရည်ဖြင့် မျှတရ၏၊ ဘီလူးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဖုတ်ပြိတ္တာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကင်းသန်းတို့သည် လည်းကောင်း ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသော သတို့သားကို မညှဉ်းဆဲကြကုန်။

၄၅၅။ ခွေးတို့သည် ဤသူ၏ ခြေတို့ကို လျှာဖြင့် လျက်ကြကုန်၏၊ ကျီးတို့သည် လည်းကောင်း မြေခွေး တို့သည် လည်းကောင်း လူးလာတုံ့ခေါက် စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏၊ ငှက်အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်ဝန် အညစ်အကြေးကို သယ်ဆောင်ပစ်ကြကုန်၏၊ ကျီးတို့သည်ကား မျက်ဝတ် အညစ်အကြေးကို ဆောင်ယူပစ်ကြကုန်၏။

၄၅၆။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော လူတို့ကမျှ ဤ (ဖွားသော) ကလေးအား အစောင့်အရှောက်ကို မစီရင်ကြကုန်၊ ဆေးကိုလည်း မစီရင်ကြကုန်၊ မုန်ညင်းစေ့ဖြင့် အခိုးထုံခြင်းကိုလည်း မစီရင်ကြကုန်၊ နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်း (ဇာတာဖွဲ့ခြင်း)ကိုလည်း မပြုကြကုန်၊ အလုံးစုံသော စပါးတို့ကိုလည်း မကြဲဖြန့်ကြကုန်။

၄၅၇-၈။ ဤသို့ သဘောရှိသော အလွန်ပင်ပန်း ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သူ ညအခါ၌ ဆောင်ယူ၍ သင်္ချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ထားသူ ဆီဦးထောပတ်စိုင်ကဲ့သို့ တုန်လှုပ်လျက် (အသက် ရှင်ပါမည်လား မရှင်မည်လားဟု) ယုံမှားရသူ အသက်ငွေ့ငွေ့သာ ကြွင်းကျန်နေသူဖြစ်သော ထိုသတို့သားကို နတ်လူတို့ ပူဇော်အပ်သော ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မြင်တော်မူ၍ ဤသတို့သားသည် ဤမြို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာအားဖြင့် ကြီးမြတ်သူ သူဌေးကြီး ဖြစ်လတ္တံ့ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။

၄၅၉။ အရှင်ဘုရား အကြင်အကျင့် အကြင်ဗြဟ္မစရိယဖြင့် ဤသို့ ပြည့်တန်ဆာမ၏ ဝမ်း၌ ဖြစ်ရခြင်း စွန့်ပစ်ခံရခြင်း သဘောရှိသော အကျိုးမဲ့သို့ ရောက်ပြီး၍ ထိုသို့ သဘောရှိသော ထိုနတ်တို့ အစောင့်အရှောက် ခံရခြင်းစသော တန်ခိုးကို ခံစားရဘိ၏၊ ထိုသူ၏ ဆောက်တည်မှု အကျင့်ကား အဘယ်ပါနည်း၊ ထိုသူ၏ ထိုဗြဟ္မစရိယကား အဘယ်ပါနည်း၊ ဤအကျိုးသည် အဘယ်အလေ့အကျင့်၏ အကျိုးပါနည်းဟု (မေးလျှောက်ကြကုန်၏)။

၄၆၀။ လူအပေါင်းသည် ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား မြတ်သော ပူဇော်ခြင်းကို ပြုပြီး၊ ထိုပူဇော်ပွဲ၌ ထိုသူငယ်၏ စိတ်သည် ဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်၍ သူတော်ကောင်းတို့၏ နား၌ မကြားဝံ့ မနာသာအောင် ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုခဲ့၏။

၄၆၁။ ထိုသူငယ်သည် ထိုယုတ်မာသော အကြံအစည်ကို ပယ်ဖျောက်၍ နောက်ကာလ၌ နှစ်သက်မှု 'ပီတိ' ကြည်ညိုမှု 'ပသာဒ' ကို ရပြီးလျှင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ယာဂုဖြင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လုပ်ကျွေးခဲ့၏။

၄၆၂။ ဒါယကာတို့ အကြင်အကျင့် အကြင်ပြဟ္မစရိယဖြင့် ဤသို့ ပြည့်တန်ဆာမ၏ ဝမ်း၌ ဖြစ်ရခြင်း စွန့်ပစ်ခံရခြင်း သဘောရှိသော အကျိုးမဲ့သို့ ရောက်ပြီး၍ ထိုသို့ သဘောရှိသော နတ်တို့ အစောင့်အရှောက် ခံရခြင်းစသော တန်ခိုးကို ခံစားရဘိ၏၊ ထိုဆိုခဲ့သမျှသည် ထိုသူငယ်၏ ဆောက်တည်မှု အကျင့်ပင်တည်း၊ ထိုသူငယ်၏ ထိုပြဟ္မစရိယပင်တည်း၊ ဤအကျိုးသည် ထိုအလေ့အကျင့်၏ အကျိုးပေတည်း။

၄၆၃။ ထိုသူငယ်သည် ဤလူ့ပြည်၌ပင် အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး တည်၍ အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံပြီးလျှင် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ တစ်ဖန်ဖြစ်ရာ တမလွန်ဘဝ၌ သိကြားမင်း၏ အသင်းအပင်းဝင် အဖြစ်သို့ ရောက်ရလတ္တံ့ဟု (ဟောတော်မူ၏)။

ငါးခုမြောက်သော ကုမာရပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၆ - သေရိဏီပေတိဝတ္ထု

ရှေးလူဘဝ၌ ပဲဝက်မျှသော ဥစ္စာကို ရေချိုးဆိပ်၌ ရှာမှီးခဲ့ရ၍ အလှူဝတ္ထုရှိလျက် မပေးလှူခဲ့သေလွန်သောအခါ နံရိုး ပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိလျက် မြစ်ကို တွေ့သော်လည်း ရေမရှိ၊ လေတိုက်သော်လည်း မီးသို့ပူ ဤဒုက္ခမှ လွတ်စေရန် အမိထံသွား၍ မြှုပ်ထားခဲ့သော ဥစ္စာဖြင့် သုံးစား လှူဒါန်း အမျှအတန်း ဝေပါဟု ဥပါသကာတဦးကို မှာထားသည့်အတိုင်း ပြောကြား၍ အမိက ကုသိုလ်ပြု အမျှအတန်း ဝေသောကြောင့် ချမ်းသာခွင့်ရသော ပြိတ္တာမ

၄၆၄။ အလွန်ကြုံလှီ၍ နံရိုး ပြိုင်းပြိုင်းထွက်သော မိန်းမ သင်သည် အဝတ်လည်း မပါ၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ် အဆင်းသဏ္ဌာန်လည်း ရှိ၏၊ ကြုံလှီ၍ အကြော ပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိလျက် ဤအရပ်၌ တည်နေရသော သင်သည်ကား အဘယ်သူနည်းဟု (ဥပါသကာက မေး၏)။

၄၆၅။ အရှင် အကျွန်ုပ်သည် ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံ၌ အကျုံးဝင်သော မကောင်းသော လားရာရှိသော ပြိတ္တာမ ဖြစ်ပါ၏၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့မိခြင်းကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက်ရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာမက ဖြေ၏)။

၄၆၆။ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ် မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ရသနည်းဟု (ဥပါသကာက မေး၏)။

၄၆၇။ မည်သူကမျှ အပိတ်အပင်မရှိသော ရေချိုးဆိပ်တို့၌ (လူတို့ မေ့လျော့ကျန်ရစ်ခဲ့သော) ပဲဝက်မျှ ဥစ္စာကိုလည်း (ရလိုရငြား) ရှာမှီးခဲ့ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ ရှိပါကုန်သော်လည်း မိမိ၏ မှီခိုရာ ကိုင်းကျွန်းသဖွယ် ဖြစ်သော ဒါနကို မပြုလုပ်ခဲ့ပါ။

၄၆၈။ အကျွန်ုပ်သည် ရေမွတ် သိပ်လှသည်ဖြစ်၍ မြစ်သို့ ကပ်ရောက်ပါ၏၊ ယင်းသို့ ကပ်ရောက်မိသော် စီးနေသော မြစ်သည် ရေမရှိဘဲ အချည်းနှီး ဖြစ်သွားပါ၏၊ ပူသော အချိန်ကာလတို့၌ အရိပ်ရှိရာ အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ပါ၏၊ ယင်းသို့ ချဉ်းကပ်မိသော် အရိပ်တည်ရာ အရပ်သည် နေပူဖြစ်သွားပါ၏။

၄၆၉။ အကျွန်ုပ်အား လေသည် အတွေ့အားဖြင့် မီးကဲ့သို့ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍ တိုက်ခတ်ပါ၏၊ အရှင် ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ ထိုဆင်းရဲထက် ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အခြား ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း (မကောင်းမှုပြုခဲ့သော အကျွန်ုပ်သည်) ခံစားထိုက်ပါ၏။

၄၇၀။ အရှင် ဟတ္ထိနိမြို့သို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်၏ အမိအား "ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံ၌ ကျုံးဝင်သော ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ ရောက်နေသော သင်၏ သမီးကိုလည်း ငါကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏၊ ထိုသင်၏ သမီးသည် မကောင်းမှု ကံကို ပြုခြင်းကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်နေ၏" ဟု ပြောဆိုပါလော့။

၄၇၁။ အရှင် ဤပလ္လင်နေရာ၌ အကျွန်ုပ် မြှုပ်ထားသော ဥစ္စာသည် ရှိပါ၏၊ ထိုဥစ္စာကို အကျွန်ုပ် သည် (ဤနေရာ၌ မြှုပ်နှံထား၏ဟု) ပြောလည်း မပြောကြားခဲ့ပါ၊ အကျွန်ုပ် အိပ်ရာ ပလ္လင်အောက်၌ လေးသိန်းသော ဥစ္စာတို့သည် ရှိပါကုန်၏။

၄၇၂။ ထိုဥစ္စာမှ အကျွန်ုပ်အတွက် အလှူကို ပေးလှူပါစေ၊ ထိုအကျွန်ုပ် အမိအားလည်း အသက် မွေးမှုဖြစ်ပါစေ၊ အကျွန်ုပ်၏ အမိသည် အလှူကို ပေးလှူပြီးသော် အကျွန်ုပ်အား အလှူ၏အဖို့ကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေပါစေလော့၊ ထိုအခါဝယ် အကျွန်ုပ်သည် အလုံးစုံ အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာခြင်း ရှိသူ ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်ဟု ပြောကြားပါလော့ဟူ၍ (ပြိတ္တာမက မှာကြား၏)။

၄၇၃။ ထိုဥပါသကာသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် ဟတ္ထိနိမြို့သို့ သွား၍ ထိုပြိတ္တာမ၏ အမိအား ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံ၌ အကျုံးဝင်သော ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ ရောက်နေသော သင်၏ သမီးကိုလည်း ငါကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏၊ သင်၏ သမီးသည် မကောင်းမှုကံကို ပြုမိသောကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံ သို့ ရောက်နေ၏။

၄၇၄။ ထိုသင်၏ သမီးသည် ထိုတွေ့မြင်ရာ အရပ်၌ အကျွန်ုပ်အား သတင်းစကားကို ယူစေပါ၏၊ (ဟတ္ထိနိမြို့သို့ သွား၍) အကျွန်ုပ် အမိအား ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံ၌ အကျုံးဝင်သော ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ ရောက်နေသော သင်၏ သမီးကို ငါကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏၊ ထိုသင်၏ သမီးသည် မကောင်းမှုကံကို ပြုမိသောကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်နေ၏။

၄၇၅။ ဤပလ္လင်နေရာ၌ အကျွန်ုပ် မြှုပ်ထားသော ဥစ္စာသည် ရှိပါ၏၊ ထိုဥစ္စာကို အကျွန်ုပ်သည် (ဤနေရာ၌ မြှုပ်နှံထား၏ဟု) ပြောလည်း မပြောကြားခဲ့ပါ၊ အကျွန်ုပ် အိပ်ရာ ပလ္လင်အောက်၌ လေးသိန်း သော ဥစ္စာတို့သည် ရှိပါကုန်၏။

၄၇၆။ ထိုဥစ္စာမှ အကျွန်ုပ်အတွက် အလှူကို ပေးလှူပါစေ၊ ထိုအကျွန်ုပ် အမိအားလည်း အသက် မွေးမှု ဖြစ်ပါစေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏ အမိသည် အလှူကို ပေးလှူပြီးသော် အကျွန်ုပ်အား အလှူ၏အဖို့ကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေပါစေလော့၊ ထိုအခါဝယ် အကျွန်ုပ်သည် (သင်၏ သမီးသည်) အလုံးစုံ အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်ဟု ပြောကြားပါလော့ဟူ၍ မှာကြားလိုက်ပါ၏ (ဤသို့ ပြောကြား၏)။

၄၇၇။ ထိုဥပါသကာ ပြောကြားပြီးနောက် ထိုပြိတ္တာမ၏ အမိသည် အလှူကို ပေးလှူ၏၊ ထိုပြိတ္တာမ အား အလှူ၏ အဖို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေ၏၊ ပြိတ္တာမသည်လည်း ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ထိုအမိသည် လည်း ကောင်းစွာ အသက်မွေးရ၏။

ခြောက်ခုမြောက်သော သေရိဏီပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၇ - မိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု

သူတော်ကောင်း မိတ်ဆွေ၏ စကားအရ သတ္တဝါတို့ အသက်ကို လုံးဝ မရှောင်ကြဉ်ဘဲ ညအခါ၌သာ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့၍ သေလွန်သောအခါ ညအခါ၌ ချမ်းသာခံစားလျက် နေ့အခါတွင် ခွေးစားခံနေသော မုဆိုးပြိတ္တာ

၄၇၈။ (သင်သည် ညဥ့်အခါဝယ်) ပျိုမျစ်နုနယ်၍ နတ်သား နတ်သမီးတို့ ခြံရံခစားလျက် တပ်နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ဘိ၏၊ နေ့အခါ၌မူကား သတ်ဖြတ် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရ၏၊ (သင်သည်) ရှေးဘဝက အဘယ်ကံကို ပြုခဲ့သနည်းဟု (အသျှင် နာရဒကမေး၏)။

၄၇၉။ အကျွန်ုပ်သည် ရှေးအခါက ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော တောင်တို့ဖြင့် ကာရံသော ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ သွေးစွန်းသော လက်ရှိသူ, ကြမ်း၊ ကတ်သူ, သားသတ်မုဆိုး ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

၄၈၀။ ဆန့်ကျင်ဘက် မပြုလုပ်တတ်ကုန်သော အသက်ရှိကုန်သော များစွာသော သားငှက် စသည်တို့၌ ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်လိုသော စိတ်ရှိလျက် အခါခပ်သိမ်း အလွန်ကြမ်းကတ်သည် ဖြစ်၍ လှည့်လည်ခဲ့ပါ၏၊ သူတစ်ပါးကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၌ မွေ့လျော်ခဲ့ပါ၏၊ ကိုယ်နှုတ်ကို မစောင့်စည်းခဲ့ပါ။

၄၈၁။ ထိုအကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းသည် ကောင်းသော စိတ်နှလုံး ရှိပါ၏၊ ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' ရှိသူ ဖြစ်ပါ၏၊ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်တတ်သူ ဖြစ်ပါ၏၊ ထိုသူငယ်ချင်းသည်လည်း အကျွန်ုပ်ကို သနားစောင့်ရှောက်သည် ဖြစ်၍ (မကောင်းမှုမှ) အဖန်ဖန် တားမြစ်ခဲ့ပါ၏။

၄၈၂။ အဆွေ မကောင်းသော ကံကို မပြုပါလင့်၊ မကောင်းသော လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' သို့ မသွားပါလင့်၊ တမလွန်ဘဝ၌ ချမ်းသာကို အလိုရှိခဲ့မူ မစောင့်စည်းမှုဖြစ်သော အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါလော့ဟု (တားမြစ်၏)။

၄၈၃။ အကျွန်ုပ်သည် ချမ်းသာကို လိုလားသော အစီးအပွါးဖြင့် အစဉ်စောင့်ရှောက်သော ထို သူငယ်ချင်း၏ စကားကို ကြားနာရပါလျက်လည်း ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး မကောင်းမှု၌ အလွန်မွေ့လျော်ကာ အသိဉာဏ် ပညာမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသူငယ်ချင်း၏ အဆုံးအမ အားလုံးကို မလိုက်နာ မပြုကျင့်ခဲ့မိပါ။

၄၈၄။ မြေကြီးအထုနှင့်တူသော ကောင်းသော ပညာရှိသော ထိုသူငယ်ချင်းသည် အကယ်၍ သင်သည် နေ့အခါ၌ သတ္တဝါတို့ကို သတ်မူ ညအခါ၌ သင့်အား စောင့်စည်းမှု ဖြစ်ပါစေလော့ဟု အကျွန်ုပ်ကို အစဉ်သနားသဖြင့် စောင့်စည်းမှု၌ နောက်ထပ် တစ်ဖန် သက်ဝင်စေ၏။

၄၈၅။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် သတ္တဝါတို့ကို နေ့အခါ၌ သတ်၍ ညအခါ၌ (သတ်ခြင်းမှ) ရှောင်ကြဉ်စောင့်စည်းသူ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ညဉ့်အခါ၌ မွေ့လျော် စံစားရပါ၏၊ နေ့အခါ၌မူ ဆင်းရဲသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ခွေးစားခံရပါ၏။

၄၈၆။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် ညဥ့်အခါ၌ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရပါ၏၊ နေ့အခါ၌မူ ခွေးတို့သည် ရန်ငြိုးဖွဲ့သော စိတ်ရှိကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍သာလျှင် ခဲစားရန် ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြေးလာကြပါကုန်၏။

၄၈၇။ အကြင်သူတို့သည်ကား မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အမိသီလစသည်တို့ကို အမြဲ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မပြတ် အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် လောကီချမ်းသာမဖက် သက်သက်

သော၊ အကြောင်းတရားတို့ မပြုပြင်အပ်သော၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင် ရကုန်၏ဟု ထင်မှတ်ပါ၏ဟု (ဖြေကြားလျှောက်ထား၏)။

ခုနစ်ခုမြောက်သော မိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၈ - ဒုတိယမိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု

သူငယ်ချင်းကောင်း ရဟန်းကောင်းများက ဆုံးမပါလျက် အကုန်မလိုက်နာ၊ ညအခါ ရှောင်ကြဉ် နေ့အခါ သတ်ဖြတ်ခဲ့သောကြောင့် သေသောအခါ ညအခါ ပြသာဒ်ပလ္လင်၌ ခံစား၍ နေ့အခါ သုသာန်သို့ သွား၍ ဆင်းရဲခံစားနေရသော ပြိတ္တာ

၄၈၈။ (သင်သည် ညဉ့်အခါဝယ်) စုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်တပ်သော ပြာသာဒ်ဆောင်၌ လည်းကောင်း၊ မွေးရှည်ကော်ဇော ခင်းအပ်သော အိပ်ရာပလ္လင်၌ လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော တူရိယာဖြင့် ကောင်းစွာ တီးမှုတ်အပ်သော သဘင်၌ လည်းကောင်း မွေ့လျော် စံပျော်နေရဘိ၏။

၄၈၉။ ထိုညဉ့်အခါ ကုန်ဆုံး၍ နေထွက်သောအခါ၌ သုသာန်သို့ ဝင်လျက် များစွာသော ဆင်းရဲကို ခံရ၏။

၄၉၀။ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ်မကောင်းမှု ကံကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤဆင်းရဲကို ခံရသနည်းဟု (အသျှင်နာရဒက မေး၏)။

၄၉၁။ အကျွန်ုပ်သည် ရှေးအခါက ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော တောင်တို့ဖြင့် ကာရံသော ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ကြမ်းကြုတ်သူ, ကိုယ်နှုတ်ကို မစောင့်စည်းသူ သားသတ်မုဆိုး ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

၄၉၂။ ထိုအကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းသည် ကောင်းသော စိတ်နှလုံး ရှိပါ၏၊ ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' ရှိသူ ဖြစ်ပါ၏၊ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်တတ်သူ ဖြစ်ပါ၏၊ ထိုသူငယ်ချင်း၏ အိမ်သို့ ကပ်ရောက်သော ရဟန်းသည် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် ဖြစ်ပါ၏၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း အကျွန်ုပ်ကို အစဉ်သနားသည် ဖြစ်၍ မကောင်းမှုမှ အဖန်ဖန် တားမြစ်ပါ၏။

၄၉၃။ ဒါယကာ မကောင်းသော ကံကို မပြုလင့်၊ မကောင်းသော လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' သို့ မသွားလင့်၊ တမလွန်ဘဝ၌ ချမ်းသာကို အလိုရှိခဲ့မူ မစောင့်စည်းမှုဖြစ်သော အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါလော့ဟု (တားမြစ်၏)။

၄၉၄။ အကျွန်ုပ်သည် ချမ်းသာကို လိုလားသော အစီးအပွားဖြင့် အစဉ် စောင့်ရှောက်သော ထိုရဟန်း၏ စကားကို ကြားနာရပါလျက်လည်း ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး မကောင်းမှု၌ အလွန်မွေ့လျော်ကာ အသိဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍ အဆုံးအမ အားလုံးကို မလိုက်နာ မပြုကျင့်ခဲ့မိပါ။

၄၉၅။ မြေကြီးအထုနှင့် တူသော ကောင်းသော ပညာရှိသော ထိုရဟန်းသည် အကယ်၍ သင်သည် နေ့အခါ၌ သတ္တဝါတို့ကို သတ်ခဲ့မူ ညဥ့်အခါ၌ သင့်အား စောင့်စည်းမှု ဖြစ်ပါစေလော့ဟု အကျွန်ုပ်ကို အစဥ်သနားသဖြင့် စောင့်စည်းမှု၌ နောက်ထပ် တစ်ဖန် သက်ဝင်စေ၏။

၄၉၆။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် သတ္တဝါတို့ကို နေ့အခါ၌ သတ်၍ ညဥ့်အခါ၌ (သတ်ခြင်းမှ) ရှောင်ကြဉ် စောင့်စည်းသူ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ညဥ့်အခါ၌ မွေ့လျော်ခံစားရပါ၏၊ နေ့အခါ၌မူ ဆင်းရဲသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ခွေးစားခံရပါ၏။

၄၉၇။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် ညဥ့်အခါ၌ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရပါ၏၊ နေ့အခါ၌မူ ခွေးတို့သည် ရန်ငြိုးဖွဲ့သော စိတ်ရှိကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍သာလျှင် ခဲစားရန် ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြေးလာကြပါကုန်၏။

၄၉၈။ အကြင်သူတို့သည်ကား မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အဓိသီလစသည်တို့ကို အမြဲ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မပြတ် အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် လောကီချမ်းသာမဖက် သက်သက်သော၊ အကြောင်းတရားတို့ မပြုပြင်အပ်သော၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင် ရကုန်၏ဟု ထင်မှတ်ပါ၏ဟု (ဖြေကြားလျှောက်ထား၏)။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဒုတိယမိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၉ - ကူဋဝိနိစ္ဆယိကပေတဝတ္ထု

တရားရုံးတော်၌ အမှန်မပြော ကုန်းတိုက်စကား ဆိုခဲ့သောကြောင့် သေလွန်သောအခါ နတ်ဝတ်တန်ဆာ နတ်သမီး အခြွေအရံတို့ဖြင့် အာနုဘော်ကြီးစွာ ခံစားရသော်လည်း ကြောက်ခမန်းလိလိ မိမိ ကျောက်ကုန်းသားကို ဖြတ်တောက် စားသောက်နေရသော ပြိတ္တာ

၄၉၉။ (ယောကျာ်း) သင်သည် နတ်ပန်းကို ပန်ဆင်လျက် ဦးရစ်ပေါင်းကာ လက်ကောက်စသော လက်ဝတ်တန်ဆာရှိသူ ဖြစ်ပေ၏၊ သင်၏ ကိုယ်ကို စန္ဒကူးနံ့သာဖြင့် လိမ်းကျံလျက် ကြည်လင်သော မျက်နှာ အဆင်းရှိသူ တက်သစ်စနေ၏ အဆင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်သူ ဖြစ်ဘိ၏။

၅၀၀။ (ယောကျာ်း) သင်၏ ပရိသတ်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော သင်၏ ဤအခြွေအရံ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သင်၏ တစ်သောင်းသော အခြွေအရံ နတ်သမီးတို့သည် လည်းကောင်း ခရုသင်း, လက်ကောက်, လက်ကြပ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ကြကုန်၏၊ ရွှေနားသွယ်ပန်းကိုလည်း ထူးဆန်းစွာ ပန်ဆင်ကြကုန်၏။

၅၀၁။ သင်သည် ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ၏၊ ကြက်သီးမွေးညင်း ထလောက်အောင် အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိပါပေ၏၊ (သို့ပါသော်လည်း) မိမိ၏ ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို ကိုယ်တိုင်ဖြတ်၍ ခဲစားနေရဘိ၏။

၅၀၂။ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ် မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် မိမိ၏ ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို ကိုယ်တိုင်ဖြတ်၍ ခဲစားဘိသနည်းဟု (အသျှင်နာရဒက မေး၏)။

၅၀၃။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် သက်ရှိလောက၌ မိမိ၏ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ရန် ကုန်းတိုက်စကား မုသားစကားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း ပြုကျင့်ခဲ့မိပါ၏။

၅၀၄။ ထိုတရားစီရင်ရာ အရပ်၌ အကျွန်ုပ်သည် ပရိသတ်လယ်သို့ ရောက်၍ အမှန်ဆိုရမည့် အခါ ကြုံကြိုက် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ရှိသော် အကျိုးအကြောင်းကို စွန့်ပစ်၍ အဓမ္မသို့ အစဉ်လိုက်ခဲ့မိပါ၏။

၅၀၅။ အကြင်သူသည် ကျောက်ကုန်းသားကို ခဲစားသည်နှင့်တူစွာ ချောပစ်ကုန်းတိုက် မုသား ပြောဆိုတတ်၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ မိမိကျောက်ကုန်းသားကို ခဲစားရသကဲ့သို့ ထို့အတူ ချောပစ်ကုန်းတိုက် မုသား ပြောဆိုတတ်သော ထိုသူသည် မိမိကျောက်ကုန်းသားကို ခဲစားရ၏။

၅၀၆။ အသျှင်နာရဒ ဤအကျွန်ုပ်၏ ရုပ်အဆင်းကို အရှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် မြင်ရပါပြီ၊ သနား စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်သော (သူတစ်ပါးအကျိုးကို ကျင့်ခြင်း၌) လိမ္မာကုန်သော ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမသော "သင်သည် ကုန်းတိုက်သော စကားကို မပြောဆိုလင့်၊ မုသား မပြောဆိုလင့်၊ (အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့) မိမိကျောက်ကုန်းသားကို စားရသည် မဖြစ်စေလင့်" ဟူသော စကားမျိုးကိုသာ (အကျွန်ုပ်) ပြောဟောလိုပါ၏ဟု (ပြိတ္တာက လျှောက်၏)။

ကိုးခုမြောက်သော ကူဋဝိနိစ္ဆယိကပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - စူဠဝဂ် ===

၁၀ - ဓာတုဝိဝဏ္ဏပေတဝတ္ထု

ဓာတ်တော်ထားရာ စေတီပုထိုးကို ပူဇော်သူတို့အား အပြစ် ပြောပြ၍ ထားမြစ်ခဲ့သောကြောင့် သေလွန်သောအခါ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်မျှသော ဆွေမျိုးတို့နှင့်တကွ အပုပ်နံ့လှိုင်သော ခံတွင်းပိုးလောက်တို့ စားခြင်းကို ခံနေကြရသော ပြိတ္တာများ

၅၀၇။ ကောင်းကင်၌ တည်နေသော သင်၏ (ကိုယ်၌) မကောင်းသော အပုပ်နံ့သည် လှိုင်၏၊ ပုပ်နံ့ လှိုင်သော သင်၏ ခံတွင်းကိုလည်း ပိုးလောက်တို့သည် ခဲစားကုန်၏၊ သင်သည် ရှေးဘဝက အဘယ်ကံကို ပြုခဲ့သနည်း။

၅၀၈။ ထို့ထက်အလွန်မူကား (ကံနှိုးဆော်အပ်သောသူတို့က) လက်နက်ယူလျက် သင့်ကို အဖန်ဖန် လှီးဖြတ်ကုန်၏၊ ဆားငန်ရေဖြင့် လောင်းဆွတ်၍ အဖန်ဖန် လှီးဖြတ်ကုန်၏။

၅၀၉။ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ်မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သပါနည်း၊ အဘယ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤဆင်းရဲသို့ ရောက်ရပါသနည်းဟု (အသျှင်မဟာကဿပက မေး၏)။

၅၁၀။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ပျော်မွေ့ဖွယ် ကောင်းသော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော တောင်တို့ဖြင့် ကာရံအပ်သော ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ အလွန်များသော ဥစ္စာစပါးကို အစိုးရသူ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

၅၁၁။ ထိုအကျွန်ုပ်၏ (ရှေးဘဝက) ဤမယားသည် လည်းကောင်း၊ ဤသမီးသည် လည်းကောင်း၊ ဤချွေးမသည် လည်းကောင်း ထိုအိမ်သူ အိမ်သားတို့သည် ပန်းကို လည်းကောင်း၊ ကြာကို လည်းကောင်း၊ အသစ်ဖြစ်သော နံ့သာပျောင်းကို လည်းကောင်း ပုထိုးသို့ (ပူဇော်ရန်) ဆောင်ယူသည်တို့ကို တားမြစ်မိခဲ့ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုမကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့ပါ၏။

၅၁၂။ (အရှင်ဘုရား) အသီးအသီး ခံစားအပ်သော ဆင်းရဲသော ဝေဒနာရှိကုန်သော ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည် ဓာတ်တော်ထားရာ ပုထိုးကို ပူဇော်ခြင်းကို ကဲ့ရဲ့မိကြကုန်၍ ပြင်းစွာ ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ငရဲနှင့်တူသော ပြိတ္တာဘုံ၌ ပြင်းထန်စွာ ခံနေရပါကုန်၏။

၅၁၃။ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်ထားရာ ပုထိုးကို (ရည်မှတ်၍) ပူဇော်ခြင်းငှါ ပွဲလမ်းသဘင် ဖြစ်သည်ရှိသော် (အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သော) အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဓာတ်တော်ထားရာ ပုထိုးကို ပူဇော်ခြင်း၌ အပြစ်ဒေါသကို ပြကုန်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ထိုမကောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ကြပါစေကုန်လော့။

၅၁၄။ နတ်ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ကုန်၍ နတ်ဝတ်တန်ဆာ ဝတ်ဆင်ကြကာ ပုထိုး၌ ပန်းပူဇော်သော ကံ၏အကျိုးကို ခံစားကြကုန်လျက် လာကြကုန်သော ဤနတ်သမီးတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပါလော့၊ ဋ္ဌိနတ်သမီးတို့သည် များသော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိကုန်လျက် နတ်စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံကြပါကုန်၏။

၅၁၅။ ပညာရှိကုန်သော အကျွန်ုပ်၏ မယား, သမီး, ချွေးမတို့သည် အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်သော မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်သော ကြက်သီးမွေးညှင်း ထဖွယ်ဖြစ်သော ထိုအကျိုးထူးကို မြင်ကြကုန်သောကြောင့် ရှိခိုးခြင်းကို ပြုခဲ့ပါကုန်၏၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်ထားရာ ပုထိုးကို ရှိခိုးခဲ့ကြပါကုန်၏။

၅၁၆။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် စင်စစ် ဤပြိတ္တာဘုံမှ လွတ်သွား၍ လူအမျိုးဇာတ်ကို ရသည်ရှိသော် ပုထိုးအား ပူဇော်ခြင်းကို မမေ့မလျော့မူ၍ အဖန်ဖန် ပြုပါတော့အံ့ဟု ကြံစည် အောက်မေ့မိပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

ဆယ်ခုမြောက်သော ဓာတုဝိဝဏ္ဏပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

သုံးခုမြောက်သော စူဠဝဂ် ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၁ - အမ္ဗသက္ကရပေတဝတ္ထု

ဝေသာလီပြည် အမ္ဗသက္ကရမည်သော လိစ္ဆဝီမင်း, တံကျင်လျှိုခံရသော ယောက်ျား, ထိုယောက်ျားအား လာရောက်၍ အားပေးစကား ပြောဆိုသော နတ်ပြိတ္တာ, ကပ္ပိတကရဟန်း၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ အချင်းချင်း ပြောဟောကြပုံ ကုသိုလ်, အကုသိုလ်ကံ ဆန်းကြယ်ပုံ အလုံးစုံပါဝင်သော ဝတ္ထု

၅၁၇။ ဝဇ္ဇီတိုင်းသားတို့၏ ဝေသာလီမြို့၌ အမ္ဗသက္ကရမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသည် မြို့ပြင်ပ၌ နေသော ပြိတ္တာကို မြင်သောကြောင့် ထိုမြင်ရာအရပ်၌ပင် (အချင်း အသက်ရှင်ပါလော့၊ အသက် ရှင်ခြင်းသည်သာ မြတ်၏ဟု) ပြောဆိုသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သိလိုသည်ဖြစ်၍ ထိုပြိတ္တာအား (ဤသို့) မေးမြန်းလေပြီ။

၅၁၈။ ဤတံကျင် လျှိုထားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အိပ်ရခြင်း ထိုင်ရခြင်းသည်လည်း မရှိခဲ့၊ ရှေ့သို့ တက်ခြင်း နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းသည်လည်း မရှိခဲ့၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား စားဖွယ်,သောက်ဖွယ်, ခဲဖွယ်, အဝတ်အရုံတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ခံစားခြင်းသည်လည်း မရှိခဲ့။

၅၁၉။ ရှေးက ရှိကြသည့် သနားစောင့်ရှောက်တတ်သော အဆွေအမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ မြင်ဖူး, ကြားဖူးသော အဆွေခင်ပွန်း သူငယ်ချင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် လည်းကောင်း ထိုတံကျင်လျှိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ယခုအခါ တွေ့မြင်ခြင်းငှါလည်း မရကြကုန်၊ ဤတံကျင်လျှိုထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဆွေမျိုးစသော လူအပေါင်းက စွန့်ပစ်ထားသော သဘောရှိတော့သည်သာတည်း။

၅၂၀။ အသက်ဝိညာဉ် ကင်းပြီးသောသူအား အဆွေခင်ပွန်းတို့ မရှိကုန်၊ (သေသူကို ထားလိုက်ပါဦး) အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် ပစ္စည်းဥစ္စာ ချို့တဲ့သူကို (ဤသူထံမှ ဘာတစ်ခုမျှ ရတော့မည် မဟုတ်ဟု) သိရသည်ရှိသော် (အသက်ရှင်သော်လည်း) စွန့်ပစ်တတ်ကြကုန်သေး၏၊ မိမိ အကျိုးစီးပွားကို မြင်ရသော်သာ ခြံရံကြကုန်၏၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသော သူအားသာလျှင် အဆွေခင်ပွန်း များကုန်၏။

၅၂၁။ (ဤတံကျင်လျှိုထားသော ယောက်ျားသည်) စည်းစိမ်ချမ်းသာ အားလုံးတို့မှ ယုတ်သော သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍ သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံသော ကိုယ် တံကျင်ထိုးလျှိုသဖြင့် ပေါက်ကွဲသော ကိုယ်ရှိလျက် ဆင်းရဲငြိုငြင် ပင်ပန်းလှ၏၊ ဤယောက်ျားအား မြက်ဖျား၌ လိမ်းကျံသော ဆီးနှင်းပေါက်အတူ ယနေ့သော် လည်းကောင်း၊ နက်ဖြန်သော် လည်းကောင်း အသက် ချုပ်ပျောက်ခြင်း ဖြစ်တော့လတ္တံ့။

၅၂၂။ နတ်သား ထိုသို့ဖြစ်လျက် တမာသားတံကျင်၌ ထိုးတင်အပ်သည်ဖြစ်၍ အလွန် ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်သော ဤသို့သော သူကို 'အချင်း အသက်ရှင်ပါလော့၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်သာလျှင် မြတ်၏' ဟု အဘယ့်ကြောင့် သင် ဆိုဘိသနည်း (ဟု လိစ္ဆဝီမင်းက မေး၏)။

၅၂၃။ လိစ္ဆဝီမင်း ဤသူသည် ရှေးဘဝက အကျွန်ုပ်၏ သွေးသားတော်စပ်သောသူ ဖြစ်၏ဟု အကျွန်ုပ် အမှတ်ရပါသည်၊ ဤသူကို မြင်ရ၍ အကျွန်ုပ် သနားခြင်း ဖြစ်မိပါ၏၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ဤသူသည် ငရဲသို့ မကျပါစေလင့်။

၅၂၄။ လိစ္ဆဝီမင်း ဤယောက်ျားသည် မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤဘဝမှ စုတေသော် မကောင်းမှုပြုသူ သတ္တဝါတို့ဖြင့် ရောပြွမ်း၍ ကြမ်းတမ်းသော သဘောရှိသော အလွန့် အလွန် ပူလောင် ခါးစပ်သော ကြောက်ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ငရဲသို့ ကပ်ရောက်ရလတ္တံ့။

၅၂၅။ ဤသူသည် စင်စစ် ဆင်းရဲသော ခါးစပ်၍ ကြောက်ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော စင်စစ် ထက်မြက်သော အကြွင်ငရဲသို့ ကျရာ၏၊ ထိုထိုကျရမည့် ငရဲထက် ဤတံကျင်သည်သာလျှင် များစွာသော ဂုဏ်အဖို့ အစုအားဖြင့် မြတ်သေး၏။

၅၂၆။ ဤသတ္တဝါသည် အကျွန်ုပ်၏ ဤစကားကို ကြားရသော် ဆင်းရဲသို့ ကပ်ရောက်ရ သကဲ့သို့ ဖြစ်၍ မိမိအသက်ကို စွန့်ရာ၏၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် တစ်ပြိုင်နက် အသက် ချုပ်ပျောက်ခြင်း မဖြစ်ပါစေလင့်ဟု နှလုံးပိုက်၍ ဤသတ္တဝါ၏ အနီး၌ ဤစကားကို ဆိုသည်မဟုတ်ပါဟု (ပြိတ္တာကပြောဆို၏)။

၅၂၇။ တံကျင်လျှိုထားသော ယောက်ျား၏ ဤအကြောင်းအရာကို ငါတို့ သိရပါပြီ၊ တစ်ပါးသော အကြောင်းအရာကိုလည်း သင့်အား မေးလိုကုန်၏၊ ငါတို့အား အကယ်၍ အခွင့်ပြုပါမူ သင့်ကို မေးပါကုန်အံ့၊ ငါတို့အားမူ အမျက်မထွက်သင့်ပါဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက ဆို၏)။

၅၂၈။ လိစ္ဆဝီမင်း (ရှေးဦးစွာ မြင်သော) ထိုအခါကပင် အကျွန်ုပ်အား စင်စစ် မေးလော့ဟု ဝန်ခံခြင်း ဖြစ်ပါ၏၊ မကြည်ညိုသူအား မဖြေကြားလိုခြင်း ဖြစ်ပါ၏၊ ယခုအခါ အလို မရှိစေကာမူ သင်သည် ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသူ ဖြစ်သောကြောင့် ငါ့အား အလိုရှိရာ မေးလော့၊ စွမ်းအား ရှိသလောက် ဖြေပါအံ့ဟု (ပြိတ္တာက ဖြေ၏)။

၅၂၉။ နတ်မင်း ငါသည် မျက်စိဖြင့် မြင်ရသည့် အရာဟူသမျှ အားလုံးကိုလည်း ထိုမြင်သည့် အတိုင်းပင်လျှင် ယုံကြည်ရာပါ၏၊ ထိုအလုံးစုံကို မြင်ရ၍လည်း အကယ်၍ မယုံကြည်ခဲ့ပါမူ သင်သည် ငါ့အား နှိပ်နင်းမှုကို ပြုမည်လောဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက ပြော၏)။

၅၃၀။ လိစ္ဆဝီမင်း သင်၏ ဤဝန်ခံခြင်းသည် အကျွန်ုပ်အား မှန်ကန်သော ဝန်ခံခြင်း ဖြစ်ပါစေ၊ အကျွန်ုပ်သည် သင် ကြားဖူးသည်လည်းဖြစ်သော မကြားဖူးသည်လည်းဖြစ်သော တရား အားလုံးကို သင့်အား သိသမျှ ဟောကြားပါအံ့၊ သင်သည် သိခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း, ပြစ်မှားလိုသော စိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း အကျွန်ုပ်ဟောမည့် တရားကို ကြားနာရ၍ ကောင်းသော ကြည်ညိုမှုကို ရပါစေသတည်းဟု (ပြိတ္တာက ပြော၏)။

၅၃၁။ သင်သည် တန်ဆာဆင်အပ်သော မြင်းဖြူဖြင့် တံကျင်လျှိုထားသူ၏ အထံသို့ သွားဘိ၏၊ ဤမြင်းယာဉ်သည် မဖြစ်စဖူး ဖြစ်၍ ရှုချင်ဖွယ် ရှိလှပါပေ၏၊ ဤမြင်းယာဉ်ကို ရခြင်းသည် အဘယ်ကံ၏အကျိုးနည်းဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက မေး၏)။

၅၃၂။ လိစ္ဆဝီမင်း ဝေသာလီမြို့၏ အလယ် ရွှံ့ညွှန်ရှိသော ခရီးလမ်း၌ (ရွှံ့ညွှန်)တွင်း ရှိခဲ့ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြူသော နွားဦးခေါင်းရိုးတစ်ခုကို ယူ၍ ရွှံ့ညွှန်တွင်း၌ ချထားခဲ့ပါ၏။

၅၃၃။ အကျွန်ုပ်သည် လည်းကောင်း, တစ်ပါးသော သူတို့သည် လည်းကောင်း ဤနွားဦးခေါင်းရိုး တံတား၌ ခြေတို့ကို ချနင်း၍ ရွှံ့ညွှန်ကို လွန်မြောက်ကြရပါကုန်၏၊ ထိုကံကြောင့် မဖြစ်ဖူးမြဖြစ်၍ ရှုချင်ဖွယ်ရှိသော ဤမြင်းယာဉ်ကို ရအပ်ပါ၏၊ ဤမြင်းယာဉ်ကို ရခြင်းသည် ထိုကံ၏ အကျိုးပါတည်းဟု (ပြိတ္တာက ဖြေ၏)။

၅၃၄။ သင်၏ အဆင်းသည်လည်း အလုံးစုံ အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့၌ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏၊ သင်၏ ကိုယ်ရနံ့သည်လည်း အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌ ကြိုင်လှိုင်ဘိ၏၊ သင်သည် ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ၍ နတ်တန်ခိုးသို့ ရောက်သူ ဖြစ်ခဲ့၏၊သို့သော်လည်း အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးနေရသူ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဤအကျိုးသည် အဘယ်ကံ၏ အကျိုးနည်းဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက မေး၏)။

၅၃၅။ လိစ္ဆဝီမင်း အကျွန်ုပ်သည် အမျက်မထွက်မူ၍ အမြဲကြည်လင်သော စိတ်ရှိပါ၏၊ သိမ်မွေ့သော စကားတို့ဖြင့် လူအပေါင်းသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏ အမြဲတောက်ပသော နတ်၌ဖြစ်သော ဤအဆင်းသည် ထိုကံ၏ အကျိုးပါတည်း။

၅၃၆။ လိစ္ဆဝီမင်း အကျွန်ုပ်သည် တရား၌တည်သူတို့၏ ကျော်စောခြင်းကို လည်းကောင်း ချီးမွမ်းသံကို လည်းကောင်း သိမြင်၍ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်လျက် ပြောကြားတတ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏ အမြဲလှိုင်သော နတ်၌ဖြစ်သော ဤရနံ့သည် ထိုကံ၏ အကျိုးပါတည်း။

၅၃၇။ သူငယ်ချင်းတို့ ရေချိုးဆိပ်၌ ရေချိုးနေကြကုန်စဉ် ကုန်း၌ထားသော သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်၏ ပုဆိုးကို ရယ်မြူးလိုသည်ဖြစ်၍ ပြစ်မှားလိုစိတ်မရှိဘဲ ဆောင်ယူ ဝှက်ထားမိခဲ့ပါ၏၊ ငှါ့ကြောင့် အဝတ်မဝတ်ရသူလည်း ဖြစ်ရပါ၏၊ ပင်ပန်းသော အသက်မွေးခြင်း ရှိသူလည်း ဖြစ်ရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာကဖြေ၏)။

၅၃၈။ အကြင်သူသည် ကစား ရယ်မြူးလို၍ မကောင်းမှုကို ပြု၏၊ ထိုသူ၏ အကုသိုလ်ကံ အကျိုးသည်ပင် ဤသို့ သဘောရှိသေး၏၊ အကြင်သူသည်ကား ကစား ရယ်မြူးလိုစိတ် မရှိဘဲ မကောင်းမှုကို ပြု၏၊ ထိုသူ၏ အကုသိုလ်ကံ အကျိုးကို (ပညာရှိတို့) အဘယ်သို့ ဆိုကုန်အံ့နည်းဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက မေး၏)။

၅၃၉။ အကြင်သူတို့သည် ကာမဂုဏ်ကို ကြံခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏၊ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း, နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း ညစ်ညူးကြကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ ပျက်စီးသည့်နောက် တမလွန်ဘဝ၌ ယုံမှားမရှိ ငရဲသို့ ကပ်ရောက်ရကုန်၏။

၅၄၀။ တစ်ပါးသော လူတို့သည်ကား သုဂတိဘုံသို့ တောင့်တကုန်လျက် အလှူပေးခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်၏၊ ချီးမြှောက်လိုသော သဘောရှိကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ ပျက်စီးသည့်နောက် တမလွန်ဘဝ၌ ယုံမှားမရှိ, ကောင်းသော လားရာ 'သုဂတိ' သို့ ကပ်ရောက်ရကုန်၏ဟု (ပြိတ္တာကဖြေ၏)။

၅၄၁။ သင်သည် ကောင်းမှု မကောင်းမှု၏ ဤကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို ခွဲဝေ၍ ဆိုအပ်ပြီ၊ ထိုကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို အဘယ်သို့ သက်ဝင်၍ ငါ သိရပါအံ့နည်း၊ အဘယ်သို့သော သက်သေအထောက်အထားကိုမူလည်း တွေ့မြင်၍ ငါ ယုံကြည်ရပါအံ့နည်း၊ အဘယ်ပညာရှိသည်မူလည်း ထိုကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို ယုံကြည်စေနိုင်ပါအံ့နည်းဟု (လိစ္ဆဝီမင်း က မေး၏)။

၅၄၂။ လိစ္ဆဝီမင်း ကောင်းမှု မကောင်းမှု၏ ဤကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို (ခွဲဝေ၍ ငါ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ) ထိုကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို မြင်၍ လည်းကောင်း၊ ကြား၍ လည်းကောင်း ယုံကြည်ပါလေလော့၊ ကောင်းမှု မကောင်းမှု နှစ်ပါးစုံ မရှိမူ သတ္တဝါတို့သည် ကောင်းသော လားရာ 'သုဂတိ' သို့ လားရောက်ရကုန်၏၊ မကောင်းသော လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' သို့ လားရောက် ရကုန်၏ဟု အဘယ်သို့လျှင် ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း။

၅၄၃။ လိစ္ဆဝီမင်း ဤလူ့ပြည်လောက၌ သတ္တဝါတို့သည် ကောင်းမှု မကောင်းမှုတို့ကို အကယ်၍ မပြုကြကုန်မူ လူ့ပြည်၌ ကောင်းသော လားရာ 'သုဂတိ', မကောင်းသော လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' သို့ ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ အယုတ်အမြတ်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း ရှိသည် မဖြစ်ကုန်ရာ။

၅၄၄။ သတ္တဝါတို့သည် လူ့ပြည်လောက၌ ကောင်းမှု မကောင်းမှုတို့ကို အကြင့်ကြောင့် ပြုကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် လူ့ပြည်လောက၌ ကောင်းသော လားရာ 'သုဂတိ', မကောင်းသော လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' သို့ ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း အယုတ်အမြတ်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏။

၅၄၅။ ယခုအခါ ကောင်းမှု မကောင်းမှုတို့၏ ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း ခံစားခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော နှစ်ပါးသော ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို (ပညာရှိတို့) ဆိုကုန်၏၊ အကြင်သူတို့သည် အလွန်အကဲအားဖြင့် ချမ်းသာသုခကို ခံစားခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော အကျိုးကို ရကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် နတ်ပြည်၌ နတ်ဖြစ်ကြ၍ ချမ်းသာသုခကို ခံစားကြရကုန်၏၊ လူမိုက်တို့သည် ကံ ကံ၏ အကျိုးနှစ်ပါးကို မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ငရဲစသည်တို့၌ ကျက်ကြရကုန်၏။

၅၄၆။ လိစ္ဆဝီမင်း အကြင်ကံတို့ကြောင့် ယခုအခါ အဝတ်ပုဆိုးကို လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ထမင်း အဖျော်ကို လည်းကောင်း ရရာ၏၊ ရှေးက ကိုယ်တိုင်ပြုခဲ့သော ထိုကံတို့သည် အကျွန်ုပ်အား မရှိပါကုန်၊ (သမဏဗြာဟ္မဏတို့အား အလှူကို) ပေးလှူ၍ အကျွန်ုပ်အား ရည်ညွှန်း အမျှဝေသော သူလည်း မရှိပါ၊ ထို့ကြောင့် ယခု အဝတ်မဝတ်ရသူ ပင်ပန်းသော အသက်မွေးခြင်းရှိသူ ဖြစ်နေရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာက ဖြေ၏)။

၅၄၇။ နတ်သား အကြင်အကြောင်းကြောင့် သင်သည် အဝတ်ပုဆိုးကို ရရာ၏၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ထိုအကြောင်းသည် ရှိရာအံ့လော၊ အကယ်၍ အကြောင်းရှိမူ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားပါလော့၊ ယုံကြည်ထိုက်၍ အကြောင်းနှင့်တကွသော စကားကို နားထောင်ပါကုန်အံ့ (ဟု လိစ္ဆဝီမင်းက မေး၏)။

၅၄၈။ ဤဝေသာလီပြည် အနီး၌ ကပ္ပိတကမည်သော ရဟန်းသည် ရှိ၏၊ ထိုရဟန်းသည် အရဟတ္တဖိုလ် ဈာန်ရှိ၏၊ ကောင်းသော သီလရှိ၏၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်၏၊ လုံခြုံသော ဣန္ဒြေရှိ၏၊ စောင့်စည်းပြီးသော ပါတိမောက္ခသီလ ရှိ၏၊ ငြိမ်းအေးသည် အဖြစ်သို့ ရောက်၏၊ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် သမ္မာဒိဋ္ဌိသို့ ရောက်၏။

၅၄၉။ နူးညံ့၏၊ တရားအားလုံးကို သိ၏၊ ကောင်းသော စကားရှိ၏၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိ၏၊ ကောင်းစွာ နှုတ်တက် အာဂုံဆောင်ထားသော ပါဠိပိဋကမှ ရှိ၏၊ လွတ်လွတ် ဆိုတတ်သော စကားရှိ၏၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာ မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏၊ မေတ္တာဖြင့် နေတော်မူလေ့ရှိ၏၊ နတ် လူတို့၏ မြတ်သော အလှူကိုလည်း ခံတော်မူထိုက်၏။

၅၅၀။ ကိလေသာ ငြိမ်းပြီးဖြစ်၏၊ မိစ္ဆာဝိတက်တည်းဟူသော အခိုးကင်းတော်မူ၏၊ ဆင်းရဲခြင်း မရှိ၊ တဏှာ မရှိ၊ ဘဝခပ်သိမ်းတို့မှ လွတ်၏၊ ရာဂစသော ငြောင့်တံသင်းတို့မှ ကင်း၏၊ ငါဟူသော မာန်မာန မရှိ၊ (ကိုယ်နှုတ်နှလုံးတို့ဖြင့်) ကောက်ကျစ်ခြင်းမှ ကင်း၏၊ ကိလေသာသဉ္စါရစသော ဥပဓိတို့ကို ပယ်ပြီး ဖြစ်၏၊ ပပဉ္စတရားအားလုံး ကုန်ပြီးဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးသို့ ရောက်ပြီ၊ လောကုတ္တရာ ဉာဏ်ရောင်ဖြင့် ထွန်းပသော အရောင်ရှိ၏။

၅၅၁။ အလွန် အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိမိ၏ သီလစသော ဂုဏ်ကို မထင်ရှားစေ၊ မြင်၍လည်း (ဤသို့ သီလ သမာဓိ ပညာရှိ၏ဟု) သိခြင်းငှါ မလွယ်ကူပါ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းတို့၌ လူတို့သည် ထိုအသျှင်ကို ရဟန်းဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏၊ သတ္တလောက၌ ကျင်လည်သော ကောင်းမြတ်သော သီလစသော ကျေးဇူးရှိသော ထိုကပ္ပိတက ရဟန်းကို တဏှာမြူ ကင်းသော ရဟန်းဟူ၍ နတ်တို့ သိကြပါကုန်၏။

၅၅၂။ သင်သည် ထိုကပ္ပိတကမထေရ်အား ပုဆိုးတစ်စုံဖြစ်စေ, နှစ်စုံဖြစ်စေ အကျွန်ုပ်ကို ရည်ညွှန်း၍ လှူခဲ့ပါမူ ထိုပုဆိုးအစုံတို့ကို မထေရ်ကလည်း ခံယူအပ်ကုန်မူ ပုဆိုး အဝတ်ဝတ်ရသော အကျွန်ုပ်ကို သင် တွေ့မြင်နိုင်ရာပါ၏ဟု (ပြိတ္တာက ဖြေ၏)။

၅၅၃။ အကြင် ကပ္ပိတကရဟန်းမြတ်သည် ငါတို့၏ သို့လော သို့လော တွေးတောမှု ဝိစိကိစ္ဆာကိုလည်းကောင်း၊ မှားသော မိစ္ဆာအမြင်တည်းဟူသော ငြောင့်တံသင်းတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်ဖျောက်နိုင်ရာ၏၊ ယခု အဘယ်အရပ်၌ သီတင်းသုံးနေသော ထိုကပ္ပိတက ရဟန်းမြတ်ကို ငါတို့ သွား၍ ဖူးမြင်ရကုန်အံ့နည်းဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက မေး၏)။

၅၅၄။ ကပိနစ္စနခေါ်သော အရပ်၌ များစွာသော နတ်တို့ခြံရံလျက် သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ဂုဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော အမည်တို့ဖြင့် မှန်သော အမည်ရှိတော်မူသော ထိုကပ္ပိတက ရဟန်းမြတ်သည် မိမိ ဆရာ မြတ်စွာဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်သော တရား၌ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ တရားစကားကို ပြောဟော၏ဟု (ပြိတ္တာက ဖြေ၏)။

၅၅၅။ ယခုအခါ သင် ပြောဆိုသည့်အတိုင်း သွား၍ ငါ ပြုလုပ်ပါအံ့၊ ကပ္ပိတကရဟန်းကို အဝတ် အစုံဖြင့် လှူဒါန်းပါအံ့၊ ထိုအဝတ်အစုံတို့ကိုလည်း ထိုရဟန်းမြတ်က ခံယူအပ်သည် ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ပုဆိုး အဝတ်ဝတ်ရသော သင့်ကိုလည်း ငါတို့ တွေ့မြင်လိုပါကုန်၏ဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက ဆို၏)။

၅၅၆။ လိစ္ဆဝီမင်း တောင်းပန်ပါ၏၊ အခါမဟုတ်သည်၌ ကပ္ပိတက ရဟန်းမြတ်သို့ မချဉ်းကပ်ပါလေနှင့်၊ ဤအခါ မဟုတ်သည်၌ ချဉ်းကပ်ခြင်းသည် သင်ကဲ့သို့သော မင်းတို့၏ သဘောမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် နံနက်အခါ၌သာ ချဉ်းကပ်၍ ထိုကပိနစ္စနခေါ်သော အရပ်၌သာလျှင် ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်ဝယ် ထိုင်နေသော ရဟန်းမြတ်ကို ဖူးမြင်ပါလော့ဟု (ပြိတ္တာက ဆို၏)။

၅၅၇။ လိစ္ဆဝီမင်းသည် ကောင်းပြီဟု ဆို၍ ကျွန်အပေါင်း ခြံရံလျက် ထိုမိမိအရပ်သို့ သွားလေ၏၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည် ထိုဝေသာလီမြို့သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မိမိနန်းတော်၌ နေလေ၏။

၅၅၈။ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည် ထိုနေ့ ကုန်ဆုံးပြီးသည့်နောက် နံနက်မိုးသောက် ရောက်သောအခါ လူမှု ကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ပြီးသော် ရေချိုး ရေသောက်ပြီးလျှင် သွားခွင့် ခဏကို ရသဖြင့် ကျွန်အပေါင်းတို့ကို သေတ္တာမှ ပုဆိုးရှစ်စုံ ရွေးချယ်ယူစေပြီ။

၅၅၉။ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည် ထိုရဟန်းမြတ် ရှိရာအရပ်သို့ ချဉ်းကပ်သည်ရှိသော် ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲကြွပြန် နစ်သော ကိလေသာ ငြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ ရောက်ပြီးဖြစ်၍ သစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေသော ငြိမ်သက်သောစိတ် ရှိတော်မူသော ထိုရဟန်းမြတ်ကို မြင်လေ၏။

၅၆၀။ (ထို့နောက်) ထိုရဟန်းမြတ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ လျှောက်ထား၏၊ အနာကင်းသည့် အဖြစ်ကို လည်းကောင်း, ချမ်းသာစွာ နေရသည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း မေး၏၊ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဝေသာလီပြည်က လိစ္ဆဝီမင်းပါတည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို အမ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝီမင်းဟု လူအပေါင်းတို့ သိကြပါကုန် ၏။

၅၆၁။ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်၏ ဤပုဆိုးရှစ်စုံတို့ကို အလှူခံတော်မူပါ၊ အရှင် ဘုရားအား လှူဒါန်းပါ၏၊ ထိုသို့ ပေးလှူလိုသောကြောင့် ဤအရပ်သို့ အကျွန်ုပ် လာရောက်ပါ၏၊ အရှင် ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်လောက်အောင် ပြုတော်မူပါဟု (လျှောက်၏)။

၅၆၂။ သမဏတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏတို့သည် လည်းကောင်း သင်၏ နန်းတော်ကို အဝေးမှပင် ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်၏၊ သင်၏ အိမ်၌ သပိတ်တို့သည်လည်း ကွဲကုန်၏၊ ဒုကုဋ္ဋ သင်္ကန်းတို့ သည် ကွဲပြတ် စုတ်ပြဲကြကုန်၏။

၅၆၃။ ထိုမှတစ်ပါး သင်၏ခြေဟူသော ရဲတင်း ပုဆိန်တို့ကြောင့် တစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဦးခေါင်းငိုက်စိုက် လဲကျကြကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇိတအမည်ရသော သမဏတို့သည် သင်ပြုအပ်သော ဤသို့ သဘောရှိသော အညှဉ်းဆဲ ခံရခြင်းသို့ ရောက်ကြရကုန်၏။

၅၆၄။ သင်သည် မြက်ဖျားဖြင့် ဆီကိုသော်လည်း မပေးလှူစဖူး၊ ခရီးမှားသူအား လမ်းခရီးကိုမျှ လည်း မညွှန်းပြ မပြောဆိုစဖူး၊ သူကန်း၏ (လက်မှ) တောင်ဝှေးကို ကိုယ်တိုင်ပင် လုယူ၏၊ သင်ကား ဤသို့ သဘောရှိသော စဉ်းလဲသူ မစောင့်စည်းသူ ဖြစ်ခဲ့၏၊သို့ပါလျက် သင်သည် အဘယ်အကြောင်း ကြောင့် အဘယ်အကျိုးကို မြင်၍သာလျှင် ငါတို့နှင့်တကွ ခွဲခြမ်းဝေဖန်မှုကို ပြုဘိသနည်းဟု (ရဟန်းမြတ် က မေး၏)။

၃၆၅။ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားဆိုသော စကားကို အကျွန်ုပ် ဝန်ခံပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် သမဏတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏတို့ကို လည်းကောင်း ရယ်မြူးလိုသည် ဖြစ်၍သာ ညဉ်းဆဲမိခဲ့ပါ၏၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိ၍ကား မဟုတ်ပါ၊ အရှင်ဘုရား ထိုရယ်မြူးလိုသည့် အဖြစ်သည်လည်း အကျွန်ုပ်၏ မကောင်းမှုပင် ဖြစ်ပါ၏။

၃၆၆။ အရှင်ဘုရား နတ်သားသည် ရယ်မြူးလိုသည်ဖြစ်၍ မကောင်းမှု ဆည်းပူးမိသောကြောင့် မပြည့်စုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲကို ခံစားရပါ၏၊ ပျိုမျစ်နုနယ် အရွယ်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသော နတ်သားသည် အဝတ် မရှိခြင်း အဖို့ ရှိ၏၊ ထိုနတ်သားအား ထိုအဝတ် မရှိခြင်းထက် ပိုလွန်၍ ဆင်းရဲခြင်းသည် အဘယ်မှာ ရှိပါတော့အံ့နည်း။

၃၆၇။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုနတ်သား (ပြိတ္တာ)ကို မြင်ရ၍ ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂ ရခဲ့ပါ၏၊ ထိုသို့ သံဝေဂ ရသောကြောင့်လည်း အလှူဒါနကို ပေးလှူပါ၏၊ အရှင်ဘုရား အဝတ် ပုဆိုးရှစ်စုံတို့ကို အလှူခံတော်မူပါ၊ ဤအဝတ် အလှူတို့သည် နတ်ပြိတ္တာအား ရောက်ပါစေကုန်သတည်းဟု (လိစ္ဆဝီမင်းကလျှောက်၏)။

၃၆၈။ လိစ္ဆဝီမင်း မချွတ်ဧကန်သာလျှင် ဒါနကို ဘုရား အစရှိသည်တို့သည် များစွာသော အပြားတို့ဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်၏၊ ပေးလှူသော သင့်အားလည်း မကုန်ခန်းနိုင်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်ပါစေ၊ သင်၏ အဝတ် ပုဆိုးရှစ်စုံတို့ကို အလှူခံပါ၏၊ ဤအဝတ် အလှူတို့သည် နတ် (ပြိတ္တာ)သို့ ရောက်ပါစေကုန်သတည်းဟု (ရဟန်းမြတ်က မိန့်၏)။

၃၆၉။ ထို့နောက် ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည် လက်ခြေ ခံတွင်းကို ဆေးကြောပြီး၍ မထေရ်အား အဝတ် ရှစ်စုံတို့ကို ပေးလှူသောကြောင့် ထိုအဝတ် ရှစ်စုံတို့ကိုလည်း မထေရ်မြတ်သည် ခံယူအပ်ကုန်၏၊ အဝတ်ပုဆိုး ဝတ်ရုံလျက် နေသော နတ်သား (ပြိတ္တာ) ကိုလည်း တွေ့မြင်ရ၏။

၃၇၀။ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့် လိမ်းကျံလျက် အာဇာနည်မြင်းကို တက်စီးကာ နှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ တန်ဆာဆင်ပြီးလျှင် ကောင်းသော အဝတ်ပုဆိုးကို ဝတ်ရုံလျက် လျောက်ပတ်သော အခြံအရံဖြင့် ခြံရံအပ်သော ကြီးသော နတ်တန်ခိုးသို့ ရောက်၍ တည်သော ထိုနတ် (ပြိတ္တာ) ကို မြင်ရပြီ။

၃၇၁။ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည် ထိုနတ်(ပြိတ္တာ)ကို မြင်၍ နှစ်သက်သောစိတ် တက်ကြွသော စိတ်ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည့်အပြင် တင့်တယ်သော ရုပ်အသွင်လည်း ရှိ၏၊ ကံကိုလည်း ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မြင်၍ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကြီးမြတ်သော အကျိုးကိုလည်း မျက်စိဖြင့် မျက်မှောက်ပြု၍ -

၃၇၂။ ထိုနတ် (ပြိတ္တာ) ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြောဆို၏၊ နတ်သား ငါသည် သမဏဗြာဟ္မဏတို့အား အလှူကို ပေးလှူပါတော့အံ့၊ ငါ့အား မပေးလှူအပ်သော တစ်စုံတစ်ခုသော အရာမည်သည်လည်း မရှိတော့ပါ၊ နတ်သား သင်သည် ငါ့အား များသော ကျေးဇူး ရှိလှပါပေ၏ဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက ပြောဆို၏)။

၃၇၃။ လိစ္ဆဝီမင်း သင်သည်လည်း အကျွန်ုပ်အား ရည်စူး၍ အဝတ်အလှူတို့ကို တစ်စိတ် တစ်ဒေသ ပေးလှူခဲ့၏။ ဤအဝတ်အလှူသည် အချည်းနှီးမဟုတ်၊ နတ်ဖြစ်သော ထိုအကျွန်ုပ်သည် လူဖြစ်သော သင်နှင့် အတူတကွ သက်သေအဖြစ်ကို ပြုပါအံ့ဟု (နတ်ပြိတ္တာက ပြော၏)။

၃၇၄။ (နတ်သား သင်သည်) ငါ၏ လားရာသည် လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးသည် လည်းကောင်း၊ လဲလျောင်းရာသည် လည်းကောင်း၊ အဆွေခင်ပွန်းသည် လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် ငါ၏ ကိုးကွယ်ရာ နတ်သည် လည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏၊ သင့်ကို လက်အုပ်ချီသည်ဖြစ်၍ တောင်းပန်ပါ၏၊ နတ်သား သင့်ကို နောက်ထပ်တစ်ဖန် တွေ့မြင်နိုင်ရန် အလိုရှိပါ၏ဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက ပြော၏)။

၃၇၅။ လိစ္ဆဝီမင်း သင်သည် ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' မရှိသူ, ဝန်တိုမှု 'မစ္ဆရိယ' သဘောရှိသူ မှားသော အားဖြင့် ကျင့်လိုသော သဘောရှိသူ အကယ်၍ ဖြစ်ပြန်အံ့၊ အကျွန်ုပ်ကို သင် တွေ့မြင်နိုင်ရန် ရရှိလိမ့်မည် မဟုတ်၊ တွေ့မြင်ရသော်လည်း သင့်ကို ငါ စကားပြောတော့မည် မဟုတ်။

၃၇၆။ သင်သည် တရား၌ ရိုသေခြင်းရှိသူ အလှူပေးခြင်း၌ မွေ့လျော်သော စိတ်နှလုံးရှိသူ ချီးမြှောက်ခြင်း သဘောရှိသူ သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ရေတွင်း ရေကန်သဖွယ်ဖြစ်သူ အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့မူ ငါ့ကို တွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။

၃၇၇။ အရှင်လိစ္ဆဝီမင်း တွေ့မြင်ရသော် သင့်ကို စကားပြောပါအံ့၊ တံကျင်လျှိုအပ်သော ယောကျ်ားဟူသော အကြင်သူ၏ထံသို့ လာခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် သက်သေအဖြစ်ကို ပြုကြရကုန်၏၊ ဤတံကျင်လျှိုထားသူကိုလည်း တံကျင်မှ လျင်စွာ လွှတ်သင့်၏ဟု အကျွန်ုပ် မှတ်ထင်မိပါ၏။

၃၇၈။ ထိုငါတို့သည် အချင်းချင်း သက်သေအဖြစ်ကို ပြုကြရကုန်၏၊ ဤသူသည်လည်း တံကျင်မှ လျင်စွာ လွတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသူသည် တရားတို့ကို ကောင်းစွာ ကျင့်သည်ဖြစ်၍ ထိုငရဲမှ လွတ်ရာ၏၊ ထိုသူ၏ အပရာပရိယကံမှ တစ်ပါးသော ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည် အဟောသိကံ ဖြစ်ရာ၏။

၃၇၉။ လိစ္ဆဝီမင်းမြတ် လျောက်ပတ်သော အခါ၌ ကပ္ပိတက ရဟန်းမြတ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုကပ္ပိတကရဟန်းမြတ်နှင့် အတူတကွသာလျှင် လှူဒါန်း ဝေဖန်ခြင်းကို ပြုပြီးလျှင် အနီးသို့ကပ်၍ ကိုယ်တိုင် နှုတ်ဖြင့် မေးလျှောက်လော့၊ ထိုရဟန်းမြတ်သည် ဤအကြောင်းကို သင့်အား ဖြေကြားလတ္တံ့။

၃၈၀။ ထိုရဟန်းမြတ်သို့လျှင် ချဉ်းကပ်၍ သိလိုသည်ဖြစ်၍သာလျှင် မေးလျှောက်ပါလော့၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မမေးလျှောက်ပါလင့်၊ ထိုရဟန်းမြတ်သည် သင့်အား ကြားဖူးသော တရား, မကြားဖူးသော တရား အားလုံးကိုလည်း သိသည့်အတိုင်း ဟောကြားလတ္တံ့ဟု (ပြိတ္တာက ပြော၏)။

၃၈၁။ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည် ထိုအရပ်၌ နတ်(ပြိတ္တာ)နှင့် လျှို့ဝှက်စွာ စကားပြောဆို၍ သက်သေအဖြစ်ကိုလည်း ပြုပြီးနောက် လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ အစည်းအဝေး ပြောဆိုရာ နေရာသို့ ဖဲသွားပြီးနောက် စုဝေးနေထိုင်သော ပရိသတ်ကို ပြောဆို၏။

၃၈၂-၃။ ပရိသတ်တို့ အကျွန်ုပ်၏ တစ်ခွန်းသော စကားကို နားထောင်ကြကုန်လော့၊ အကျွန်ုပ်သည် ဆုတစ်ခုကို ယူလိုပါ၏၊ အကျိုးရပါလိမ့်မည်၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိ၍ ဒဏ်ထားခံနေရသော လိစ္ဆဝီမင်းအပေါင်းက ကွပ်ညှပ်ဆုံးမအပ်သော သဘောရှိသော တံကျင်လျှို ခံနေရသော ယောကျ်ားသည် ဤမျှဖြင့် ညဉ့်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ရှိပြီ၊ ပရိသတ်တို့ အကြင့်ကြောင့် တံကျင်လျှို ခံရသူသည် အသက်ရှည်သည်လည်း မမည်၊ သေသည်လည်း မမည်၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ၌ ထိုသူကို ငါလွှတ်လိုက်တော့အံ့၊ ငါ့အလိုအတိုင်း မင်းအပေါင်းသည် ခွင့်ပြုပါလော့ဟု (ပြောဆို၏)။

၃၈၄။ အမ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝီမင်းမြတ် ဤသူကို လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသူကို လည်းကောင်း လျင်စွာ လွှတ်လော့၊ ထိုတရားနှင့်လျော်သော အမှုကိုပြုသော သင့်ကို အဘယ်သူသည် ပြောဆိုရာပါအံ့နည်း၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့် သင် သိ၏၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် ပြုလော့ဟု မင်းအပေါင်းသည် အမ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝီမင်း အလိုအတိုင်း ခွင့်ပြု၏။

၃၈၅။ ထိုအမ္ဗသက္ကရ လိစ္ဆဝီမင်းသည် ထိုအရပ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ တံကျင်လျှို ခံရသူကို လျင်စွာသာလျှင် လွှတ်၏၊ အချင်းယောကျ်ား မကြောက်လင့်ဟုလည်း ထိုသူကို ပြောဆို၏၊ ဆေးသမားတို့ကိုလည်း လုပ်ကျွေးပြုစုစေ၏။

၃၈၆။ ထိုအမ္ဗသဋ္ဌကရလိစ္ဆဝီမင်းသည် လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ ကပိတ္ထကရဟန်းမြတ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုရဟန်းမြတ်နှင့် အတူတကွသာလျှင် လှူဒါန်း ဝေဖန်ခြင်းကို ပြု၍ သုံးဆောင်၏၊ ထိုရဟန်းမြတ်၏ အကျိုးကို အလိုရှိသော လိစ္ဆဝီမင်းသည် အနီးသို့ကပ်၍ ကိုယ်တိုင် နှုတ်ဖြင့် မေးလျှောက်၏။

၃၈၇။ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိ၍ ဒဏ်ထားခံနေရသော လိစ္ဆဝီမင်းအပေါင်းက ကွပ်ညှပ်ဆုံးမအပ်သော သဘောရှိသော တံကျင်လျှို ခံနေရသော ယောကျာ်းသည် ဤမျှဖြင့် ညဉ့်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ရှိပါပြီ၊ အရှင်ဘုရား တံကျင်လျှိုခံရသူသည် အကြင့်ကြောင့် အသက်ရှည်သည်လည်း မမည်၊ သေသည်လည်း မမည်ပါ။

၃၈၈။ ယခုအခါ၌ အကျွန်ုပ်သည် သွား၍ ထိုယောကျာ်းကို လွှတ်အပ်ပါပြီ၊ အရှင်ဘုရား ထိုနတ် (ပြိတ္တာ)၏ စကားကိုသာလျှင် (လိုက်နာ၍ ဤသို့ ပြုလုပ်ပါ၏)၊ ဌိုတံကျင်လျှို ခံရသော ယောကျာ်းသည် အကြင် အကြောင်းကြောင့် ငရဲသို့ မရောက်ရာ၊ ငရဲသို့ မရောက်ရာသော အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာ ရှိရာပါအံ့လော။

၃၈၉။ အရှင်ဘုရား အကယ်၍ အကြောင်းရှိမူ ပြောကြားပါလော့၊ ယုံကြည်ထိုက်သော အကြောင်းနှင့်တကွသော စကားကို လိုက်နာပါကုန်အံ့၊ ဤလောက၌ အကျိုးကို မခံစားရမူ၍ ထိုကံတို့၏ ပျက်စီးခြင်းသည် မရှိပါသလော၊သို့မဟုတ် ကံတို့၏ ကင်းပြတ် ပျက်စီးသော အဖြစ်သည် ရှိပါသလောဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက လျှောက်၏)။

၃၉၀။ ထိုသူသည် နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး မမေ့လျော့ဘဲ တရားတို့ကို ရိုရိုသေသေ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ငြားအံ့၊ ထိုသူသည် ထိုငရဲမှ လွတ်ရာ၏၊ အပရာပရိယကံမှ တစ်ပါးသော ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယ ကံသည် အဟောသိကံ ဖြစ်ရာ၏ဟု (ရဟန်းမြတ်က ဆို၏)။

၃၉၁။ အရှင်ဘုရား ယောကျာ်း၏ ဤအကျိုးတရားကို သိရပါပြီ၊ ယခုအခါ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း အစဉ် စောင့်ရှောက်တော်မူပါ၊ မြေကြီးအထုနှင့်တူသော ပညာရှိသော အရှင်ဘုရား အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် ဆုံးမသည်ရှိသော် အကျွန်ုပ်သည် ငရဲသို့ မရောက်ရာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ဆုံးမတော်မူပါ၊ သွန်သင်တော်မူပါဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက လျှောက်၏)။

၃၉၂။ လိစ္ဆဝီမင်း ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုရားကို လည်းကောင်း၊ တရားကို လည်းကောင်း၊ သံဃာကို လည်းကောင်း ယနေ့ပင်လျှင် ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်လေလော့၊ ထို့အတူပင် ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို မကျိုးမပျက်သည်တို့ကို ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။

၃၉၃။ လောက၌ သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ လျင်စွာ ရှောင်ကြဉ်လော့၊ မပေးသည်ကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်လော့၊ သေရည်သေရက် မသောက်လေနှင့်၊ မမှန်သော စကားကို မပြောဆိုနှင့်၊ မိမိမယားဖြင့်သာ ရောင့်ရဲလော့၊ မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၍ အပြစ်မရှိသော ကောင်းသော အကျိုးကို ပွားစေတတ်သော ဤဥပုသ် သီလကိုလည်း ဆောက်တည်လော့။

၃၉၄။ လိစ္ဆဝီမင်း သင်သည် ဖြောင့်မတ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့အား သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ဆေးကို လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း၊ ထမင်းကို လည်းကောင်း၊ အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ အဝတ် ပုဆိုးနှင့် ကျောင်းတို့ကို လည်းကောင်း အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် ပေးလှူလော့။

၃၉၅။ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ရာဂ ကင်းကုန်သော အကြားအမြင် များကုန်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်း ထမင်း အဖျော်ဖြင့် ရောင့်ရဲစေလော့၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော် သင့်အား အခါခပ်သိမ်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် ပွားများ၏။

၅၉၆။ ဤသို့လျှင် ရိုသေစွာ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး မမေ့လျော့ဘဲ ရိုသေစွာ တရားတို့ကို ကျင့်သော သင်သည် ထိုငရဲမှ လွတ်ရာ၏၊ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော အပရာပရိယကံကို ကြဉ်ထား၍ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည် အကျိုးမပေးသည့် အဟောသိကံ ဖြစ်ရာ၏ (ဟု ရဟန်း မြတ်က ဖြေ၏)။

၅၉၇။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ တရားတော်ကိုလည်း ကောင်း၊ သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ယခုပင်လျှင် ကိုးကွယ် ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ထို့ပြင်လည်း သိက္ခာပုဒ်ငါးပါးတို့ကို မကျိုးမပျက်သည်ကို ပြု၍ ဆောက်တည်ပါ၏။

၅၉၈။ လောက၌ သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ လျင်စွာ ရှောင်ကြဉ်ပါအံ့၊ မပေးသည်ကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါအံ့၊ သေရည်သေရက် မသောက်ပါအံ့၊ မမှန်စကားကို မဆိုပါအံ့၊ မိမိမယားဖြင့်သာ ရောင့်ရဲပါအံ့၊ ဖြူစင်သော မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အပြစ်မရှိသော ကောင်းသော အကျိုးကို ပွားစေတတ်သော ဤဉပုသ်သီလကို ဆောက်တည်ပါအံ့။

၅၉၉-၆၀၀။ သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ဆေးကို လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာ နေရာကို လည်းကောင်း၊ ထမင်းကို လည်းကောင်း၊ အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ ခဲဖွယ်ကို လည်းကောင်း၊ အဝတ်ပုဆိုးနှင့် ကျောင်းတို့ကို လည်းကောင်း သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော (ရာဂ) ကင်းကုန်သော အကြားအမြင် များကုန်သော ရဟန်းတို့အား ပေးလှူပါအံ့၊ မတုန်လှုပ်တော့ပါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်ပါအံ့ဟု (လိစ္ဆဝီမင်းက လျှောက်၏)။

၆၀၁။ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော အမ္ဗသက္ကရ လိစ္ဆဝီမင်းသည် ဝေသာလီပြည်၌ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်သူတို့တွင် တစ်ယောက် အပါအဝင်ဖြစ်သော ဥပါသကာ ဖြစ်၏၊ ထိုအခါဝယ် အမ္ဗသက္ကရ လိစ္ဆဝီမင်းသည် သဒ္ဓါတရားရှိသူ, နူးညံ့သိမ်မွေ့သူ, ကျေးဇူးဥပကာရကို ပြုတတ်သူဖြစ်၍ ရဟန်းသံဃာကိုလည်း ရိုသေစွာ ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးပြီ။

၆၀၂။ တံကျင်လျှိုခံရသော ယောက်ျားသည်လည်း အနာရောဂါကင်းသူ, မိမိ အလိုအတိုင်း နေရသူ, ချမ်းသာရှိသူ ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၏။ ကပ္ပိတက ရဟန်းမြတ်ကို စွဲ၍ နှစ်ယောက်သော လိစ္ဆဝီမင်းနှင့် တံကျင်လျှို ခံရသူတို့သည်လည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်ဟူသော အကျိုးတို့ကို ရကြကုန်၏။

၆၀၃။ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးပြီးကုန်သော လောကီ လောကုတ္တရာ အသိဉာဏ်ပညာ ရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့ကို မှီဝဲခြင်းသည် ဤသို့သော အကျိုးရှိ၏၊ တံကျင်လျှို ခံရသော ယောက်ျားသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏၊ အမ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝီမင်းသည်ကား သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

ရှေးဦးစွာသော အမ္ဗသက္ကရပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၂ - သေရီသကပေတဝတ္ထု

ပါယာသိရာဇညမင်းဖြစ်စဉ် မိစ္ဆာအယူ ရှိသော်လည်း ရှင်ကုမာရကဿပနှင့် တွေ့သောအခါ တရားအမှန်ကိုသိ ကုသိုလ်ပြုမိ၍ သေသောအခါ ကုက္ကုနန်း၌ ခံစားရပုံနှင့် အလှူဒါနပြုရာ၌ ရိုရိုသေသေ မပြုခဲ့သဖြင့် ငြီးငွေ့ဖွယ် ဗိမာန်၌ တဦးတည်း ငြီးငွေ့စွာ စံစားနေရပုံ အလုံးစုံကို သဲကန္တာရသွား ကုန်သည်များ ဝမ်းမြောက်ကာ နေရပ်သို့ ရောက်လျှင် သေရီသက နတ်ကွန်းဆောက်လုပ် ပူဇော်ခြင်း အကြောင်း အရာပါသော ဝတ္ထု

၆၀၄။ အရှင်ဘုရားတို့ နာတော်မူပါကုန်၊ အကြင် သဲကန္တာရခရီး၌ (လမ်းများပြီးသွားသော) ထိုအခါ ဝယ် နတ်သားနှင့် ကုန်သည်တို့၏ ပေါင်းဆုံမိခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ ထိုနတ်သားနှင့် ကုန်သည်တို့ အပြန် အလှန် ကောင်းစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကားကိုလည်း ပြောဆိုသည့်အတိုင်း အားလုံးသော အရှင်ဘုရား တို့ နာတော်မူကြပါကုန်။

၆၀၅။ အရှင်ဘုရားတို့ အကြင် ပါယာသိရာဇညမင်းသည် ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏ အသင်းဝင် အပေါင်း အဖော် အဖြစ်သို့ ရောက်၏၊ ကျော်စောခြင်း ရှိပါ၏၊ နတ်ဖြစ်နေသော ထိုပါယာသိ ရာဇညသည် မိမိ ဗိမာန်၌ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ လူတို့ကို ပြောဆိုပါ၏။

၆၀၆။ (တောသို့ ဝင်ကုန်သော လူတို့ အသက်ရှင်ပါကုန်အံ့လော၊ သေရကုန်အံ့လော)ဟု တွေးတော ယုံမှားရာဖြစ်၍ မြေဖုတ်ဘီလူး အစရှိသည်တို့၏ သွားလာရာဖြစ်သော ရေ မရှိသော အစာ မရှိသော ကူးမြောက်ရန် အလွန်ခက်ခဲသော သဲကန္တာရ အလယ်၌ တွေးတော ယုံမှားမှုတို့ကြောင့် ကြောက်လန့်၍ စိတ်နှလုံး ပျက်ကုန်သော အိုလူများတို့-

၆၀၇။ ဤသဲကန္တာရ၌ သစ်သီးတို့သည် လည်းကောင်း အမြစ်အဥတို့သည် လည်းကောင်း မရှိကုန်၊ ဤသဲကန္တာရ၌ မီးလောင်စာ ထင်းမျှသော်လည်း မရှိ၊ ကျယ်ဝန်းပူလောင် ကြမ်းတမ်းကုန်သော မြေမှုန့် တို့နှင့် သဲတို့မှတစ်ပါး လူတို့၏ စားရန်အစာ အဘယ်မှာ ရှိမည် နည်း။

၆၀၈။ ကျတ်တီးပြင် ကုန်းခေါင်ခေါင်ဖြစ်၍ သံအိုးကင်းပူကဲ့သို့ ခြစ်ခြစ်တောက် ပူလောင်သော ချမ်းသာမှု မရှိခြင်းကြောင့် အသက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ငရဲနှင့်လည်းတူသော ဤသဲကန္တာရ အရပ် သည် ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော မြေဖုတ်ဘီလူး အစရှိသည်တို့၏ နေရာဟောင်း ဖြစ်၏၊ မြေအရပ်သည် (ဤသို့ ခေါင်းပါးစေ, ကြမ်းသော အခြင်းအရာရှိစေဟု) ရှေးက ရသေ့တို့ ကျိန်ဆဲထားသည်နှင့် တူ၏။

၆၀၉။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် သင်တို့သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် အဘယ်ကို တောင့်တကုန်၍ ဤ အရပ်သို့ ဝင်ကြကုန်သနည်း၊ အဆောတလျင် (အကျိုးအပြစ်ကို) မစူးမစမ်းဘဲ ဝင်လာကုန်သလော၊ လောဘကြောင့်သော်လည်း ဝင်လာကုန်သလော၊ ဘေးရန်ကြောင့်သော်လည်း ဝင်လာကုန်သလော၊ သို့မဟုတ် လမ်းမှား၍သော်လည်း ဝင်လာကုန်သလောဟု (နတ်သားက ကုန်သည်များကို မေး၏)။

၆၁၀။ မဂဓတိုင်း အင်္ဂတိုင်းတို့၌ နေကုန်သော လှည်းကုန်သည် ဖြစ်ကြသော ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် ဥစ္စာကို အလိုရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ အမြတ်ကို တောင့်တကုန်လျက် များစွာသော ဘဏ္ဍာကို (လှည်းထက် ၌) တင်ကုန်၍ သိန္ဓုအရပ်, သောဝီရ အရပ်သို့ သွားကြရပါကုန်၏။

၆၁၁။ နေ့အခါ၌ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းကို သည်းမခံနိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍ နွားအစ ရှိကုန်သော သတ္တဝါ တို့အား ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့မှုကိုလည်း ကောင်းစွာ ရှုဆင်ခြင်ကုန်လျက် အခါမဟုတ်သော ညဉ့်၌ ခရီး သွားကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးသည် ဤသို့သော အဟုန်ဖြင့် သွားကြ ပါကုန်၏။

၆၁၂။ ခရီးလမ်းမှားကို သွားကုန်၍ ချွတ်လွဲသော ခရီးရှိကုန်သောကြောင့် သူကန်းကဲ့သို့ နှောင့်ယှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ (ခရီးမှားသဖြင့်) စိတ်ပျက်ကုန်သော ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် တော၌ ကူးမြောက်ရန်အလွန်ခဲယဉ်းသော သဲကန္တာရ ခရီးအလယ်တွင် ပြင်းစွာတွေဝေသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ သွားရမည့်အရပ်ကို မသိနိုင်ပါကုန်။

၆၁၃။ နတ်သား ရှေးက မမြင်ဖူးသော ဤဗိမာန်မြတ်ကို လည်းကောင်း, သင်နတ်သားကို လည်းကောင်း မြင်ရခြင်းကြောင့် ရှေးကထက်အလွန် အသက်ကို တောင့်တကြပါကုန်၏၊ (သင့်ကို) မြင်ရခြင်းကြောင့် ရွှင်လန်းကြပါကုန်၏၊ ဝမ်းသာကြပါကုန်၏၊ တက်ကြွကြပါကုန်၏ဟု (ကုန်သည်များက ပြောဆို၏)။

၆၁၄။ (ကုန်သည်တို့) သင်တို့သည် ဥစ္စာစည်းစိမ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် သမုဒ္ဒရာ၏ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ လည်းကောင်း, ဤသဲကန္တာရ ခရီးခဲသို့ လည်းကောင်း, ကြိမ်နွယ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့၍ သွားအပ်သော ခရီးသို့ လည်းကောင်း, သစ်ငုတ်, တံသင်းတို့ကို နှတ်၍ သွားအပ်သော ခရီးသို့ လည်းကောင်း, ထိုမှတစ်ပါး မြစ်တို့သို့ လည်းကောင်း, တောင်တို့၏ မညီမညွတ်သော အရပ်တို့သို့ လည်းကောင်း ဤများစွာသော အရပ်မျက်နှာတို့သို့ သွားကြရပါကုန်၏။

၆၁၅။ (ကုန်သည်တို့) သင်တို့သည် တစ်ပါးသော မင်းတို့၏ နိုင်ငံသို့ ဝင်ကုန်၍ တိုင်းတစ်ပါးသားတို့ကို ကြည့်ရှုကြလျက် (သွားကြရကုန်၏။) ဤသို့သော နည်းဖြင့် (ရောက်ပေါက်ကုန်သော) သင်တို့ကြားဖူး မြင်ဖူးသော အံ့ဩဖွယ်ကို သင်တို့ထံမှ ကြားနာလိုပါကုန်၏ဟု (နတ်သားက ပြောဆို၏)။

၆၁၆။ နတ်သား ဤသင့်ဗိမာန်နှင့် သင်နတ်သားထက် အထူးသဖြင့် အံ့ဩချီးမွမ်းဖွယ်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ကြားလည်း မကြားစဖူး၊ မြင်လည်း မမြင်စဖူးပါ၊ လူတို့၏ အဆင်းသဏ္ဍာန်ကို လွန်သော ပြည့်စုံသော အဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသော သင်နတ်သားနှင့်တကွ အလုံးစုံသော (ဗိမာန်စသောစည်းစိမ်)ကို မြင်ကြရကုန်၍ မရောင့်ရဲ နိုင်ကြပါကုန်။

၆၁၇။ များသော ပန်းရှိကုန်သော များသော ကြာပုဏ္ဍရိက်ရှိကုန်သော ရေကန်တို့သည် ကောင်းကင်ပြင်ဝယ် စီးသွားကုန်၏၊ သင်၏ ဤသစ်ပင်တို့သည်လည်း အခါခပ်သိမ်း အသီးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍ မွှေးကြိုင်သော ရနံ့တို့သည် အလွန်လျှင် ပျံ့လှိုင်ကုန်၏။

၆၁၈။ အတောင်တစ်ရာ မြင့်ကုန်သော ကြောင်မျက်ရွဲတိုင်တို့ လည်းကောင်း, အမြောင့်ရှည်ကုန်သော ကျောက်တိုင် သန္တာတိုင်တို့ လည်းကောင်း, ပတ္တမြားနီနှင့်တကွ ပတ္တမြား ပြောက်တိုင် တို့လည်းကောင်း, ဇောတိရသ ကျောက်မျက်ရတနာဖြင့် ပြီးသော တိုင်တို့ လည်းကောင်း ဤတိုင်တို့သည် (ရှိကြကုန်၏)။

၆၁၉။ ထိုတိုင်တို့၏ အထက်၌ သီတိုင်တစ်ထောင် တည်ရှိသော မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အာနုဘော်လည်း ရှိသော ရတနာ အမျိုးမျိုးတို့နှင့် ယှဉ်၍ ရွှေပွတ်တိုင်တို့ဖြင့် ဝန်းရံအပ်သော အမျိုးမျိုးသော ရတနာတို့ဖြင့် ပြီးသော အမိုးတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ မိုးအပ်သော သင်၏ ဤဗိမာန်သည် ကောင်းလှပါပေ၏။

၆၂၀။ သင်၏ ဤဗိမာန်သည် ဦးသစ်သော ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေစင်ကဲ့သို့ ထွက်သော အရောင်အလျှံ ရှိ၏၊ ထိုဗိမာန်၏ ထိုထိုအစိတ်အပိုင်းသည် အလွန်ပြေပြစ် ချောမောလှ၏၊ ပြာသာဒ်ဆောင်, စောင်းတန်း, လှေကား, တံကဲမှီပျဉ်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံပေ၏၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့လှ၏၊ အဆင်းသဏ္ဍာန်လည်း အလွန်လှ၏၊ ကောင်းစွာ စုပေါင်းထားသော အစိတ်အပိုင်းလည်း ရှိ၏၊ အလွန်လျှင် ရှုချင်ဖွယ် ကောင်း၏၊ စိတ်နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ရှိ၏။

၆၂၁။ ရတနာဗိမာန်၏ အတွင်း၌ များစွာသော ထမင်းအဖျော် ရှိ၏၊ (သင်သည်) နတ်သမီးအပေါင်း ခြံရံကာ မုရိုးစည်, အာလမ္ဗရစည်နှင့် အခြားတူရိယာမျိုးတို့၏ အသံတို့ဖြင့် မြိမ့်မြိမ့်ညံလျက် ချီးမွမ်းခြင်း ထုတိမင်္ဂလာမျိုးဖြင့် ချီးကျူးခံထိုက်သူ ဖြစ်ပါပေ၏။

၆၂၂။ မကြံစည်နိုင်သော အာနုဘော်ရှိ၍ ဂုဏ်အားလုံးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ထိုသင်သည် နဋ္ဋိနီမည်သော ကစားရာဌာန၌ ဝေဿဝဏ်နတ် မင်းကြီးကဲ့သို့ နတ်သမီး အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ဗိမာန်ပြာသာဒ်မြတ်၌ မွေ့လျော်ရပါပေ၏။

၆၂၃။ နတ်သား သင်သည် စာတုမဟာရာဇ်နတ် ဖြစ်လေသလော၊ သို့မဟုတ် ပူဇော်အပ်သော နတ်ပင် ဖြစ်လေသလော၊သို့မဟုတ် နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်း ဖြစ်လေသလော၊ လူပင် ဖြစ်လေသလော၊ လှည်းကုန်သည်တို့သည် သင့်ကို မေးပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ဖြေကြားပါလော့၊ သင် အဘယ်သူဖြစ်ပါသနည်း၊ ပူဇော်အပ်သော နတ်ပင် ဖြစ်လေသလောဟု (ကုန်သည်များက မေး၏)။

၆၂၄။ ကုန်သည်တို့ ငါသည် သဲကန္တာရ၌ စောင့်ရှောက်သော ကန္တာရ ခရီးစောင့် သေရီသက အမည်ရှိသော နတ်ပါတည်း၊ ငါသည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ စကားကို လိုက်နာရသည်ဖြစ်၍ ဤသဲကန္တာရအရပ်ကို စောင့်ရှောက်ရပါ၏ဟု (နတ်သားက ဖြေ၏)။

၆၂၅။ နတ်သား သင်သည် (ဤဗိမာန်ကို) အကြောင်းမရှိဘဲ အလိုလို ရအပ်လေသလော၊ သင်၏ စိတ်ညွတ်မှုကြောင့် ဖြစ်လေသလော၊ မိမိကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ထားသလော၊သို့မဟုတ် နတ်တို့က ပေးပါသလော၊ လှည်းကုန်သည်တို့သည် သင့်ကို မေးပါကုန်၏၊ သင်သည် နှစ်သက်ဖွယ်သော ဤဗိမာန်ကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ရအပ်သနည်းဟု (ကုန်သည်များက မေး၏)။

၆၂၆။ ကုန်သည်တို့ ငါသည် (ဤဗိမာန်ကို) အကြောင်းမရှိဘဲ အလိုလို ရအပ်သည်လည်း မဟုတ်၊ ငါ၏ စိတ်ညွတ်မှုကြောင့် ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်၊ ငါသည် မိမိကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ထားသည်လည်း မဟုတ်၊ နတ်တို့က ပေးအပ်သည်လည်း မဟုတ်၊ မယုတ်မာသော မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ကောင်းမှု ကံတို့ကြောင့် နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော ဤဗိမာန်ကို ငါ ရ၏ဟု (နတ်သားက ဖြေ၏)။

၆၂၇။ နတ်သား သင်၏ ဆောက်တည်သော အကျင့်သည် အဘယ်ပါနည်း၊ မြတ်သော အကျင့်သည် အဘယ်ပါနည်း၊ နတ်သား ဤအကျိုးသည် အဘယ်သို့သော အလေ့အကျင့် ကောင်း၏ အကျိုးပါနည်း၊ လှည်းကုန်သည်တို့သည် သင့်ကို မေးပါကုန်၏၊ သင်သည် ဤဗိမာန်ကို အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့် ရအပ်ပါသနည်းဟု (ကုန်သည်များက မေးပြန်၏)။

၆၂၈။ ကုန်သည်တို့ ငါသည် ကောသလတိုင်းသူတို့၏ မင်းအဖြစ်ကို ပြုခဲ့စဉ်အခါက ပါယာသိရာဇညဟူသော အမည်ရှိခဲ့၏၊ အလှူပေးခြင်း၏ အကျိုးသည် မရှိဟု အယူရှိခဲ့ဖူး၏၊ နှမြောစေးနှဲ ဝန်တိုခဲ့ဖူး၏၊ ယုတ်မာသော အကျင့်လည်း ရှိခဲ့ဖူး၏၊ (သတ္တဝါသည် သေသည်မှနောက် ပြတ်၏၊ မလွန်လောက ၌ မဖြစ်ဟူသော) ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအယူ ရှိခဲ့ဖူး၏။

၆၂၉။ ထိုစဉ်အခါက အကြားအမြင်များ၍ တရားစကားကို ဆန်းကြယ်စွာ ပြောဟောတတ်သော မြင့်မြတ်သော ကုမာရကဿပအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်လည်း ရှိခဲ့၏၊ ထိုရဟန်းသည် ငါ့အား တရားစကားကို ပြောဟောခဲ့၏၊ ငါ၏ မှားသော အယူတည်းဟူသော ငြောင့်တံသင်းတို့ကို ပယ်နုတ်တော်မူခဲ့၏။

၆၃၀။ ကုန်သည်တို့ ငါသည် ထိုရဟန်း၏ ထိုတရားစကားကို ကြားနာရ၍ ဥပါသကာ၏ အဖြစ်ကို လျှောက်ကြားခဲ့ဖူး၏၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့၏၊ လောက၌ မပေးသည်ကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့၏၊ သေရည်အရက် မသောက်မစားခဲ့ပေ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုလည်း မပြောဆိုခဲ့ပေ၊ မိမိမယားဖြင့်သာ ရောင့်ရဲခဲ့၏။

၆၃၁။ ကုန်သည်တို့ ငါဆောက်တည်၍ ကျင့်သော အကျင့်သည် ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ပင်တည်း၊ မြတ်သော အကျင့်သည်လည်း ထိုအကျင့်ပင်တည်း၊ ဤအကျိုးသည် ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကောင်းသော အလေ့အကျင့်၏ အကျိုးတည်း၊ ထိုမယုတ်မာသော ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်သာလျှင် ငါသည် ဤဗိမာန်ကို ရ၏ဟု (နတ်သားက ပြောဆို၏)။

၆၃၂။ ပညာရှိကုန်သော လူတို့သည် မှန်သော စကားကို ပြောဆိုကုန်သတတ်၊ ပညာ ရှိကုန်သော သူတို့၏ စကားသည် ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိ၊ ကောင်းမှု ရှိသောသူသည် အကြင် အကြင်အရပ်သို့ ရောက်အံ့၊ ထိုထိုအရပ်၌ လိုတိုင်းရလျက် မွေ့လျော်စံပျော်ရ၏။

၆၃၃။ အကြင် အကြင်အရပ်၌ စိုးရိမ်ပူဆွေးမှု ငိုကြွေး မြည်တမ်းရမှုသည် လည်းကောင်း, သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲမှုသည် လည်းကောင်း, နှောင်ဖွဲ့မှုသည် လည်းကောင်း, ဆိုခဲ့ပြီးသော အကျိုးမဲ့ ဘေးရန် ဖြစ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း အကြင် အကြင်အရပ်၌ ရှိ၏၊ မကောင်းမှုကံရှိသော သူသည် ထိုထိုအရပ်သို့ ရောက်တတ်၏၊ မကောင်းသော လားရာ 'ဒုဂ္ဂတိဘဝ' မှ တစ်ခါတစ်ရံမျှ မလွတ်နိုင်ဟု (ကုန်သည်များက ပြောဆိုကုန်၏)။

၆၃၄။ နတ်သား နတ်အပေါင်းသည် အချင်းခပ်သိမ်း တွေဝေသော သဘော ရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊ အခိုက်အတန့် ခဏ၌ပင် ညွှန်နှစ်ရေကဲ့သို့ နောက်ကျုခြင်း သဘောရှိ၏၊ နတ်သား အဘယ့်ကြောင့် သင်၏ ခြွေရံပရိသတ်ဖြစ်သော ဤနတ်အပေါင်းနှင့် သင်နတ်သားအား နှလုံးမသာယာမှု ဖြစ်ရလေသနည်းဟု (ကုန်သည်များက မေးမြန်းကုန်၏)။

၆၃၅။ ကုန်သည်တို့ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော မွှေးကြိုင်ကုန်သော ဤအနံ့တို့သည် ကုက္ကိုတောမှ ထက်ဝန်းကျင် ပျံ့လှိုင်ကုန်၏၊ ထိုအနံ့လှိုင်သော ကုက္ကိုပန်းတို့သည် နေ့၌ လည်းကောင်း၊ ညဉ့်၌ လည်းကောင်း အမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်ကုန်လျက် ဤဗိမာန်ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ ပျံ့လှိုင်စေကုန်၏။

၆၃၆-၇။ ကုန်သည်တို့ ဤကုက္ကိုပင်တို့၏ အသီးသည် အနှစ်တစ်ရာလွန်မှ တစ်ခုစီ တစ်ခုစီ (ရင့်ရော်လျက်) ကြွေကျ၏၊ လူ၌ဖြစ်သော အနှစ်တစ်ရာ လွန်သွားပြီ၊ ဤစာတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်၌ အကြင် အခါမှစ၍ ဖြစ်၏၊ ထိုအခါမှစ၍ ငါသည် နတ်၌ဖြစ်သော နောက်အနှစ် ငါးရာတို့ပတ်လုံး ဤဗိမာန်၌ တည်ပြီးလျှင် အသက်အပိုင်းအခြား ကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်ကံ ကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း သေရလတ္တံ့ဟု မြင်၍ ထိုသေရမည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော စိုးရိမ်မှု'သောက' ကြောင့် မိန်းမောတွေဝေရ၏ဟု (နတ်သားက ပြောဆို၏)။

၆၃၈။ နတ်သား အကြင်သူတို့သည်ကား နည်းငယ် တိုတောင်းစွာ ဖြစ်ရကုန်၏၊ ဘုန်းကံ နည်းကုန်သော ထိုသူတို့သည် သာလျှင် စိုးရိမ်ကုန်ရာသည် မဟုတ်လော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဗိမာန်ကိုရ၍ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားလျက် တည်နေသော ထိုသို့ သဘောရှိသော သင်သည် အဘယ် အကြောင်းကြောင့် စိုးရိမ်ရပါသနည်းဟု (ကုန်သည်များက ဆို၏)။

၆၃၉။ ကုန်သည်တို့ သင်တို့သည် ငါ့ကို အကြင် ချစ်မြတ်နိုးဖွယ် စကားကို ဆိုကုန်၏၊ ထိုစကားသည်လည်း ငါ့အား လျောက်ပတ်ပါပေ၏၊ ငါသည်လည်း သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီ၊ သင်တို့အလိုရှိရာ အရပ်သို့ ချမ်းသာစွာ သွားကြကုန်လော့ဟု (နတ်သားက ပြောဆို၏)။

၆၄၀။ နတ်သား အကျွန်ုပ်တို့သည် ဥစ္စာကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အမြတ်ကို တောင့်တကုန်လျက် သိန္ဓုအရပ် သောဝီရ အရပ်သို့ သွားကြပြီးလျှင် ဝန်ခံသည် အားလျော်စွာ လှံ့လရှိကုန်လျက် စွန့်ကြဲမှုနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍ ကြီးမြတ်သော သေရီသက နတ်ပူဇော်ပွဲသဘင်ကို ပြုကြပါကုန်အံ့ဟု (ကုန်သည်များက ဆို၏)။

၆၄၁။ ကုန်သည်တို့ သင်တို့သည် သေရီသက နတ်သားအား ပူဇော်ခြင်းကို မပြုကြကုန်လင့်၊ သင်တို့သည် အကြင်စကားကို ဆိုကုန်၏၊ ထိုပြောဆိုသမျှ စကားအားလုံးသည် သင်တို့ ဆိုတိုင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ သင်တို့သည် ယုတ်ညံ့သော မကောင်းမှုကံတို့ကို ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်လော၊ ဒါနစသော ကုသိုလ်တရား အားထုတ်ခြင်းကိုလည်း ဆောက်တည် ကျင့်သုံးကြကုန်လော။

၆၄၂။ ကုန်သည်တို့ ဤလူအပေါင်းတို့တွင် များသော အကြားအမြင်လည်းရှိသော သီလအကျင့်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံသော ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' လည်း ရှိသော စွန့်ကြဲမှု 'စာဂ' လည်း ရှိသော သီလကို အလွန်

ချစ်မြတ်နိုးသော ထိုထိုကိစ္စကို ပြုခြင်း၌ လိမ္မာသော ရောင့်ရဲလွယ်သော ပစ္စုပ္ပန်တမလွန် နှစ်တန်သော အစီးအပွါးတို့ကိုလည်း သိတတ်သော ဥပါသကာသည် ရှိ၏။

၆၄၃။ ကုန်သည်တို့ ထိုဥပါသကာသည် သိလျက် မဟုတ်မမှန်သော စကားကို မပြောဆို၊ သူတစ်ပါးကို သတ်ဖြတ် ညှဉ်းဆဲခြင်း၌ မကြံစည်၊ ကွဲပြားကြောင်းဖြစ်သော ကုန်းစကားကို မပြောဆို၊ သိမ်မွေ့၍ ပြေပြစ်သော စကားကို ပြောဆို၏။

၆၄၄။ ကုန်သည်တို့ ရိုသေခြင်း, တုပ်ဝပ်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၍ ဆုံးမအပ်ပြီးသော ကိုယ်နှုတ် နှလုံးရှိသော, ယုတ်မာသော အကျင့်မရှိသော, အဓိသီလသိက္ခာ၌ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော ဥပါသကာသည် စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ အမိကို လည်းကောင်း၊ အဖကို လည်းကောင်း တရားသဖြင့် လုပ်ကျွေးမွေးမြူ၏။

၆၄၅။ ကုန်သည်တို့ ထိုဥပါသကာသည် အမိအဖတို့၏ အကြောင်းကြောင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ရှာမှီး၏၊ မိမိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ရှာမှီးသည် မဟုတ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စိတ်ညွတ်သော ထိုဥပါသကာသည် အမိ အဖတို့ သေလွန်သည်ရှိသော် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လတ္တံ့။

၆၄၆။ ကုန်သည်တို့ မကောက်ကျစ် မစဉ်းလဲ မလှည့်ပတ်မူ၍ ဖြောင့်မတ်သော ထိုဥပါသကာသည် ပရိယာယ်ကြံဆသဖြင့် သော်လည်း မပြောဆို၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံကို ပြုလေ့ရှိ၍ တရား၌ တည်သော ထိုသို့ သဘောရှိသော ဥပါသကာသည် အသို့လျှင် ဆင်းရဲကို ရရာအံ့နည်း။

၆၄၇။ ကုန်သည်တို့ ထိုဥပါသကာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငါသည် သင်တို့အား ကိုယ်ထင်ရှားပြု၏၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် တရားကို ရှုကြကုန်လော့၊ သင်တို့သည် ထိုဥပါသကာ မပါမူ၍ (လာကြကုန်မူ) ဤသဲကန္တာရ၌ သူကန်းကဲ့သို့ နှောင့်ယှက်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ခရီးမှားသဖြင့် စိတ်ပျက်ကုန်လျက် သဲကန္တာရ၌ ဖြစ်သော ဘေးရန် နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသော ဘေးရန် နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း တောအရပ်ဝယ် ပြာအဖြစ်သို့ လျင်မြန်စွာ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ သူတော်ကောင်း နှင့် ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည် စင်စစ် ချမ်းသာ၏ဟု (နတ်သားက ပြောဆို၏)။

၆၄၈။ နတ်သား သင်သည် အကြင်ဥပါသကာကို ချီးမြှောက်ခြင်း၌ ဤသဲကန္တာရခရီးသို့ ရောက်လာ၏၊ ထိုဥပါသကာသည် အဘယ်သူပါနည်း၊ အဘယ်အမှုအရာကို ပြုလုပ်ပါသနည်း၊ အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း၊ ထိုဥပါသကာ၏ အနွယ်သည် အဘယ်ပါနည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထိုဥပါသကာကို တွေ့မြင်လိုပါကုန်၏၊ နတ်သား အကြင်သူကို သင် ချစ်မြတ်နိုး၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သင် ချစ်မြတ်နိုးသော ထိုသူကို သိလိုပါကုန်၏ဟု (ကုန်သည်များက ဆို၏)။

၆၄၉။ ကုန်သည်တို့ သမ္ဘဝမည်သော အကြင်ဆတ္တာသည်သည် (ခေါင်းဖြီးရန်) ဘီးထိုင်ခုံ ပျဉ်ချပ်တို့ကို မှီ၍ အသက်မွေးမြူလျက် ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်သူ ဥပါသကာ ဖြစ်၏၊ ထိုသမ္ဘဝဆတ္တာသည်ကို သိကုန်လော့၊ ထိုဆတ္တာသည်သည် သင်တို့၏ အစေခံတည်း၊ သင်တို့သည် ထိုဆတ္တာသည်ကို မရှုတ်ချကုန်လင့်၊ ထိုဆတ္တာသည်သည် သီလကို အလွန် ချစ်မြတ်နိုးသူ ဖြစ်၏ဟု (နတ်သားက ဆို၏)။

၆၅၀။ နတ်သား သင်ပြောဆိုသော ဥပါသကာကို အကျွန်ုပ်တို့သည် လူ့သဘောအားဖြင့် သိပါကုန်၏၊ ဂုဏ်အားဖြင့်ကား ဤသို့သဘောရှိ၏ဟူ၍ မသိကြပါကုန်၊ နတ်သား သင်၏ ကောင်းမြတ်သော စကားကို ကြားကုန်၍ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထိုဥပါသကာကို ပူဇော်ကြပါကုန်အံ့ဟု (ကုန်သည်များက ဆို၏)။

၆၅၁။ ကုန်သည်တို့ ဤလှည်းကုန်သည် အပေါင်းတွင် အရွယ်ငယ်သူ အလတ်ဖြစ်သူ အရွယ်ကြီးရင့်သူ လူအားလုံးတို့သည် ငါ၏ ဗိမာန်သို့ တက်ကြကုန်လော့၊ နှမြောစဉ်းလဲသော စိတ်ရှိ သူတို့သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၏ အကျိုးကို ကြည့်ရှုလှည့်ကြကုန်ဟု (နတ်သားက ဆို၏)။

၆၅၂။ ထိုအရပ်၌ ထိုကုန်သည် အားလုံးတို့သည် ဗိမာန်သို့ ငါအလျင် တက်မည်၊ ငါအလျင် တက်မည်ဟု (ဆိုကုန်လျက်) ထိုဆတ္တာသည် ဥပါသကာကို ရှေ့သွားပြုပြီးလျှင် သိကြားမင်း၏ ဗိမာန်နှင့်တူသော သေရီသက နတ်သားဗိမာန်သို့ တက်ကြကုန်၏။

၆၅၃။ ထိုဗိမာန်၌ ထိုကုန်သည် အားလုံးတို့သည် ငါအလျင် ငါအလျင်ဟု (သူ့ထက်ငါ) ဥပါသကာအဖြစ်ကို ပြောကြားကုန်၏၊ အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်ပြီ၊ လောက၌ မပေးသည်ကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်ပြီ၊ သေရည်အရက်ကို မသောက်စားကြကုန်၊ မမှန်သော စကားကိုလည်း မပြောဆိုကြကုန်၊ မိမိမယားဖြင့်သာ နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲကြကုန်ပြီ။

၆၅၄။ ထိုဗိမာန်၌ ထိုကုန်သည် အားလုံးတို့သည် ငါအလျင် ငါအလျင်ဟု (သူ့ထက်ငါ) ဥပါသကာအဖြစ်ကို ပြောကြားကုန်ပြီးလျှင် ကုန်သည် အပေါင်းသည် သေရီသကနတ်သား ခွင့်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍ နတ်သား၏တန်ခိုးအာနုဘော်ကို အဖန်တလဲလဲ ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက် ဖဲသွားလေ၏။

၆၅၅။ ထိုကုန်သည်တို့သည် ဥစ္စာကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အမြတ်ကို တောင့်တကုန်လျက် သိန္ဓုအရပ် သောဝီရအရပ်သို့ သွားရောက်ကြကုန်ပြီးလျှင် ဝန်ခံသည် အားလျော်စွာ လုံ့လရှိကုန်လျက် ပြည့်စုံသော လာဘ် ရှိကုန်၍ ပါဋ္ဋလိပုတ်ပြည်သို့ ဘေးမရှိဘဲ ပြန်သွားကြလေကုန်၏။

၆၅၆။ ထိုကုန်သည်တို့သည် ချမ်းချမ်းသာသာ မိမိအိမ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ သားသမီးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ မယားတို့နှင့် လည်းကောင်း ပေါင်းဆုံမိကြပြီးလျှင် အားရရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ကြီးမြတ်သော သေရီသက နတ်ပူဇော်ပွဲသဘင်ကို ပြုကြကုန်၏၊ ထိုကုန်သည်တို့သည် သေရီသက နတ်ကွန်းကို ဆောက်လုပ်ကြကုန်၏။

၆၅၇။ သူတော်ကောင်းတို့ကို မှီဝဲပေါင်းဖော်ရခြင်းသည် ဤသို့ (အကျိုးမဲ့ကို တားမြစ်ခြင်း အကျိုးကို ပြီးစေခြင်း) သဘောရှိ၏၊ တရားတော်၏ ကျေးဇူးတို့ကို မှီဝဲခြင်းသည် များမြတ်သော အကျိုးအာနိသင်ရှိ၏၊ ဥပါသကာတစ်ယောက်၏ အကျိုးငှါ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ပြုသဖြင့် သတ္တဝါအားလုံးတို့ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။

နှစ်ခုမြောက်သော သေရီသကပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

တတိယဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၃ - နန္ဒကပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝက မိစ္ဆာဝါဒကို ယူမိသဖြင့် တောနက်အတွင်း ပဉ္စောင်ပင်၌ ပြိတ္တာဖြစ်နေရာ ပိင်္ဂလမင်းနှင့် အတွေ့တွင် အဖြစ်အပျက် အလုံးစုံကို ပြန်ကြား မကြာမီငရဲသို့ လားရဦးမည့် အရေး တွေးတော စိုးရိမ်နေဆဲ သမီးဖြစ်သူက လှူဒါန်း အမျှဝေသဖြင့် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း ကြီးအလား ချမ်းသာခံစားရသော ရုက္ခဗိုဝ်းပြိတ္တာ

၆၅၈။ သုရဋ္ဌတိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော ပိင်္ဂလကမည်သော မင်းသည် မောရိယမင်းတို့အား ခစားရန် သွားပြီးလျှင် သုရဋ္ဌတိုင်းသို့ တစ်ဖန် ပြန်လာခဲ့ပြီ။

၆၅၉။ ပိင်္ဂလကမင်းသည် မွန်းတည့်ချိန် နေပူပြင်းသော အခါဝယ် နူးညံ့သော မြေအပြင်သို့ ချဉ်းကပ်မိလေသော် ပြိတ္တာတို့ ဖန်ဆင်းအပ်သော မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ သဲမြေလမ်းခရီးကို မြင်လေပြီ။

၆၆၀။ ထိုအခါ ပိင်္ဂလကမင်းသည် ရထားထိန်းကို "ဤလမ်းခရီးသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိ၏၊ ဘေးမရှိမူ၍ ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကို ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဥပဒ္ဒဝေါ မရှိ၊ ရထားထိန်း ဤလမ်းခရီးဖြင့် ဤအရပ်မှ သုရဋ္ဌတိုင်းသို့ သွားကြကုန်အံ့" ဟု မိန့်ဆို၏။

၆၆၁။ သုရဋ္ဌတိုင်းရှင် ပိင်္ဂလကမင်းသည် အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်သည်နှင့်တကွ (ပြိတ္တာ ဖန်ဆင်းသော) ခရီးဖြင့် သွားလေ၏၊ (ထိုအခါ) နောက်ပါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ထိတ်လန့်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ သုရဋ္ဌတိုင်းရှင် ပိင်္ဂလကမင်းအား ဤစကားကို လျှောက်၏။

၆၆၂။ "အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးကို ဖြစ်စေတတ်သော ကြက်သီးမွေးညင်း ထစေနိုင်လောက်သော ခရီးမှားကို သွားနေကြပါကုန်၏၊ ရှေ့(သွားရမည့်)ခရီးကိုသာ တွေ့မြင်ရပါ၏၊ နောက် (သွားပြီး) ခရီးကို မူကား မတွေ့မြင်ရပါ။

၆၆၃။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြိတ္တာတို့၏ အနီးအပါးဝယ် ခရီးမှားကို သွားနေကြပါကုန်၏၊ ပြိတ္တာတို့၏ ကိုယ်နံ့သည် လှိုင်ပါ၏၊ ကြမ်းတမ်းသော ကြွေးကြော်သံကို ကြားရပါကုန်၏" ဟု (လျှောက်၏)။

၆၆၄။ သုရဋ္ဌတိုင်းရှင် ပိင်္ဂလကမင်းသည် ထိတ်လန့်ရကား ရထားထိန်းအား ဤစကားကို ဆို၏၊ "ရထားထိန်း ငါတို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးကို ဖြစ်စေတတ်သော ကြက်သီးမွေးညင်း ထစေနိုင်လောက်သော ခရီးမှားကို သွားနေကြကုန်၏၊ ရှေ့(သွားရမည့်)ခရီးကိုသာ တွေ့မြင်ရ၏၊ နောက်(သွားပြီး) ခရီးကိုမူကား မတွေ့မြင်ရပေ။

၆၆၅။ ငါတို့သည် ပြိတ္တာတို့၏ အနီးအပါးဝယ် ခရီးမှားကို သွားနေကြကုန်၏၊ ပြိတ္တာတို့၏ ကိုယ်နံ့သည် လှိုင်၏၊ ကြမ်းတမ်းသော ကြွေးကြော်သံကို ကြားရကုန်၏" ဟု (ဆို၏)။

၆၆၆။ ထိုပိင်္ဂလကမင်းသည် ဆင်၏ ကျောက်ကုန်းသို့ တက်၍ အရပ်လေးမျက်နှာကို ကြည့်သော် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ၍ အရိပ်နှင့် ပြည့်စုံသော တိမ်ညိုရောင် အဆင်းရှိသော မိုးတိမ် အဆင်းသဏ္ဍာန်ထင်ရသော ပဉ္စောင်ပင်ကို မြင်ရလေပြီ။

၆၆၇။ ထိုအခါ ပိင်္ဂလကမင်းသည် ရထားထိန်းကို "တိမ်ညိုရောင် အဆင်းရှိသော မိုးတိမ် အဆင်းသဏ္ဍာန်ထင်ရသော ကျယ်ပြန့်သော ဤသစ်ပင်သည် အဘယ်သစ်ပင်နည်း" ဟု မိန့်ဆို၏။

၆၆၈။ မြတ်သော မင်းကြီး အရိပ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ တိမ်ညိုရောင် အဆင်းရှိသော မိုးတိမ် အဆင်းသဏ္ဍာန် ထင်ရသော ထိုသစ်ပင်သည် ပဉ္စောင်ပင်ပါတည်း (ဟု ရထားထိန်းက လျှောက်၏)။

၆၆၉။ သုရဋ္ဌတိုင်းရှင် ပိင်္ဂလကမင်းသည် တိမ်ညိုရောင် အဆင်းရှိသော မိုးတိမ် အဆင်း သဏ္ဌာန် ထင်ရသော ကျယ်ပြန့်သော ထိုပညောင်ပင်ရှိရာ အရပ်သို့ သွားလေပြီ။

၆၇၀။ ပိင်္ဂလကမင်းသည် ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ ဆင်းသက်၍ ပညောင်ပင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မျိုးမတ်ခြွေရံ ပရိသတ်နှင့်တကွ ပညောင်ပင်အနီး၌ ထိုင်သည်ရှိသော် ရေဖြင့် ပြည့်သော သောက်ရေခွက်ကို လည်းကောင်း, နှစ်သက်ဖွယ်သော မုန့်တို့ကို လည်းကောင်း တွေ့မြင်ရလေပြီ။

၆၇၁။ နတ်၏ အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် တူသော သဏ္ဌာန်ရှိသော ခပ်သိမ်းသော အဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ယောကျ်ားသည်လည်း သုရဋ္ဌတိုင်းရှင် ပိင်္ဂလကမင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ -

၆၇၂။ “မြတ်သော မင်းကြီး သင်၏ လာခြင်းသည် ကောင်းသော လာခြင်း ဖြစ်ပါ၏၊ သင်၏ လာခြင်းသည် မကောင်းသဖြင့် လာခြင်း မဟုတ်ပါ၊ ရန်သူကို ဆုံးမတတ်သော မင်းမြတ် မင်းမြတ်သည် သောက်ရေကို သောက်တော်မူပါ။ မုန့်ကိုလည်း ခဲစားတော်မူပါ” ဟူသော ဤ စကားကို လျှောက်၏။

၆၇၃။ သုရဋ္ဌတိုင်းကို အစိုးရသော ပိင်္ဂလကမင်းသည် မျိုးမတ်ခြွေရံ ပရိသတ်နှင့်တကွ သောက်ရေကိုသောက်၍ လည်းကောင်း, မုန့်တို့ကို စား၍ လည်းကောင်း ပြီးဆုံးပြီးနောက်-

၆၇၄။ “သင်သည် စာတုမဟာရာဇ်နတ် ဖြစ်လေသလော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး ဖြစ်လေသလော၊ သို့မဟုတ် ရှေး၌ အလှူကို ပေးတတ်သော သိကြား ဖြစ်လေသလော၊ မသိကုန်သည် ဖြစ်၍ သင့်ကို မေးကြကုန်၏၊ ငါတို့သည် သင့်ကို အဘယ်သို့ သိရကုန်အံ့နည်း” ဟူသော ဤ စကားကို ဆို၏။

၆၇၅။ မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်သည် စာတုမဟာရာဇ်နတ်လည်း မဟုတ်ပါ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုးလည်း မဟုတ်ပါ၊ ရှေး၌ အလှူကို ပေးလှူတတ်သော သိကြားလည်း မဟုတ်ပါ၊ မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်သည် သုရဋ္ဌတိုင်းမှ ဤပညောင်ပင်သို့ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ရောက်လာသော ပြိတ္တာ ဖြစ်ပါ၏ဟု (ပြိတ္တာက ပြော၏)။

၆၇၆။ နတ်သား ရှေးဘဝက သုရဋ္ဌတိုင်း၌ နေသော သင်သည် အဘယ်သို့သော သီလ ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်သို့သော ကောင်းသော အကျင့် ရှိသနည်း၊ သင်၏ အဘယ်သို့သော မြတ်သော အကျင့်ကြောင့် ဤအာနုဘော်သည် သင့်အား ဖြစ်သနည်းဟု (ပိင်္ဂလကမင်းက မေး၏)။

၆၇၇။ ရန်သူတို့ကို ဆုံးမ၍ တိုင်းပြည်ကို တိုးတက်စေတတ်သော မင်းမြတ် အကျွန်ုပ် ဆိုလတ္တံ့သော စကားကို နာတော်မူပါ၊ အမတ်တို့သည် လည်းကောင်း, အလုပ်အကျွေးတို့သည် လည်းကောင်း, ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားသည် လည်းကောင်း နာတော်မူကြပါကုန်။

၆၇၈။ မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်သည် သုရဋ္ဌတိုင်း၌ ယုတ်ညံ့သော စိတ်ရှိသူ ယောကျ်ား ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ မိစ္ဆာအယူ ရှိခဲ့ပါ၏၊ သီလ မရှိခဲ့ပါ၊ နှမြော ဝန်တိုသောသူ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ (ရဟန်း သူတော်ကောင်းတို့ကို) ဆဲရေးတတ်သူ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

၆၇၉။ အကျွန်ုပ်သည် အလှူဒါန ပေးလှူသော သူတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုသော သူတို့ကို လည်းကောင်း တားမြစ်ဖူးပါ၏၊ အလှူကို ပေးလှူကြမည့် တစ်ပါးသော သူတို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုသည် ဖြစ်၍ လူအများကို တားမြစ်ခဲ့ပါ၏။

၆၈၀။ အလှူဒါန၏ အကျိုးသည် မရှိ၊ စောင့်စည်းမှု ‘သီလ’ ၏အကျိုးသည် အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း၊ ဆရာမည်သည် မရှိ၊ မယဉ်ကျေးသူကို အဘယ်သူသည် ဆုံးမလတ္တံ့နည်း။

၆၈၁။ သတ္တဝါတို့သည် အညီအညွတ် တူမျှကုန်၏၊ အမျိုး၌ ကြီးသူတို့အား လုပ်ကျွေးခြင်း ကုသိုလ်ကံသည် အဘယ်မှာ ရှိနိုင်ပါအံ့နည်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ရောက်ကြောင်း ရကြောင်းဖြစ်သော ခွန်အားသည် လည်းကောင်း၊ လုံ့လသည် လည်းကောင်း မရှိ၊ ယောကျ်ားတို့၏ ထကြွလုံ့လဖြင့် ရောက်အပ်သော အကျိုးကား အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။

၆၈၂။ အလှူ၏ အကျိုးမည်သည် မရှိ၊ ပါဏာတိပါတစသော မကောင်းမှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒါန သီလစသော အကျင့်က မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ သတ္တဝါသည် (ရအပ်သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ရသည် ရှိသော်) ဖြစ်မြဲတိုင်း ဓမ္မတာ၏ အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့် ဖြစ်သော ရသင့်ရထိုက်သော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ရ၏၊ (ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို ပြုခြင်းကြောင့် ရသည်မဟုတ်)။

၆၈၃။ အမိ, အဖ, အစ်ကိုတို့၌ ကောင်းစွာ လုပ်ကျွေးမှုနှင့် ကောင်းစွာ မလုပ်ကျွေးမှုတို့၏ အကျိုး အပြစ် မရှိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ တစ်ပါးသော တမလွန်လောက မရှိ၊ အလှူကြီး၏ အကျိုးသည် မရှိ၊ ပူဇော်သက္ကာရ၏ အကျိုးသည် မရှိ၊ သူတော်ကောင်းတို့အား ပေးလှူသည်၏ အစွမ်းဖြင့် သိုမှီး မြှုပ်နှံ ထားအပ်သော ကောင်းမှုသည် မရှိ။

၆၈၄။ အကြင်သူသည် သတ္တဝါကို သတ်စေကာမူ, တစ်ပါးသော သတ္တဝါ၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်စေ ကာမူ (ပရမတ္ထအားဖြင့်) တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူကို သတ်သည် မမည်၊ ပထဝီကာယစသော ခုနစ်ပါးသော ကာယတို့၏ အပေါက်အကြား၌ (ဓားလက်နက်သည် ဝင်၏)။

၆၈၅။ အသက် 'ဇီဝအတ္တ' ကို မဖြတ် မခွဲနိုင်သည်သာတည်း၊ အသက်ဇီဝသည် ရံခါ ရှစ်မြှောင့် ရှိ၏၊ ရံခါ အလုံးအခဲ အဝန်းအဝိုင်း ဖြစ်၏၊ ယူဇနာငါးရာ မြင့်၏၊ အဘယ်သူသည် အသက် ဇီဝကို ဖြတ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း။

၆၈၆။ ချည်လုံးကို ပစ်အပ်သည်ရှိသော် (ချည်ရှိသရွေ့သာ) ပြေလျက် ပြေးသွား သကဲ့သို့ ဤအတူ ထိုအသက်ဇီဝသည် (အတ္တဘောတည်းဟူသော ချည်လုံးကို မဟာကပ်) ရှစ်သန်းလေးသိန်း ပတ်လုံး ပြေစေလျက် ပြေးသွား၏။

၆၈၇။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် မိမိရွာမှ ထွက်၍ အခြားသော ရွာသို့ ဝင်သကဲ့သို့ ဤအတူပင် ထိုအသက်ဇီဝသည် အခြားသော ကိုယ် 'အတ္တဘော' သို့ ဝင်၏။

၆၈၈။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် မိမိအိမ်မှ ထွက်၍ အခြားအိမ်သို့ ဝင်သကဲ့သို့ ဤအတူ ထိုအသက်ဇီဝသည် အခြားသော ကိုယ် 'အတ္တဘော' သို့ ဝင်၏။

၆၈၉။ မဟာကပ် ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့သည် (သံသရာ၏ အတိုင်းအရှည်တည်း)၊ ထိုမိုက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပညာရှိတို့သည် လည်းကောင်း ဆိုခဲ့ပြီး အပိုင်းအခြားရှိသော သံသရာကို ကုန်စေ၍ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုကြကုန်လတ္တံ့။

၆၉၀။ (နှမ်းဆန်စသည်တို့ကို) စရွတ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တောင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း (နှိုင်းယှဉ် အပ်ကုန်သကဲ့သို့) သတ္တဝါတို့၏ သုခဒုက္ခတို့ကို (ဆိုအပ်ပြီးသော ရှစ်သန်းလေးသိန်း အတိုင်းအရှည် ရှိသော ကာလဖြင့်) နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်၏၊ ဇိနဘုံ၌ တည်သော ပညာရှိသည် အလုံးစုံကို အပြားအားဖြင့် သိ၏၊ တစ်ပါးသော သတ္တဝါအပေါင်းသည် ပြင်းစွာတွေဝေ၏။

၆၉၁။ မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်သည် ရှေးက ဤသို့ မှားသောအယူ ရှိခဲ့ပါ၏၊ မောဟ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည် ဖြစ်၍ ပြင်းစွာ တွေဝေခဲ့ပါ၏၊ မှားသော အယူလည်း ရှိခဲ့ပါ၏၊ သီလလည်း မရှိခဲ့ပါ၊ နှမြော ဝန်တိုခဲ့ပါ၏၊ (ရဟန်း သူတော်ကောင်းတို့ကို) ဆဲရေးခဲ့ပါ၏။

၆၉၂-၃။ မင်းမြတ် ခြောက်လ မလွန်မီ အကျွန်ုပ်အား သေလွန်ခြင်း ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်၊ အကျွန်ုပ် သည် စင်စစ် ဆင်းရဲ၍ ကြမ်းတမ်းသော လေးထောင့်ရှိသော တံခါးလေးပေါက်ရှိသော ပုံစံတူဖြစ်သော သံတံတိုင်း ကာရံ၍ သံပြားဖြင့် ပိတ်ဖုံးထားအပ်သော ငရဲသို့ ကျရောက်ရပါ လိမ့်မည်။

၆၉၄။ ထိုငရဲ၏ မြေကြီးသည်ကား သံဖြင့် ပြီး၏။ တောက်လောင်သည်ဖြစ်၍ အခိုးအလျှံ ရှိ၏၊ ပတ်ဝန်းကျင် ယူဇနာ တစ်ရာတိုင်တိုင် အခါခပ်သိမ်း ပျံ့နှံ့၍ တည်၏။

၆၉၅။ မင်းမြတ် (ထိုအဝီစိ ငရဲကြီး၏ မီးလျှံသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ထွက်၍) အနှစ် တစ်သိန်းမျှ လွန်သည်ရှိသော် ထိုခဏ၌ (အဝီစိ၌ ခံရသော သင်တို့အား အနှစ်တစ်သိန်း လွန်ပြီဟူသော) ကြွေးကြော်သံကို ကြားရ၏၊ အကြင်နှစ်တို့၏ ကုဋေတစ်သိန်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော အဖို့တို့သည် ရှိကုန်၏၊ ဤအဖို့တို့သည် (ငရဲသူတို့၏) အသက် အပိုင်းအခြားတည်း။

၆၉၆။ မင်းမြတ် အကြင် သတ္တဝါတို့သည် မိစ္ဆာအယူ ရှိကုန်၏၊ သီလ မရှိကုန်၊ ဘုရားစသော အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည် အနှစ် ကုဋေတစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး အဝီစိငရဲ၌ ကျက်ရကုန်၏။

၆၉၇။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုငရဲ၌ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးဖြစ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာကို ခံစားရလတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ပြင်းစွာ စိုးရိမ်မိပါ၏။

၆၉၈။ ရန်သူတို့ကို ဆုံးမ၍ တိုင်းပြည်ကို တိုးတက် စေတတ်သော မင်းမြတ် အကျွန်ုပ် ဆိုလတ္တံ့သော စကားကို နာတော်မူပါ၊ သင်မင်းမြတ်အား ကောင်းသော အကျိုးစီးပွါး ဖြစ်ပါစေ၊ မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်၏သမီး ဉတ္တရာသည်-

၆၉၉။ ကောင်းမြတ်သော ကုသိုလ်ကံကို ပြုပါ၏၊ နိစ္စသီလ၌ လည်းကောင်း, ဉပုသ်သီလ၌ လည်းကောင်း မွေ့လျော်ပါ၏၊ မကောင်းမှုမှ စောင့်စည်းပါ၏၊ ပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်းလည်း ရှိပါ၏၊ တောင်းရမ်း ပြောဆိုသော စကားကို သိတတ်ပါ၏၊ ဝန်တိုမှု ‘မစ္ဆရိယ’ ကင်းပါ၏။

၇၀၀။ သီလသိက္ခာ၌ မကျိုးမပေါက်အောင် ပြုလေ့ရှိပါ၏၊ သူတစ်ပါး အိမ်တို့၌ ချွေးမလည်း ဖြစ်ပါ၏၊ တရားအားလုံးကို အလိုလို သိတော်မူသော ဘုန်းကျက်သရေ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဉပါသိကာမလည်း ဖြစ်ပါ၏။

၇၀၁။ မင်းမြတ် ချထားသော မျက်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍ (ရှေ့သို့တက်ခြင်းစသည်တို့၌) သတိနှင့် ပြည့်စုံလျက် ဣန္ဒြေတို့၌ စောင့်အပ်သော တံခါးရှိသည်ဖြစ်၍ စောင့်သုံးအပ်သော ကိုယ် နှုတ် နှလုံးရှိသော သီလနှင့် ပြည့်စုံသည့် ရဟန်းသည်လည်း ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူပါ၏။

၇၀၂။ မင်းမြတ် အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော ထိုရဟန်းသည် အကျွန်ုပ်၏ သမီးဖြစ်သော ဉတ္တရာ၏ အိမ်သို့ ရောက်လာပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏သမီး ဉတ္တရာသည် ထိုရဟန်းကို မြင်လေ၏၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားအား ကောင်းခြင်း မင်္ဂလာသည် ဖြစ်ပါစေသတည်းဟု (ဆို၍) -

၇၀၃။ ထိုဉတ္တရာသည် ရေပြည့်သော သောက်ရေခွက်ကို လည်းကောင်း, နှစ်သက်ဖွယ်သော မုန့်တို့ကို လည်းကောင်း (ထိုရဟန်းအား) ပေးလှူ၏၊ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်၏ အဖသည် သေလွန်သည်ဖြစ်၍ ဤအလှူသည် ထိုသေလွန်သော အဖအား ကပ်ရောက်ပါစေသတည်းဟု အမျှဝေပါ၏)။

၇၀၄။ မင်းမြတ် အမျှဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုး ဖြစ်ပေါ်လာတော့၏၊ ဝေဿဝဏ်နတ် မင်းကြီးကဲ့သို့ အလိုရှိအပ်သော စည်းစိမ်တို့ကို အလိုရှိတိုင်း သုံးဆောင်ရ၏။

၇၀၅။ ရန်သူတို့ကို ဆုံးမ၍ တိုင်းပြည်ကို တိုးတက်စေနိုင်သော မင်းမြတ် အကျွန်ုပ် ဆိုလတ္တံ့သော စကားကို နာတော်မူပါ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကထက် မြတ်စွာဘုရားကို အမြတ်ဆုံးဟူ၍ ဆိုအပ်ပါ၏၊ ရန်သူတို့ကို ဆုံးမတတ်သော မင်းမြတ် သားမယားနှင့်တကွ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါလေလော့။

၇၀၆။ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သား သာဝကတို့သည် အကြင် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ဖြင့် သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြရကုန်၏၊ ရန်သူတို့ကို ဆုံးမတတ်သော မင်းမြတ် သားမယားနှင့်တကွ ထိုတရားတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါလေလော့။

၇၀၇။ ကျင့်ဆဲဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်တို့သည် လည်းကောင်း, ဖိုလ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်တို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏၊ ဖြောင့်မတ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်သော ဤရှစ်ယောက် သော အရိယာသံဃာသည် သီလ သမာဓိ ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ရန်သူကို ဆုံးမတတ်သော မင်းမြတ် သားမယားနှင့်တကွ ထိုရှစ်ယောက်သော အရိယာသံဃာကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါလေလော့။

၇၀၈။ မင်းမြတ် သင် မင်းမြတ်သည် သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ လျင်စွာ ရှောင်ကြဉ်ပါလေလော့၊ လောက၌ မပေးသည်ကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါလေလော့၊ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ပါနှင့်၊ မမှန်သော စကား မဆိုပါနှင့်၊ မိမိမယားဖြင့်သာ ရောင့်ရဲပါလော့ဟု (နတ်ပြိတ္တာက ပြော၏)။

၇၀၉။ နတ်သား (သင်သည်) ငါ၏ အကျိုးကို လိုလားပေ၏၊ နတ်သား (သင်သည်) အစီးအပွါးကို လိုလားပေ၏၊ သင်၏ စကားကို လိုက်နာပါအံ့၊ သင်သည် ငါ၏ ဆရာ ဖြစ်ပေ၏။

၇၁၀။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါအံ့၊ အတုမရှိသော တရားတော်ကို လည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါအံ့၊ လူတို့၏နတ် ဘုရားမြတ်၏ သံဃာတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါအံ့။

၇၁၁။ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ လျင်စွာ ရှောင်ကြဉ်ပါအံ့၊ လောက၌ မပေးသည်ကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါအံ့၊ သေရည်သေရက်ကို မသောက်တော့ပါ၊ မမှန်စကားကို မပြောဆိုတော့ပါ၊ မိမိမယားဖြင့် သာ ရောင့်ရဲပါအံ့။

၇၁၂။ ပြင်းစွာသော လေ၌ (ဖွဲပြာကို) လွှင့်လိုက်သကဲ့သို့ ငါသည် ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူကို လွှင့်လိုက်ပါတော့အံ့၊ လျင်မြန်စွာ စီးသွားသော မြစ်၌ (မြက်သစ်ရွက်ကို) မျှောလိုက်သကဲ့သို့ ယုတ်မာ သော မိစ္ဆာအယူကို မျှောလိုက်ပါတော့အံ့၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်သည် ဖြစ်၍ ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူကို ထွေးအံ ပစ်လိုက်ပါတော့အံ့ဟု (ပိင်္ဂလကမင်းက ဆို၏)။

၇၁၃။ သုရဋ္ဌတိုင်းရှင် ပိင်္ဂလကမင်းသည် ဤစကားကို ဆို၍ မကောင်းသော မိစ္ဆာအမြင်မှ ရှောင်ကြဉ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးခြင်းကိုပြုလျက် အရှေ့အရပ် မျက်နှာသို့ ရှေးရှု ရထားကို တက်စီး (ထွက်ခွါသွား) လေ၏။

သုံးခုမြောက်သော နန္ဒကပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၄ - ရေဝတီပေတဝတ္ထု

လင်ဖြစ်သူ နန္ဒိယက သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော ကျောင်းဒကာ၊ မယားရေဝတီက ဝန်တိုမစ္ဆရိယဖြင့် အလှူခံတို့ကို လှည့်ပတ်ခဲ့၏၊ ဤအကုသိုလ်ကြောင့် သေသောအခါ လင်နှင့်အတူ မစံရပဲ အညစ်အကြေး ထူပြောသော သံသဝကငရဲ၌ ဒုက္ခခံရသော ရေဝတီဝတ္ထု

၇၁၄။ အလွန်ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော, တစ်စုံတစ်ယောက်အား တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ပေးလှူလေ့မရှိသောကြောင့် အပါယ်တံခါး ပွင့်နေသော ရေဝတီ ထလော့၊ အကြင်ငရဲ၌ မကောင်းသော အလားရှိကုန်သော ငရဲသတ္တဝါတို့သည် ဆင်းရဲနှိပ်စက် အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ညည်းတွား ကြရကုန်၏၊ ထိုငရဲသို့ သင့်ကို ငါတို့ ပို့ဆောင်ကြကုန်အံ့။

၇၁၅။ ဤသို့လျှင် ပြောဆိုကြကုန်၍ ယမမင်း၏ တမန်နှင့် တူကုန်သော ချင်းချင်းနီသော မျက်စိရှိကုန်သော ကြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်သော ထိုဘီလူးနှစ်ယောက်တို့သည် ရေဝတီ၏ လက်မောင်းတို့ကို တစ်ယောက် တစ်ဖက်စီ ကိုင်ဆွဲကြ၍ တာဝတိံသာနတ်အပေါင်း၏ အထံသို့ ဆောင်ယူသွားကြကုန်၏။

၇၁၆။ နေ၏ အရောင်ကဲ့သို့ ပြောင်ပြောင်ထွန်းပသော အဆင်းရှိသော, နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသော, ပြိုးပြိုးပြက်သော, တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော, ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော နတ်သား နတ်သမီးတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော, နေရောင်ကဲ့သို့ တပြောင်ပြောင် ထွန်းပသော, ကျယ်ပြန့်သော ဤဗိမာန်သည် အဘယ်သူ၏ ဗိမာန်ပေနည်း။

၇၁၇။ စန္ဒကူးနှစ်နံ့သာဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော နတ်သမီး အပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်ကို (အတွင်းအပြင်) နှစ်ဖက်လုံး တင့်တယ်စေပါကုန်၏၊ ထိုဗိမာန်သည် နေ၏ အရောင်အဆင်းကဲ့သို့ တပြောင်ပြောင်ထွန်းပသော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်၏၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍ ဗိမာန်၌ မွေ့လျော်နေသူကား အဘယ်သူပါနည်းဟု (ရေဝတီက မေး၏)။

၇၁၈။ ဗာရာဏသီပြည်၌ ဝန်တိုမှု 'မစ္ဆရိယ' မရှိသော အလှူရှင်ဖြစ်သော အလှူခံတို့၏ အခြင်းအရာကို သိတတ်သော နန္ဒိယမည်သော ဥပါသကာသည် ရှိခဲ့၏၊ နတ်သား နတ်သမီးတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော နေရောင်ကဲ့သို့ တပြောင်ပြောင် ထွန်းပသော ကျယ်ပြန့်သော ဤဗိမာန်သည် ထိုနန္ဒိယဥပါသကာ၏ ဗိမာန်ပေတည်း။

၇၁၉။ စန္ဒကူးနှစ်နံ့သာဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော နတ်သမီး အပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်ကို (အတွင်းအပြင်) နှစ်ဖက်လုံး တင့်တယ်စေကြကုန်၏၊ ထိုဗိမာန်သည် နေ၏ အရောင်အဆင်း ကဲ့သို့ တပြောင်ပြောင် ထွန်းပသော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်၏၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ဗိမာန်၌ မွေ့လျော်နေသူကား ထိုနန္ဒိယဥပါသကာပင်တည်းဟု (ဘီလူးတို့က ဆို၏)။

၇၂၀။ အကျွန်ုပ်သည် နန္ဒိယ၏ မယားပါတည်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အားလုံးကို အစိုးရသော အိမ်ရှင်မ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ ယခုအခါ၌ အကျွန်ုပ်သည် လင်၏ ဗိမာန်၌ မွေ့လျော်ပါအံ့၊ ငရဲသို့ ကြည့်ရှုရန်ပင် အလိုမရှိတော့ပါဟု (ရေဝတီက ဆို၏)။

၇၂၁။ အလွန်ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော ရေဝတီ ဤငရဲသည် သင်၏ ငရဲတည်း၊ သက်ရှိလောက လူ့ဘဝက သင်သည် ကောင်းမှုကို မပြုခဲ့၊ ဝန်တိုသော ခြုတ်ခြယ်တတ်သော ယုတ်မာသော သဘောရှိသော သူသည် နတ်ပြည်သို့ လားကုန်သော နတ်တို့၏ အပေါင်းအဖော် အဖြစ်ကို မရနိုင်သည် သာတည်းဟု (ဘီလူးတို့က ဆို၏)။

၇၂၂။ အသို့နည်း၊ မစင်မကြွယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်သော ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကို လည်းကောင်း တွေ့မြင်ရ၏၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤငရဲသည် မကောင်းသော အနံ့ရှိသော ကျင်ကြီးရှိလေသနည်း၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤငရဲသည် မကောင်းသော အနံ့ဖြင့် နံ့စော်လေသနည်းဟု (ရေဝတီက မေး၏) ။

၇၂၃။ ရေဝတီ အသူတစ်ရာ နက်လှစွာသော ဤငရဲသည် မစင်ကြွယ်သော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စသည်ကို ယိုစီးတတ်သောကြောင့် သံသဝက ငရဲမည်၏၊ သင်သည် ယင်းငရဲ၌ အနှစ်အထောင်မက ကျက်ရ လတ္တံ့ဟု (ဘီလူးတို့က ဆို၏)။

၇၂၄။ အသို့နည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ် နှုတ် စိတ်ဖြင့် အဘယ်မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့မိပါသနည်း၊ အဘယ် မကောင်းမှုကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် အသူတစ်ရာ နက်လှစွာသော မစင်ကြွယ်သော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စသည်ကို ယိုစီးစေတတ်သော သံသဝကမည်သော ငရဲကို ရအပ်ပါသနည်းဟု (ရေဝတီမေး၏)။

၇၂၅။ သင်သည် သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို လည်းကောင်း, အခြားသော ဖုန်းတောင်း ယာစကာတို့ကို လည်းကောင်း မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့် လှည့်ပတ်တတ်၏၊ ထိုမကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို သင်သည် ပြုခဲ့၏။

၇၂၆။ ရေဝတီ ထိုမကောင်းမှု အကုသိုလ်ကြောင့် သင်သည် အသူတစ်ရာ နက်လှစွာသော သံသဝက မည်သော ငရဲကို ရအပ်၏၊ ယင်းငရဲ၌ သင်သည် အနှစ်အထောင်မက ကျက်ရလတ္တံ့။

၇၂၇။ လက်တို့ကိုလည်း ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့၊ ခြေတို့ကိုလည်း ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့၊ နားတို့ကိုလည်း ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့၊ နှာခေါင်းတို့ကိုလည်း ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့၊ ထို့မှတစ်ပါးလည်း ကျီးငှက်အပေါင်းတို့သည် စုရုံး ချဉ်းကပ်ကြကုန်လျက် တုန်လှုပ်နေသော သင့်ကို ခဲစားကြကုန်လတ္တံ့ဟု (ဘီလူးတို့က ဆို၏)။

၇၂၈။ တောင်းပန်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်ကို (လူ့ပြည်သို့) ပြန်ပို့ကြပါကုန်လော့၊ အကြင် ကုသိုလ်ကို ပြုကုန်၍ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ နောင်အခါ၌ အဖန်တလဲလဲ ပူပန်မှု (နောင်တ)လည်း မရှိကုန်၊ အကျွန်ုပ်သည် အလှူပေးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း များစွာသော ထိုကုသိုလ်ကို ပြုပါတော့အံ့ဟု (ရေဝတီက ဆို၏)။

၇၂၉။ သင်သည် ရှေးအခါက (ကုသိုလ်ကို) မေ့လျော့ခဲ့၍ ယခုမှ ငိုကြွေး မြည်တမ်းဘိ၏။ သင်ကိုယ်တိုင် ပြုခဲ့သော ကံတို့၏ အကျိုးကို သင်သည်ပင် ခံစားရလတ္တံ့ဟု (ဘီလူးတို့က ဆို၏)။

၇၃၀။ (အကျွန်ုပ်) မေးအပ်သည်ရှိသော် နတ်ပြည်မှ လူ့ပြည်သို့ လာပြီးလျှင် လက်နက်ကို ပယ်ချထားပြီး ဖြစ်ကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့အား အလှူကို ပေးလှူရာ၏၊ အဝတ်အရုံကို လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းအဖျော်ကို လည်းကောင်း ပေးလှူရာ၏၊ မှန်၏၊ ဝန်တိုသော ခြိုတ်ခြယ်တတ်သော ယုတ်မာသော သဘောရှိသူသည် နတ်ပြည်သို့ လားရကုန်သော နတ်တို့၏ အပေါင်းအဖော် အဖြစ်ကို မရနိုင်သည်သာတည်းဟု အဘယ်မည်သော နတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ပြောဆိုပါမည်နည်း။

၇၃၁။ အကျွန်ုပ်သည် ဤငရဲမှ လွတ်မြောက်ပြီးလျှင် လူ့ဘဝကို ရသည်ရှိသော် အလှူခံတို့၏ အခြင်းအရာကို သိသည်ဖြစ်၍ သီလနှင့်လည်း ပြည့်စုံလျက် အလှူပေးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ တရားမျှတစွာ ကျင့်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း များစွာသော ကုသိုလ်ကို ပြုပါတော့အံ့။

၇၃၂။ အထူးကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် သစ်သီးအရံ ပန်းအရံတို့ကိုလည်း စိုက်ပျိုးပါတော့အံ့၊ ကူးသန်း သွားလာရန် ခက်သော အရပ်၌ တံတားတို့ကိုလည်း ဆောက်လုပ်ပါတော့အံ့၊ ရေအိုးစင်ကို လည်းကောင်း၊ ရေတွင်း ရေကန်ကို လည်းကောင်း ပြုပါတော့အံ့။

၇၃၃-၄။ အကျွန်ုပ်သည် လဆန်းပက္ခ, လဆုတ်ပက္ခ၏ တစ်ဆယ့်လေးရက်မြောက်သော နေ့၌ လည်းကောင်း၊ တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက်သော နေ့၌ လည်းကောင်း၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ လည်း ကောင်း၊ ဥပုသ်နေ့တို့၏ အကြိုနေ့ (အပိုနေ့) ၌ လည်းကောင်း အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော ဥပုသ်ကို စောင့်ထိန်း ပါတော့အံ့၊ အခါခပ်သိမ်း သီလတို့ကို စောင့်စည်းပါတော့အံ့၊ အလှူပေးခြင်း၌ မမေ့မလျော့သည်သာ ဖြစ်ပါတော့အံ့၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤငရဲကို ကိုယ်တိုင် မြင်အပ်ပါပြီဟု (ရေဝတီကမြည်တမ်း၏)။

၇၃၅။ ဤသို့ မြည်တမ်း၍ တုန်လှုပ်နေသော ရေဝတီကို (ငရဲထိန်းတို့သည်) ကြောက်လန့်ဖွယ် ရှိသော ငရဲ၌ ထိုထိုအရပ်မှ ခြေထောက်မိုးမျှော် ဦးခေါင်းစောက်ထိုး ပစ်ချလိုက်ကြ ကုန်၏။

၇၃၆။ ငါသည် ရှေးအခါက ဝန်တိုခြင်း ရှိခဲ့ပါ၏၊ သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို ဆဲရေး ကြိမ်းမောင်းခဲ့ပါ ၏၊ လင်ကိုလည်း မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်းကြောင့် ကြောက်လန့်ဖွယ် သဘောရှိသော ငရဲ၌ ကျက်ရပါ၏ဟု (မြည်တမ်း၏)။

လေးခုမြောက်သော ရေဝတီပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၅ - ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု

ဤရှေးဘဝလူဖြစ်စဉ် ကြံခင်းရှင် ဖြစ်သောအခါ ကြံကို သုံးဆောင်နေဆဲ အခြားတဦးက ကြံကို တောင်းသည်တွင် မကြည်မသာ မျက်နှာမလှည့် ကြံကို နောက်ပြန် ပစ်ပေးခဲ့သောကြောင့် သေသော အခါ ကြံတောကို တွေ့ပါလျှက် မျက်နှာမူမရ ဒုက္ခကြီးစွာ ဖြစ်နေရသော ကြံနောက်ပြန်စား ပြိတ္တာ။

၇၃၇။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်၏ များပြားကြီးကျယ်သော ဤကြံတောသည် များပြား ကြီးကျယ်လှ စွာသော ကောင်းမှု အကျိုး ဖြစ်ပါ၏၊ ထိုကြံတောသည် ယခုအခါ အကျွန်ုပ် သုံးဆောင်ရခြင်းသို့ မရောက်နိုင်သေးပါ၊ အရှင်ဘုရား ဖြေကြားတော်မူပါလော့၊ ဤအကျိုးသည် အဘယ်ကံ၏ အကျိုးပါ နည်း။

၇၃၈။ အရှင်ဘုရား အကြင်အခါ ထိုအကျွန်ုပ်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော ကြံကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ လုံ့လကိုလည်း ပြုပါ၏၊ အားထုတ်ခြင်းကိုလည်း ပြုပါ၏၊ ထိုအခါ ထိုကြံတောသည် အကျွန်ုပ်ကို နှိပ်စက် လည်း နှိပ်စက်အပ်ပါ၏၊ (သံလျက်သွားနှင့်တူသော ကြံရွက်တို့သည်) အကျွန်ုပ်ကို ဖြတ်လည်း ဖြတ်အပ် ပါ၏၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် အင်အားပြတ်သည် ဖြစ်၍ ပြင်းစွာ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်လျက် မြည်တမ်းနေရပါ၏၊ ဤအကျိုးသည် အဘယ်ကံ၏ အကျိုးပါနည်း။

၇၃၉။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင် မြေ၌ လဲကျပါ၏၊ ပူပြင်းသော ကြည်းကုန်းထက်ဝယ် ရေ၌ ကျက်စားသော ငါးကဲ့သို့ ချာချာလည်နေပါ၏၊ ငိုကြွေးရသော အကျွန်ုပ်၏ မျက်ရည်တို့သည် ယိုစီးထွက်ကျပါကုန်၏၊ အရှင်ဘုရား ဖြေကြားတော်မူပါ၊ အဘယ်ကံ၏အကျိုးပါနည်း။

၇၄၀။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဆာလောင်သည်ဖြစ်၍ ပင်ပန်းလည်း ပင်ပန်းလှပါ၏၊ ရေလည်း မွတ်သိပ်လှပါ၏၊ လွန်စွာမွတ်သိပ်လှသောကြောင့် သာယာဖွယ် ချမ်းသာကို မရပါ၊ အရှင်ဘုရား ဤအကြောင်းကို အရှင်ဘုရားအား မေးပါ၏၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ကြံ သုံးဆောင်ခြင်းကို ရပါအံ့နည်းဟု (ပြိတ္တာက လျှောက်၏)။

၇၄၁။ ရှေးဘဝက လူသားဖြစ်သော သင်သည် ကိုယ်တိုင် အကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့ပြီ၊ ငါသည် သင့်အား ဤအကြောင်းကို ဟောကြားအံ့၊ သင်သည် ကြားနာရ၍ ဤအကြောင်းကို သိလော့။

၇၄၂။ (ရှေးဘဝက) သင်သည် ကြံကို ခဲစားလျက် သွား၏၊ ယောကျ်ား တစ်ယောက်သည်လည်း သင်၏ နောက်က အစဉ်လိုက်၏၊ ထိုယောကျ်ားသည်လည်း ကြံ အနည်းငယ်ကို တောင့်တလျက် သင့်အား ပြောဆို၏၊ သင်သည် ထိုယောကျ်ားအား စကား တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မပြောဆို။

၇၄၃။ ထိုယောကျ်ားသည်လည်း စကားမပြောသော သင့်ကို တောင်း၏၊ အရှင် ကြံ အနည်းငယ်မျှ ပေးပါဟုလည်း သင့်ကို ပြော၏၊ သင်သည် ထိုသူအား ကြံကို နောက်ပြန်ပေး၏၊ ဤအကျိုးသည် ထိုကြံကို နောက်ပြန်ပေးသော ကံ၏ အကျိုးတည်း။

၇၄၄။ သင့်ကို တိုက်တွန်းပါ၏၊ သင်သည် သွား၍ ကြံကို နောက်ပြန်ယူလာလေလော့၊ ယူပြီး၍ အလိုရှိတိုင်း ထိုကြံကို ခဲစားလေလော့၊ ယင်းသို့ ခဲစားသဖြင့်သာလျှင် သင်သည် နှစ်လို ရွှင်လန်းတက်ကြွသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ရလတ္တံ့ဟု (မထေရ်က မိန့်ဆို၏)။

၇၄၅။ ထိုပြိတ္တာသည် ကြံတောသို့ သွား၍ ကြံကို နောက်ပြန်ယူပြီးလျှင် ထိုကြံကို အလိုရှိတိုင်း ခဲစား၏၊ ယင်းသို့ ခဲစားရသဖြင့်သာလျှင် ထိုပြိတ္တာသည် နှစ်လိုရွှန်လန်း တက်ကြွသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ရလေ၏။

ငါးခုမြောက်သော ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၆ - ကုမာရပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝလူဖြစ်စဉ် ဘုရင့်သားတော် ဖြစ်ရပါလျက် အနာဂတ် ချမ်းသာကို မမြော် ပစ္စုပ္ပန် ပျော်ပါး အကုသိုလ်များသဖြင့် ဘဝတပါးသို့ ရောက်သောအခါ ပြိတ္တာဘဝတွင် အောက်တန်းကျကာ ဒုက္ခကြီးစွာ ခံနေရသော မင်းသား ပြိတ္တာ

၇၄၆။ ဟိမဝန္တာ၏ နံဘေး၌ သာဝတ္ထိမည်သော မြို့သည် ရှိ၏၊ ထိုမြို့၌ မင်းသား ဖြစ်ကုန်သော သူငယ်နှစ်ယောက်တို့ ရှိကုန်၏ဟူ၍ ငါ ကြားဖူး၏။

၇၄၇။ ထိုမင်းသား နှစ်ယောက်တို့သည် တပ်မက်ဖွယ် ကာမဂုဏ်တို့၌ အလွန်ယစ်မူး မေ့လျော့ကြလျက် ကာမတို့၌ သာယာသည်၏ အစွမ်းဖြင့် အလွန်နှစ်သက်သော အလေ့ရှိကုန်ရကား ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာ၌ မက်မောကုန်သည် ဖြစ်၍ နောင်အခါ ရအပ်သော အနာဂတ် ချမ်းသာကို မမြင်နိုင်ကြကုန်။

၇၄၈။ ထိုမင်းသားတို့သည် ဤလူ့အဖြစ်မှ စုတေကုန်၍သာလျှင် လူ့ပြည်မှ တစ်ပါးသော ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ကြရကုန်၏၊ ထိုမင်းသား ပြိတ္တာတို့သည် ဤသာဝတ္ထိပြည်၏ အနီးအရပ်၌ ရုပ်အသွင်ကို မပြကြကုန်ဘဲ ရှေးဘဝက မိမိ၏ မကောင်းမှု အကျိုးကို (ယခုအခါ ငါတို့သာ ခံစားကြရကုန်၏ဟု) မြည်တမ်းကြကုန်၏။

၇၄၉။ ငါတို့သည် (ရှေးဘဝက) များစွာသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှိပါကုန်လျက် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ရအပ်ပါကုန်လျက် နောင်အခါ ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်တတ်သော အနည်းငယ်သော ကုသိုလ်ကံကိုမျှလည်း မိမိကိုယ်ကို ပြုလုပ်စေရန် မတတ်နိုင်ခဲ့ကြကုန်။

၇၅၀။ အကြင် မကောင်းမှုကြောင့် ငါတို့သည် မင်းမျိုးမှ စုတေ၍ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ကြရကုန်၏၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် အနှိပ်စက် ခံရကုန်လျက် လှည့်လည် သွားလာကြရကုန်၏၊ ထိုမကောင်းမှုထက် ယုတ်ညံ့သော မကောင်းမှုမျိုးသည် အဘယ်မှာ ရှိနိုင်တော့အံ့နည်း။

၇၅၁။ ဤလောကဝယ် အကြင်အရပ်၌ အရှင်သခင် ဖြစ်ကြကုန်၍ လှည့်လည် သွားလာရဖူးကုန်၏၊ ထိုအရပ်၌ပင် တမလွန်ဘဝဝယ် အရှင်သခင်တို့ မဟုတ်ကြတော့ကုန်၊ လူဖြစ်စဉ်က အထက်တန်းကျ၍ တမလွန်ဘဝဝယ် အောက်တန်းကျလျက် ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် တုန် လှုပ်ကြရကုန်၏။

၇၅၂။ အကြင် သတ္တဝါသည် အစိုးရခြင်းကို မှီ၍ မာန်ယစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပြိတ္တာ ဖြစ်ရခြင်းဟူသော ဤအဖြစ်ကို သိသည်ရှိသော် အစိုးရခြင်းကို မှီ၍ မာန်ယစ်ခြင်းကို ပယ်စွန့်ပြီးလျှင် (ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ လေ့လာအားထုတ်၍) နတ်ပြည်သို့ လားရာ၏၊ ပညာရှိသော ထိုသတ္တဝါသည် ကိုယ်ခန္ဓာပျက်သည်မှ နောက်၌ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ၏။

ခြောက်ခုမြောက်သော ကုမာရပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၇ - ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု

မင်းသားဖြစ်ရစဉ် စည်းစိမ်ယစ်လျက် သုနေတ္တပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဆွမ်းခံကြွအလာ သပိတ်ကို အတင်းယူ ပစ်ခဲ့ ဖျက်ဆီးခဲ့သော အကုသိုလ်ကံကြောင့် အဝီစိငရဲတိုင်အောင် ကျရောက်ခံစား ရသော ပြိတ္တာ

၇၅၃။ ရှေးဘဝကပြုခဲ့သော ကံတို့၏ အကျိုးသည် နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ရူပါရုံ, သဒ္ဒါရုံ, ဂန္ဓာရုံ, ရသာရုံ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့် (ပစ္စုပ္ပန်) ကောင်းကျိုးကို မမြင်နိုင်သော လူမိုက်တို့၏ စိတ်ကို နှိပ်စက်ရာ၏။

၇၅၄။ (ကိတဝမင်း၏သားသည်) ကခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အပေါင်းအဖော်စသည်တို့နှင့် ရွှင်မြူးခြင်းကို လည်းကောင်း ဤသို့ များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစား၍ ဥယျာဉ်၌ စမွယ်ပြီးလျှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဝင်လာသည်ရှိသော်-

၇၅၅။ မိမိစိတ်ကို ဆုံးမပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိဖြင့် တည်ကြည်သော အလိုနည်း၍ ရှက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ဆွမ်းခံသဖြင့် ရအပ်သော သပိတ်အတွင်းသို့ ရောက်သော ဆွမ်း၌သာ ချစ်သိမ့် ရောင့်ရဲသော သုနေတ္တပစ္စေက ဗုဒ္ဓါကို မြင်လေပြီ။

၇၅၆။ (ထိုအခါ) ထိုမင်းသားသည် ဆင်၏ ကျောက်ကုန်းမှ သက်ဆင်း၍ အရှင်ဘုရား ဆွမ်းရခဲ့ပါပြီလောဟု ပြောဆို မေးမြန်းပြီးလျှင် ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ သပိတ်ကို ယူလျက် အလွန်မြင့်စွာ မြှောက်၍

၇၅၇။ မာကျောကြမ်းတမ်းသော အရပ်၌ သပိတ်ကို ပစ်ခွဲ၍ ရယ်မောကာ ဖဲသွားပြီးလျှင် ငါသည် ကိတဝမင်း၏သားတည်း၊ သင်သည် ငါ့ကို ကြည့်သော်လည်း အဘယ်သို့ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်းဟု ဆို၏။

၇၅၈။ ကြမ်းကြုတ်သော ထိုအကုသိုလ်ကံ၏ အကြင် အကျိုးကို မင်းသားသည် အဝီစိငရဲ၌ ကျရောက် သက်ဝင်လျက် ခံစားရ၏၊ ထိုအကျိုးသည် အလွန်စပ်ရှား ဆင်းရဲလှ၏။

၇၅၉။ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ထိုမင်းသားသည် အနှစ် ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ ပတ်လုံး ခြောက်ကြိမ်တို့ တိုင်တိုင်ဖြစ်၍ နှစ်ပေါင်းများစွာတို့ ပတ်လုံးပင် အဝီစိငရဲ၌ ပြင်းထန်သော ဆင်းရဲသို့ ရောက်ရလေပြီ။

၇၆၀။ ပက်လက်လည်း ကျက်ခဲ့ရ၏၊ မှောက်ခုံလည်း ကျက်ခဲ့ရ၏၊ လက်ဝဲ လက်ျာ ပြန်လျက်လည်း ကျက်ခဲ့ရ၏၊ ခြေမိုးမျှော် (ဦးခေါင်းစောက်ထိုး)လည်း ကျက်ခဲ့ရ၏၊ မတ်တပ်ရပ်လျက်လည်း ကျက်ခဲ့ရ၏၊ ဤသို့ မိုက်လှစွာသော ထိုမင်းသားသည် ကြာမြင့်စွာ ကျက်ခဲ့ရ၏။

၇၆၁။ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ထိုမင်းသားသည် များစွာသော နှစ်အထောင်တို့ ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ များစွာသော နှစ်တို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော နှစ်အသောင်းတို့ ပတ်လုံး လည်းကောင်း အဝီစိငရဲ၌ ပြင်းထန်သော ဆင်းရဲဒုက္ခသို့ ရောက်ရလေပြီ။

၇၆၂။ မပြစ်မှားထိုက်သော အပြစ် မရှိသည်ဖြစ်၍ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါကို ထိခိုက် ပြစ်မှား၍ မကောင်းမှု ပြုသူတို့သည် ဤသို့ သဘောရှိသော လွန်ကဲသော ဆင်းရဲကို ခံစားရကုန်၏။

၇၆၃။ ထိုမင်းသားသည် ထိုအဝီစိငရဲ၌ များစွာသော နှစ်လတို့ ပတ်လုံး များစွာသော ဆင်းရဲကို ခံစားပြီး၍ ထိုအဝီစိငရဲမှ စုတေခဲ့သော် ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်း ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သောကြောင့် ခုပ္ပိပါသဟတအမည်ရသော ပြိတ္တာ ဖြစ်ရပါ၏။

၇၆၄။ (ပညာရှိသည်) အစိုးရခြင်းကို မှီ၍ မာန်ယစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဤအပြစ်ကို သိ၍ အစိုးရခြင်း ကို မှီ၍ မာန်ယစ်ခြင်းကို ပယ်စွန့်ပြီးလျှင် နှိမ့်ချခြင်းပြုကာ လျှောက်ပတ်စွာ ကျင့်ရာ၏။

၇၆၅။ မြတ်စွာဘုရားတို့၌ ရိုသေသော ပညာရှိသော သူသည် မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပင် ချီးမွမ်းထိုက်၏၊ ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည့် နောက်၌ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ၏။

ခုနစ်ခုမြောက်သော ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၈ - ဂူထခါဒကပေတဝတ္ထု

ရှေးဘဝလူဖြစ်စဉ် ကျောင်းဒကာဘဝ၌ မစ္ဆရိယအားကြီးသော ကျောင်းထိုင် ရဟန်း၏ စကားကို နားယောင်၍ ရဟန်းကောင်းတို့ကို ဆဲရေးမိသောကြောင့် သေသောအခါ ဆရာရဟန်းက အောက် ကျောင်းဒကာက အထက် မစင်တွင်း၌ ပြိတ္တာဖြစ်ရ၍ အထက် အောက် မစင် အဆင့်ဆင့် စားနေရ သော ပြိတ္တာစုံတွဲ

၇၆၆။ (ယောက်ျား) ကျင်ကြီးတွင်းမှ တက်၍ အထီးကျန် ဆင်းရဲသူဖြစ်လျက် ရပ်တည်နေသော သင်သည် အဘယ်သူ ဖြစ်သနည်း၊ သင်သည် ယုံမှား မရှိလောက်အောင်ပင် ယုတ်ညံ့သော အသက် မွေးမှုရှိလျက် အဘယ်ကြောင့် မြည်တမ်းဘိသနည်းဟု (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က မေး၏)။

၇၆၇။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံ၌ အကျုံးဝင်သော မကောင်းသော လား ရောက်ရာ 'ဒုဂ္ဂတိဘုံ' သို့ ရောက်နေရသော ပြိတ္တာ ဖြစ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် မကောင်းမှုကို ပြုမိခြင်း ကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာက လျှောက်၏)။

၇၆၈။ (ယောက်ျား) သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်း ကောင်း အဘယ်မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ပါသနည်း၊ အဘယ်မကောင်းမှု ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့် ဤဆင်းရဲသို့ ရောက်ရပါသနည်းဟု (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က မေး၏)။

၇၆၉။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်း၌ နေသော (ကျောင်းထိုင်) ရဟန်းသည် ငြူစူ တတ်သူ, ဒါယကာ၌ ဝန်တိုတတ်သူ, သူတစ်ပါး ပေးလှူသည်ကို တားမြစ်သောအားဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော မစ္ဆရိယ ရှိသူ, သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို ဆဲရေးတတ်သူ ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်အိမ်၌ ပစ္စည်း တပ်မက်မောသောစိတ်ဖြင့် မပြတ် ဝင်ထွက်နေပါ၏။

၇၇၀။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုရဟန်း၏ စကားကို ကြားရသောကြောင့် ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေးခဲ့ဖူးပါ၏၊ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာက လျှောက်၏)။

၇၇၁။ (ယောက်ျား) သင်သည် အဆွေခင်ပွန်း မဟုတ်ဘဲ အဆွေခင်ပွန်း အသွင်ဖြင့်ဖြစ်၍ သင်၏ အိမ်သို့ မပြတ် ကပ်ရောက်တတ်သော ပညာမဲ့သော ရဟန်းသည် ကိုယ်ခန္ဓာ ပျက်စီးသည့်နောက် တမလွန် ဘဝ၌ အဘယ်ဂတိသို့ ရောက်ရပါသနည်းဟု (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က မေး၏)။

၇၇၂။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ယုတ်မာသော မကောင်းမှုရှိသော ထိုရဟန်း၏ ဦးခေါင်းထက်၌ သာလျှင် တည်နေပါ၏၊ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်သော ထိုရဟန်းပြိတ္တာသည် အကျွန်ုပ်၏ အလုပ်အကျွေး သာလျှင် ဖြစ်ပါ၏။

၇၇၃။ အရှင်ဘုရား သူတစ်ပါးတို့ စွန့်အပ်သော ကျင်ကြီးသည် အကျွန်ုပ်၏ အစာဘောဇဉ် ဖြစ်ပါ၏၊ ထိုရဟန်း ပြိတ္တာသည်ကား အကျွန်ုပ် စွန့်အပ်သော ကျင်ကြီးကို စားသောက် မှီခိုလျက် အသက် မွေးရပါ၏ ဟု (ပြိတ္တာက လျှောက်၏)။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဂူထခါဒကပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၉ - ဂူထခါဒကပေတိဝတ္ထု

ရှေးဘဝလူဖြစ်စဉ် ကျောင်းအမနှင့် ရဟန်းဆိုး တွေ့ကြရာ ယခင်နည်းအတိုင်း ရဟန်း ကောင်းတို့ကို ဆဲရေးမိသောကြောင့် သေသောအခါ ပြိတ္တာမနှင့် ရဟန်းပြိတ္တာ အထက် အောက် ဖြစ်ကြကာ အဆင့်ဆင့် မစင်စားနေရသော ပြိတ္တာစုံတွဲတမျိုး

၇၇၄။ မာတုဂါမ ကျင်ကြီးတွင်းမှ တက်၍ အထီးကျန် ဆင်းရဲသူဖြစ်လျက် ရပ်တည်နေသော သင်သည် အဘယ်သူ ဖြစ်လေသနည်း၊ မာတုဂါမ သင်သည် ယုံမှား မရှိလောက်အောင်ပင် ယုတ်ညံ့သော အသက်မွေးမှုရှိလျက် အဘယ့်ကြောင့် မြည်တမ်းနေဘိသနည်းဟု (အသျှင် မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က မေး၏)။

၇၇၅။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံ၌ အကျုံးဝင်သော မကောင်းသော လားရောက်ရာ 'ဒုဂ္ဂတိဘုံ' သို့ ရောက်နေရသော ပြိတ္တာ ဖြစ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် မကောင်းမှုကို ပြုမိခြင်းကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာက လျှောက်၏)။

၇၇၆။ မာတုဂါမ သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ် မကောင်းမှု ကံကို ပြုခဲ့ပါသနည်း၊ အဘယ် မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးအားဖြင့် ဤဆင်းရဲသို့ ရောက်ရပါသနည်း ဟု (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က မေး၏)။

၇၇၇။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်း၌ နေသော (ကျောင်းထိုင်) ရဟန်းသည် ငြူစူတတ်သူ, ဒါယကာ၌ ဝန်တိုတတ်သူ, သူတစ်ပါး ပေးလှူသည်ကို တားမြစ်သောအားဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော မစ္ဆရိယ ရှိသူ, သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို ဆဲရေးတတ်သူဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်အိမ်၌ ပစ္စည်း တပ်မက်မောသော စိတ်ဖြင့် မပြတ် ဝင်ထွက်နေပါ၏။

၇၇၈။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုရဟန်း၏ စကားကို ကြားရသောကြောင့် ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေးခဲ့ဖူးပါ၏၊ ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာမက လျှောက်၏)။

၇၇၉။ မာတုဂါမ အဆွေခင်ပွန်း မဟုတ်ဘဲ အဆွေခင်ပွန်း အသွင်ဖြင့်ဖြစ်၍ သင်၏ အိမ်သို့ မပြတ်ကပ်ရောက်တတ်သော ပညာမဲ့သော ရဟန်းသည် ကိုယ်ခန္ဓာပျက်စီးသည့်နောက် တမလွန်ဘဝ၌ အဘယ်ဂတိသို့ လားရောက်ပါသနည်းဟု (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က မေး၏)။

၇၈၀။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ယုတ်မာသော မကောင်းမှုရှိသော ထိုရဟန်း၏ ဦးခေါင်းထက်၌ သာလျှင် တည်နေပါ၏၊ ပြိတ္တာဘုံသို့ရောက်သော ထိုရဟန်းပြိတ္တာသည် အကျွန်ုပ်၏ အလုပ်အကျွေးသာလျှင် ဖြစ်ပါ၏။

၇၈၁။ အရှင်ဘုရား သူတစ်ပါးတို့ စွန့်ပစ်အပ်သော ကျင်ကြီးသည် အကျွန်ုပ်၏ အစာဘောဇဉ် ဖြစ်ပါ၏၊ ရဟန်း ပြိတ္တာသည်ကား အကျွန်ုပ် စွန့်ပစ်အပ်သော ကျင်ကြီးကို စားသောက် မှီခိုလျက် အသက် မွေးရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာမက လျှောက်၏)။

ကိုးခုမြောက်သော ဂူထခါဒကပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၁၀ - ဂဏပေတဝတ္ထု

ရှေးလူဖြစ်စဉ် လိုချင်မျက်စိဖြင့် ရေချိုးဆိပ်တို့တွင် သူတပါး မေ့ကျန်ရစ်သော ဥစ္စာတို့ကို ရှာမှီးလျက် ပစ္စည်းရှိစေကာမူ မလှူဒါန်းခဲ့ကြ၊ သေသောအခါ ပြိတ္တာများဖြစ်ကာ ရေဆာ၍ ရေရှိသော မြစ်သို့ သွားသော်လည်း ရေမတွေ့၊ ယူဇနာများစွာ သွား၍ ရှာသော်လည်း အစာမရ, သစ်ပင်အောက်သို့ ချဉ်းကပ်သော်လည်း အရိပ်မရှိ, လေအေး မတိုက် မြေ၌ လဲကျ ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ခံနေကြရသော ပြိတ္တာများ

၇၈၂။ အလွန်ကြုံလှီ၍ နံရိုး ပြိုင်းပြိုင်းထွက်သော အချင်းပြိတ္တာတို့ သင်တို့သည် အဝတ်လည်း မပါ၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ် အဆင်းသဏ္ဌာန်လည်း ရှိကုန်၏၊ ကြုံလှီ၍ အကြော ပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိကုန်လျက် ဤအရပ်၌ တည်နေရသော သင်တို့ကား အဘယ်သူတို့ ဖြစ်ကုန်သနည်းဟု (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က မေး၏)။

၇၈၃။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံ၌ အကျုံးဝင်သော မကောင်းသော လားရာရှိသော ပြိတ္တာတို့ ဖြစ်ပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့မိကုန်သောကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ကြရပါကုန်၏ဟု (ပြိတ္တာများက ဖြေ၏)။

၇၈၄။ အချင်းတို့ သင်တို့သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ်မကောင်းမှု ကံကို ပြုခဲ့ကြကုန်သနည်း၊ အဘယ်မကောင်းမှု ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့် ဤလူ့ပြည်မှ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ကြရကုန်သနည်းဟု (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် က မေး၏)။

၇၈၅။ (အရှင်ဘုရား) အကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သူကမျှ အပိတ်အပင် မရှိသော ရေချိုးဆိပ်တို့၌ လူတို့ မေ့လျော့ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ပဲဝက်မျှ ဥစ္စာကိုလည်း (ရလိုရငြား) ရှာမှီးခဲ့ပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ ရှိပါကုန်သော်လည်း မိမိ၏ မှီခိုရာ ကိုင်းကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်သော ဒါနကို မပြုလုပ်ခဲ့ပါကုန်။

၇၈၆။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ရေမွတ်သိပ်လှကုန်သည်ဖြစ်၍ မြစ်သို့ ကပ်ရောက်ပါကုန်၏၊ ယင်းသို့ ကပ်ရောက်မိကြကုန်သော် စီးနေသော မြစ်သည် ရေမရှိဘဲ အချည်းနှီး ဖြစ်သွားပါ၏၊ ပူသော

အချိန်ကာလတို့၌ အရိပ်ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်ကြပါကုန်၏၊ ယင်းသို့ ချဉ်းကပ်မိကြကုန်သည်ရှိသော် အရိပ်တည်ရာ အရပ်သည် နေပူ ဖြစ်သွားပါ၏။

၇၈၇။ အကျွန်ုပ်တို့အား လေသည် အတွေ့အားဖြင့် မီးကဲ့သို့ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍ တိုက်ခတ်ပါ၏၊ အရှင်ဘုရား ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ ထိုဆင်းရဲထက် ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အခြားဆင်းရဲကို လည်းကောင်း (မကောင်းမှုပြုခဲ့သော အကျွန်ုပ်တို့သည်) ခံစားထိုက်ပါကုန်၏။

၇၈၈။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆာလောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ စားသောက်ဖွယ် အာဟာရ၌ မက်မောကုန်လျက် ယူဇနာများစွာ တိုင်အောင်လည်း သွားရောက်ကြပါကုန်၏၊ ဤသို့ သွားရောက်ကြ ပါကုန်သော်လည်း အာဟာရ တစ်စုံတစ်ရာကို မရကြကုန်ဘဲသာလျှင် ပြန်ခဲ့ကြရပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုန်းကံနည်းသော အဖြစ်သည် အံ့ဩဖွယ် ရှိလှပါ၏။

၇၈၉။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆာလောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဆာလောင်ခြင်းဖြင့် မူးမိုင်တွေဝေကုန်သည် ဖြစ်ရကား တုန်လှုပ်ကုန်လျက် မြေ၌ လဲကျကြရပါကုန်၏၊ တစ်ရံတစ်ခါ ပက်လက် လဲကျကုန်၍ တစ်ရံတစ်ခါ မှောက်ခုံ လဲကျရပါကုန်၏။

၇၉၀။ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုရောက်ရာ အရပ်ဝယ် မြေ၌ ပုတ်ခတ်အပ်ကုန် သကဲ့သို့ လဲကျ ကြရပါ၏၊ ရင်ဝကို လည်းကောင်း ဦးခေါင်း (နဖူး)ကို လည်းကောင်း ထိခိုက်ကြပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုန်းကံနည်းသော အဖြစ်သည် အံ့ဩဖွယ်ရှိလှပါ၏။

၇၉၁။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း, ထိုဆင်းရဲထက် ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အခြားဆင်းရဲကို လည်းကောင်း ခံစားထိုက်ကြပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ ရှိပါကုန်လျက် မိမိ၏ မှီခိုရာ ကိုင်းကျွန်းသဖွယ် ဖြစ်သော ကောင်းမှုကို မပြုခဲ့မိကြပါကုန်။

၇၉၂။ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည် ဤပြိတ္တာဘဝမှ သွားရောက်၍ လူ့ဘဝကို ရကြပါကုန်သော် အလှူခံတို့ စကားကို သိကုန်သည်ဖြစ်၍ သီလနှင့်ပြည့်စုံကာ များစွာသော ကုသိုလ်ကံကို ပြုကြပါကုန်အံ့ဟု (ပြိတ္တာများက လျှောက်၏)။

ဆယ်ခုမြောက်သော ဂဏပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၁၁ - ပါဋလိပုတ္တပေတဝတ္ထု

ပြိတ္တာ သိမ်းပိုက်ထားခြင်းခံရသော ပါဋလိပုတ်သူ အမျိုးသမီးက ပြိတ္တာ၏ ဗိမာန်၌ နေထိုင်ရသည်ကို ငြီးငွေ့၍ ပြန်ခွင့်တောင်းရာ ပြိတ္တာက လူ့ပြည်သို့ ပြန်၍ ကုသိုလ်ပြုရန် တိုက်တွန်းပုံနှင့် အမျိုးသမီးက လူ့ပြည်သို့ ပြန်၍ ကုသိုလ်ပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံပုံ။

၇၉၃။ ရှင်မ သင်သည် ငရဲတို့ကို လည်းကောင်း နဂါး ဂဠုန်စသော တိရစ္ဆာန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပြိတ္တာတို့ကို လည်းကောင်း၊ အသုရာတို့ကို လည်းကောင်း တွေ့မြင်အပ်ဖူးကုန်ပြီ၊ ထိုမှတစ်ပါး လူတို့ကို လည်းကောင်း၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ကို လည်းကောင်း မြင်အပ်ဖူးကုန်ပြီ၊ သင်သည် မိမိပြုအပ်သော ကံတို့၏ အကျိုးကို ကိုယ်တိုင်ပင် မြင်ရပြီ၊ ငါသည် ယခုအခါ တစ်စုံတစ်ရာမျှ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း မရှိသော သင့်ကို ပါဋလိပုတ်ပြည်သို့ ပို့ဆောင်အံ့၊ ထိုပါဋလိပုတ်ပြည်သို့ သွား၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုလေလော့ဟု (ပြိတ္တာက ပြန်ရန် တောင်းပန်သော မိန်းမကို ပြော၏)။

၇၉၄။ နတ်သား သင်သည် အကျွန်ုပ်၏ အကျိုးကို အလိုရှိပါ၏၊ နတ်သား သင်သည် အကျွန်ုပ်၏ အစီးအပွါးကို အလိုရှိပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် သင်၏ စကားကို လိုက်နာပါအံ့၊ သင်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဆရာ ဖြစ်ပါ၏။

၇၉၅။ နတ်သား အကျွန်ုပ်သည် ငရဲတို့ကို လည်းကောင်း၊ နဂါး ဂဠုန် စသော တိရစ္ဆာန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပြိတ္တာတို့ကို လည်းကောင်း၊ အသုရာတို့ကို လည်းကောင်း တွေ့မြင်အပ်ဖူးကုန်ပြီ၊ ထိုမှတစ်ပါး လူတို့ကို လည်းကောင်း၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ကို လည်းကောင်း တွေ့မြင်အပ်ဖူးကုန်ပြီ၊ အကျွန်ုပ်သည် မိမိပြုအပ်သော ကံတို့၏ အကျိုးကို ကိုယ်တိုင်ပင် မြင်ရပါပြီ (ပါဋလိပုတ်ပြည်သို့ သွားရောက်၍) များစွာသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုပါအံ့ဟု (မိန်းမက ပြန်ပြော၏)။

တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက်သော ပါဋလိပုတ္တပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၁၂ - အမ္ဗဝနပေတဝတ္ထု

လူ့ဘဝ၌ ကျန်ရစ်သူသမီးက သရက်သီးမှည့် ရေချမ်းနှင့် ယာဂုကို ပေးလှူ၍ အမျှဝေသောကြောင့် ရေကန် သရက်ဥယျာဉ်တို့ဖြင့် ချမ်းသာခွင့်ရသော ပြိတ္တာ။

၇၉၆။ သင်၏ ဤရေကန်သည် အလွန် နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ၍ ညီညွတ်သော အပြင်လည်း ရှိပေ၏၊ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းလည်း ရှိ၏၊ များသော ရေလည်း ရှိ၏၊ ကောင်းစွာ ပွင့်သော ပန်းလည်း ရှိ၏၊ ပျားပိတုန်း အပေါင်းတို့ဖြင့် ပြွမ်း၏၊ သင်သည် နှစ်သက်ဖွယ်သော ဤရေကန်ကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ရအပ်သနည်း။

၇၉၇။ နတ်သား သင်၏ ဤသရက်ဥယျာဉ်သည် အလွန် နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိ၏၊ ဥတု သုံးပါးလုံး ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်လျက် အသီးတို့ကို ဆောင်၏၊ အခါခပ်သိမ်း ပွင့်၏၊ ပျားပိတုန်း အပေါင်းတို့ဖြင့် ပြွမ်း၏၊ ဤဗိမာန်ကို သင်သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ရအပ်သနည်း (ဟု ကုန်သည်များကမေး၏)။

၇၉၈။ ကုန်သည်တို့ အကျွန်ုပ်၏ သမီးသည် အကျွန်ုပ်ကို ရည်၍ သရက်သီးမှည့်ကို လည်းကောင်း၊ ရေကို လည်းကောင်း၊ ယာဂုကို လည်းကောင်း ပေးလှူ၏၊ သမီး၏ ထိုပေးလှူသော အလှူကြောင့် ဤသရက် ဥယျာဉ်၌ သရက်သီးမှည့်ကို လည်းကောင်း၊ ဤရေကန်၌ ရေကို လည်းကောင်း ဤဗိမာန် ပဒေသာပင် စသည်တို့၌ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ၍ ချမ်းအေးသော အရိပ်ကို အကျွန်ုပ် ရပါ၏ဟု (ပြိတ္တာက ပြောဆို၏)။

၇၉၉။ အလှူပေးခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ သီလ စောင့်ထိန်းခြင်း၏ လည်းကောင်း အကျိုးကို (ကုသိုလ်ကံသည် ဤသို့ပင် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ခံစားအပ်သော အကျိုး ရှိ၏ဟု) ကြည့်ရှုကြကုန်လော့၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေးက အရှင်သခင်တို့ အိမ်၌ ကျွန်မ ဖြစ်ပြီး၍ ယခုအခါ အိမ်ကို အစိုးရသော ချွေးမ ဖြစ်ပါ၏ဟု (ပြိတ္တာ၏ သမီးက ရွတ်ဆို၏)*။

တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သော အမ္ဗဝနပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

------

* ဤဂါထာသည် ပြိတ္တာ၏ သမီးက ရွတ်ဆိုသော ဂါထာတည်း။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၁၃ - အက္ခရုက္ခပေတဝတ္ထု

အလှူဒါန၏ အကျိုးသည် ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဖြစ်ဆဲဖြစ်လတ္တံ့သော ဆင်းရဲအပေါင်းကို လွန်မြောက်နိုင်ကြောင်း ဘုမ္မဖိုးနတ်က လှည်းသမားထံလာ၍ ပြောပုံ။

၈၀၀။ အချင်းဥပါသကာ ဒါယကာသည် အကြင် လျှဖွယ်ဝတ္ထုကို ပေးလှူ၏၊ ထိုလှူဖွယ် ဝတ္ထုသည် (တမလွန် လောက၌သာ ထိုအလှူ၏ အကျိုးဖြစ်သည် မဟုတ်) စင်စစ်သော်ကား အခြားတစ်ပါး များစွာသော ကောင်းကျိုးသည် ဖြစ်သေး၏၊ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အလှူကို ပေးလှူသင့်ကုန်သည်သာတည်း၊ ပညာရှိသည် ပေးလှူခြင်းကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်လတ္တံ့သော ဆင်းရဲနှစ်ပါးကို လွန်မြောက်နိုင်၏၊ ထိုအလှူပေးခြင်းကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်လတ္တံ့သော ချမ်းသာနှစ်မျိုးသို့ ရောက်နိုင်၏၊ သင်တို့သည် နိုးကြားကြကုန်လော့၊ မမေ့လျော့ကြကုန်လင့်ဟု (ဘုမ္မစိုးနတ်က ဆို၏)။

တစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက်သော အက္ခရုက္ခပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၁၄ - ဘောဂသံဟရပေတဝတ္ထု

ပစ္စည်းဥစ္စာကို အကြောင်း အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် စုဆောင်းသူတို့သည် သေသောအခါ ပြိတ္တာဖြစ်ရ၍ ပစ္စည်း ဥစ္စာတို့ကိုမူကား သူတပါးတို့သာ ဝိုင်းဝန်း စားသောက်ကြကြောင်း ဈေးသည် ပြိတ္တာမလေးဦး ပြောပုံ။

၈၀၁။ ငါတို့သည် ရှေးဘဝက စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို အသင့်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မသင့်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း ဆောင်ယူ စုဆောင်းခဲ့ပါကုန်၏၊ ထိုငါတို့ စုဆောင်းခဲ့သော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို သူတစ်ပါးတို့ သုံးဆောင် ခံစားနေကြကုန်၏၊ ငါတို့မူကား ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲ အဖို့မျှသာ ရှိကုန်၏ဟု (ဈေးသည်ဖြစ်ကြကုန်၍ စဉ်းလဲ ရောင်းချဖူးကုန်သော ပြိတ္တာမတို့က အော်ဟစ်ကုန်၏)။

တစ်ဆယ့်လေးခုမြောက်သော ဘောဂသံဟရပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၁၅ - သေဋ္ဌိပုတ္တပေတဝတ္ထု

ဒု, သ, န, သော အမည်ရ သူဌေးသားလေးဦးတို့ လောဟကုမ္ဘီငရဲမှ ညည်းညူ ရွတ်ဆိုကြသော ဂါထာလေးပုဒ်။

၈၀၂။ အချင်းတို့ အချင်းခပ်သိမ်း လောဟကုမ္ဘီငရဲ၌ ကျက်ကြကုန်သော ငါတို့အား အနှစ်ခြောက်သောင်းတို့ ပြည့်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ ငါတို့အား ဘယ်အခါ ဤဆင်းရဲ၏ အဆုံးသည် ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၈၀၃။ အချင်းတို့ အကြင်သို့သော အပြားအားဖြင့် သင့်အား လည်းကောင်း၊ ငါ့အား လည်းကောင်း ဤဆင်းရဲ၏ အဆုံးမရှိ၊ ဤဆင်းရဲ၏ အဆုံးသည် အဘယ်မှာ ရှိနိုင်ပါတော့အံ့နည်း၊ ဤဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို မတွေ့မမြင်နိုင်၊ ထိုသို့သော အပြားအားဖြင့် သင်သည် လည်းကောင်း, ငါသည် လည်းကောင်း မကောင်းမှုကို ပြုအပ်ခဲ့ပြီ။

၈၀၄။ အကြင် ငါတို့သည် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ ထင်ရှားရှိပါကုန်လျက် မပေးမလှူ ခဲ့မိကြပါကုန်၊ မိမိ၏ မှီခိုရာ ကိုင်းကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မပြုမိကြပါကုန်၊ ထိုငါတို့သည် ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့် အသက် ရှည်ခဲ့ကြရပါကုန်၏။ ।

၈၀၅။ ထိုငါသည် ဤငရဲမှ သွား၍ လူ့ဘဝကို ရပါမူ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြောဆိုသော စကားကို သိတတ်သူ, သီလနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ များစွာသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ပြုပါတော့အံ့၊ (ဤသို့ သူဌေးသားလေးယောက်တို့ ရွတ်ဆိုကြကုန်၏)။

တစ်ဆယ့်ငါးခုမြောက်သော သေဋ္ဌိပုတ္တပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

⁎ ယခုလူတို့ ဒု သ န သော ဟုသိနေကြသောသူဌေးသား ငရဲသတ္တဝါလေးဦးတို့ လောဟကုမ္ဘီငရဲမှ တစ်လုံးစီသာ ရွတ်ဆိုနိုင်သော ဂါထာလေးပုဒ်ဖြစ်သည်။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - မဟာဝဂ် ===

၁၆ - သဋ္ဌိကူဋပေတဝတ္ထု

လူဖြစ်စဉ်အခါက သုနေတ္တပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ ဦးခေါင်းကို ကျောက်စရစ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ပေါက်ခွဲ ခဲ့ဖူးသောကြောင့် သေသောအခါ ကြောက်လန့်ပြေးသွား သံတူခြောက်သောင်းတို့သည် ဦးခေါင်းကို အစဉ်ရိုက်ခွဲကြသဖြင့် ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံနေရသော ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံဝတ္ထု။

၈၀၆။ ယောကျ်ား အဘယ် အကြောင်းကြောင့် သင်သည် ရူးသောသူကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကြောက်လန့်သဖြင့် တုန်လှုပ်သော သားသမင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း ထိုမှ ဤမှ ပြေးသွားသနည်း၊ ယောကျ်ား သင်သည် ယုံမှား မရှိလောက်အောင်ပင် ယုတ်ညံ့သော အသက်မွေးမှု ရှိလျက် အဘယ် အကြောင်းကြောင့် မြည်တမ်းနေဘိသနည်းဟု (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က မေး၏)။

၈၀၇။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ယမမင်းနိုင်ငံ ပြိတ္တာဘုံ၌ အကျုံးဝင်သော မကောင်းသောလားရာ 'ဒုဂ္ဂတိ' ဘုံသို့ လားရောက်ရသော ပြိတ္တာ ဖြစ်ပါ၏၊ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့မိခြင်းကြောင့် ဤလူ့ဘုံမှ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ရပါ၏။

၈၀၈။ အရှင်ဘုရား အယုတ်အလွန် မရှိမူ၍ ခြောက်သောင်းတိတိ ပြည့်သော သံတူတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ ဦးခေါင်း၌ အချင်းခပ်သိမ်း ကျပါကုန်၏၊ ထိုခြောက်သောင်းကုန်သော သံတူတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ ဦးခေါင်းကို ခွဲလည်း ခွဲကြပါကုန်၏ဟု (ပြိတ္တာက လျှောက်၏)။

၈၀၉။ ယောကျ်ား သင်သည် ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း အဘယ် မကောင်းမှု ကံကို ပြုခဲ့ပါသနည်း၊ အဘယ် မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤဆင်းရဲကို ခံရဘိသနည်း။

၈၁၀။ အယုတ်အလွန် မရှိမူ၍ ခြောက်သောင်းတိတိ ပြည့်သော သံတူတို့သည် သင်၏ ဦးခေါင်း၌ အချင်းခပ်သိမ်း အဘယ်ကြောင့် ကျကုန်သနည်း၊ ထိုခြောက်သောင်းသော သံတူတို့သည် သင့်ဦးခေါင်းကို အဘယ့်ကြောင့် ခွဲလည်း ခွဲကြကုန်သနည်းဟု (အသျှင်မဟာ မောဂ္ဂလ္လာန် က ထပ်မေး၏)။

၈၁၁။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် သစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေတော်မူသော အရိယာမဂ်ဖြင့် ပွါးစေအပ်ပြီးသည့် ဣန္ဒြေရှိသော အရဟတ္တဖိုလ် စျာန်လည်းရှိသော ကိလေသာကြောင့် ဖြစ်သည့် ဘေးလည်းမရှိသော သုနေတ္တအမည်ရှိသော ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါကို မြင်ခဲ့ပါ၏။

၈၁၂။ (ထိုအခါ) ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ ဦးခေါင်းကို ကျောက်စရစ်တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်သောအားဖြင့် ခွဲခဲ့ဖူးပါ၏၊ အရှင်ဘုရား ထိုကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဤသို့သော ဆင်းရဲကို ခံရပါ၏။

၈၁၃။ အယုတ်အလွန် မရှိမူ၍ ခြောက်သောင်းတိတိ ပြည့်သော သံတူတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ ဦးခေါင်း၌ အချင်းခပ်သိမ်း ကျပါကုန်၏၊ ထိုခြောက်သောင်းသော သံတူတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ ဦးခေါင်းကို ခွဲလည်း ခွဲကြပါကုန်၏ဟု (ပြိတ္တာက ထပ်လျှောက်၏)။

၈၁၄။ ယုတ်မာသော ယောကျ်ား သင်ပြုသော အကြောင်းအားလျော်စွာ အယုတ်အလွန် မရှိမူ၍ ထိုခြောက်သောင်း တိတိပြည့်သော သံတူတို့သည် သင့်ဦးခေါင်း၌ အချင်းခပ်သိမ်း ကျကုန်၏၊ ထိုခြောက်သောင်းသော သံတူတို့သည် သင့်ဦးခေါင်းကို ခွဲလည်း ခွဲကြကုန်၏။

တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုမြောက်သော သဋ္ဌိကူဋပေတဝတ္ထု ပြီး၏။

လေးခုမြောက်သော မဟာဝဂ် ပြီး၏။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပြီး၏။